http://colectii-filatelie.blogspot.ro/

Cornelius Ionescu - Filatelie

joi, 3 aprilie 2014

1947 Stabilizarea monetară

30 august 2012

1947 Stabilizarea monetară

A fost prima zguduială a buzunarelor după război. Se zvonise de mai mult timp că o să vină, dar lumea era credulă încă. Nu le ajunseseră încă sovromurile, foametea adevărată şi cea indusă de cotele de alimente ce se duceau în Rusia Sovietică pentru întreţinerea maşinii de război. Chiar şi unii economişti încă mai credeau că nu ne vor lăsa americanii, ne vor băga şi pe noi în Planul Marshall. Ne-au invitat ei dar nu ne-au lăsat ruşii, de teamă să nu le scăpăm din gheare. O altă variantă ar fi fost să se facă un împrumut în America, dar, din aceleaşi motive, nu s-a putut. S-a preferat să se scoată mai mult de jumătate din masa monetară de pe piaţă, luând pur şi simplu toţi banii de pe piaţă şi înapoind doar o mică parte, aproape egal la toţi.
Pe 15 august 1947 a venit şi stabilizarea, o expropriere a banilor de la populaţie. S-au schimbat 20.000 de lei vechi pentru un leu nou, dar cu limite şi nu la fel pentru toţi. Salariaţilor li s-au schimbat 3 milioane de lei vechi iar ţăranilor 5 milioane. În plus, ţăranilor ce îşi dăduseră cotele la stat li s-au mai schimbat încă două milioane şi jumătate de lei vechi. Celor fără de servici li s-a schimbat doar un milion şi jumătate de lei.
Se dădea sfoară în ţară pe la rude şi prin vecini, care vrea bani! Dar cele 3 milioane nu însemnau mare lucru, lumea mai avea şi ea câte ceva, deci nu prea erau amatori. Se dădea jumătate din sumă pentru cei care erau *amabili*.
Monedele le luam noi, copiii, să jucăm pălmicica sau la perete, umblam cu pungi de pânză la noi, pline cu „fise”, căci altceva nu mai reprezentau monedele. Pungile erau verde închis, cu două şnururi la gură, americane get-beget, date în cadrul ajutoarelor pentru copii, pline cine ştie cu ce, că la noi nu au mai ajuns decât pungile goale, ba şi astea date *la negru*.
Cu timbrele a fost o debandadă. Abia se tipăreau şi nu mai erau decât maculatură. S-au încercat tot felul de fiţe. Serii mici, urmate de serii mari, tiraje reduse, degeaba. Abia acum, după 45 de ani au început şi timbrele de inflaţie să aibă cât de cât o valoare. Nu avea plicul atâtea feţe pe care să se lipească timbrele. A apărut şi la noi „covorul de timbre”, toată faţa plicului acoperită de timbre. La stabilizare naşii mei au rămas cu nişte saci buni plini cu bani, cu toate că băgaseră destui alţi saci în tablouri de valoare, care le-au prins bine în timpurile care au mai venit. Au trebuit să plătească gunoierii ca să le ia sacii cu bani. Fusese director la Malaxa. S-a descurcat pe urmă înfiinţând o cooperativă ce făcea mingi de cauciuc! A mai mers treaba un pic. Pe urmă ceva închisoare, apoi a tot vândut din tablouri. Sau le-a dat mită. Până şi comuniştii au devenit colecţionari …
Vă arăt o faţă, de fapt un spate de plic pe care sunt lipite nu mai puţin de 50 de timbre uzuale cu Regele Mihai, în valoare de 200 lei fiecare, deci 10.000 de lei în total.

covor de timbre - inflaţia - 12 iulie 1947

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:57 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

CMT-uri proaspete

CMT-uri proaspete

Au apărut pe eBay nişte supratipare CMT pe mărcile austriece binecunoscute din acele timpuri. Ele ar dori să fie din Pocuţia, dar atât desenul supratiparului, culoarea cernelii şi mai ales ştampilele pe care se mai văd urme vieneze autentice de data asta, ne fac să ne hlizim la dânsele ca la nişte făcături ce sunt. Nu, nu sunt făcute la Cotroceni, unde suspendatul a reuşit să reintre prin efracţie, cu ajutorul infractorilor din CC şi al trupelor SPP-iste, ar mai fi fost o explicaţie. Sunt făcute în Bulgaria, ţară ce aproape că a intrat şi în Spaţiul Shengen, unde ţarul Kaloian ni le oferă, pe euroi, bineînţeles. Şi amatori se găsesc, deocamdată sunt 14 lovituri de ciocănel. Casă de piatră! Şi cu gratii de fier.

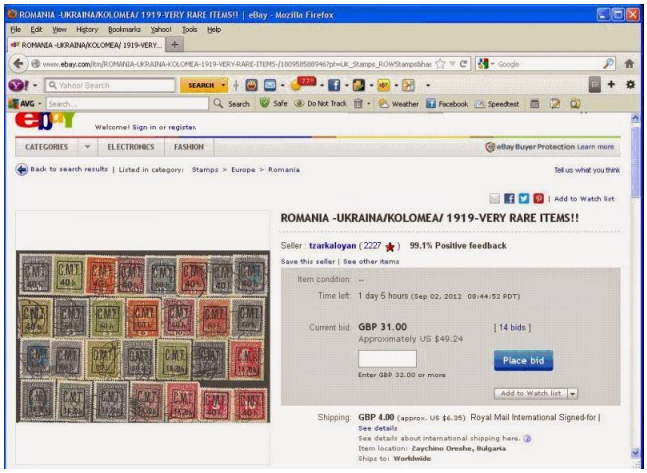

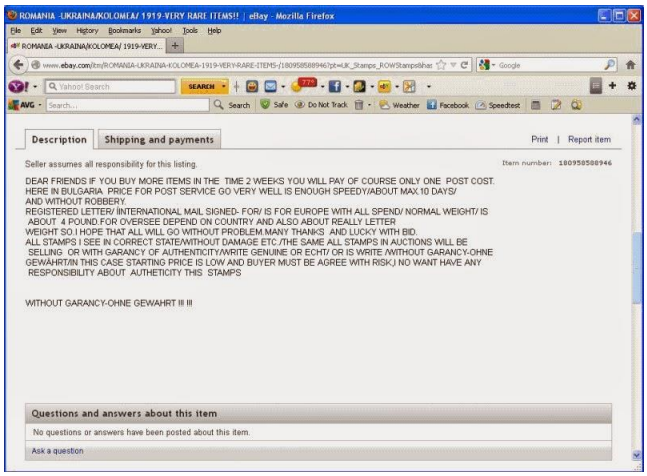

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:47 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Remember – Prin Lumea Timbrelor

Prin Lumea Timbrelor - Remember

2004 Eseu Salvador Dali

Cea mai stupidă dispută filatelică mi s-a părut disputa pe întrebuinţarea corectă a termenului de marcă sau de timbru. Multe cuvinte au curs, mulţi fac pe tema asta comunicări la care cască toată lumea, filateliști, timbrologi, timbriști, marcangii, vânzători şi cumpărători, colecţionari tot unul şi unul, toţi. Cu toate explicaţiile savante date de toţi, căci toţi au dreptate, mărturisesc că nu m-a preocupat niciodată această dispută. Mai curând mă zgârie în urechi nelipsitul folio, termen impropriu utilizat de marii specialişti de la Romfilatelia, luat din argoul tipografilor inculţi, căci există şi din aceştia, cu referire la metoda de tipar cu folie de argint, de aur, de cupru sau de bronz, cu folii metalice în două, trei cuvinte.

Văzând blogul interesant al domnului Daniel Marcu, am fost tentat să îmi spun şi eu părerea despre unele aspecte ale filateliei, despre greutăţile momentului actual, să semnalez mici erori ce altfel nu ies la lumină, în lipsa apariţiei regulate a unor reviste de specialitate tipărite sau nu. Este criză, criză de bani, de mâncare curată, de oameni politici capabili, criză de magistraţi, locul lor fiind luat de procurori ce au semnat pe vechi state de plată comuniste, criză de ziarişti cu coloană vertebrală, de care nici nu ţin minte să fi existat pe aici. Criză filatelică, generată de o proastă gestionare a Poştei române, care o va duce fără doar şi poate la un faliment, care probabil se doreşte, la fel cum de neînţeles rămâne pentru mine situaţia Muzeului Filatelic, o avuţie naţională din care se pare că s-au înfruptat mulţi. Romfilatelia, condusă de un colectiv dubios, ce lansează pe piaţă, fără nici un control, mărci ce nu au caracter de mărci, având doar caracter speculativ, viniete stupid colorate, mari şi cu puţine excepţii, urâte. Noroc că filateliştii nu se rezumă la colecţionarea noilor mărci, pe care chiar le ocolesc, axându-şi colecţiile pe timbre mai vechi.

Şi, în toată această situaţie tulbure m-am găsit şi eu să-mi dau cu părerea. Căci nu poţi să laşi să rămână necunoscute nişte mărci la care doar un filatelist poate găsi ceva interesant. Din păcate câteodată mai dau şi peste câte un individ ce se aruncă peste mine cu o furie oarbă, vociferând pe câte un blog sau chiar pe al meu, că mă ocup de prostii, că astea nu sunt timbre, că ele nu există, că asta nu e filatelie.

Deaceea, înfuriat şi eu, declar sus şi jos că mă ocup de ce vreau eu şi de ce îmi face plăcere. Nu ascult de rezultatul niciunui referendum dacă să mă ocup de nişte hârtiuţe sau de altele. Tot am rămas puţin scârbit, aşa că unele proiecte le-am amânat pentru când o să ies la pensie. Articolaşele sunt mici, de parcă le-aş fi publicat într-o revistă normală de filatelie, adică apărând de două ori pe lună şi nu odată la doi ani şi jumătate.

Am bătut şeaua pe o mulţime de viniete, chiar particulare, foarte căutate în străinătate dar la noi aproape deloc. Am dat atenţie şi unor timbre cu caracter incert, incert datorită lipsei unor documente precise de punere în circulaţie şi chiar a circulaţiei lor efective. Zona gri a filateliei am denumit-o eu. Întradevăr, unele serii din ocupaţiile din WW1 şi WW2 au circulat doar prin bunăvoinţa filateliştilor şi datorită ochilor închişi ai salariaţilor Poştei. Aveau şi dece să-i închidă, multe serii au folosit mai mult la plata salariilor dânşilor. Dar asta nu împiedică cu nimic etichetarea lor ca timbre poştale.

Lumea supratiparelor ce abundă în perioadele de criză iarăşi m-a atras. C.M.T.-urile, la care am avut şansa de a beneficia de materialele pe care mi le-a cedat domnul Marcel Şapira, seriile Debreţin I şi II, seriile Cluj şi Oradea mi-au adus satisfacţii personale, indiferent de părerea altora. Mai am de făcut doar ceva precizări, pe care sunt hotărât totuşi să le fac în curând, asupra timbrelor din Bucovina din perioada 1992, an care ar fi putut însemna cu totul altceva în istoria noastră, dacă nu am fi avut nişte conducători cu mintea închistată încă în perioada comunistă.

Materialul era aproape gata, când o frumoasă pană de disc şi o neglijenţă în efectuarea salvărilor, m-au făcut să-l pierd.

Dela colecţionarea "după catalog" pe care o făceam când eram tânăr şi până la colecţionarea erorilor cunoscute şi mai puţin cunoscute, la eseurile mărcilor moderne şi contemporane, la circulaţii mai puţin întâlnite, este un drum lung. Dar nimeni nu poate avea tot ce există!

Publicat de Cornelius Ionescu la 08:11 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Poşta Copiilor 1955 – nu sunt fiscale

Poşta Copiilor 1955 – nu sunt fiscale

În perioada R.P.R. – în deceniile 5 şi 6 - au fost emise efecte poştale în scopul popularizării în rândul copiilor a operaţiunilor poştale, serii de timbre, etichete de serviciu, cărţi poştale semiilustrate şi ilustrate, ştampile speciale, care au circulat efectiv. Nu ştiu dacă au fost aprobate de Ministerul Poştelor de pe atunci sau au fost pur şi simplu tolerate, ca o "acţiune de propagandă". Era epoca când existau şi Foile de depunere pentru copii, o altă acţiune interesantă şi care a folosit deasemeni timbre.

Singurul document în care sunt descrise cele două emisiuni ale Poştei Copiilor este:

Mihai Cojocar, Catalogul timbrelor fiscale şi a vignetelor româneşti, ediţia a III-a, Bucureşti, 2011, p.133

Citez din acest Catalog:
1952 Poşta Copiilor Emisiunea I format 15 x16, clişeu 11 x 13,5. Dant. 11 ½ hârtie velină, albă, litografiate.
325. – 10 BANI roşu

195? Poşta Copiilor Emisiunea II 3 valori, format 12 x 20, clişeu 9,5 x 17,5. Dant. 11 ½ hârtie velină, albă, litografiate.
326. – 5 BANI, albastru deschis
326a. - 5 BANI, albastru închis
327. – 10 BANI, roşu deschis
327a. - 10 BANI, roşu închis
328. – 20 BANI, verde deschis
328a. - 20 BANI, verde închis

Nuanţele închise este posibil să fie de fapt datorate tipăririi pe o hârtie mai poroasă, şi mai gri.

S-au emis şi 3 viniete poştale, cu textul Recomandat, Express, Par Avion
3 CPI circulate, unul circulat târziu

Tot în perioada emiterii timbrelor cu Poşta Copiilor s-au tipărit şi câteva seturi de cărţi poştale semiilustrate şi illustrate, cu dimensiunea de 12,5 x 8,5 cm, toate fără indicarea tipografiei, fără numărul comenzii, fără dată. Singura indicaţie este "Poşta Copiilor"

CPSI semiilustrate,
- Casa Scânteii

Flori
- brebeneii ţigăncii

Picturi
- Toniţa, Cap de copil

CPI
Ilustrate – clădiri
- Timişoara, Hotel Continental (inaugurat la începutul decadei 70)
- Iaşi, Palatul Culturii (cu actuala destinaţie din 1955, înainte era Palatul de Justiţie)
- Sala Palatului (inaugurată în 1960)

Bibliografie sărăcuţă rău:

Mihai Cojocar, Catalogul timbrelor fiscale şi al vinietelor româneşti, 2006, p.122
Mihai Cojocar, Catalogul timbrelor fiscale şi a vignetelor româneşti, ediţia a III-a, Bucureşti, 2011, p.133
Precum şi rezultatele unor solicitări prin e-mail, la care au avut deosebita bunăvoinţă să răspundă domnii Mihai Cojocar, Daniel Marcu, Mircea Dragoteanu, Sergiu Găbureac. Am încercat şi prin blogul radioamatorilor, oameni în general bine informaţi, dar nimic. O surpriză am avut în urma punerii anunţului pe blogul Federaţiei Colecţionarilor din România. Domnul Mihai Ceucă îmi scrie
"Nu se cumparau separat. Era un joc intr-o cutie (alte jocuri:" Nu te supara frate", "Piticot"...). In cutia jocului erau cateva plicuri, cateva carti postale, stampile, timbre de valori neuzuale, etichete de recomandare, etc... Era un joc instructiv pentru copii in scopul de a invata cum se expediaza corespondenta si cum se gestioneaza banii pentru cumparat materialele. Imi amintesc ca pe capacul cutiei era desenat un copil in uniforma de factor postal si o cutie de posta... Ca urmare, nu este vorba de un efect postal oficial si nici de o circulatie postala. Faceti un scan al ilustratei, va rog!"

Nu cunosc să fi existat un astfel de joc, eu am crezut tot timpul că se dădeau ca un "bonus" pionierilor cuminţi şi cu activitate de prin cercurile de la Palatele Pionierilor sau de prin taberele

de pionieri. Probabil că a existat jocul când eu eram “mai mare” şi nu mă interesa aşa ceva. Dar văd că mă interesează acum …

Drept care pun pe blog materialele pe care le am, totuşi aceste timbre ar trebui să-şi ocupe locul lor, indiferent care este acela.
Publicat de Cornelius Ionescu la 07:05 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

miercuri, 2 aprilie 2014

Ocupaţia română în Pocuţia 1919 - emisiunea a II-a

Ocupaţia română în Pocuţia – 1919

Domnul Max Peter revine cu semnalarea unuia din misterele filatelice româneşti. Seria CMT, care este mult mai cunoscută în Polonia şi în Ucraina decât la noi. În România dacă poţi număra pe degetele unei singure mâini pe cei care s-au aplecat asupra ei. Deoarece nu pot răspunde apelului dlui Max Peter pe blogul său, acesta neadmiţând imagini în cadrul comentariilor, spun şi eu ce ştiu, aici.
De existenţa acestei emisiuni ştiu oricum dinainte de 1989, dar doar despre existenţa unei singure mărci, cea de 1,2ok/1k roşu. În 2005, deci cu mult după disiparea colecţiei regelui Carol al II-lea, a apărut una din serii, probabil completă, la o licitaţie *Cherrystone*, valorile fiind 1.20/1k, 1.20/2k, 1.20/3k, 4/4k şi 4/10k.
Informaţia se poate găsi în articolul lui László KÁLLAI din România în *Jurnal on line pentru filatelişti*.

1.20/1k roşu, 1.20/2k albastru, 1.20/3k roşu

4/4k verde şi 4/10k violet

Nu se cunosc deocamdată decât cele două serii confirmate, care au mai curând caracter de eseuri. Pe unde or fi parcat celelalte mărci, dacă ele există sau mai există, doar Vasilca din Ţara minunilor cred că ar mai putea şti.
Din altă sursă, a cărei origine îmi scapă, nenotându-mi-o atunci, dar al cărui text este parcă mai apropiat de cel semnalat în articolul dlui Max Peter, menţionez

CMT - din colecţia lui Carol al II-lea

Supratipar cu textul „C.M.T. Român Pocutia" pe mărcile austiece de 1.20/1 kr., 1.20/2kr, 1.20/3 kr şi 4/4 kr. Mărcile din imagina au făcut parte din colecţie regelui Carol al României. Se cunosc doar două serii complete şi atestate. Supratiparul s-a produs în timpul războiului polono-ucrainean, când forţele armate ale României au ocupat fără lupte regiunea, pe care au predat-o mai apoi autorităţilor poloneze. Pentru aprovizionarea oficiilor poştale din timpul ocupaţiei româneşti au fost folosite timbre austriece. În mai 2006 la licitaţia organizată de *Cherrystone*, mărcile din imagine au fost vândute cu 16.500 USD. Pocuţia (în limbile ucraineană: Покуття, poloneză: Pokucie) este o subregiune istorică a Galiţiei, cuprinsă între râurile Prut şi Ceremuş, în zilele noastre parte a Ucrainei. Din punct de vedere istoric, a fost o regiune culturală distinctă, locuită de români şi de ruteni. Centrul istoric al regiunii a fost oraşul Colomeea. Denumirea regiunii poate fi tradusă prin "lângă colţ", după numele oraşului Kuti, care la rândul lui înseamnă

„colţ”. Iniţial, Pocuţia a fost parte a Rusiei Kievene şi mai apoi a unuia dintre statele sale succesoare, Halici-Volînia. Regiunea a fost anexată în 1349 de regele polonez Cazimir al III-lea. Acesta, în căutarea de fonduri necesare continuării războaielor cu Ordinul Cavalerilor Teutoni, a folosit regiunea drept garanţie pentru împrumutul obţinut din partea domnitorului Moldovei Petru I. Regiunea a fost disputată între cele două state, deoarece sumele împrumutate de regele polonez nu au fost returnate niciodată în întregime. În 1498, regiunea a fost cucerită de Ştefan cel Mare. În 1531, după bătălia de la Obretin, Pocuţia a fost recucerită de polonezii conduşi de hatmanul Jan Tarnowski, care l-a învins pe domnitorul moldovean Petru Rareş. În urma divizării Poloniei din 1772, Pocuţia a devenit parte a Austriei, fiind încorporată în Regatul Galiţiei şi Lodomeriei. După încheierea primului război mondial şi dizolvarea Austro-Ungariei, Pocuţia a fost disputată de Polonia şi efemerul stat Naţional al Ucrainei Occidentale. În timpul războiului polono-ucrainean, forţele armate ale României au ocupat fără lupte regiunea, pe care au predat-o mai apoi autorităţilor poloneze. După războiul polono-sovietic, zona a rămas în cadrul Poloniei. Drept urmare a şi partiţiei Poloniei din 1939 între Germania Nazistă şi Uniunea Sovietică, Pocuţia a fost încorporată în RSS Ucraineană, pentru ca, mai apoi, după declanşarea Operaţiunii Barbarossa, zona să ajungă sub stăpânirea germană. După eliberarea ei de Armata Roşie, zona a rămas în cadrul RSS Ucraineene, iar, în momentul de faţă face parte din regiunea Ivano-Frankovsk (Ucraina). (surse: *Wikipedia* şi *Cherrystone*)

Mai sunt cataloage şi liste, care se pronunţă categoric ***BOGUS*!** Cam scump *bogus* …

Publicat de Cornelius Ionescu la 11:47 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

1923 Ajutorarea Înfometaţilor Basarabiei

reluarea postării din 14 iunie 2012

1923 Nefinalizata Ajutorare a Înfometaţilor Basarabiei
Perioada de după 1918 nu a fost deloc o perioadă plină de satisfacţii şi de dezvoltare accelerată a economiei nici pentru România şi nici în particular pentru Basarabia. Rusia Sovietică a avut grijă să rupă relaţiile diplomatice cu România, încă din ianuarie 1918 şi să sechestreze Tezaurul României ce fusese trimis în păstrare la Moscova pe timpul primului război mondial. Republica Democratică Moldovenească, Basarabia adică, îşi declarase independenţa pe 24 ianuarie 1918 şi pe 27 martie s-a unit cu România. România mai are de părimit umilitorul Tratat de la Bucureşti, la 24 aprilie neratificat însă de către Rege şi care va ajunge nul prin Tratatul de la Paris din 1920. Pe 27 octombrie 1918 Guvernul român dă un ultimatum puterilor centrale, prin care le cere să părăsească Transilvania şi Banatul. La 31 Octombrie se proclamă Republica bănăţeană iar la 15 noiembrie trupele sârbeşti intră în Timişoara, Republica, dealtfel nerecunoscută de nimeni, încetându-şi existenţa efemeră. Pe 3 decembrie Armata franceză soseşte în Timişoara pentru a dezamorsa conflictul dintre Serbia şi România. Alt bun prilej de desfăşurare pentru filatelişti. Bucovina se uneşte cu Ţara la 28 noiembrie. La 1 decembrie

are loc adunarea de la Alba Iulia. Pe 16 decembrie se dă decretul pentru începerea reformei agrare. S–au expropriat 6 milioane ha de pământ – două treimi din suprafaţa funciară a Ţării. Exproprierea a durat însă prea mult, până în 1921, ceeace a generat nemulţumirea ţăranilor, foştii soldaţi şi familiile lor. Din ţinuturile de dincolo de Nistru s-au refugiat în Basarabia mii de români, siliţi de autorităţile sovietice şi de foametea ce începuse să bântuie, ajutată şi ea de autorităţile comuniste. Rusia sovietică infiltrează trupe de comando în sudul Basarabiei, iscând chiar lupte în care a trebuit să intervină armata. Toate au culminat cu revoltele din sud, în jurul Tătăreştiului, mai cunoscut sub numele de Tatar-Bunar. În Transilvania şi Bucovina au început să fie introduse cantităţi uriaşe de monedă austroungară în scopul destabilizării finanţelor României Mari.
Abia în 6 martie 1919 guvernului ungar i se trimite o hotărîre a Consiliului Militar interaliat de la Paris prin care i se cere retragerea trupelor din Transilvania. La 1 mai Ucraina sovietică şi Rusia adresează României un ultimatum să părăsească Bucovina şi Basarabia.
Între timp guvernul ungar este dat jos de către comuniştii sprijiniţi de Rusia şi se proclamă Republica Socialistă Ungară condusă de Béla Kun, alt prilej de supratipare. Trupele române, în înţelegere cu Consiliului Militar interaliat, ca ripostă la avansarea ungurilor în Transilvania, împing trupele comuniste peste Tisa şi intră în Budapesta pe 4 august. Se termină cu regimul comunist din Ungaria, încă un prilej de supratipare … dar şi de linişte la graniţa de vest … deocamdată.
La 4 iunie 1920 se încheie Tratatul de la Trianon între Puterile Aliate şi Ungaria, prin care se recunoaştere unirea Transilvaniei, Banatului, Crişanei şi Maramureşului cu România şi care intră în vigoare la 26 iulie 1921.
Nu au fost timpuri liniştite. Filateliştii însă nu au dus-o prea rău. În general fără multe aprobări, au apărut o mulţime de supratipare pe mărcile ungureşti, care se pare că abundă chiar şi acum, făcând posibilă apariţia de emisiuni … şi după anul 2010, ce umplu ebay-ul, delcampul şi okaziile. Cât despre cele apărute pe atunci, Catalogul Braynard ne dă o idee. Cotele din acest catalog se bazează pe raritatea mărcilor, dar nu ţin cont şi de cererea pieţei. Ca orice cote din orice catalog sunt orientative.
În Basarabia situaţia materială a populaţiei era cea mai grea iar necesarul de cadre cu studii superioare pentru învăţământ şi sănătate era stringentă. Acum o fii altfel oare? Autorităţile au încercat să emită şi o serie de mărci de ajutor în acest scop. Seria avea trei mărci, supratiparul aplicându-se pe trei valori ale seriei Ferdinand bust mic:

Mărcile neemise AJUTORAREA ÎNFOMETAŢILOR BASARABIEI

1 L pe 3 B gri (st roşu)
3 L pe 60 B verde (st negru)
5 L pe 6 L albastru (st roşu)

Însă s-a pornit cu sfârşitul. Au fost supratipărite şi abia apoi au încercat să obţină aprobarea de la administraţia poştală. Nu s-a obţinut şi este vizibil dece. Nu se deduce dacă aceste supratipare sunt valoarea nouă a mărcilor sau sunt o supravaloare. Dacă ar fi fost noua valoare nu era de admis ca aceasta să fie mai mică decât cea iniţială – vezi 5 L pe 6 L. Ar fi trebuit să existe şi menţiunea "Timbru de ajutor". Dacă ar fi reprezentat o supravaloare, ar fi trebuit să existe şi semnul "+" iar cifrele nu ar fi trebuit să se suprapună peste cele iniţiale. Mărcile au fost scoase la vânzare neoficial. Probabil că au fost achiziţionate toate odată de către un intermediar, Poşta fiind mulţumită că şi-a recuperat o parte din pierdere.Trăiască neînţeleşii contabili! Tirajul se pare că nu a fost deloc mare, posibil doar câteva mii de exemplare.
Umbla zvonul printre filateliştii serioşi ce se preocupă de soarta timbrelor mai puţin serioase, că ar exista şi la această serie mai multe tipuri de caractere ale textului, ba chiar şi mărci cu supratiparul inversat. Nu le-am văzut nici măcar reproduse pe undeva. Ca eroare am doar o valoare de Lei 5 pe 6 Lei, cu o urmă de cui de prindere a plăcii originale pentru marca suport. Dar nu poate fi considerată o eroare a mărcii cu supratipar.
Zvonul a fost spulberat prin bunăvoinţa dlui Mircea Dragoteanu, ce mi-a pus la dispoziţie imaginile unor coli din această emisiune. Toate caracterele sunt la fel. O singură observaţie. Colile de 10 x 10 au fost supratipărite cu două plăci de 5 x 10 puse una lângă alta şi aliniate sus. Aşa că atunci când coborîm cu privirea în jos, la unele coli se observă o înclinare a literelor din placa din dreapta. La valoarea de 3 lei pe 60 bani lipsesc din toate colite timbrele din pozitiile 81 si 91, nu se ştie din ce motiv. Posibil să fi fost vreo eroare, ce controlorii scrupuloşi ai tipografiei au îndepărtat-o.
Sunt totuşi nişte timbre de ajutor neemise. Ele au fost atunci, în 1923 tipărite, sunt cunoscute, dar nerecunoscute. Sunt totuşi foarte căutate datorită tirajului mic şi faptului că o perioadă nu li s-a dat atenţie. Iar o serie în coli de 100 bănuesc că este o mare raritate. Domnul Mircea Dragoteanu, care cred că le mai are expuse pe okazii.ro, mi-a spus că provin din colecţia unui cunoscut regizor

.

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:53 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Ziaristi / 1920 / Ujságirók

Ziaristi / 1920 / Ujságirók

Ziariştii sunt o pacoste. O pacoste necesară însă. Ce ne-am face fără ei? Am începe să mergem pe la colţuri de stradă, pe maidane sau prin pieţe, să aflăm ce s-a mai întâmplat cu miniştrii, cu ministresele, când ni se vor mări pensiile, când îşi vor da demisia personajele expirate, ce timbre au mai apărut, ce timbre au mai dispărut de prin colecţiile noastre sau chiar dintre ale statului, deci tot dintre cele ale noastre. Dar când ziariştii se apucă de afaceri, sau mai rău, de colecţionat, atunci să vezi pericol. Pentrucă nu le fac aşa ca toată lumea, ci le fac temeinic, de poţi să stai cu Sfintele Cărţi în faţă – vorbesc de Sfânta Constituţie şi de Sfântul Cod Penal şi tot nu te lămureşti ce au făcut.
1920 a fost anul instituţionalizării Unirii din 1918. Principiul naţionalităţilor, cel ce a fost

trâmbiţat atâta ca stând la baza tratatelor de pace din acel an, a fost combinat cu principiul istoricităţii, în funcţie de interesele locale ale puterilor câştigătoare. Tratatul de la Trianon, din 4 iunie 1920, prin care Transilvania era recunoscută "de jure" ca parte componentă a Regatului României, urmare a actului "de facto", petrecut la 1 Decembrie 1918, abia fusese semnat. Români şi unguri, saşi şi secui, sârbi, cehi şi slovaci, toţi ştiau că vor trebui să conlocuiască de acum în noile graniţe. României nu i s-au recunoscut toate regiunile ce fuseseră de acord cu Unirea în 1918 şi care îi fuseseră promise înainte de începerea războiului. Jumătate din Banat a trecut la Serbia, pentru a se asigura protecţia Belgradului iar teritoriile până la râul Tisa (care conform înţelegerii de dinaintea intrării României în război trebuiau să revină României), au rămas în cadrul Ungariei. Persecutata emisiune clujeană "Ziaristi / 1920 / Ujságirók", o emisiune poştală iniţiată de ziarişti, are o istorie plină de hurducături, fiind la început aprobată de către forurile poştale, apoi, acestea răzgândindu-se după un an, emisiunea a fost exilată din toate cataloagele. Reapare abia în Catalogul din 1984 al lui Corneliu Spineanu. Dar ca un făcut, dispare tot catalogul de pe piaţă, retras datorită catalogării şi a timbrelor apărute în perioada legionară. Securitatea trebuia să aibă şi ea un aport şi aici, băgându-şi copitele jegoase în istoria filateliei româneşti.

Motivul exilului emisiunii încă de la început? Stăruinţa iniţiatorilor de a face ca orice acţiune a lor să fie consemnată în acte autentice … S-ar părea că în acest caz ce a fost prea mult a stricat. S-a indus ideea că ar fi existat niscai interese materiale. Ce să zicem noi acum? După zeci de ani de coliţe nedantelate cu tiraj incert, numerotări de coliţe cu roşu în loc de negru, cu multiple forme ale colilor de tipar pentru aceleaşi timbre, vânzări condiţionate de coliţe împreună cu cărţi filatelice sau nu, acest motiv ni se pare pueril. Nu exagerez dacă spun că toate emisiunile filatelice au la origine interese pecuniare ale unor grupuri nu neapărat de filatelişti dar chiar şi ale statului, prin intreprinderile sale. Şi propaganda are împletite interese materiale.

De istoricul apariţiei acestei emisiuni s-au ocupat mai mulţi filatelişti, printre care se detaşează Ion Ilea. De la dânsul aflăm, aşa cum se mai poate după atâţia ani, cum s-au petrecut lucrurile pe atunci. De circulaţia acestor mărci s-a preocupat Gheorghe Cserni. Bibliografia materialelor ce ne stau acum la dispoziţie, este prezentată la sfârşitul notei. Singurele materiale de care nu am reuşit să dau sunt cele apărute în buletinul A.B.B.

În 21 şi 22 august 1920 a avut loc la Cluj Congresul Ziariştilor din Transilvania şi Banat, în spaţiul Teatrului Maghiar. Din timp au fost obţinute aprobările de la Direcţia Generală PTT, astfel că prin Ordinul nr.1134 din 16 august 1920, au fost supratipărite un număr de 9 tipuri de mărci din uzualele româneşti cu Ferdinand bust mare, pe hârtie albă şi gri, cea albă fiind preponderentă. Textul supratiparului este **Ziarişti / 1920 / Ujsagirok.** La un ghişeu special instalat într-o baracă, cu firmă corespunzătoare, "Localul Poştei Ziariştilor", s-au obliterat mărcile cu ştampila în vigoare a Oficiului Poştal Cluj I, în ungureşte, Kolozsvar 1. Primele ştampile în română fuseseră utilizate la inaugurarea Universităţii pe 1 februarie 1920. "Localul" a fost girat de către un notar, împreună cu reprezentanţi ai Sindicatului Ziariştilor, ai filateliştilor clujeni şi ai Imprimeriei. S-a întocmit un act notarial pentru a se consemna buna funcţionare. Tocmai acest act a fost cel ce a dat de gândit forurilor poştale bucureştene. Un an mai târziu abia, se fac diligenţele necesare recunoaşterii de către UPU a emisiunii, probabil însoţite şi de câte o

coală de 100 de mărci, ceea ce ar explica tirajul cam neobişnuit. Cererile sunt însă respinse de către autorităţile poştale bucureştene.
Această serie face fără doar şi poate obiectul colecţionarilor, dovadă interesul şi cotele atinse la licitaţiile internaţionale în pofida lipsei din cataloage. Colecţionarii şi în particular filateliştii nu sunt în nici un caz subordonaţi administraţiei poştale, evident trecătoare. Este treaba fiecărui colecţionar să se preocupe sau nu de această serie. Dar bine ar fi să o găsească în cataloage, cu caracteristicile, varietăţile, tirajele şi chiar eventualele încercări de falsificare. Şi mai bine ar fi să fie şi cotată. Iar cotele pentru mărcile obliterate sigur că ar trebui să ţină seama de data ştampilei, de circulaţia efectivă sau doar complezentă sau în unele cazuri de ştampilarea doar filatelică, obiectul necirculând deloc. Încă nu este lămurită definitiv problema apariţiei obiectelor filatelice ştampilate pe data de 29.08.1920, considerate încă de către unii filatelişti drept F.D.C.-uri, dată care după toate actele organizatorilor este în afara intervalului 21 … 22 august, când au fost circulate mărcile cu obliterarea **Kolozsvar 1.**
Supratiparul prezintă o caracteristică ciudată ce te face să crezi la început că în toată Transilvania nu existau în 1920 decât tipografii de cartier, specializate în afişe electorale. Chiar nu s-au găsit suficiente litere de acelaşi tip ca să poată fi realizată supratipărirea unor coli de 100 de exemplare? Mai ales că nici nu s-a pus problema după cum se vede, să se pună o codiţă mică, mică la s-ul din Ziarişti. Evident că nu este aşa.
Din cele zece rânduri primele trei au caractere Anticva, cuvântul Ziaristi având o lungime de 8 mm după cum se indică în toate materialele, următoarele două rânduri, 4 şi 5, sunt supratipărite cu nişte caractere pline, de aceeaşi grosime, zise bloc, cuvântul Ziarişti având o lungime de 7 mm. Rândurile 6 … 10 au un supratipar de tip Anticva, dar mai mic decât cel utilizat la rândurile 1 … 3, cuvântul Ziarişti având o lungime de doar 7 mm.

Ziaristi tip II de 7,5 mm!

Toate bune, dar fiind eu cam necredincios din fire, m-am apucat de măsurat … Ziaristii! Oricâtă bunăvoinţă am avut eu să găsesc aceleaşi rezultate cu cele din articole, nu mi-a ieşit de loc. Tipul II, cel de pe rândurile 4 şi 5 nu are mai mult de 7,5 mm. Probabil că odată prima comunicare făcută, nimeni nu s-a mai încumetat să pună ruleta şi să mai măsoare odată.
Tipul III, din rândurile 6 … 10 luat la măsurat are în loc de 7 mm pentru lungimea cuvântului Ziaristi, o lungime variabilă de 7, 7,2 iar unele exemplare ajung chiar la 7,5 mm. Asta este.
Sistemul cu cele trei tipuri de caractere ale supratiparului pe aceeaşi coală îmi aminteşte

de supratiparul utilizat în 1945 la mărcile Oradea, tot trei tipuri. Nimic nu e nou sub soarele Transilvaniei.
Nu puteau să lipsească nici supratiparele inversate. În catalogul din 1984 este menţionată existenţa supratiparelor inversate la valorile de 10 bani şi 2 lei. La fel în *romanianstamps,* unde sunt şi reproduse două frumoase blocuri. Acum circa cinci ani am avut ocazia să achiziţionez de la un cunoscut colecţionar bucureştean (D.P.) o marcă de 50 bani cu supratiparul inversat iar acum o lună o marcă de 5 bani cu supratipar inversat, de la Arad. Un bloc din această valoare de 5 bani, provenind din rândurile 5 şi 6, cu cifrele 9 din rândul 5 – tip II – având coada prelungită mult în jos, a fost semnalat de către "Max Peter" în blogul său *Romanian Stamp News*. Blocul a obţinut în cadrul unei licitaţii un bun preţ – 387 de dolari.

5 bani supratipar inversat

50 bani supratipar inversat

Cel mai interesant se pare că este rândul 5. Aici s-au adunat toate ciurucurile de litere aruncate de zeţari. Un r mai mic, un á mai mic, un 9 de la alt tip de caractere, un 9 ce se prelungeşte sub rând, după moda franţuzească a timpului şi poate şi alte minuni pe care încă nu le ştim pe toate. Dacă ar exista o coală completă pe care s-o putem studia, aşa cum există pentru Cluj, Oradea, PTT-FF, Oradea-1945, 1918 … problema s-ar rezolva. Dar până acum nu am întâlnit decât o coală din valoarea de 1 ban negru cu supratipar auriu, la care nu pot fi depisate amănuntele datorită contrastului slab. Şi să nu uităm că scrie clar că s-au dat la casat matriţele supratiparului şi nu avem motive să ne îndoim de această afirmaţie.

r mic

á mic

9 coada jos

9 căzut

9 coada deschisă

9 căzut

Un bloc de 4 cu trei varietăţi semnificative: r mic, 9 căzut şi U mai lat. Din colecţia Lucian Mureşan - Arad

Imaginea unui frumos bloc de 4 din valoarea de 15 bani, cu trei varietăţi semnificative este transmisă de dl. Lucian Mureşan din Arad. Primul timbru are un caracteristic r mic, perfect vizibil, al doilea timbru are un 9 "căzut", de fapt un 9 din alt set de caractere iar primul timbru din al doilea rând are un U mai lat, luat şi acesta din alt set de caractere, fără voie sau mai curând cu voie.

Şi în plus vine şi dl Sergiu Găbureac şi ne mai dă o informaţie ce ne pune pe gânduri: "Materialul de studiu fiind insuficient, nu se poate preciza dacă şi câte piese falsificate (la Satu Mare sau la Târgu Jiu) au supratipar: *Ziarişti – 1920 – Ujsagirok*"! Oare ştie dânsul ceva ce nu ştim noi sau ne-a aruncat doar aşa o minge, la grămadă?

Cât despre tipul hârtiei, albă sau gri nu pot să spun decât că posed o marcă de 2 lei pe hârtie gri, nesemnalată până acum.

Acestea spuse şi arătate pe cât a fost posibil, tabelul bine întocmit de către dl. Mats Bluckert şi expus în blogul *romaniastamps*, poate fi completat astfel

S-au aplecat asupra acestei serii mai aparte şi au scris despre ea

Traian Ataman, Mărcile uzuale Regele Ferdinand 1919-1929, Editura de Sud, Craiova, 2004, p.40-43

Gheorghe Cserni , Mărcile postale 'Ferdinand' supratipărite cu inscriptia 'Ziaristi 1920 – Ujsagirok', Filatelia no.4(480), April 1996, p.3; Filatelia no.5(481), May 1996, p.1. (Rom): the 'Ziaristi 1920 – Ujsagirok' overprint on 'Ferdinand' definitives.

Gheorghe Cserni, Din nou despre mărcile 'Ziaristii' supratipărite la Cluj, Buletin ABB no. 1(13), February 1996, pp.10-15. (Rom): more on the 'Ziaristii' Overprinted Issue, 1920.

Vasile Florkievitz, Circulaţia poştală târzie a mărcilor Ferdinand supratipărite cu inscripţia 'Ziarişti 1920 Ujsagirok' -, Buletin ABB no. 2(36) / June 2001, pp. 14-15. (Rom): late usage of the 'Ziarişti 1920′ overprinted issue.

Ion Ilea, Mărcile supratipărite la Cluj-Napoca cu inscripţia 'Ziaristi – 1920 – Ujsagirok', Almanah filatelic 1978 – p. 96-99. (rom)

Ion Ilea, The 'Ziarişti 1920 Ujsagirok' Overprints, RPS, 1983, vol. VII, no.3, p.10-13 (eng)

Ion Ilea, The 'Ziarişti 1920 Ujsagirok' Overprints, Stamps of Hugary No. 162, September 2005, pp.18-22 (Eng).

Ion Ilea, The 'Ziarişti 1920 Ujsagirok' Overprints, No. 162, September 2005, pp.18-22;

Marcel Şapira, Ziariştii 1920 Ujságirók , Colecţionarul no. 2(5) / May 1996, pp.6-7. (Rom): about the 'Ziarişti 1920′ Overprint.

Marcel Şapira, Din nou despre emisiunea "Ziariştii 1920 Ujságirók", Colecţionarul no. 3(6) / Aug.1996, pp.4-5. (Rom): again about the Ziarişti 1920 overprint.

Marcel Şapira, Ziariştii 1920 Ujságirók, Colecţionarul, no. 2(5) / May 1996, p.6-7.

Marcel Şapira, Din nou despre emisiunea "Ziariştii 1920 Ujságirók", Colecţionarul no. 3(6) / Aug.1996, pp.4-5.

Marcel Şapira, Catalogul Mărcilor Poştale Româneşti Atipice, vol.4, p.46, Ed.Sigma, 1993

Tiron Martin, Emisiunea 'Ziaristii – Cluj 1920′ – Buletin ABB no. 4(12), November 1995, pp.20-21. (Rom)

Mihai Lucian Valea, O emisiune poştală contestată (II), Răsunetul, Bistriţa, 12 apr.2010

Catalogul mărcilor postale românesti, 1974 – Kiriac Dragomir, Aurel Surpăţeanu (CMPR'74), Bucureşti
Catalogul mărcilor postale românesti, vol.1, 1984, difuzat oficial în 1990, Corneliu Spineanu, Bucureşti, p.76, 77.
Mats Bluckert în http://www.romaniastamps.com/

vineri, 4 aprilie 2014

Săptămâna presei … democrate – 1948

3 iunie 2012

Săptămâna presei … democrate – 1948

Săptămâna presei … democrate, cu supratipar – 1948
Un supratipar pus degeaba, ce nu aduce nici o informaţie nouă, nu este un supratipar, este doar o ştampilă

Anul 1948 a început sub auspicii nefaste. Regele Mihai, ultimul stâlp al democraţiei, tocmai fusese obligat prin ameninţări şi şantaj să abdice. PCR-ul a înghiţit PSD-ul, luându-şi acum numele, pentru un timp, de PMR. Conducătorii partidelor politice zise istorice erau în puşcării, prin diferite înscenări şi abuzuri. Începe valul de arestări, care nu îl ocoleşte nici pe Lucreţiu Pătrăşcanu, cel ce i-a lins degeaba pe sovietici. A fost încropită o judecată, mai apoi a fost ucis în închisoare. Regelui Mihai şi familiei regale li se retrage cetăţenia română, iar averea le este naţionalizată. Se naţionalizează, fără nici o despăgubire, fabricile, băncile, minele, asigurările, mijloacele de transport în comun. Se înfiinţează Securitatea, sunt arestaţi înalţii prelaţi ai bisericii greco-catolice, se impune o nouă constituţie. Se extinde aria sovromurilor, care va ajunge la denumiri hilare "Sovrom-DAC-în-lichidare", unde a lucrat şi tatăl meu, o întreprindere de colectare a deşeurilor, ce era în lichidare.
Filatelia urmează şi ea, ca întreaga societate, cursul impus de la Moscova, cu voia Londrei şi Washingtonului. De la seria de Vederi, cu supratiparul RPR peste efigia regelui, la seriile aniversare ale UTM, ale noii constituţii, 1 mai – ziua muncii, frăţia de arme româno-sovietică, revoluţia de la 1848, asta ca să aibă şi ceva istorie în spate, stema RPR-ului, cu eroarea aparţinând unor tâmpiţi – 0,50 bani în loc de 0,50 lei, se ajunge la Ziua Scânteii, prin Săptămâna Presei Democrate. Apar şi FDC-urile, prilej pentru tipărirea pe plicuri a îndemnurilor mobilizatoare, însoţite de mărcile aferente şi ştampile aşişderea. Se tolerează, ca prin minune, tipărirea FDC-urilor firmei clujene a lui Laszló Erős în paralel cu cele ale Poştei. Oricum erau mai reuşite artistic decât cele aşa-zis oficiale şi mai mobilizatoare. Şi li s-a dat o spoială oficială, fiind admise la expoziţii şi vândute la fel cu cele emise de către Stat.
În acest dizgraţios an 1948, la 12 septembrie este emisă o serie aiuritoare de timbre poştale formată din 7 valori, din care 6 cu suprataxă egală cu valoarea poştală, probabil în favoarea sindicatului ziariştilor, evident democraţi. Seria are 4 mărci dantelate şi 3 nedantelate. Cine ştie din ce motive valoarea de 10 L brun, nu a fost emisă nedantelată şi nici nu are suprataxă. De fapt eu nu înţeleg dece au fost emise timbrele nedantelate, ce în acea perioadă au umplut clasoarele filateliştilor şi buzunarele largi ale statului. Dar moda nedantelatelor va ajunge la paroxism în perioada ceauşistă, când puzderia de colite de fapt fără nici o valoare, s-au vândut la preţuri mari, condiţionat de multe ori la negru datorită condiţiilor impuse de către importatorul german al acestora, aflat în relaţii mai mult decât bune cu Casa Michel. Pentru a încurca şi mai mult lucrurile, în cadrul expoziţiei de la Palatul Poştei, prilejuită de Săptămâna Presei, în perioada 12-19 septembrie 1948, au fost puse în vânzare 1.500 de serii supratipărite manual, se spune că pe loc. Supratiparul este cam acelaşi cu motivul central al mărcii cu valoarea de 5+5 L, adică 3 ziare, Pruncul Român (1848, editat de Eric Winterhalder şi C.A. Rosetti, ziar de orientare liberală), România Muncitoare (ziar de orientare socialistă, ce apare între 1905 şi 1914) şi Scânteia (ziar ilegal comunist, apărut între 1931 şi 1940, cu sprijin logistic sovietic). În revista Filatelia nr.1 din 1 ianuarie 1949 se menţionează seria Săptămâna Presei

Democrate ca având 7 valori şi un tiraj de 50.000 de exemplare. Valorile sunt de 5 + 5 lei roşu, dantelat şi nedantelat, 10 + 10 Lei violet, idem, 15 + 15 Lei albastru, idem, 10 Lei brun, numai nedantelat. Cu prilejul "Zilei Scânteii" se spune că s-au supratipărit cu însemnele "Săptămânii Presei" circa 2.000 de serii. În majoritatea cataloagelor româneşti, căci doar acestea o menţionează, tirajul apare ca fiind 1.500.
Se găsesc două tipuri de seturi de FDC-uri, cel realizat de Laszló Erős, emisiune particulara într-un tiraj de 200, nenumerotate şi cel aşa zis oficial, de fapt este vorba de două cartoane numerotate. Atât FDC-urile cât şi cartoanele nu au ştampilă de zi aplicată ci doar o ştampilă a expoziţiei, cu textul "SĂPTĂMÂNA PRESEI DEMOCRATE DIN R.P.R. 12-19 SEPT 1948 BUCURESTI-POSTA" .

FDC Laszló Erős
carton mărci dantelate - sindicat

carton mărci nedantelate - sindicat

Cartoanele mai au aplicată o ştampilă de serviciu a Sindicatului Ziariştilor Profesionişti şi localitatea – Bucureşti.
Posed un set de cartoane pe care nici măcar mărcile nu au aplicată vreo ştampilă, aceasta fiind pusă alături, să nu murdărească timbrele …
Nu numai atât. Din mărcile aşa zis supratipărite, eu nu am văzut niciuna circulată, cu ştampila de plecare pe ea, ca să nu mai vorbim de cazul ideal când să existe şi un plic circulat, cu mărci supratipărite, cu ştampilă de plecare şi de sosire. Nici nu cred că există, cu toate că sunt menţionate. Nu am văzut nici un carton sau FDC având aplicat pe mărci supratiparul.
Ştampila trebuie să spunem că nu este deloc o ştampilă "Prima Zi a Emisiunii" ci o ştampilă "Prima Săptămână a Emisiunii" deoarece în loc să indice data când a fost emisă emisiunea, arată perioada de o săptămână când a fost deschisă expoziţia filatelică.
O altă problemă este cea a aplicării supratiparului. În primul rând supratiparul a fost aplicat la un ghişeu special în cadrul expoziţiei, care se afla chiar în holul Poştei Mari din Calea Victoriei, actualul Muzeu Naţional de Istorie a României. Deci nu se poate spune că a fost aplicat fără de ştiinţa conducerii Poştei. Acesta a fost de altfel şi motivul pentru care este totuşi considerată o emisiune poştală distinctă. Vremurile erau tulburi bine, aşa că şi un singur telefon de la Guvern dat organizatorilor expoziţiei, este vorba despre Sindicatul Ziariştilor Profesionişti, putea pune emisiunea pe roate. Să fi fost domnul Laszló Erős, acela ce realiza şi distribuia FDC-urile, cel ce solicitase un astfel de telefon? Nu este exclus, avea unde să apeleze şi era direct interesat. Pe atunci hotărîrile nu se luau pe baza unor documente înregistrate, acestea eventual se întocmeau ulterior, dacă se mai întocmeau. Chiar şi averile şi de multe ori vieţile unor oameni erau luate pe baza unor telefoane sau a unor "indicaţii" scrise agramat pe un colţ de ziar.
Matriţa supratiparului fusese confecţionată din timp şi pregătită pentru a putea fi folosită la o aplicare manuală în ghişeul din expoziţie. Se pare că era vorba de un rulou de cauciuc, de lungime şi diametru discutabile încă, având gravate în negativ mai multe imagini ale supratiparului. Se punea pe o bucată de sticlă cerneală tipografică ce era omogenizată cu un rulou din acelea de uz fotografic, apoi se plimba ruloul-negativ pe această suprafaţă până se realiza acoperirea uniformă a desenului, ceea ce se şi auzea. Având nişte repere bine stabilite, se rula pe coala de timbre sau doar pe nişte ştraifuri din acea coală.
În articolul din Filatelia nr.12/95 dl. Angelo-Barbu Popescu menţionează
„ … Cercetând două cartoane pe care s-au aplicat mărcile cu supratipar (colecţia autorului), am găsit pe spatele ambelor urma a patru supratipare. Acestea au fost aplicate, atât pe serii cât şi pe spatele celor două cartoane, cu un rulou de cauciuc având gravate în negativ patru clişee ale supratiparului în discuţie. Fiecare clişeu are caracteristici distincte, rezultând 4 tipuri. Un calcul simplu (după măsurare) arată că diametrul rolei de cauciuc era de 39,47 mm. Din studiul materialului (emisiunea cu supratipar) aflat la dispoziţia autorului, rezultă că supratipărirea s-a făcut pe ştraifuri de 10 mărci (în ipoteza că o coală era formată din 10 x 10 = 100 mărci); în circuitul filatelic se găsesc unicate, ştraifuri de 2, 3, sau 4 mărci, necunoscându-se blocuri de 4… "
Poate că diametrul ruloului o fi fost de 40 mm. Dar lungimea? Ipoteza coalei de 10×10 mărci este improbabilă dacă tipărirea s-a făcut la Fabrica de Timbre în 1948. Mărcile de dimensiuni similare aveau cel mult 5×10 mărci în acele timpuri. Aşa ştiam eu. Nu am întâlnit nicăieri informaţia că aceste coli ar fi avut 100 de mărci. Totuşi şi domnii "Max Peter" şi Daniel Marcu insistă că aşa este. Posibil, dar până nu văd, nu sunt absolut convins, indiferent de câtă încredere am în domniile lor. Iar afirmaţia că nu se cunosc decât ştraifuri de 2, 3, sau 4 mărci cu supratipar este categoric falsă. Iar imaginile celor patru tipuri prezentate în revistă nu mi se par relevante, diferenţele putând apare doar din apăsarea ruloului de cauciuc. Existenţa blocurilor cu supratiparul bine aliniat dovedeşte că lungimea

ruloului a fost de cel puţin două lungimi de timbru. Este importantă lungimea ruloului pentru a putea aprecia numărul de erori ce se pot întâlni şi deci raritatea şi valoarea lor.

5+5 şi 10 lei brun cu supratipar, blocuri de 4
10+10 lei nedantelat cu supratipar, bloc de 4

5+5 lei nedantelat şi 10+10 lei dantelat, blocuri de 4 ştampilate la mijloc

15+15 dantelat şi nedantelat, blocuri de 4, ştampilate la mijloc

Am dat acum vreo 30 de ani şi peste o "serie" în blocuri de 4, pe care o am încă, ce au supratiparul pe trei din blocuri pus pe fiecare marcă, aşa cum îi stă bine unui supratipar, iar pe patru blocuri nu mai au supratipar ci au aplicată ştampila expoziţiei, pe mijlocul fiecărui bloc. Ce serie mai este şi aceasta? Nu văd decât o explicaţie. Atât "supratiparul" cât şi ştampila expoziţiei au fost folosite de către domnii ziarişti, aşa cum au dorit domniile lor, fără a se sinchisi deloc de regulile Poştei. Oficianţii poştali sau au cam lipsit de pe acolo, sau au pus ştampila acolo unde au dorit domnii ziarişti, dacă nu cumva a fost detaşată acolo Coana Safta, cea care făcea floricele calde alături, la intersecţia Căii Victoriei cu Splaiul Dâmboviţei. Nu ştiţi cine este Coana Safta? Păi cea care se ţinea cu Bărzoi, un fost coleg de clasa a treia primară cu mine. L-a văzut aşa lung şi slab, l-a plăcut, i s-a părut ei că promitea şi l-a luat de l-a crescut. L-a crescut bine. Avea vreo doi metri aproape şi făcea nişte floricele mai bune ca ale Coanei Safta. Îl lăsa acolo la colţ să floricească iar ea mai lipsea câte o oră, două, cu trebi. Poate chiar la Expoziţia Presarilor, la pus supratipare.
Doar aşa s-ar explica apariţia unor supratipare inversate sau duble.
Sau poate că treburile au fost mult mai simple la început. Supratiparul nu a fost altceva decât o versiune a ştampilei expoziţiei. Nevrând nimeni să renunţe la una din versiuni, s-au pus amândouă, fiecare a pus ce ştampilă a vrut. Şi ca să nu existe supărare, cea rotundă s-a pus pe colţ iar cealaltă pe mijloc. Şi aşa a apărut supratiparul … Dacă nu credeţi, o putem întreba pe Coana Safta, căci pe altcineva nu prea mai putem să întrebăm.

În articolele domnilor Dumitru Şerban Sfârlos şi Mircea Gheorghe este reprodus acelaşi exemplar din supratiparul inversat aplicat pe marca de 5+5 lei dantelată. În articolul dlui Angelo-Barbu Popescu este reprodus un supratipar inversat aplicat pe marca de 5+5 lei nedantelată. În lucrarea dlui Sergiu Marian Găbureac (GSM) "Catalog specializat … ", care a avut amabilitatea să mă ajute să completez informaţiile referitoare la erorile emisiunii cu supratipar, precum şi în Banca de date a acestor erori, cu imaginea fiecăreia, mărită suficient şi cu autorul sau autorii semnalării lor, care este pur şi simplu o comoară, sunt menţionate supratipare inversate pe mărcile de 5+5 lei dantelat, 5+5 nedantelat, 10+10 nedantelat, supratipar dublu, normal şi inversat pe 10+10 nedantelat – semnalat de către Victor Iordache. In colecţia mea proprie am o marcă de 15+15 lei care are o urmă dintr-un al doilea supratipar.

5+5 lei supratipar inversat. De la GSM, semnalare SDS?

5+5 nedantelat, supratipar inversat, de la GSM, semnalare SDS?

10+10 lei nedantelat, supratipar inversat, de la GSM

10+10 lei supratipar inversat, de la GSM , semnalare IV - Victor Iordache

15+15 lei supratipar dublu, mai mult urmă, colecţia proprie

Ce poţi să mai spui despre o astfel de emisiune? In primul rând că nu este deloc o emisiune, ci o apariţie conjuncturală generată de nişte vânzători de timbre, tolerată dar niciodată recunoscută de Poştă. În listele de preţuri şi în cataloagele româneşti este menţionată dar şi cotată chiar foarte bine. Colecţionarii umblă după ea şi sunt foarte

satisfăcuţi când îşi mai pot adăuga o minune. Nu trebuie blamaţi, aşa sunt colecţionarii. Să nu uităm că doar oamenii, coţofenele şi caracatiţele au pasiunea colecţionarului …

Subţirea bibliografie a emisiunii Săptămâna Presei 1948

Mircea Gheorghe, Pseudoemisiunea "Săptămâna presei democratice" cu supratipar (The overprinted "Democratic Press Week" issue), Filatelia No.11(535), Nov. 2000, p.8-9.
Angelo-Barbu Popescu, Supratiparul "Ziarişti – 1948" ranversat, Filatelia, nr12(476), Dec.1995, p.4 – de la o semnalare a lui Marius Măciucă
Dumitru Serban Sfârlos, Săptămîna Presei Democrate (The 'Democratic Press Week' overprinted issue), Filatelia No.8(291), August 1980, p.2.
Catalogul Mărcilor Postale Românesti, 1964, Ed.Transporturilor şi Telecomunicaţiilor, p.123
Catalogul Mărcilor Postale Românesti, 1974, Kiriac Dragomir, Aurel Surpăţeanu (CMPR'74), Bucureşti, p.241-242
Catalogul Mărcilor Poştale Româneşti, 1984, Spineanu Cornel, Editura Ştiinţifică, vol II, p.8

joi, 10 aprilie 2014

CMT – sigle ale experţilor – STAMP EXPERT MARKS

21 august 2011

CMT – sigle ale experţilor – STAMP EXPERT MARKS

CMT- cine scrie pe timbre?

Toată lumea scrie. Nu s-a interzis nici măcar scrierea de panseuri pe garniturile de metrou, aşa că nu avem dece ne mira. Toţi prin mâna cărora trec timbrele, ţin să-şi facă nemuritor numele pe spatele lor. Apreciaţi ce elegant mă exprim, nu este aşa? Sunt două categorii mari şi late de „scriitori" pe timbre. Deţinătorii trecători ai acestora, proprietari ai clasoarelor unde sunt cazate mai bine sau mai rău aceste hârtiuţe colorate dinţoase sau chiar ştirbe câteodată, se simt obligaţi să se semneze pe fundul lor, să certifice astfel, cine a trecut pe acolo. Căci timbrele valoroase nu trec neapărat doar prin mâinile marilor colecţionari, ci şi prin acelea ale unora ce vor să se laude cu înaltele lor preocupări. Un proaspăt deţinător de CMT-uri, dintre care câteva erau chiar rare, m-a întrebat dacă ştiu unde vine ţara asta, CMT, el căutase într-un atlas dar nu o găsise.
A doua categorie de scriitori pe fundul timbrelor sunt experţii, cei care ar trebui să le certifice autenticitatea. Aşa au apărut semnături, chiar nume întregi, ştampiluţe, unele foarte fin lucrate, opere de artă în sine. Se semnează experţii cu ce găsesc, cu creionul, cu tocul, cu pixul, cu rotringul, cu cerneală tipografică, cu tuş de ştampile negru, violet, roşu, albastru sau chiar verde. La început am fost scandalizat de măzgălirea timbrelor, chiar şi pe dos, în scopul unei autentificări de multe ori îndoielnică. Dar m-am obişnuit. M-am obişnuit să văd parafa domnului Odor pe mărcile cu supratiparul PA pus la un miting aviatic parcă de la Cluj, cele ale unor necunoscuţi sau poate ale unor ciudaţi din Ungaria, puse pe proaspete supratiparuri ce aspiră la a fi din 1945. Oricum, eu sunt convins că este o impietate să măzgăleşti fundul mărcilor aduse de

cineva care vrea să ştie doar dacă nu sunt nişte făcături.
Dar, asta este situaţia. La mărci mai vechi şi în cazul în care se ştie cui a aparţinut poansonul, s-ar putea ca aceste semne să ne ajute într-o oarecare măsură. Multe poansoane s-au măsluit destul de bine, aşa că …

Fundurile CMT-urilor sunt destul de bine garnisite cu urmele poansoanelor. Unele au aparţinut unor buni cunoscători ai emisiunii. Altele nu ştiu eu cui au aparţinut. Fac un apel la filateliştii cărora le-au trecut prin mână mărci asemănătoare, să-mi spună şi mie cine au fost experţii care le-au folosit. Reproduc, cu o rezoluţie de 600 dpi siglele găsite de mine pe mărcile CMT.

sigla G cu T în interior, aparţine expertului G. Turliuc - © C. I.

Siglă pe care probabil scrie Gabr. Bent / Leipzig. - © C. I.

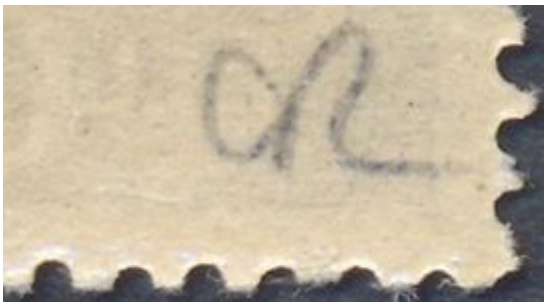

Două iniţiale, C şi R, scrise de mână cu creionul - © C. I.

Siglă cu două litere ronde sau poate chiar trei, CrD, nu este exclus - © C. I.

Siglă dubioasă G.TURLIUC pe marcă dubioasă 6oh pe 5h - © C. I.

.

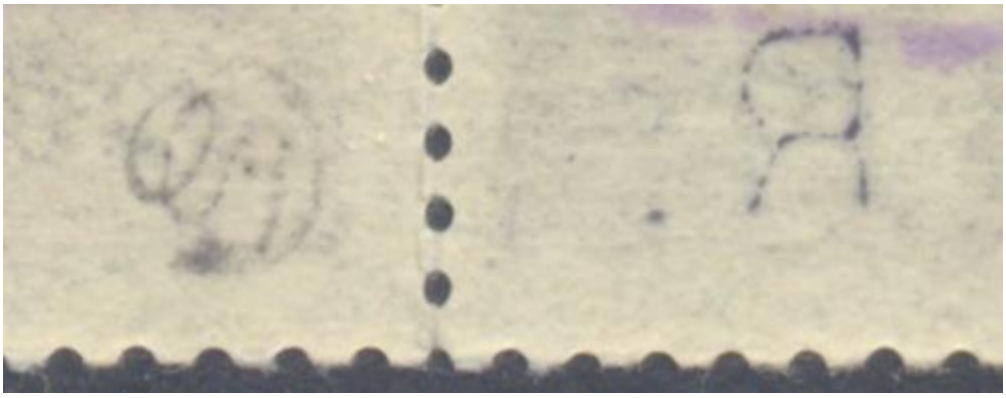

Două sigle pe fiecare marcă a unui bloc de 4. Un R şi C ronde (?) - © C. I.

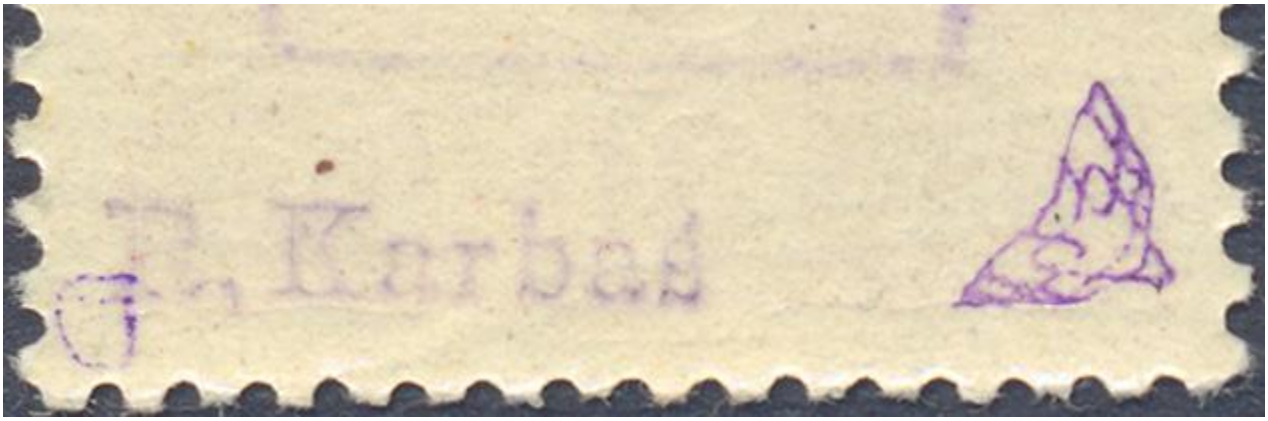

Trei sigle GT, R Karbas şi un fluture sau o caricatura. Primele două sunt cunoscute din cartea cu CMT-uri a dlui Marcel Şapira - © C. I.

Comments (2)

2 comentarii

1. Problema rămâne încă destul de complicată. Nici măcar Bulat (recunoscut drept cel mai bun specialist ucrainean şi autorul celuimai bun catalog al lor) se fereşte să expertizeze CMT-uri. Ar mai fi vreo doi experţi polonezi, plus o firmă americană, dar n-am văzut piese trecute prin mâna lor. Adică, până la urmă, nimeni nu afirmă: “da dom-le, ăsta-i original”, pentru a se putea folosi de comparaţie.
   Mi-a trecut prin mână un aşa-zis eseu al supratiparelor numai, care este considerat totuşi fals de câţiva experţi. Am să scriu despre el pe blogul meu când voi avea puţin timp.
   Comentariu by Peter — 21 august 2011 @ 22:27
2. [...] in Pocutia cu marcile prezentate in cea de-a doua zi, pentru ca in final sa ni se infatiseze si poansoanele celor care au certificat, de-a lungul vremii, autenticitatea [...]
   Pingback by Marcile C.M.T. in mare voga - recomandari | Kolector.net — 24 august 2011 @ 11:50

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:36 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – Porto

26 august 2011

C.M.T. – Porto

Din supratiparele CMT nu puteau să lipsească cele pentru taxa de porto, taxă ce se încasa de la destinatar în cazul unei francări insuficiente.

Au fost emise 5 mărci. Aşa reiese din spusele ulterior şi scrise ale domnului av. Ivan Chernyavskyj.
Au fost emise 20 de mărci. Aşa scrie în Catalogul filatelic al lui F. Konrad din 1948.
Au fost emise 17 tipuri de mărci PORTO dacă ne luăm Catalogul Michel
Înşirarea poate continua.

Ce spune dl. Ivan Chernyavskyj, care văd că în ultimul timp are din ce în ce mai mult credit, cu toate că eu n-aş fi atât de încrezător. Tirajele mărcilor PORTO ar fi, precis, până la una marcă următoarele

40h/5h într-un tiraj de 800 exemplare, din care 41 au fost returnate la sfârşitul ocupaţiei, deci în circulaţia poştală şi filatelică au trebuit să rămână 759 bucăţi;
1k.20/25h emisiunea 1910, în tiraj de 118 exemplare, returnate 30, deci tiraj efectiv 88 exemplare;
1k.20/25h emisiunea 1916, în tiraj de 120 exemplare, nimic returnat;
1k.20/30h, în tiraj de 17 exemplare, nimic returnat;
1k.20/50/42h (greşit în documente este scris 24h, inexistent) în 15 exemplare din care au fost returnate 2, deci rămase 13 cărora care să le ia urma şi pe care să se bată filateliştii.

Marca PORTO de 1k.20 / 50h / 42heller. Tiraj final 13 exemplare. După Ivan Chernyavskyj. © C.I.

Marca de 1k.20/50/42h, maro, ar avea un tiraj de 13 exemplare, fapt îmbucurător pentru mine, care sunt fericitul posesor al unui exemplar. Cred că acest tiraj îi face pe cei de la Corinphila să pornească licitaţia de la câteva mii de chf, licitaţie ce va avea loc în 6-10 septembrie a.c. Dacă ne uităm însă pe tirajele publicate de către Marcel Şapira, nu ştiu ce să mai cred. Tirajul apare ca fiind de 1.504 exemplare. Nu, nu cred că o să mă duc prin Elveţia. Oricum, Zürich-ul nu îmi prea place. Şi au hoteluri doar de ****. Aş putea plasa marca asta şi pe okazii de okazii. Dar ce sunt cei de la Corinphila? Chiar sunt nişte amatori? Să dau totuşi o fugă? Ce ziceţi?

Comments (2)

2 comentarii

1. Aţi făcut o sinteză frumoasă. Cred că seria Dvs. de articole este cea mai completă pe care am citit-o în ultimii ani.
   Mai este un coleg de-al nostru, colecţionar, care a făcut câteva referiri la CMT, se pot citi aici: http://www.armeniazemstvo.com/2010/12/cmt-overprints.html
   Comentariu by Peter — 26 august 2011 @ 10:30
2. # Peter: Mulţumesc foarte mult pentru aprecieri.
   Cunosc articolele dlui Trevor Pateman referitoare la mărcile CMT. Sunt foarte interesante, dar nu ţin seama de faptul că toţi colecţionarii sunt nişte copii mai mari … şi deci au nevoie şi de poze. Nici o reproducere în niciunul din articole. Păcat. Cred că o să fac un link la blogul dânsului, are articole foarte interesante despre mărcile fostelelor ţări sovietice.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 26 august 2011 @ 11:55

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:32 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – îndoieli şi certitudini

25 august 2011

C.M.T. – îndoieli şi certitudini

Supratiparul CMT – îndoieli şi certitudini

Toţi am dori ca toate mărcile poştale vechi (oare cât de vechi?) să fie însoţite de câte un certificat de expertiză prin care cel care îl elaborează să răspundă penal în cazul în care se dovedeşte că marca expertizată nu corespunde celor specificate. Când mergeam pe la Cercul filatelic din Bucureşti – Dorobanţi, am fost frapat de uşurinţa cu care un reputat filatelist dădea pe loc certificate şi punea şi parafe. Cine dă certificate experţilor de acest gen? Ştiu că exista o Comisie de Expertiză a Federaţiei Filatelice Române, dar care se pare că nu expertiza decât colecţiile ce se plasau în străinătate şi aveau nevoie de un certificat că … nu sunt în Patrimoniul Naţional! Aud cu mirare că se va face un cerc sau o asociaţie a experţilor, aflată tot sub oblăduirea Ministerului Culturii. Excelent. Iată un os mare de ros. Pe el! Şi dacă marca are certificat şi eu sunt convins 98% că este falsă? Este simplu. Nu o iau! Sau dacă marca nu are certificat dar eu sunt convins 98% că este autentică, ce fac? Simplu. O iau sau nu o iau. Este la latitudinea mea şi numai a mea s-o iau. Dacă după ce am luat-o se aud hămăituri de după colţ că „ ia uite prostul, a dat o groază de bani pe un ştift”, ce fac? Ce să fac? Sau mă dau cu capul de pereţi sau îi las să latre şi trec şi eu ca o caravană, mai departe!

Pentru unele mărci se pot da certificate de autenticitate iar pentru altele nu se pot da. Este cazul unora din mărcile cunoscute sub numele de CMT. Acestea au nişte particularităţi de la naşterea lor citire, ce le fac să trăiască intr-o veşnică incertitudine, atâta timp cât se vor mai găsi filatelişti. Cum s-ar putea da un certificat care să boteze ca fiind adevărată sau falsă, o marcă ce se regăseşte pe acelaş suport, marca austriacă în speţă, supratipărită cu aceleaşi matriţe, manual, cu acelaş tuş, dar la câteva zile diferenţă? Nici o analiză cu C14 sau cu cine ştie ce Cnn nu ar putea avea o asemenea rezoluţie. Căci aşa s-a întâmplat cu mărcile CMT. După retragerea armatei române din Pocuţia, un *grup organizat de retaileri* a pus mâna pe cele trei matriţe de bronz, pe care le-a „ţinut" câteva zile la Cernăuţi. După aceea au fost duse la Viena şi cu mult tam-tam, în faţa unor notari s-au distrus – atât matriţele cât şi mărcile ce fuseseră strânse de la oficii, ca nevândute. Părerile sigur că sunt împărţite, câte tranşe s-au mai tras şi pe unde anume. Doar dacă ne uităm pe tabelele comparative întocmite de către Marcel Şapira şi ne dăm imediat seama de gradul de incertitudine al existenţei unora dintre CMT-uri.

Este o certitudine existenţa CMT-urilor şi circulaţia lor reală. Tirajul este o necunoscută. La fel şi existenţa altor valori supratipărite înafara celor din lista declarată de către polonezul Jan Czerneawski, probabil unul şi acelaşi cu Ivan Chernyavskyj, filatelist, avocat, fost preşedinte al instanţei din Kolomeea, director pentru afaceri judiciare pe timpul ocupaţiei române, rebotezat ucrainian.

Singurele caracteristici ce pot fi luate în consideraţie la stabilirea autenticităţii sunt dimensiunile supratiparului şi culoarea tuşului. Tuşul trebuie să transpară pe verso în violet. Dacă nu transpare … 98% că este vorba de un fals. Dar 2% …

Aşa că este justificată atitudinea experţilor în a da, mai precis în a nu da un verdict categoric în privinţa mărcilor C.M.T. Dar …

Dar poate că ar trebui să ne consolăm cu ideea că toate mărcile făcute cu aceeaşi matriţă, cu acelaşi tuş şi cu aceeaşi tuşieră sunt tot atât de autentice …

C.M.T. – mărci poştale tipice
(Cu supratipar violet care pătrunde hârtia)
Supratipar pe mărci curente austriece din perioada 1908 – 1917

Nr. crt.	Valoarea facială	Valoarea iniţială	Culoarea mărcii	J.K.	O.B.	N.N.	Tiraj
1	2	3	4	5	6	7	8
1	40 H. (1908)	3 H	roşu-violet	-	x	x	?
2	40 H. (1916)	3 H.	violet	-	x	x	20.272
3	40 H.	5 H.	verde	x	x	x	16.044
4	40 H.	6 H.	portocaliu	-	x	x	780
5	40 H.	10 H.	roşu-violet	-	x	x	9.063
6	40 H.	12 H.	albastru-verzui	-	x	x	722
7	40 H. (Karl)	15 H.	roşu-brun	-	-	x	?
8	40 H. (Karl)	20 H.	verde	-	x	x	?
9	40 H. (Karl)	25 H.	albastru	-	x	x	4.000
10	40 H. (Stemă)	40 H.	oliv	-	x	x	?
11	60 H. (1916)	3 H.	violet	-	-	-	?
12	60 H.	5 H.	verde	-	x	x	?
13	60 H.	6 H.	portocaliu	-	x	x	?

1	2	3	4	5	6	7	8
14	60 H.	10 H.	roşu-violet	-	-	-	?
15	60 H.	12 H.	albastru-verzui	-	x	x	?
16	60 H.	15 H.	roşu-bun	x	x	x	14.589
17	60 H.	20 H.	verde	x	x	x	68.307
18	60 H. (Karl)	25 H.	albastru	x	x	x	6.313
19	60H.	30 H.	violet	x	x	x	5.237
20	60 H. (Stemă)	40 H.	oliv	-	x	x	3.564
21	60 H.	50 H.	verde	-	x	x	3.200
22	60 H.	60 H.	albastru	-	x	x	10.256
23	1 K. 20 H. (1916)	3 H.	violet	-	x	x	?
24	1 K. 20 H.	5 H.	verde	-	x	-	?
25	1 K. 20 H. (Karl)	15 H.	roşu-brun	-	x	x	?
26	1 K. 20 H. (Karl)	25 H.	albastru	-	x	x	?
27	1 K. 20 H.	50 H.	verde	x	x	x	15.094
28	1 K. 20 H.	60 H.	albastru	x	x	x	7.650
29	1 K. 20 H.	80 H.	brun-roşu	-	x	x	6.750
30	1 K. 20 H.	90 H.	violet	-	x	x	184
31	1 K. 20 H.	1 K.	roşu-gălbui	x	x	x	2.262

Tabelul nr. 2

C.M.T. – taxe de plată
(Cu supratipar violet care pătrunde hârtia)
Supratipar pe taxe de plată austriece din perioada 1908-1917

Nr. crt.	Valoarea facială	Valoarea inițială	Culoarea	J.K.	O.B.	N.N.	Tiraj
1	2	3	4	5	6	7	8
32	40 H.	5 H.	roşu	x	x	x	9.565
33	40 H.	10 H.	roşu	-	x	x	1.725
34	60 H.	15 H.	roşu	-	-	-	?
35	60 H.	20 H.	roşu	-	x	x	737
36	60 H.	1 K.	albastru	-	x	-	?
37	1 K. 20 H. (1910)	25 H.	carmin	x	x	-	85
38	1 K. 20 H. (1916)	25 H.	roşu	x	x	x	300
39	1 K. 20 H.	30 H.	roşu	x	x	x	872
40	1 K. 20 H.	40 H.	roşu	-	x	x	498
41	1 K. 20 H.	50 H.	roşu	-	x	x	?
42	1 K. 20 H.	1 K.	albastru	-	x	x	3.325
43	40 H.	15/36 H.	violet	-	x	x	?
44	40 H.	20/54 H.	portocaliu	-	x	-	?
45	60 H.	15/36 H.	violet	-	x	x	1.334
46	60 H.	20/54 H.	portocaliu	-	-	x	?
47	1 K. 20 H.	20/54 H.	portocaliu	-	x	x	900
48	1 K. 20 H.	50/42 H.	brun	x	x	x	1.504

Abreviații: "J.K." = Jan Czerniawski (2); "O.B." = Odo Gh. Boehm (3);
"N.N." = Catalogul Nămoloiu – Nosca (11).
"?" = tirajul nu este cunoscut.

Comments (2)

2 comentarii

1. Pai bine, Maître, citesc cu sufletul la gura pan'la final ca sa vaz coada de peste? Fie ce-o fi, eu pun buna intentie a filatelistului nascator de emisiuni postale, non-postale, private, de ocupatie sau pentru scutire de taxa pe primul plan. Indiferent de indoielnicele aparitii de marci cu "n" necunoscute, disecate de atatia ochi perfecti si minti limpezi ca cristalul, dorinta

inaintasului fu sigur nemurirea, nicidecum profitul dupa moarte. Sacalii si ei pe-acolo, sa roaza-un os, cum se-ntampla mereu prin jungla civilizata.
Comentariu by kolector — 26 august 2011 @ 00:16

2. Vă felicit pentru articol. Ceva mai pertinent decât atât nici că se poate.
Comentariu by Peter — 26 august 2011 @ 09:58

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:27 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

CMT – neconvenţionale

20 august 2011

CMT – neconvenţionale

1919 CMT unconventional overprint

No, hai amu să mai videm ce le poate chelea ăstor supratiparuri den CMT, ce nu-s ca toate celea. Păi, în loc să fie ele puse cu capu-n sus, aşa cum şade bine tot omu, unele-s cu capu-n jos, la chiciere, aşa cum vru dom Bok să le pună nu ştiu căror constructori de poteci asfaltate care duc deobiceiu de nicăiri până nicăiri, iar altile cu capu-ntruna parte, oblu rău, de nici că mai ştii cum să le pui în clasoar. CMT-ul ăsta, emisie fainã pusă la cale de-un soldat romăncuţ şi-un ţivil leş, la grea vreme de războel, într-o campanie de doue dzile în care nu muri nici un om şi nici măcar o fumeie, este plin de schiurprize, schiurprize. Şi stau supratiparurile ăstea pe o pajină d-aia mare de clasoar, dar când vrei să le arăţi unor pretini sau e-pretini, ele umplă bini două pajini. Asta pen'că multe-s mai interesante pe cea parte decât pe muie. Şi s-or mira ei cei neduşi prea des la sanctuar dece, dar când începi să vezi petile celi unsuroase de pe curu timbrului, lăsate sirecele în violet de ştemplul aplicat cu osârdie de cei trei ciocănari ce lucrară pe rând la aste crasive de timbre lipicioase, te luminezi răpide. Iar când mai dai pe acolo pe spăti şi de tot felul dă sămni cabalistici, lăsate de marii ghicitori timbrologi, stai şi mult te minunezi de-ţi stă voroava-n gât. Şi cu cât mai împuţit le ie curu şi cu cât mai mulţi îşi lăsară pi acolo sămnili, cu atât ele sânt mai căutati, precum curvili de alti dăţi.
Ăsta-i CMT-ul nost, dragul di el!
Ioi, no hai să vă băgaţi şi voi un ochi aici, cât mai avem şi noi ce v-arăta!

CMT supratipar inversat 40h pe 3 helleri. Pe verso sigla expertului G.Turliuc - © C. I.

CMT supratipar inversat 40h pe 5 helleri. Pe verso sigla expertului G.Turliuc - © C. I.

CMT supratipar inversat 40h pe 10 helleri © C. I.

CMT supratipar inversat 40h pe 40 helleri © C. I.

CMT supratipar inversat 60h pe 60 helleri © C. I.

CMT supratipar inversat 60h pe 30 helleri © C. I.

CMT supratipar inversat 60h pe 60 helleri © C. I.

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:23 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – Supratipare roşu şi albastru

18 august 2011

C.M.T. – Supratipare roşu şi albastru
C.M.T. 1919 – Overprint red and blue

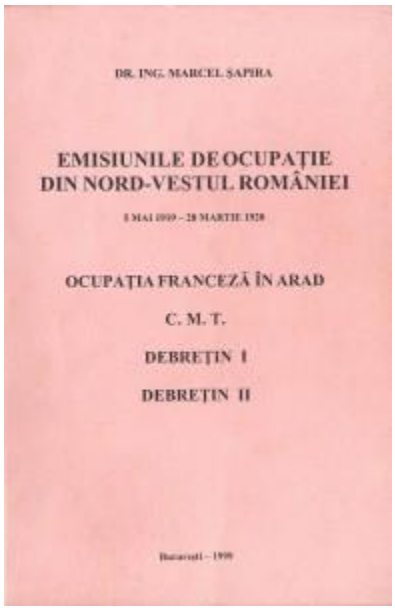
DR. ING. MARCEL ŞAPIRA

EMISIUNILE DE OCUPAŢIE
DIN NORD-VESTUL ROMÂNIEI

1 MAI 1919 – 28 MARTIE 1920

OCUPAŢIA FRANCEZĂ ÎN ARAD

C. M. T.

DEBREŢIN I

DEBREŢIN II

ing. Marcel Şapira - Emisiunile de ocupaţie din nord-vestul României

Aş vrea să fac cunoscute câteva din mărcile poştale emise de către Comandamentul Militar Teritorial de Ocupaţie în anul 1919 şi cunoscute sub numele de „CMT” cu supratipar roşu şi albastru. Mărcile cu supratipar negru-violet închis, ce transpare pe verso în violet datorită unei componente grase a tuşului, au circulat efectiv în Pocuţia şi sunt apreciate favorabil în Ucraina, Rusia, Polonia, Austria. Mai puţin la noi, care am fost totuşi ţara emitentă, datorită tăcerii de 50 de ani a autorităţilor române asupra unui fapt istoric petrecut cu avizul tuturor părţilor în conflict, pentru a se evita o harababură şi mai mare decât cea deja generată de către comunismul sovietic.

Emiterea mărcilor a fost făcută tot tacit, printr-o conlucrare a două persoane, dintre care, cum se putea altfel, un filatelist plin de … energie creatoare, Jan Czerneawski, polonez din Colomeea şi maiorul C. Turbatu, şeful Serviciilor Comunicaţiilor Române din Divizia 8, ce fusese însărcinat să reorganizeze serviciul poştal. Iniţial s-a propus pur şi simplu ca mărcile româneşti să funcţioneze şi pe teritoriul Pocuţiei, ocupată temporar de armata română. Pentru a se menaja sensibilitatea localnicilor cică, s-a stabilt totuşi supratipărirea mărcilor austriece aflate până atunci în uz, cu binecunoscutele iniţiale CMT, într-un chenar aproape dreptunghiular, rotunjit la colţuri, urât cât se poate.

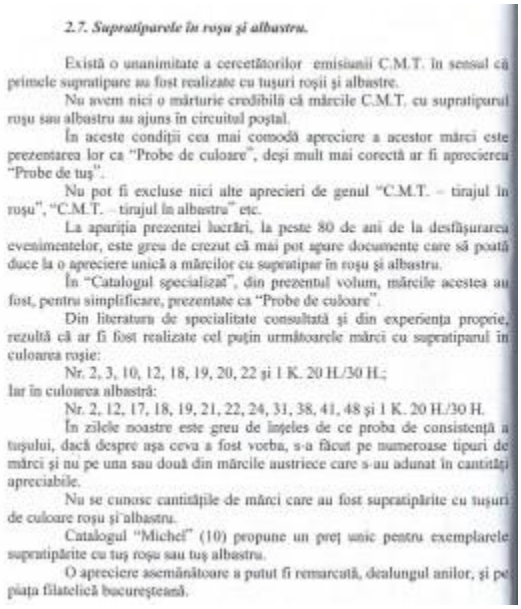

2.7. Supratiparele în roşu şi albastru.

Există o unanimitate a cercetătorilor emisiunii C.M.T. în sensul că primele supratipare au fost realizate cu tuşuri roşii şi albastre.

Nu avem nici o mărturie credibilă că mărcile C.M.T. cu supratiparul roşu sau albastru au ajuns în circuitul poştal.

În aceste condiţii cea mai comodă apreciere a acestor mărci este prezentarea lor ca "Probe de culoare", deşi mult mai corectă ar fi aprecierea "Probe de tuş".

Nu pot fi excluse nici alte aprecieri de genul "C.M.T. – tirajul în roşu", "C.M.T. – tirajul în albastru" etc.

La apariţia prezentei lucrări, la peste 80 de ani de la desfăşurarea evenimentelor, este greu de crezut că mai pot apare documente care să poată duce la o apreciere unică a mărcilor cu supratipar în roşu şi albastru.

În "Catalogul specializat", din prezentul volum, mărcile acestea au fost, pentru simplificare, prezentate ca "Probe de culoare".

Din literatura de specialitate consultată şi din experienţa proprie, rezultă că ar fi fost realizate cel puţin următoarele mărci cu supratiparul în culoarea roşie:

Nr. 2, 3, 10, 12, 18, 19, 20, 22 şi 1 K. 20 H./30 H.;

Iar în culoarea albastră:

Nr. 2, 12, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 31, 38, 41, 48 şi 1 K. 20 H./30 H.

În zilele noastre este greu de înţeles de ce proba de consistenţă a tuşului, dacă despre aşa ceva a fost vorba, s-a făcut pe numeroase tipuri de mărci şi nu pe una sau două din mărcile austriece care s-au adunat în cantităţi apreciabile.

Nu se cunosc cantităţile de mărci care au fost supratipărite cu tuşuri de culoare roşu şi albastru.

Catalogul "Michel" (10) propune un preţ unic pentru exemplarele supratipărite cu tuş roşu sau tuş albastru.

O apreciere asemănătoare a putut fi remarcată, dealungul anilor, şi pe piaţa filatelică bucureşteană.

Dl Şapira despre supratiparele în roşu şi albastru ale mărcilor CMT

Dl Şapira despre supratiparele în roşu şi albastru ale mărcilor CMT

Existenţa supratiparelor în roşu şi albastru este cunoscută încă de la început, fiind considerate ba probe, ba un prim tiraj. Nu se cunoaşte nici un exemplar circulat. Tirajul lor deasemeni, rămâne necunoscut.

Prin deosebita bunăvoinţă a domnului Marcel Şapira, pe care-l cunoşteam de la IPA, unde lucra cu domnul Dan Dobrescu, directorul Centrului de Calcul, am obţinut informaţii la început, apoi

chiar am putut achiziţiona de la dânsul nişte piese CMT mai puţin întâlnite. Mai târziu am aflat că erau chiar din colecţia de bază a dânsului şi i-au folosit la elaborarea cărţilor atât de căutate acum de filatelişti. Cărţile le-am obţinut tot de la dânsul, în original iar acolo unde nu s-a putut, în copie xerox. Preţurile la care mi le-a cedat erau infime faţă de valoarea de piaţă. Satisfacţia se vedea pe faţa dlui Şapira, când vedea cum îmi ies ochii din cap atunci când îmi arăta câte ceva, cu binecunoscuta introducere „- Am ceva pentru dumneata, astea le-ai mai văzut?" Urma veşnica tocmeală filatelistică, ce ne făcea plăcere la amândoi, trebuie să recunosc. Eram şi amândoi mulţumiţi de fiecare dată.

Reproduc aici deocamdată copeta cărţii tipărite cu atâta greutate într-un modest atelier de multiplicare de pe Calea Floreasca şi pagina în care se descriu supratiparele roşii şi albastre ale emisiunii CMT.

Mărcile pe care le reproduc sunt din cele cedate de către dânsul.

Supratipar roşu 40 h pe 3 şi pe 5 helleri © C.I.

Supratipar roşu 60 h peec 30 helleri - perhe - © C.I.

Comandamentul Militar Teritorial de Ocupaţie - supratipar albastru 60 h pe 25 helleri - pereche - © C.I.

Supratipar albastru 60 h pe 60 heller © C.I.

Comandamentul Militar Teritorial de Ocupaţie - Supratipar albastru 1K.20h. pe 25 heller - © Cornelius Ionescu

Comandamentul Militar Teritorial - supratipar inversat albastru 1K.20 pe 1K - bloc de 4 - © Cornelius Ionescu

C.M.T. supratipar albastru inversat 1k.20 pe 2 heller maro pereche © C.I.

Comments (2)

2 comentarii

1. Eeeei da, nestematele la vedere! Nemtii dau in Michel, in continuare, 8 valori-probe cu supratipar rosu si 11 cu sursarj albastru. Asa cum am mai spus-o, consider ca Ocupatia in Pocutia si, implicit, marcile CMT reprezinta cea mai mare enigma a istoriei filatelice romanesti. Cu accente speculative, fara indoiala, dar si cu splendori care apar o data la cateva zeci de ani pe piata de profil e cam greu sa dai de cap si coada… Pe mine ma cam dezarmeaza faptul ca stiu ca vreo 2-3 generatii de filatelisti valorosi au dat coltul de atunci incoace si inca nu se vede un progres real in descifrarea misterelor (tiraje, metode supratiparire, corespondente postale si de posta militara circulate efectiv cu marci supratiparite, tipurile de intreguri supratiparite etc.). Crezi ca duce undeva drumul asta?
   Comentariu by kolector — 19 august 2011 @ 00:43
2. Sunt convins ca se vor afla mult mai multe lucruri despre “misterele” emisiunii. La noi nu exista suficient material de referinţă, cred ca s-a expatriat după revoluţie. De aceea caut sa pun in evidenta ce am si eu prin clasoare.
   Despre circulaţii, mereu apar … noutăţi. Cred că sunt totuşi autentice. Corinphila este o firmă serioasă. Aici sunt cel puţin vreo zece. Cine le ia? Cine le-a luat şi până acum! Coşonii făcuţi de Alu Zgârcea nu sunt buni acolo!
   http://www.corinphila.ch/de/_auctions/&action=showLots&auctionID=1&catalogPart=1&country=6720&page=12&counter=10&viewmode=list#
   Vreau să mai pun pe blog erori la supratiparele CMT, din cele pe care le am.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 19 august 2011 @ 11:32

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:19 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

CMT - o altă emisiune?

16 august 2011

CMT- o altă emisiune?

Ocupaţia română în Pocuţia – 1919

Domnul “Max Peter” revine cu semnalarea unuia din misterele filatelice româneşti. Seria CMT, care este mult mai cunoscută în Polonia şi în Ucraina decât la noi. În România dacă poţi număra pe degetele unei singure mâini pe cei care s-au aplecat asupra ei. Deoarece nu pot răspunde apelului dlui Max Peter pe blogul său, acesta neadmiţând imagini în cadrul comentariilor, spun şi eu ce ştiu, aici.

De existenţa acestei emisiuni ştiu oricum dinainte de 1989, dar doar despre existenţa unei singure mărci, cea de 1,2ok/1k roşu. În 2005, deci cu mult după disiparea colecţiei regelui Carol al II-lea, a apărut una din serii, probabil completă, la o licitaţie *Cherrystone*, valorile fiind 1.20/1k, 1.20/2k, 1.20/3k, 4/4k şi 4/10k.
Informaţia se poate găsi în articolul lui László KÁLLAI din România în *Jurnal on line pentru filateliști*.

1.20/1k roşu, 1.20/2k albastru, 1.20/3k roşu

4/4k verde şi 4/10k violet

Nu se cunosc deocamdată decât cele două serii confirmate, care au mai curând caracter de eseuri. Pe unde or fi parcat celelalte mărci, dacă ele există sau mai există, doar Vasilca din Ţara minunilor cred că ar mai putea şti.

Din altă sursă, a cărei origine îmi scapă, nenotându-mi-o atunci, dar al cărui text este parcă mai apropiat de cel semnalat în articolul dlui Max Peter, menţionez

CMT - din colecţia lui Carol al II-lea

Supratipar cu textul „C.M.T. Român Pocutia” pe mărcile austiece de 1.20/1 kr., 1.20/2kr, 1.20/3 kr și 4/4 kr. Mărcile din imagina au făcut parte din colecție regelui Carol al României. Se cunosc doar două serii complete și atestate. Supratiparul s-a produs în timpul războiului polono-ucrainean, când forţele armate ale României au ocupat fără lupte regiunea, pe care au predat-o mai apoi autorităţilor poloneze. Pentru aprovizionarea oficiilor poștale din timpul ocupației românești au fost folosite timbre austriece. În mai 2006 la licitația organizată de *Cherrystone*, mărcile din imagine au fost vândute cu 16.500 USD. Pocuţia (în limbile ucraineană: Покуття, poloneză: Pokucie) este o subregiune istorică a Galiţiei, cuprinsă între râurile Prut şi Ceremuş, în zilele noastre parte a Ucrainei. Din punct de vedere istoric, a fost o regiune culturală distinctă, locuită de români şi de ruteni. Centrul istoric al regiunii a fost oraşul Colomeea. Denumirea regiunii poate fi tradusă prin “lângă colţ”, după numele oraşului Kuti, care la rândul lui înseamnă „colţ”. Iniţial, Pocuţia a fost parte a Rusiei Kievene şi mai apoi a unuia dintre statele sale succesoare, Halici-Volînia. Regiunea a fost anexată în 1349 de regele polonez Cazimir al III-lea. Acesta, în căutarea de fonduri necesare continuării războaielor cu Ordinul Cavalerilor Teutoni, a folosit regiunea drept garanţie pentru împrumutul obţinut din partea domnitorului Moldovei Petru I. Regiunea a fost disputată între cele două state, deoarece sumele împrumutate de regele polonez nu au fost returnate niciodată în întregime. În 1498, regiunea a fost cucerită de Ştefan cel Mare. În 1531, după bătălia de la Obretin, Pocuţia a fost recucerită de polonezii conduşi de hatmanul Jan Tarnowski, care l-a învins pe domnitorul moldovean Petru Rareş. În urma divizării Poloniei din 1772, Pocuţia a devenit parte a Austriei, fiind încorporată în Regatul Galiţiei şi Lodomeriei. După încheierea primului război mondial şi dizolvarea Austro-Ungariei, Pocuţia a fost disputată de Polonia şi efemerul stat Naţional al Ucrainei Occidentale. În timpul războiului polono-ucrainean, forţele armate ale României au ocupat fără lupte regiunea, pe care au predat-o mai apoi autorităţilor poloneze. După războiul polono-sovietic, zona a rămas în cadrul Poloniei. Drept urmare a şi partiţiei Poloniei din 1939 între Germania Nazistă şi Uniunea Sovietică, Pocuţia a fost încorporată în RSS Ucraineană, pentru ca, mai apoi, după declanşarea Operaţiunii Barbarossa, zona să ajungă sub stăpânirea germană. După eliberarea ei de Armata Roşie, zona a rămas în cadrul RSS Ucraineene, iar, în momentul de faţă face parte din regiunea Ivano-Frankovsk (Ucraina). (surse: *Wikipedia* și *Cherrystone*)

Mai sunt cataloage şi liste, care se pronunţă categoric ***BOGUS*!** Cam scump *bogus* …

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:06 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

vineri, 4 aprilie 2014

Apel la calm filatelic

4 februarie 2012

Apel la calm filatelic

Congresul FFR de la Braşov

Am spus eu că această convocare este un lucru interesant. In primul rând speram să se rezove o problemă spinoasă a FFR-ului. Am pus şi eu o întrebare indiscretă probabil, acum câţiva ani pe la cercul filatelic din Dorobanţi. Cine mai este Preşedintele AFR? Am pus întrebarea datorită dialogului pe un ton nepotrivit, între nişte anonimi, ce se purta pe unele bloguri, se pare acum dispărute. Nu a vrut nimeni să-mi spună în faţă care este situaţia. Acum ştiu cine era pe atunci, era domnul Sorin Pantiş. Dacă dânsul nu s-a ocupat deloc de FFR, de ce l-au pus? Din unele considerente politice? Care? Nu s-a văzut nici o modificare la Cercul filatelic înafară de aceea că pe lângă casa de schimb valutar din faţă a mai apărut şi cârciuma cu intrarea prin Dorobanţi, ce se extindea în tot cercul în patru zile din săptămână. Înghesuiala de duminică era deadreptul insuportabilă. Nici aer nu era, geamurile se ţineau închise, nu puteai să treci pe culoarul strâmt, aşa că a trebuit să răresc din ce în ce mai mult vizitele la care ţineam atât de mult. Acum nu ştiu care mai este situaţia, din motive ce nu mai ţin de voinţa mea, nu mai pot ajunge acolo în nici un caz. Noroc cu calculatoarele astea noi, cu reţeaua, cu blogurile mai mult sau mai puţin filatelice, cu e-mail-ul, skype-ul şi alte minunăţii pe care era clar că o să le rezolve mintea omenească, dar nu ştiam când şi dacă o să mai beneficiez şi eu de ele. Uite că beneficiez şi sunt foarte mulţumit. Nici nu credeam că o să-mi fac şi eu un blog, de fapt un sit, care să fie văzut şi de alţii. Când am văzut că şi FFR-ul are un sit, am sărit în sus de bucurie. Pentru puţin timp însă, până m-am lămurit că este de fapt aproape decedat. Din motive pe care sincer nu le bănuiesc deloc. Acolo am aflat că nu se ştie cine este preşedinte, cine este prin Comitetul Director, care este sumarul revistei Filatelia – asta pe vremea când mai apărea, ce alte reviste filatelice mai apar, ce conţin, cum aş putea să citesc pe calculator revistele filatelice vechi, care sunt siturile cu informaţii filatelice în româneşte sau chiar în alte limbi. Fără nici o explicaţie şi situl FFR şi revista sunt îngheţate, puse la păstrare.
Ei şi acum vine congresul FFR. Al câtelea oare? Ceea ce este trist este că vine când de fapt nu s-au lămurit încă problemele ivite la vechiul congres. Deaceea nu este clar nici măcar cine este în Comitetul Director. Hotărîri judecătoreşti se pare că nerespectate, judecăţi ce ar fi fost mai bine să nu aibă loc şi un ton al discuţiilor ce nu au nimic în comun cu filatelia. Asta şi acum. Cum se poate ca nişte filatelişti de marcă, cu cărţi de specialitate publicate, să discute pe un astfel de ton?
Vă rog frumos de tot, haideţi să purtaţi discuţii civilizate, sunt atâtea teme de rezolvat în filatelia românească. Cred totuşi că dacă nu ar mai fi vorba de niscai avantaje în posturile de conducere, nu ar mai fi nici înghesuială iar pentru postul de preşedinte s-ar găsi şi nume ce nu au fost încă tocite.

Cu toată stima pentru filatelişti şi cu tot dezinteresul pentru discuţiile la un nivel neadecvat,
Cornelius Ionescu

joi, 10 aprilie 2014

C.M.T. – Reimpresiuni

27 septembrie 2011

C.M.T. – Reimpresiuni

După un consens al părerilor specialiştilor, la început au fost realizate supratiparurile colorate, roşu, albastru, verde, al căror scop filatelic pentru mine este de netăgăduit, altfel de ce ar fi fost necesare probe pe atâtea tipuri de mărci şi într-un tiraj necunoscut, dar care nu depăşeşte în total câteva sute de exemplare, asta după frecvenţa cu care se întâlnesc pe piaţa filatelică. Nu se cunosc falsuri la acest tip de supratipar, cel puţin se poate afirma cu certitudine că au fost aplicate cu ştemplurile originale. Faptul că se numesc eseuri, probe sau un prim tiraj al emisiunii, nu mi se pare relevant. Deocamdată nu se cunoaşte nici un caz de circulaţie poştală, fie ea şi filatelică.
Cât despre supratiparul curent, cel din care există circa 230.000 de exemplare, el este denumit supratipar negru, cu toate că numai negre nu pot fi majoritatea supratiparelor. Poate doar cele executate la început, la care tiparul nici nu transpare pe verso, dar care tocmai din această cauză nu pot fi deosebite de supratiparele aşa zis false, de fapt reimpresiuni, executate după încheierea operaţiunii oficiale de supratipărire. Pentru simplificare, experţii le declară falsuri şi pe acestea, făcute probabil în prima zi, odată cu cele colorate. Ulterior s-a adăugat din ce în ce mai mult tuş violet cu o componentă grasă, ce penetrează hârtia, acesta fiind considerat ca semnul distinctiv al originalelor C.M.T.
În acele zile tulburi, când totuşi filateliştii nu dormeau ci îşi vedeau de treburile lor curente, fiecare cum îl ducea capul şi după ce posibilităţi aveau, supratiparele au mers înainte. Aspectul lor uleios şi culoarea aceea violet îmi amintesc de timpul anilor 1946-47, când secretarul primăriei din sat venea la tatăl meu să se aprovizioneze cu niscai birotică. Mergeau “devale“ unde erau vişinii, luau pe nişte frunze mai mari “clei“ de la copacii ce aveau o vârstă venerabilă, care era tocmai bun de lipit actele, plicurile întoarse pe partea cealaltă şi anunţurile de la avizier. Sigur că nu arătau deloc bine, dar oamenii se descurcau. Cât despre cerneala de care aveau nevoie pentru a pune ştampila primăriei, căutau prin biroul bunicului meu, unde găseau creioane chimice, mai mult bonturi de creioane, dar tocmai bune pentru primărie. Scoteau minele, le pisau cu ciocanul, le dizolvau în puţină apă şi gata cerneala violet fără de care nu poate funcţiona o primărie. Iar ca să nu se evapore uşor, adăugau deasupra, în tuşieră, câteva picături de ulei de floarea soarelui, cam tulbure, din acela făcut la ferma lui George I. Brătianu, acolo în sat la Răteşti.
Credeţi cumva că secretarul de atunci al primăriei a făcut cumva o invenţie nemaipomenită ? Eu cred că aşa se făcea în toate vremile cu lipsuri, lipsuri ce nu au lipsit deloc în ţara noastră mai mereu. La Cernăuţi, în 1919 să fi fost altfel, când lumea nu ştia cum să scape de hoardele de comunişti ce ne ameninţau şi de la răsărit din Rusia bolşevică, şi de la est din Ungaria lui Bella Kuhn şi de la nord de alte hoarde comuniste

ce căutau să pună mâna pe Ucraina ce tocmai îşi declarase independenţa, pe Pocuţia cea revendicată de Polonia şi pe Bucovina românească?
Aşa că, tuşul cel negru şi bun terminându-se, a fost diluat cu tuş violet, probabil obţinut aşa cum se obţinea şi la Răteşti. Creioane chimice mai erau de la vechea stăpânire Cezaro-Crăiască, a cărei birocraţie sau ordine mai bine zis erau cunoscute. Or fi găsit şi ulei, iar dacă nu, poate au frecat tuşiera cu puţină slană ardelenească, din care trebuie să fi avut la ei poştaşii cernăuţeni sau soldaţii împuterniciţi cu operaţiunea.
Tuşul iniţial avea o frumoasă culoare neagră, caldă. Apoi a ajuns negru-fumuriu, iar pe urmă din ce în ce mai violet, însoţit şi de nelipsita pată grasă ce a făcut să penetreze culoarea până pe verso.
Nu ştiu dece unii buni cunoscători ai emisiunii susţin că iniţial culoarea a fost albastră, negru-albastră şi abia apoi negru-violet şi la sfârşit violet. Să se fi schimbat în timp nuanţa supratiparului? Să fi "lucrat" culoarea? Să fi dispărut albastrul? Nu îmi vine să cred.
Am în colecţia proprie câteva exemplare cu supratipar original, negru pe faţă, dar care transpare destul de slab în violet pe verso. Presupun că sunt dintre primele exemplare în care tuşul a început să fie amestecat cu violet.

Supratipar negru, foarte clar, sau este o primă tranşă, sau o primă reimpresiune. Ştemplu original - © Copyright 2011 Cornelius Ionescu

Spatele aceloraşi mărci. Transpare violetul, dar foarte slab - © Copyright 2011 Cornelius Ionescu
Oricum, tot din colecţia proprie pot prezenta două tipuri de reimpresiuni, una cu supratipar negru, alta cu supratipar negru-fumuriu, probabil amândouă efectuate la Cernăuţi. Culoarea nu transpare pe verso.

Culoare compactă, neagră, reprint de Cernăuţi după retragerea armatei române din Pocuţia. Foarte slabe urme uleioase - © Copyright 2011 Cornelius Ionescu

Culoare neagră-fumuriu, compactă, fără urme uleioase. Reprint posibil tot din Cernăuţi - © Copyright 2011 Cornelius Ionescu

Am întâlnit un foarte bun cunoscător al emisiunilor de ocupaţie, care mi-a oferit, cred că erau 1.000 de mărci C.M.T. Am căutat valorile ce îmi lipseau, am găsit câteva, dar când m-am uitat şi pe verso, nici urmă de violet. Cred că dânsul era convins că sunt autentice, erau achiziţionate din străinătate, investise o mulţime de bani şi cred că făceau parte din lotul "Viena", cel care este eludat de către A. Schroeder. L-am refuzat cât am putut de politicos, ceea ce mie mi-a fost destul de greu iar dânsului i-am făcut o impresie probabil deplorabilă.

Interesul pentru mărcile C.M:T. a fost foarte mare până prin 1938, pe urmă războiul aducând alte priorităţi oamenilor. După război comunismul ne-a adus printre altele şi ocultarea acestei emisiuni, ce după părerea sovieticilor indica tendinţele expansioniste ale austriecilor, românilor, polonezilor, cehoslovacilor, ungurilor, probabil şi ale japonezilor şi ale celor din Ronga-Ronga. Drept care emisiunea a urmat drumul mărcilor emise când erau legionarii la putere, al celor cu ocupaţia română în Ungaria – Debreţin şi Budapesta, ba chiar şi al emisiunilor Cluj şi Oradea. Nu au mai apărut în cataloagele româneşti, la Cercul filatelic cataloagele străine puse la dispoziţia filateliştilor erau cenzurate cu foarfeca sau cu tuş, nu mai ţin minte exact cum. Abia acum, în compensaţia atâtor ani chiori, încep să mai apară articole, note şi notiţe. Doar articolele lui Marcel Şapira din R.P.S. şi din Filatelia precum şi descrierile din "Colecţia Şapira" au mai scos emisiunea din anonimat. Preţurile cu care se vând mărcile C.M.T. şi circulaţiile lor, multe discutabile, au crescut şi apetenţa speculatorilor, ceea ce nu este neapărat în defavoarea filateliştilor, ba chiar din contra aş putea afirma. Daniel Marcu, face şi el cercetări serioase, descoperiri care mai zgândăresc pe posesorii de C.M.T.-uri aşa mai deosebite un pic.

Să mai apară ceva date noi? Toţi sunt convinşi că n-au de unde. Eu sunt convins că da. Să apară!

Comments (3)

3 comentarii

1. Abia de-acum incolo apar, stai sa vezi! Ce-a iesit pe piata pana acum e nimica toata, important este sa nu fim atacati din toate partile de “hoardele” austriece de le tine pentru el Schroeder. Cred ca ai sintetizat admirabil capitolul referitor la marcile supratiparite CMT. Mai sunt multe necunoscute legate de circulatiile efective prin oficiile civile, cenzurile militare romanesti, cartile postale militare gratuite si intregurile circulate (?). Unde istoria a stat ascunsa atata amar de timp, filatelia incearca sa-si croiasca drum prin hatisul de marfa filatelica cu rol speculativo-decorativ si capcanele intinse la tot pasul de noianul “specialistilor”. Inca o data, BRAVOS pentru buchiseala prin colectia proprie si reiterarea unor materiale de specialitate mai rar amintite.
Comentariu by kolector — 27 septembrie 2011 @ 14:20
2. şi încă ar mai fi multe de spus chiar şi numai despre mărci. dar despre domeniile amintite de tine nu am prea multe cunoştinţe, aşa că e rândul altora.
mai sunt atâtea …
Comentariu by Cornelius Ionescu — 27 septembrie 2011 @ 14:40
3. Inca un domeniu incare nu am nici un habar. Dar pare interesant si de invatat.
Comentariu by Dli — 28 septembrie 2011 @ 11:51

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:52 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – supratipare false 2

24 septembrie 2011

C.M.T. – supratipare false 2

2 – Alte dimensiuni ale ştemplurilor
Supratipare false pe mărci uzate – probabil manufactură vieneză târzie
Pe e-bay am găsit la un moment dat o ofertă scandalos de mare şi de ieftină, care se vedea de la o poştă că nu este formată din mărci autentice, nici nu aveau această pretenţie, mai ales că majoritatea erau obliterate. Provenea din Germania. Nu am putut participa la achiziţie, mai era doar o zi, mi-ar fi prins bine pentru un studiu particular. S-a vândut în câteva ore, cu 6 euro un lot, până să mă gândesc eu să iau legătura cu cineva mai obişnuit cu licitaţiile străine on-line. Ştampilele n-aveau nimic în comun cu Pocuţia, unele erau din Viena, iar pe majoritatea nu se putea distinge textul. Cred că fac parte tot din cele aranjate la Viena, dealtfel supratiparele nu au dimensiunile originalelor dar era şi menţionat chiar în ofertă ca fiind “bogus”. De fapt “Aufdrucke alle falsch oder verfälscht”. S-au atribuit unui filatelist român.
Trebuie totuşi să le arăt “faţa” pentrucă nu se ştie când şi unde vor apărea.
Aşa, la o primă vedere, puteţi observa cu uşurinţă că cifrele *2* şi *0* din 1k.20h sunt lipite, ceeace nu se întâmplă la supratiparele originale. Cifrele *4* de la 40h şi *6* de la 60h sunt de

cu totul alt tip, mai pline iar litera *h* este crăcănată ca o ministreasă din guvern, nu spui cine, nu că ar fi dânsa aşa din naştere ci pencă aşa-i place să steie.

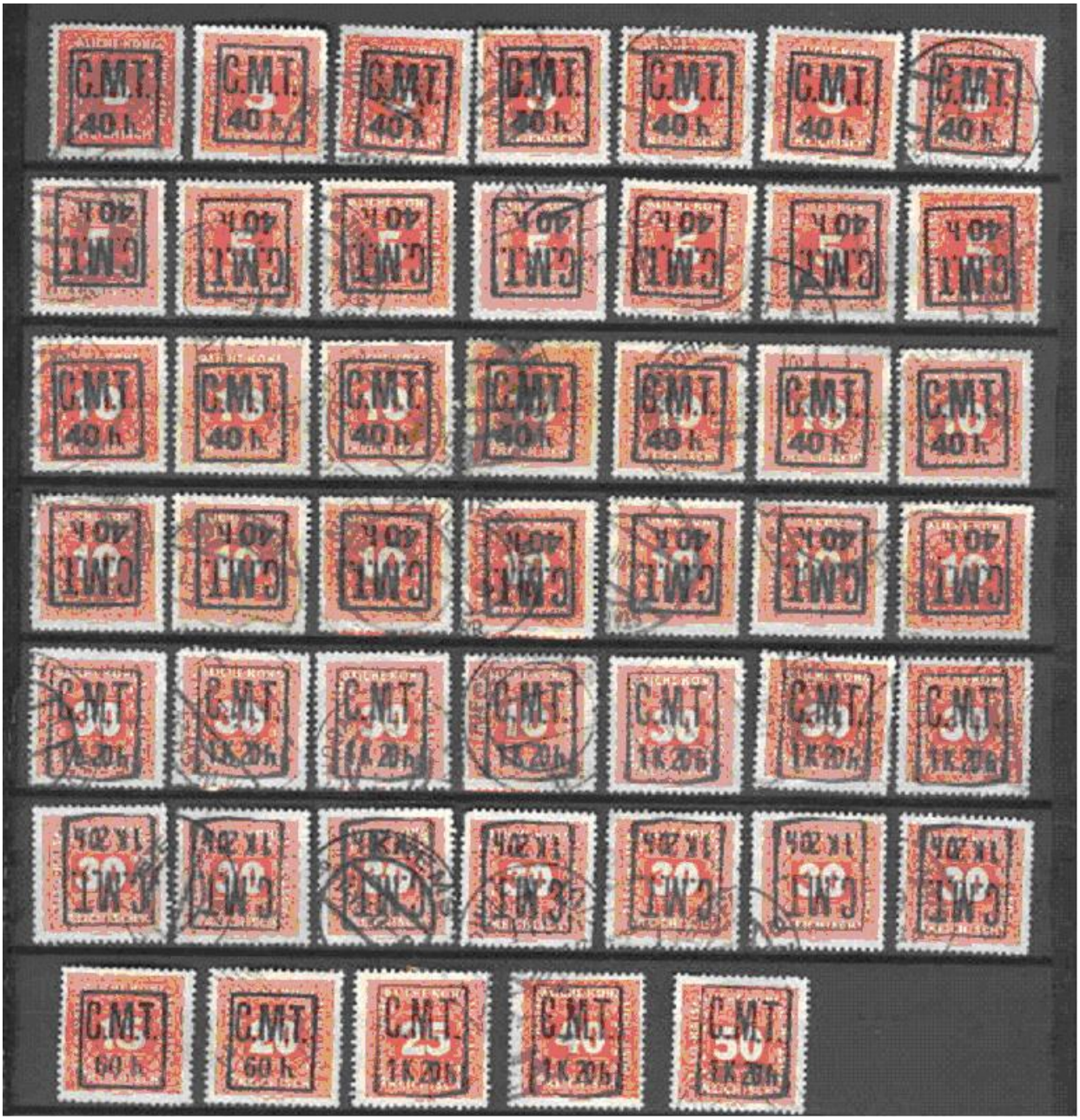

Comments (1)

Un comentariu

1. Doamne, ce porcarii!!! Nimeni nu zice ca nu prind bine pentru niscaiva comparatii (asta in caz ca nu sesizezi cu ochiul liber ce se vede si din elicopter), dar ceea ce m-a lasat interzis sunt “obliterarile” pe majoritatea marcilor. Tupeu, frate! Mi-a placut comparatia

supratiparului literei “h” cu ministreasa cracanata.
Comentariu by kolector — 24 septembrie 2011 @ 21:21

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:50 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – Supratipare false

20 septembrie 2011

C.M.T. – Supratipare false
1 – Alte dimensiuni ale ştemplurilor
Pentru a vorbi de supratiparele false, trebuie definite întâi caracteristicile supratiparelor originale. Originale în sensul că au fost făcute cu aceleaşi poansoane şi cu acelaşi tuş. Există doar trei poansoane, câte unul pentru fiecare valoare, ceea ce simplifică identificarea. Nu avem decât să le măsurăm. Ceea ce au făcut şi alţii până acum. Nu e nimic. Să vedem ce caracteristici au găsit ei şi ce o să găsim noi. Din cei care s-au încumetat să facă această operaţiune minitopografică, să-i luăm pe dr. A. Schroeder, care-şi publică rezultatele în 1935 în binecunoscuta carte *Schach den Falschungen* şi pe dr. Ing. Marcel Şapira care le distinge în *Emisiunile de ocupaţie din Nord-Vestul României* publicată în 1999. Şi să punem şi noi mâna pe o ruletă din aceea topografică de 50 de metri ca să zicem că facem un fel de actuaizare, căci după cum prea bine ştiţi, cu timpul, metrul mai intră la apă, mai ales atunci când se petrec schimbări politice, iar de acestea nu am dus noi lipsă. Intră, nu intră la apă, astea sunt probleme subiective, dar o măsurătoare în plus nu are ce le strica. Şi n-a stricat, măcar m-am convins şi eu că acestea sunt întradevăr caracteristicile ştemplului.
– - – - – - – - – 40h / 60h / 1k.20h
1. Lăţime casetă 14,5 / 14,5 / 14,5
2. Înălţime casetă 16,5 / 16,5 / 18,5
3. Lăţime text CMT – medie 10,5 / 10,0 / 10,0
4. Înălţime text CMT – medie 6,5 / 6,5 / 7,0
5. Lăţime valoare – medie 7,75 / 7,75 / 10,0
6. Înălţime valoare – medie 3,5 / 3,5 / 4,0
7. Distanţa de la CMT la linia de sus a casetei 2,0 / 2,0 / 2,0

Unele mici diferenţe de 0,01-0,02 mm care se pot observa de la o marcă la alta, nu sunt decât urmare a modului manual în care a fost aplicat ştemplul, mai uşor sau mai apăsat. Schroeder, în lucrarea menţionată se referă şi la 6 tipuri de falsuri, făcute cu ştempluri noi, cele originale fiind distruse oficial la Viena, pe care le descrie atât de bine, dar pe care eu nu le-am întâlnit decât reproduse în lucrarea autorului.
Falsul 1, de origine poloneză, spune dânsul, se referă la marca de 60h/40h, făcut cu o matriţă de lemn se pare. Culoarea supratiparului este un brun închis. Are diferenţe în desen, principala fiind distanţa de doar 1 mm în loc de 2 mm între *CMT* şi linia

superioară a cadrului. Înafară de aceasta, se observă lăţimea supratiparului *CMT* de 10,5 în loc de 10 mm iar a valorii de 8 mm în loc de 7,75 mm.

Falsul 2, tot de origine poloneză, 60h/15h. Acest fals este mai bine făcut, probabil cu un ştemplu de cauciuc.

Caracteristici:

Distanţa de la "h" la linia din dreapta a cadrului este de 2,5 mm în loc de 3mm, cât este la originale.

Distanţa de la *CMT* la linia de sus a cadrului este de 1,5 mm în loc de 2 mm la originale

Lăţimea *CMT* este puţinmai mare, de 10,5 mm faţă de 10 mm la originale

Lăţimea valorii, la fel este de 8 mm în loc de 7,75 mm la originale

Supratiparele false de tip 1 şi 2 sunt de multe ori prost aplicate, pentru a crea iluzia unui original.

Falsul 3. Realizat la Cernăuţi, 1k.20h/80h prin suprtipărirea cu ştemplul original, pe mărci deja ştampilate. Cu o lupă suficient de puternică, sau printr-o scanare adecvată se poate observa cum supratiparul este aplicat peste ştampilă.

Falsul 4. Provine de la Bucureşti. 60h/20h Porto, 60h/12h şi 1k.20h/1k. Culoarea supratiparului este negru-fumuriu şi nu penetrează până pe spatele mărcii. Dimensiunile supratiparului corespund cu ale celui original cu excepţia distanţei de la supratipar la linia orizontală a cadrului, care este de 1,5 mm şi a distanţei dintre *CMT* şi valoare, ce este cu 1 mm mai mare decât la original.

Falsul 5. Nu i se cunoaşte originea. 1k.20/80h. Este foarte apropiat de originale şi deci foarte periculos. Litera *M* a falsului nu este atât de clară ca a originalului. Distanţele de după literele *C* şi *T* au diferenţe de mărime faţă de original. Înafară de acestea, înălţimea cadrului este de 19 mm în loc de 18,5 mm, lăţimea cadrului este de 15 mm în loc de 14,5 mm, înălţimea *CMT* este de 6,5 în loc de 7 mm, distanţa dintre valoare şi linia verticală a cadrului este de 3 mm în loc de 2,5 mm cât este la original.

Falsul 6. Realizat la Cernăuţi. 40h/12h, 40h/60h, 1k.20h/80h. A fost folosit ştempluri de cauciuc ale căror dimensiuni sunt practic identice cu ale originalelor. Cerneala supratiparului penetrează hârtia şi are o uşoară nuanţă albăstruie. Foarte mici diferenţe există între cifrele valorilor, în special la 4 din 40h şi la 1 din 1k.20h. Se pare că nu au fost vândute în România, dar prin schimburi au ajuns şi aici.

C.M.T. Fals tip 1 - din Schroeder ...

C.M.T. Fals tip 2 - din Schroeder ...

C.M.T. Fals tip 3 - din Schroeder ...

C.M.T. Fals tip 4 - din Schroeder ...

C.M.T. Fals tip 5 - din Schroeder ...

C.M.T. Fals tip 6 - din Schroeder ...

După cum se vede, toate ţările unde sunt colecţionari de CMT şi-au adus aportul la confecţionarea falsurilor. Cu o excepţie – Austria. Ei, cum de s-a întâmplat aşa ceva? De ce naţie o fi aparţinut dl. Schroeder? Austriac? Nu se poate! Ce coincidenţă! Câtă cinste! Mai ales că la Viena, Viana ardelenilor, au poposit ştemplurile în cauză până s-a adunat o comisie, care să meargă la un cunoscut notar şi să facă un proces-verbal, scris bineînţeles, prin care să fie casate odată cinstitele poansoane. Casarea s-a efectuat pe 12 septembrie şi a fost consemnată de un cunoscut notar vienez, dr. Iulius Ullman, într-un document constatator al cărui număr se cunoaşte şi astăzi – 7216 din 1919. De transportul ştemplurilor originale C.M.T. între Cernăuţi şi Viena s-a ocupat o companie particulară, "Rudolf Friedel", cu sediul tot în Viena, pe str. Wallzeille la nr.8. De ce oare la Viena? Emisiunea nu fusese realizată de către Comandamentul Militar Român? Casarea nu putea fi făcută şi consemnată de către Armata Română sau de către Autoritatea Poştală? Nu se mai găsise un notariat decât în capitala Imperiului din care tocmai se desprinseseră teritoriile Transilvaniei, Pocuţiei şi Bucovinei? Ce timpuri erau şi acelea? Cred că mai sunt câteva întrebări la care nu găsesc răspuns.

Cum să nu apară atâtea supratipare făcute cu ştemplurile originale, cu tuş negru ce nu transpare? Nu cumva din Austria fostă imperială? Nici nu vreau să mă gândesc mai departe … Dar dacă aşa s-ar explica rapiditatea cu care au fost executate ştemplurile ce au apărut la Cernăuţi? Unde au fost ele executate? La vreo tipografie bucovineancă sau chiar la Viena? Dece nu se întreabă nimeni? Avem numele notarului ce a consemnat casarea, chiar numărul procesului-verbal, dar nu ştim unde s-au executat cele trei poansoane … Hmmm. Şi această contradicţie care există între declaraţia maiorului Turbatu, cum că ştemplurile au fost distruse imediat după terminarea oficială a supratipăririi şi toată povestea vieneză …

Comments (2)

2 comentarii

1. In ciuda aspectului de necontestat pe care primii cercetatori sau martorii prezenti au incercat sa-l imprime emisiunii CMT in articolele si lucrarile publicate, lipsa documentelor istorice (postale si militare) lasa loc de prea multe interpretari. Intrebarile ridicate nu au capatat niciodata raspunsuri pe masura pretentiilor comunitatilor filatelice responsabile, ceea ce demonstreaza caracterul "legendar" al sursarjului romanesc pe

marci austriece: o poveste frumoasa transmisa din generatie in generatie. Si vrei sa-ti spun ceva? Cred ca asa va si ramane…
Comentariu by kolector — 21 septembrie 2011 @ 11:35

2. #Daniel: Şi eu sunt convins de asta. Dar … Vreau şi eu să mai zgârm puţin. Cine ştie de unde sare informaţia? În fond nu au trecut decât 92 de ani. De la construcţia Sarmisegetuzei au trecut 2100-2200 de ani şi avem noutăţi mereu!
Comentariu by Cornelius Ionescu — 21 septembrie 2011 @ 12:09

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:48 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

12 septembrie 2011

C.M.T. – Supratipar verde

C.M.T. – 1919 – Green overprint
Uite aşa ne influenţează stereotipurile. Când se spune că există supratiparuri C.M.T. colorate roşii şi albastre, când în toate cataloagele vezi reproduse aceleaşi date, poţi să te uiţi la un supratipar fie el şi de culoare ecosez, îl vezi tot roşu sau albastru. M-am uitat de nenumărate ori la supratiparele pe care le posed. Sigur că am văzut că mai sunt şi de altă culoare. Şi ce dacă? Creerul funcţionează după anumite patternuri din care nu-l poţi scoate. Acum vreo săptămână, tot gândindu-mă la C.M.T.-uri, îmi aduc aminte că parcă am întâlnit într-un articol scris de Maestrul Marcel Şapira, da, tot de dânsul, în engleză, în *Romanian Philatelic Studies*, anul III (1979), nr.4, în articolul *The originals and the counterfeits of the C.M.T. overprints*, la pagina 10, o referire la culorile supratiparelor, dar scrisă cu o asemenea îndemânare, de parcă ar fi vrut să o ascundă.
Iată ce scria:

"***The color proofs of the overprint are in blue or red; some are green***"

Şi nu numai că există şi verzi, dar există două nuanţe distincte de verde, verde şi verde-albăstrui. Culoarea nu este dată de combinaţia cu fondul mărcii ci este uniformă şi distinctă pe toată suprafaţa acoperită de supratipar. Iar sursa mărcilor este aceeaşi, adică tot de la dl. Marcel Şapira. De unde le-o fi achiziţionat dânsul, asta nu pot să ştiu.

Supratipar verde 40 h pe 5 helleri © C.I.

Supratipar verde-albăstrui 60 h pe 50 helleri © C.I.

Supratipar verde-albăstrui 60 h pe 40 heller © C.I.

Comments (2)

2 comentarii

1. Aţi făcut o treabă tare bună prezentând piesele CMT. Sper să îmi găsesc puţin timp să scriu şi eu un articol cu câteva completări.
   Comentariu by Peter — 12 septembrie 2011 @ 21:21
2. Cred că ar fi binevenit. Câte puţin, câte puţin, să mişcăm căruţa şchioapă din loc!
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 12 septembrie 2011 @ 21:34

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:46 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. referinţe – George Pataki – More on the C.M.T. issue

2 septembrie 2011

C.M.T. referințe – George Pataki – More on the C.M.T. issue

reproducerea articolului publicat în Romanian Philatelic Studies, New York, anul 3 (1979) – nr.1, p.8, 9 şi 10

MORE ON THE C.M.T. ISSUE

by George Pataki.

In nos. 10, 11-12 of 1940 and 1, 2, 3-4 of 1941 of the *"Revista Societatii Filatelice Romane"*, published in Bucharest, I. Bogdan brings valuable contributions to the history of the C.M.T. stamps, some contradicting, others confirming and even complementing the description given by Jan Czerniawski in his article *"The C.M.T. issue"* presented above.

I. Bogdan argues that these stamps were officially made and used on the orders on the Territorial Military Command of the Romanian Occupation Army of Pokucia and that this was made public in a 14-point *"Instructions"* even if the Ministry of Posts of the Romanian government had nothing to do with this issue.

He also states that besides the postal cards for domestic use and the ones for international use, some 200 military (Feldpostkarten) postal cards (light grey or yellowish-grey) were over printed, (with 40h) the entire lot being around 1,000.

Bogdan's article presents statements made by various people involved in the overprinting and/or distributing this issue.

Ilariu Ostapovici, controller in the Postal Department of Cernauti, declared, for example that the overprinted stamps were legal for use allover Romania and not only in the occupied Pokucia.

Major Diagu C. declared that the overprinted stamps could be used throughout Romania until the day the Romanian army left the occupied territory, that the hand stamps were made of bronze, and that the ink was mostly black-violet (the color used by the Austrian posts) and seldom blue or red.

Bogdan also quotes U
engineer with the Railroad A
who declared that he had a bro
stationed in Cernauti, and that
his brother had bought at th
Office in Cernauti (at the posta
8th division) several of these
important because it shows th
stamps were also sold outsid
that the number of overprinted
be greater than indicated in th
Kolomea by Turbatu-Czerniaw

The article quotes a reput
Dr. W. Pohl who published an
Postverzeichenhandler" in B

George Pataki - Romanian Philatelic Studies, New York, anul 3 (1979) - nr.1, p.8

1925), stating that the C.M.T. issue was not made with the intention of creating philatelic rarities and that to the contrary, all the available Austrian stamps were overprinted, and presented a table of these stamps (18 postage stamps and 11 postage due stamps) that existed in the Central Post Office's warehouse in Cernauti, on August 5, 1919. This proves that many values other than the ones sent to Kolomea were overprinted and that the total number of overprinted stamps is larger than the one given by Czerniawski.

Another article on this subject, worth mentioning, is by Odo Gh. Boehm. It was published in "*Postmarke*" of February 1934,

ODO G.H. Boehm's Table of Overprinted Stamps

40h on:		Year	Number	Overprint errors
3H lilac-red	franking stamps	1913		
3H violet		1916	20,272	invtd. sdwy. dbl.
5H light green		"	16,044	" "
6H orange		"	780	" " "
10H claret		"	9,063	" "
12H blue-green		"	722	" "
20H dark green-blue		1917		-
25H blue		"	4,000	-
40H olive		1916		"
5H red	postage due stamps	1916	9,565	-
10H red		"	1,725	"
15/36H violet		1917		" only,
20/54H orange		"		-

60h on:		Year	Number	Overprint errors
5H light green	franking stamps	1916		pair with 40H/5H
6H orange		"		inverted only
12H blue-green		"		invtd. sdwy.
15H red-brown		1917	14,589	"
20H dark green-blue		"	68,307	" "
20H green		"		1 sheet in Kol.
25H blue		"	6,313	inverted
30H violet		"	5,237	"
40H olive		1916	3,564	"
50H dark green		"	3,200	-
60H dark blue		"	10,256	"
15/36H violet	postage due stamps	1917	1,334	-
20H red		1916	737	-
30H red		"		2 stamps known
1K blue		"		pair with 1.20/1K

1K20h on:		Year	Number	Overprint errors
3H violet	franking stamps	1916		-
5H light green		"		-
15H red-brown		1917		-
25H blue		"		-
50H dark green		1916	15,094	inverted
60H dark blue		"	7,650	"
80H brown-red		"	6,750	-
90H dark lilac		"	184	-
1K red on yellow		1918	2,662	inverted
20/54H	postage due stamps	1916	900	-
25H red		1910	83	-
25H red		1916	300	inverted
30H red		"	872	-
40H red		"	498	-
50H red		"		inverted
50/42H brown		1917	1,304	"
1K blue		1916	3,325	"

Romanian occup. of POKUCIA 1938 Romanian Catalogue by C.Nămoloiu & G.Noska
40h/ 3H red-lilac
40h/ 3H violet
40h/ 5H green-yellow
40h/ 6H orange
40h/10H red-lilac
40h/12H blue-green
40h/15H red-brown
40h/20H green-blue
40h/25H dark blue
40h/40H olive
40h/60H blue
60h/ 5H green-yellow
60h/ 6H orange
60h/12H blue-green
60h/15H red-brown
60h/20H green-blue
" light green
60h/25H dark blue
60h/30H violet
60h/40H olive
60h/50H dark green
60h/60H dark blue
1K20h/ 3H violet
1K20h/ 5H green yellow
1K20h/15H red-brown
1K20h/25H dark blue
1K20h/30H violet
1K20h/50H dark green
1K20h/60H dark blue
1K20h/80H brown-red
1K20h/90H lilac-red
1K20h/ 1K red on yellow
Postage due stamps
40h/ 5H red
40h/10H red
40h/15 on 36H violet
40h/20 on 54H orange
60h/15on15on36H violet
60h/20 on 54H orange
60h/20H red
60h/30H red
60h/ 1K blue
1K20h/20 on 54H orange
1K20h/20H carmine
1K20h/25H red
1K20h/30H red
1K20h/40H red
1K20h/50 on 42H brown
1K20h/50H red
1K20h/ 1K ultramarine.

George Pataki - Romanian Philatelic Studies, New York, anul 3 (1979) - nr.1, p.9

and in the March and April 1935 issues of *"Filatelia pentru toti"*.

The author mentions that certain values of the overprinted Austrian stamps were sent to Kolomea for distribution and use but other values were left at the Central Post Office in Cernauti and later sold; consequently they can be found only mint. The postal rates at the time were: 40H for a postcard, 60H for a letter and 1K20H for the registration fee, therefore all the available Austrian stamps were overprinted with these values. O. Gh. Boehm states that at the beginning, some stamps were overprinted as *"color proofs"* with blue and with red ink but they were not satisfactory and the color was changed to black. Later the ink pads were refilled with violet ink, as a result the overprints were black (scarce), later black-violet, finally violet.

As described by Boehm, the overprinting was done in the Central Post Office of Cernauti by postal clerks supervised by military personnel. When one of the clerks got tired, another clerk replaced him but as a result of not always checking the cancler's postion, sideway and inverted overprints resulted.

In his article, the author presents several tables which indicate that many more stamps and many more values of Austrian stamps were overprinted than the one known to Jan Czerniawski in Kolomea because they were not sent to Pokucia.

According to Boehm, all the overprinted Austrian stamps (see the enclosed table) were of the 1913, 1916, 1917/18 postage stamp issues and of the 1910, 1916 and 1917 postage due stamp issues.

Several catalogues also list other overprinted values but the author is dismissing them as mistakes or forgeries.

O. Gh. Boehm considers the stamps with authentic red or blue overprints as essays (color proofs) and he lists as known the following: Red overprint; 40h on 3 and 5H; 60h on 3, 5, 25, 30, 60H; 1K20h on 30H. Blue overprint: 40H on 5H; 60h on 5, 20, 30,40, 50, 60H; 1K20h on 1K postage stamps, and 1K20 on 25, 50/42H postage due stamps. He concludes that the majority of the essays existing in commerce have forged overprints.

The 1938 Romanian Catalogue (by C. Namoloiu & G. Noska) gives an even longer list than Boehm for the C.M.T. issue: 32 postage and 17 postage due stamps. The 1946 Romanian Catalogue (by F. Konrad) gives almost the same list, specifying that the overprint is dark violet and was made with aniline-based ink.

In conclusion, insofar as the number and the types of the overprinted values are concerned, to use an old saying: *"only one thing is certain: that nothing is certain"*. The turbulent war years and the lack of accurate bookkeeping of the military bureaucracy made possible this chaos and uncertainty and forced the collectors to shy away from this historically interesting but inaccurately documeted issue.

George Pataki - Romanian Philatelic Studies, New York, anul 3 (1979) - nr.1, p.10

În cazul în care autorul sau persoanele îndreptăţite nu sunt de acord cu reproducerea acestui articol, rog să fiu anunţat şi cu scuzele de rigoare, îl voi şterge imediat.

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:44 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – Referinţe – probleme

1 septembrie 2011

C.M.T. – Referinţe – probleme

Cea mai completă listă a referinţelor existente despre mărcile C.M.T. este realizată de către Dan Grecu.

Se pot găsi destule materiale despre mărcile C.M.T. Ai la început senzaţia că nu mai este nimic de spus, nimic de adăugat, că totul este simplu şi sigur. Asta dacă începeţi prin a citi destăinuirile făcute de Jan Czerniawski, pe care le puteţi găsi în româneşte în Romania stamps. Cu cât citiţi şi alte scrieri, cu atât vă încurcaţi mai mult şi doriţi să mai căutaţi şi altele. Găsiţi de exemplu una din micile – ca format – şi utilele cărţi publicate de către Marcel Şapira cu mari sacrificii dar şi cu ajutorul lui Dan N. Dobrescu, precum şi articolele sale din Filatelia numerele 6 şi 7 din 1990. În „Romanian Philatelic Studies", o culegere de comunicări, apărută la New York între anii 1977 şi 1985, sub atenta îngrijire a lui George Pataki, oprită brusc şi enigmatic, se pot găsi în limba engleză articole scrise de Jan Czerneawski cu binecunoscuta sa notă informativă, George Pataki cu pertinente aduceri la zi, Barbu Popescu cu o comunicare despre existenţa unui ştraif de 5 cu două tipuri diferite de supratipar şi bineînţeles Marcel Şapira, care ne aduce aminte de dr.A.Schroeder ce caută şi el să facă ordine în replicile supratiparelor, reuşind să deosebească 6 tipuri diferite ca dimensiuni, culoarea cernelii şi valorile pe care s-au aplicat. Asta ca să nu mai vorbim de Ion Bogdan, cu articolele mai vechi, dar al căror cuprins a fost inclus în lucrările mai noi.
O altă descoperire este menţionată de către Zbigniew Mikulski, în revista "Der Ucraina – filatelist", din decembrie1987 anume existenţa unui alt tip de supratipar C.M.T. 5 timbre cu acest supratipar au fost vândute la o licitaţie Corinphila cu o parte a colecţiei Ucraina a Regelui Carol al II-lea. Nu am reuşit să văd acest articol, îi cunosc conţinutul doar din citarea de către Laszlo Kallai şi din bibliografia dată de către Dan Grecu.
Articolele din „Romanian Philatelic Studies" practic nu sunt accesibile. Le am totuşi, jumătate din numere în original, jumătate în nişte copii xerox slabe, iar unele cu câteva pagini lipsă. Toate sunt scanate şi aşteaptă un moment prielnic, probabil când o să ies la pensie, ca să fie transformate în pdf, poate chiar mai mult.
De curând parcă se vede creşterea interesului pentru această specie de mărci româneşti. Daniel Marcu aduce aprecieri noi asupra unor circulaţii reale sau false.
Deasemeni Max Peter, se întreabă, aşa ca să mai zgândăre şi el viaţa cea încurcată a filateliştilor, ce o mai fi cu cel de al doilea supratipar, cel semnalat şi de Dan Grecu şi de către Laszlo Kallai.
Ceea ce este neplăcut, este că nu poţi avea acces la unele din aceste referinţe. Unele nici nu ştiu dacă există în ţară, sau dacă măcar au existat vreodată. De exemplu
Odo Boehm Renei. Eu nu am nici un material semnat de el. Doar citat la mâna a doua, poate a treia,în alte materiale.
Zbigniew Mikulski, la fel. De la el s-ar putea să putem lua urma celui de al doilea supratipar C.M.T.
Dr. W. Pohl cu articol în Der Postverzeichenhandler – Berlin, nr.10 din 15 ianuarie 1925, cel ale cărui materiale nu le-a găsit nici Marcel Şapira.
Altele sunt materiale publicate prin străinătate, pe timpul lui Ceaşcă, în reviste ce ajungeau sporadic la noi. Internetul nu exista încă, tirajul era mic, multe s-au dus prin talciocuri sau la recuperarea hârtiei cu 20 de bani kilogramul. Pe unde mai sunt, stă fiecare cu … pe ele. Dacă le bagă pe internet, riscă să-i dea cineva în cap cu Legea Copyrightului, chiar dacă le republică cu menţionarea sursei. De unde să găseşti persoanele împuternicite să-ţi dea ţie voie să le bagi pe internet, fără nici o pretenţie pecuniară, bineînţeles?

De unde să-l găsesc eu pe George Pataki, de care nu mai ştiu nimic decât că are o colecţie remarcabilă de lămpi de radio, că este radiofonist înfocat, că a făcut special o excursie în Gibraltar, Ceuta şi alte două astfel de enclave, ca să-i cunoască pe radioamatorii de acolo?
Eu zic să facem altfel. Eu şi cine mai doreşte, din cei care mai au referinţe pe acasă, să cerem frumos voie cititorilor noştri, printre care posibil să fie şi persoanele pe care le căutăm şi dacă au ceva împotrivă, să spună şi retragem de pe internet materialele pe care le vom republica. Consider că dacă nu ştiu cât mai mulţi cât mai multe despre problemele neclare ale filateliei, frecăm degeaba materialele scrise de alţii care au citit la alţii care au văzut la alţii care cred că poate în nu ştiu ce revistă parcă a apărut un articol în care se scria despre cineva care …
Poate că ar fi bună chiar o bibliotecă, electronică, bineînţeles, în care să putem băga diferitele materiale scrise de alţii, dar chiar şi de noi, ăştia mai tineri care ţopăim printre clasoare. Dar cine s-o întreţină, acum când revista Filatelia şi chiar Federaţia Filatelică sunt practic desfiinţate?
Eu o să încerc să pun pe sit câteva articole referitoare la C.M.T. ce au apărut în *Romanian Philatelic Studies*, scanate după paginile xeroxate sau originale, aşa cum le am.
O să apelez totodată la cititorii filatelişti care deţin numerele pe care eu nu le am complete, cu rugămintea să-mi transmită şi mie o scanare a paginilor care-mi lipsesc. Ar fi vorba de
Anul 4 (1980), nr.1 paginile 4 şi 5
Anul 5 (1981), nr.2 paginile 8, 9 şi 10; nr.4 paginile 7, 8, 9 şi 10
Anul 6 (1982), nr.1 paginile 7, 8, 9 şi 10; nr.3 pagina 9.
Mulţumirile mele celor care măcar vor căuta.

Comments (2)

2 comentarii

1. Ce sa-i faci, numaratoarea la setul RPS incepe de la 2/1982, ca si la tine… Zic sa procedezi ca un intelept, asa cum te recunosc de buna voie si nesilit de nimeni. Redacteaza propriile materiale, ca si pana acum, iar acolo unde ai nevoie de insert, citeaza cat vrei din articolul respectiv. La sfarsit, mentionezi sursele bibliografice, asa cum face oricine, si nu-i nici o problema cu nici un copyright. Esti autorul unui material de sine statator.
P.S.: Eu voiam doar sa-ti spun ca nu e vorba de Ion Bogdan (avocatul decedat in 1919). Semnatura filatelistului Av. I. Bogdan se refera la Iosif Bogdan. Mentionez asta in premiera pe planeta, chiar pe blogul tau, fiindca mi-ai luat-o inainte de a face dezvaluirea in Istoria Cercului Iesenilor!
Comentariu by kolector — 2 septembrie 2011 @ 00:13
2. #Daniel.
- Numărătoarea începe la RPS din anul I (1977) – nr.1 -trimestrul IV şi se termină cu anul IX (1985)numărul 3 – trimestrul III. Eu le am pe toate, dar câteva sunt incomplete, le lipsesc câteva pagini ce nu au fost scanate, sau le-au trebuit acele pagini cine ştie pentru

ce. Aş vrea să le completez, nici nu ştiu ce cuprind, aşa cum un filatelist preferă să aibă seriile complete!
- Cred că ai dreptate în privinţa punerii pe sit a unor materiale ce nu se mai găsesc. Cred că o să mă abţin – dacă pot – şi revin peste 50 de ani, când se vor împlini cei 70 de ani copyright-işti! Totul este să am răbdare!
- Despre av. I.Bogdan, tu ştii, nu am săpat deloc zona. Oricum, Galaxia îţi va fi recunoscătoare! Eu oricum sunt măgulit.

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:41 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – alte sigle ale experţilor – OTHER STAMP EXPERT MARKS

28 august 2011

C.M.T. – alte sigle ale experţilor – OTHER STAMP EXPERT MARKS

Zona ocupată de trupele române în 1919 în Pocuţia şi Transcarpatia
Pocuţia, Ţara de la Cut, sau de la cot, în limbaj popular, dat de cei ce o populaseră din vechime, numiţi de cei din jur bolohoveni, ce nu sunt altceva decât românii din nord-est, mutaţi mereu de la apus la răsărit şi invers de către populaţiile migratoare, îşi găsiseră locul, ca de obicei, prin munţii Carpaţi.

Populaţia românească şi evreiască din Pocuţia a insistat ca trupele române să nu părăsească această "Ţară". La 22 iulie 1919 Consiliul Evreiesc din Pocuţia ceruse ca ,,armatele române să rămână în Pocuţia". Totuşi, guvernul român nu a trimis această solicitare Antantei. Cum nu a solicitat, după cum era "Principiul Naţionalităţilor", nici Ţara dintre Bug şi Nistru, nici Maramureşul de Nord, denumit Transcarpatia, nici Banatul de Sud-Vest şi nici regiunea Timocului Superior din Bulgaria, toate regiuni de etnogeneză ale poporului român.
Iată şi harta Pocuţiei şi satelor româneşti din Transcarpatia ocupate de către trupele române în 1941 şi cedate apoi Poloniei şi Cehoslovaciei, fapt consfinţit şi în Tratatului de la Riga din martie 1921, ce stabilea graniţa dintre Polonia şi Ucraina.
Nu numai eu am mărci poştale cu supratiparul C.M.T. mai sunt şi alţii, oricât m-aş mira eu de mult. Ba chiar se pare că au şi ei mărci autentice, autentice în sensul celor menţionate în notele puţin mai vechi. Ba chiar au şi ei mărci măzgălite pe verso cu sigle ale unor răbdători cercetători din domeniu. Actuala Ucrainã, Polonia, Austria, Germania ba chiar şi America aflată peste balta numită Atlantic, au dat nume sonore ce au ţinut să-şi pună parafa de doftori în ale filateliei.
S-ar putea să aveţi surpriza, uitându-vă pe spatele mărcilor şi să le regăsiţi. Ce păcat că mărcile nu se ţin cu faţa în jos! Prejudecăţi. Pentru monede cum s-a găsit o soluţie? La început monedele se colecţionau câte două, una cu aversul spre privitor, alta cu reversul. Cam scump procedeul.
Folosindu-mă de nelipsitul domn numit Internet, fără de care nu prea ştiu ce m-aş face, am dat o tură prin mărcile altora, posibil şi prin ale dumneavoastră, numai prin cele cu supratiparul C.M.T., fiţi liniştiţi în rest, nu o să divulg ce am mai văzut pe acolo, ai, ai, ai, şi am ales nişte sigle ale unor experţi de care a mai auzit lumea filateliştilor români. De fapt eu voiam să identific siglele de pe propriile mele mărci, dar am văzut că pentru moment nu am nici o alternativă. Mai săpăm, nu este nimic.
Am dat de siglele domnilor
Jan-Ivan Czerniavsky, John Bulat, cu sigla în litere cirilice dar şi cu litere latine, C A – pentru Ucraina de vest, C.W.Roberts, Z.Wiatrowski, Ernst – pentru Carpato-Ucraina.
Şi precis că mai sunt destule.

Jan-Ivan Czerniavsky

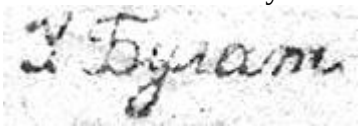

John Bulat - siglă cu cyrilice

John Bulat - siglă cu latine

C A pentru Ucraina de vest

Roberts

Z. Wiatrowski

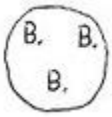

Ernst Carpato-Ucraina

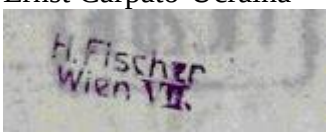

H. Fischer / Wien VII.

Comments (3)

3 comentarii

1. Descrierea poansoanelor este un lucru foarte bun. Cel puţin în cel aparţinând lui Bulat (care este şi autorul celui mai bun catalog ucrainean) cred că se poate avea încredere (cu rezervele de rigoare, pentru că nu m-ar mira ca şi aceste poansoane să existe falsificate de vreun şmecher).
   Comentariu by Peter — 29 august 2011 @ 10:14
2. #Peter: Foarte multe poansoane au fost “imitate”, ca să fiu mai elegant. Am întâlnit poansoane imitate prost, pe acestea le-am putut depista uşor, dar şi poansoane ale unor falsificatori! poate că şi acestea ar trebui cunoscute, dar ştiţi cum este, 98% eşti sigur, dar 2% …
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 29 august 2011 @ 14:04
3. Tocmai de aceea caut de multă vreme MĂCAR o singură piesă însoţită de un certificat, pentru că atunci există un termen de comparaţie şi pentru ştampiluţa expertului respectiv.
   Comentariu by Peter — 30 august 2011 @ 11:25

vineri, 11 aprilie 2014

Câteva falsuri

12 martie 2010

Câteva falsuri

La inceput mi se parea foarte ciudad când cineva imi arata cu mândrie diferite falsuri. Am ajuns exoftalmic acum când vad pe undeva un fals despre care doar auzisem sau citisem. De pilda:

Un spic de grâu 1 LEU 1893 centru ranversat (!) cu filigran PR mare pe hârtie groasa mata

Expozitia 1906

Tipografiate 3 falsuri chimice

Tipografiate supratipar 1918 pe 1 BAN

Tipografiate falsuri cu supratipar 10Bani si – probabil fiind cererea foarte mare (!) – 25 BANI normal si inversat

Publicat de Cornelius Ionescu la 00:56 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

ARLUS ’48 – pe marginea unui articol

18 august 2012

ARLUS ’48 – pe marginea unui articol

Un articol al dlui Daniel Marcu îmi provoacă amintiri şi dor de scormoneală. Amintiri nu despre propaganda prosovietică, la care eram imuni, ci despre bibliotecile ARLUS, pe unde mi-am petrecut destul timp în iernile anilor 50. Vara mergeam la Parcul Herăstrău, „Stalin” pe atunci, unde erau două biblioteci în aer liber, acum sunt baruri, aţi ghicit. Acolo învăţam, acolo scormoneam cu osârdie în fişiere, după tot felul de minuni ce nu erau puse în vitrine. Iarna nu aveam ce face şi căutam bibliotecile. Biblioteca „de Stat” ce era cazată întâi la Tribunalul mare şi apoi în localul Bursei. De acolo şi până la ARLUS, pe Ion Ghica, unde este acum OSIM-ul, nu erau nici o sută de metri. Greu a fost până am învăţat poteca, ce să spunem la intrare, cum să ne facem legitimaţie, unde erau fişierele. Apoi s-a mutat pe Prelungirea Dacia, în Casa Scarlat Kretzulescu, acum Muzeul Literaturii Române. Clasicii ruşi ne aşteptau, nu ne-au dat afară niciodată. Citeam ce voiam noi şi dacă voiam. Era cald şi erau birouri unde să putem învăţa în linişte, ceea ce nu puteam spune despre casele noastre. După o părere a unuia de la Asymetria, aşa am devenit şi eu, ca şi mulţi alţii „colaboraţionist”

Nu am putut rezista şi, citind articolul lui Daniel, foarte interesant şi plin de noutăţi, am luat clasorul cu 48! Păi sigur, FDC-ul Eros cu ARLUS era mai FDC decât FDC-ul meu! Timbrele cu viniete le au ataşate, la mine sunt rupte aşa cum fac salariatele de acum de la poşta „mea” şi lipite alături. Ştampila de pe FDC-ul din articol este pusă dreaptă, la mine este strâmbă.

1948 - FDC 1 Eros - ARLUS - din colecţia proprie

1948 - FDC 2 Eros - ARLUS - din colecţia proprie

Interesante probele de plicuri pe care evident nu le ştiam şi am făcut ceva haz de unul singur de bombardierele date peste cap ce se înfig în ARLUS! M-a interesat şi informaţia referitoare la cele patru emisiuni pentru care s-au emis Cartoane prima zi a emisiunii. La mine apar cinci! Da, mai este şi cartonul, în format muncitoresc emis cu ocazia Expoziţiei de prietenie româno-sovietică din 4 noiembrie, menţionată în articol. Ca şi celelalte cartoane, este chior, fără nici un desen sau vreo inscripţie. Timbrul de aviaţie de la ARLUS, cu ştampila expoziţiei şi atât. Format muncitoresc, adică format cărămidă, de proporţie 2:1 şi de dimensiuni 20 x 10 cm. Posibil să mai fi fost un carton, cu restul seriei, dar nu a ajuns la mine.

Aşa e cu Filatelia. Tragi de un timbru şi mai iese o serie!

Comments (2)

2 comentarii

1. Asa cum ai spus, cele 4 cartoane de care aminteam sunt “prima zi a emisiunii”, pe cand cel aratat mai sus este de la Expozitia Prieteniei Romano-Sovietice. In rest, mai sunt slava domnului tot felul de cartoane si cartonase particulare (avand chiar si blocuri de 4

atasate), dar care erau confectionate pe loc, la oficiul “Filatelie”, special amenajat pentru fdc-istii care tineau mortis sa le confectioneze cu mana lor.
P.S.: Iti multumesc pentru orice apel la memoria subiectiva. Este fascinant pentru proiectia in absurdul contemporan a imaginii zorilor stalinismului romanesc si o marturie necesara pentru toti colectionarii care nu i-au “prins”.
Comentariu by kolector — 18 august 2012 @ 18:28

2. @Daniel
Ai dreptate cu “cele 4 sunt 5″! Cele 4 sunt 4! M-a dus apa formatului!
Comentariu by Cornelius Ionescu — 18 august 2012 @ 20:20

Publicat de Cornelius Ionescu la 00:54 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

joi, 10 aprilie 2014

Două blocuri cu supratipar 1918

11 martie 2010

Două blocuri cu supratipar 1918

Două blocuri interesante de câte 45 de marci din emisiunea “Supratipar 1918” pe Tipografiate 5 bani verde galbui si 10 bani rosu, tipar clar prezentând abklatsch pe toate marcile. Pe verso pe fiecare bloc sunt două semnaturi ale lui R(udolf).Zoscsak. Coala a fost reconstituita inainte de supratiparire cu ajutorul unor fragmente de viniete “OFICIUL TELEGRAFIC”.

1918
5 ROMANIA
R. ZOSCSAK
R. ZOSCSAK

Publicat de Cornelius Ionescu la 13:05 Niciun comentariu:
Trimiteți prin e-mail Postați pe blog!Distribuiți pe TwitterDistribuiți pe FacebookTrimiteți către Pinterest

CMT-uri proaspete

1 septembrie 2012

CMT-uri proaspete

Au apărut pe eBay nişte supratipare CMT pe mărcile austriece binecunoscute din acele timpuri. Ele ar dori să fie din Pocuţia, dar atât desenul supratiparului, culoarea cernelii şi mai ales ştampilele pe care se mai văd urme vieneze autentice de data asta, ne fac să ne hlizim la dânsele ca la nişte făcături ce sunt. Nu, nu sunt făcute la Cotroceni, unde suspendatul a reuşit să reintre prin efracţie, cu ajutorul infractorilor din CC şi al trupelor SPP-iste, ar mai fi fost o explicaţie. Sunt făcute în Bulgaria, ţară ce aproape că a intrat şi în Spaţiul Shengen, unde ţarul Kaloian ni le oferă, pe euroi, bineînţeles. Şi amatori se găsesc, deocamdată sunt 14 lovituri de ciocănel. Casă de piatră! Şi cu gratii de fier.

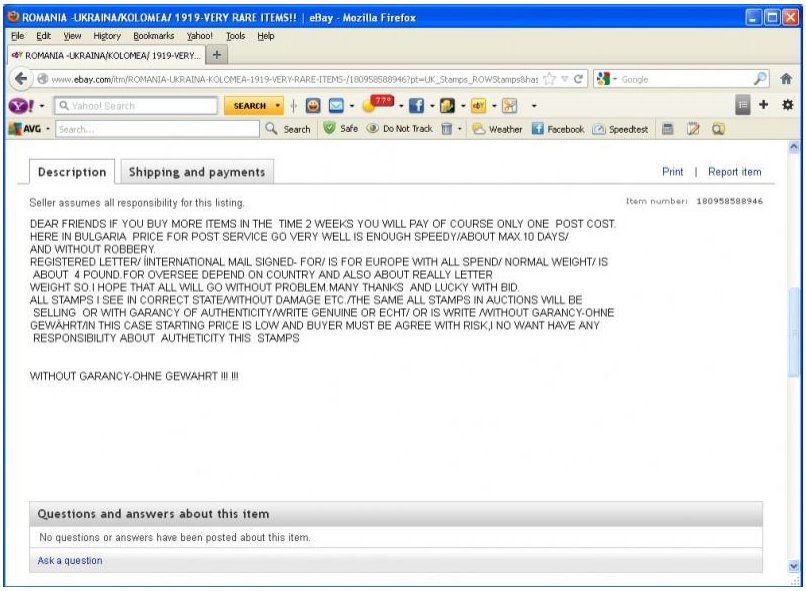

Comments (2)

2 comentarii

1. După cum arată supratiparele (clare şi de culoare neagră), nu sunt originale. Îmi aduc aminte de una din caracteristicile clişeelor supratiparelor, cumună tuturor celor trei valori: este vorva de distanţa între CMT şi linia orizontală superioară a cadrului. Toţi specialiştii menţionează această distanţă egală cu 2 mm, ori la piesele din ilustraţie, mai că bag mâna în foc că există diferenţe ale acestei distanţe între valorile nominale.
   Comentariu by Peter — 1 septembrie 2012 @ 17:47
2. Nu am nici un dubiu. sunt false toate. Şi nu numai atât. Mai are expuse şi nişte ODESSA şi alte PLEZNAU parcă, alte făcături pe mărci sovietice. Se pare că s-a mutat fabrica de făcături, căci nu e vorba de tipografie. Iar bidurile, căci toate au aşa ceva, cred că şi le dă singur.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 1 septembrie 2012 @ 20:03

Publicat de Cornelius Ionescu la 13:02 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – microsemne …

3 octombrie 2011

C.M.T. – microsemne …

C.M.T. – microsemne cizmăreşti

Şi se spune în continuare că supratiparul mărcilor C.M.T. este foarte simplu şi uşor de copiat. Ceeace s-a şi încercat. Nu mi-a venit niciodată să cred acest lucru. Dar, la fel cum s-a întâmplat şi cu supratiparul verde, când vedeam şi nu credeam, la fel şi cu designul celor trei ştempluri C.M.T. cu valorile binecunoscute de 40h, 60h şi 1k.20h. Mare, mare mi-a fost mirarea când m-am uitat cu mai multă atenţie la ele.

Toate trei au nişte semne, să le zicem microsemne specifice, pentru a încerca să fim mai interesanţi şi mai didactici. Nu prea se văd cu ochiul liber, sau cel puţin eu nu le văd. Poate că nu le vede nici măcar un om normal, ceea ce m-ar mai linişti puţin în privinţa normalităţii mele. Nici cu lupele acelea frumoase, aşazise filatelice, care impun respect celor din jur dar nu sunt bune de nimic. Doar cu un scaner bunicel, aşa cum am eu, luat de la Cora şi cărat sub braţ până acasă, un HP3800 şi lucrând cu o rezoluţie de măcar 600 DPI – dots per inch – dar mai bine la 1200DPI, te poţi lăfăi într-o imagine panaramică (nu e nici o greşeală, am scris cu bună intenţie panaramic, ce vine de la panaramă şi nu de la panoramă, of, da, cui nu ştie ce este o panaramă, n-am ce-i face). Poţi vedea toate micile mizerii pe care le lasă o imprimare manuală cu un ştemplu de bronz. Apăsare defectuoasă, mici scame din pânza tuşierei antrenate pe ştemplu, porţiuni înnecate cu cerneală, diluantul cernelii în exces, toate se văd fără nici o greutate. Dar când un semn, nu pot să-i spun un defect, se repetă la toate mărcile de aceeaşi valoare şi de care suntem aproape siguri că sunt autentice, ei, atunci putem spune că avem de-aface cu un microsemn de identificare, voluntar făcut sau poate involuntar, nu mai are acum chiar nici o importanţă.

Şi aşa mă uitam eu la o panaramă de marcă cezaro-crăiască cu un supratipar C.M.T. de o coroană şi douăzeci de heleri, pus pe alt supratipar ce indica folosirea ca PORTO şi mi se pare că ceva nu e în regulă. Punctele nu prea erau puncte deloc iar unul din ele, al treilea era cam beat, aplecat spre dreapta. Când te uiţi la marcă aşa cu ochiul liber, ţi se pare că punctele sunt rotunde, scanate cu minim 600 dpi se vede clar că sunt dreptunghiulare, mai precis sunt nişte patrulatere. Unde am mai văzut eu aşa ceva? Nişte cuişoare ca nişte caiele – cuiele acelea pentru fixatul potcoavei de unghiuţa calului – doar că sunt cu mult, cu mult mai mici. Ştiu unde le-am văzut. La vechile cizmării, se utilizau la fixarea flecurilor pe tocul încălţămintei. Nici o floare de cuişor nu semăna cu alta. Poate s-au întrebuinţat şi la fixarea părţii lucrative a ştampilei de bronz de mânerul de lemn. Dece nu? Dar atunci înseamnă că punctele, sau măcar unul sau două din cele 5 puncte sunt de fapt chiar floarea cuişoarelor, pusă acolo anume să fixeze bronzul de lemnul mânerului, să se potrivească în text şi să nu deranjeze. În tot cazul punctul de după litera *T* este mai mult ca sigur un cuişor şi are o mică mobilitate, înclinaţia lui şi numai a lui variind probabil în timp, cel puţin aşa am avut senzaţia.

Deci, înafară de caracteristicile supratiparelor originale, descrise în literatura de specialitate, am mai putea adăuga

Supratiparul de 40 helleri

Primele 3 puncte sunt aproape egale ca dimensiune şi aproape patrate. Primul punct este vizibil rotunjit. Sunt bine aliniate. Al patrulea punct, cel de după *h*, literă ce are serife sus şi la primul picior, este puţin mai mic.

Supratiparul de 60 helleri

Punctul al doilea, cel de după *M*, este aproape rotund. Litera *h* are serife sus şi la primul picior, mult mai mici decât la supratiparul de 40h.

Supratiparul de o koroană şi 20 helleri

Litera h nu are deloc serife. Cel de al treilea punct, cel de după litera T este înclinat spre dreapta. Punctele 4 şi 5, care sunt după *K* şi după *h* sunt mai mici.

Sunt foarte greu de observat aceste caracteristici particulare deoarece multe mărci au supratiparul sau îmbâcsit sau insuficient presat. Unele reproduceri sunt luate de pe reprinturi, care neavând atât de mult tuş gras, detaliile se observă mai bine.

– – – – – – – – – -

Toate drepturile rezervate asupra textului şi imaginilor. © Copyright 2011 Cornelius Ionescu

– - - - - - - - -

Notă Rea!

Dintr-o grabă a mea, ca să nu-i zic neglijenţă, imaginile iniţiale erau deformate pe verticală, ca să aibă toate aceeaşi dimensiune. Mulţumesc că s-a observat bramburea la, acum sper că este bine, în ceea ce priveşte scanarea corectă. Dacă ceea ce se vede este o coincidenţă sau nu, asta este altă poveste.

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:59 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – Originale

1 octombrie 2011

C.M.T. Originale

Umblă zvonul prin târg, prin târgul filateliştilor, numit de unii şi “Fila-Târg”, ce este de fapt un târg virtual, că ar putea să existe şi C.M.T.-uri originale. Nu este exclus.
După atâtea aiureli prin care a trecut biata emisiune C.M.T. încep să mă întreb şi eu, nu numai câţiva prieteni, care, ba la telefon, ba pe e-mail, ba pe mess, ba prin miile de comentarii la notele mele pe marginea emisiunii C.M.T. – note care iniţial nu credeam că o să trecă de trei bucăţi – mă întreabă dacă nu cumva am şi nişte mărci C.M.T. normale, adică emise acolo unde se presupune că au fost emise şi nu reimpresiuni sau făcături de care e plină lumea mică a filateliştilor şi cea şi mai mică, mică a amatorilor de C.M.T.-

uri. De unde şi vorba den bătrâni “ – Ce e mai mică şi mai mică decât lumea filateliştilor? “ Nu, nu clasorul de furnică … ci cel cu C.M.T.-uri veritabile … sigur. Probabil …
Când aveam şi eu mai multe mărci din C.M.T. ce-mi trece mie prin cap? Nu, n-aţi gicit nici de data asta. Nu un glonţ uite atâta ci un gând cam şui, să i le arăt domnului Marcel Şapira. Mă ia deoparte, acolo în camera unde acum e cârciuma, pe atunci acolo stăteau doar aşii filateliei şi bate nervos cu degetele în clasor. « – Astea sunt toate ? » da, spun eu cam nedumerit. « – Aruncă-le! ». Păi dece Dom Şapira ? « – Nu sunt bune, sunt false, toate sunt false, poate doar ăsta n-o fi, poate şi ăsta, dar mai bine, ca să fi sigur, aruncă-le pe toate ! ». Nu, nu i-am urmat sfatul drastic al Marelui Maestru în ale Filateliei. M-am dumirit eu încet, încet cam ce voia să spună, dându-mi seama de complexitatea problemei C.M.T. Întâi l-am rugat să-mi cedeze câteva bucăţi. Nu a fost deloc uşor la început. Apoi, văzând că nu le dau mai departe cu un procent de câştig ci chiar le păstrez, a început să-mi paseze mărci din ce în ce mai interesante şi trebuie să recunosc, chiar şi din ce în ce mai convenabil. Lucru care i-a cam deranjat pe câţiva «confraţi», se strica piaţa. Dar ştia să se răţoiască la ei când era cazul iar eu m-am ales cu nişte mărci splendide, nu numai C.M.T.-uri, dar şi erori, Debreţin I şi II, cu variantele lor filatelice. Şi mai ales cu colecţia “Şapira”, în original sau în copie, cu cele 14 volume despre emisiunile de mărci postclasice, ocupaţii şi erori filatelice. Nu numai că mi-au fost de folos, dar îmi sunt şi acum.
Vrând nevrând am început să studiez mărcile C.M.T. şi celelalte “ocupaţii”. Este o zonă fierbinte, este zona cenuşie a filateliei româneşti. Când crezi că ai putut ajunge la o concluzie, atunci îţi cade pe cap un “contraargument”, o marcă ce îţi dovedeşte că ai plecat de la o ipoteză greşită. Nu vorbesc de apariţiile săptămânale de supratipare fanteziste ce încep să inunde siturile de vânzare din ţară şi străinătate. Acelea intră deja în zona penalului, fiind pur şi simplu înşelătorii. Domnul Max Peter le-a deconspirat şi acele situri ar trebui să-şi facă ceva curăţenie în ogradă. Mai în glumă mai în serios propusesem ca acele mărci să fie puse la vânzare într-un capitol separat, numit, propuneam eu, “kk”. Iată că situl unguresc “Profila” a separat mărcile acestea, punându-le într-un capitol “fără garanţie”, ceea ce pentru mine este clar şi suficient. Dealtfel doar dintr-o aruncătură de ochi, te apucă râsul. Tipuri de caractere ce nu au existat, culori ciudate, date fanteziste, ţări emitente sau localităţi ce nu au aspirat niciodată la o asemenea cinste. Iată că se poate! Înainte, acolo era “butoiul de pulbere” al mărcilor cu supratipar având ca suport mărci uzuale ungureşti, fie ele din WW1, fie din WW2.
Hai să vedem câteva C.M.T.-uri considerate şi de alţii şi de mine ca fiind originale.

C.M.T.
40 h.
5
C.M.T.
60 h.
20
C.M.T.
25
C.M.T.
60 h.
30

Bine, bine, dar şi acestea de mai jos sunt originale, nu este aşa? Eu votez pentru.

KAISERLICHE KÖNIGLICHE OSTERREICHISCHE POST
HELLER 3
C.M.T.
40 h
HELLER 6
HELLER 10

KAISERLICHE KÖNIGLICHE ÖSTERREICHISCHE POST
HELLER
12
20
25
40
C.M.T.
40 h
8/36

Singura diferenţă este că nu sunt trecute în lista lui Jan Czerniawski.

– - - - - - - - - -

Toate drepturile rezervate asupra textului şi imaginilor. © Copyright 2011 Cornelius Ionescu

Comments (2)

2 comentarii

1. Ei, vrem-nu vrem, treaba rămâne încă încurcată. Lipsa de material (în afara lipsei surselor bibliografice) o văd eu ca fiind de vină. Am avut de mai multe ori surpriza să găsesc asemenea mărci puse bine în multe colecţii. Pur şi simplu, toţi le stochează şi nu prea sunt încântaţi când îi rogi să le arate.
   Pe la diverse licitaţii tot mai apar piese. Dar la nişte preţuri de… te dor dinţii! În toate cazurile, niciuna dintre piese nu are vreun certificat. Dar să le studiezi numai în poze, e o treabă care nu se face. Din două considerente: nu e profesional corect, apoi sunt multe elemente de care nu-ţi poţi da seama decât dacă ai piesa în mână. Bătrânul Wlli Nathanson spunea că dacă nu "simţi" marca după pipăit, atunci nu poţi să spui că te pricepi. Şi avea dreptate, săracul.
   Marea majoritate a pieselor din fosta colecţie Şapira îmi sunt cunoscute. În afara acestora, am mai reuşit şi eu să strâng câte ceva, dar nesemnificativ. Dar de văzut, am văzut destul de multe. Şi cu toate acestea, încă nu mă pot pronunţa. Am făcut şi măsurători, am ajuns chiar la concluzia că există piese (atât catalogate, cât şi necatalogate) care au supratipare aplicate cu acelaşi ştemplu, dar tot nu sunt pe deplin lămurit cu unele aspecte.
   Cea mai dificilă treabă rămâne în continuare procurarea pieselor pe scrisori, pe fragmente sau cu ştampile relativ clare, lizibile. Acestea sunt de departe poate unele dintre dintre

cele mai rare piese ale perioadei. Şi problema este că numai pe baza acestora s-ar putea trage ceva concluzii cât de cât pertinente, în opinia mea. Aproape toate piesele obliterate sau pe scrisori pe care le-am avut în mână (cam 25-30 de piese, cred) le-am considerat complezenţe. Pentru cele văzute numai în ilustraţii, nu mă pot pronunţa.
Comentariu by Peter — 1 octombrie 2011 @ 21:41

2. #Peter: Aveţi perfectă dreptate. Iar din piesele circulate efectiv, multe sunt trimise de la notari către tribunalul din Colomeea, piese aranjate să fie circulate astfel chiar de către Jan Czerniawski. Iar treaba cu pipăitul este adevărată. Chiar îţi poţi da seama până şi de natura unui supratipar. Totuşi acum avem la dispoziţie, de bine de rău, scanere bune, care ne pot spune destul, la o rezoluţie de 1200dpi. Marea problemă la identificarea C.M.T.-urilor este că supratiparul a fost aplicat manual, cu diferite presiuni, cu un pic de alunecări laterale, se simte că dedesubt au fost un teanc de hârtii. Au mai fost aplicate şi de cel puţin şase oameni, soldaţi în speţă, fiecare cu tipicul lui involuntar.
Dar toate aeste impedimente nu ne pot opri să mestecăm un pic aceste mărci. Plus plăcerea de a le privi, chiar când prezintă incertitudini. Tocmai de aceea le-am prezentat faţă-verso şi la 600dpi.
Am văzut la licitaţia actuală din Elveţia – pe situl lor, vreau să spun! – un plic circulat autentificat BULAT. Sunt multe piese despre care se spune că sunt autentificate de el, doar că nu sunt prezentate şi pe verso, deci trebuie să-i credem pe cuvânt, ceea ce în privinţa timbrelor nu mi-a plăcut niciodată.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 2 octombrie 2011 @ 01:16

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:56 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

C.M.T. – alte falsuri semnalate

29 septembrie 2011

C.M.T. – alte falsuri semnalate

Jay Carrigan, într-un răspuns dat unor filatelişti pe un grup de discuţii, care nu prea ştiau unde să plaseze mărcile cu supratiparul C.M.T., printre altele face referinţă la un articol având ca autori pe Stanley Kronenberg şi Val Zabijaka. Aceştia, într-o revistă care nu e menţionată, dar este reprodusă, descriu alte tipuri de falsuri C.M.T. "autentificate", cu certificat cu tot. Au până şi poanson de autentificare. De, parcă spuneam eu că nu prea dau mare atenţie acestor tipuri de autentificare. Întotdeauna se găseşte cineva mai bine informat, care te poate face de … Pardon, care te poate pune într-o situaţie tare neplăcută. Se pare că revista este chiar R.P.H.B – *Romanian Postal History Bulletin* – nr.2 din 1990, iar articolul este menţionat şi de Dan Grecu.
Cred că nu fac rău dacă reproduc şi eu articolul citat.

FORGED "C.M.T." OVERPRINTS

By: Stanley Kronenberg and Val Zabijaka

We examined a set of 47 Austrian stamps with "C.M.T." overprints of the Romanian Occupation of Pokutia in 1918. All these overprints are forgeries of a particular type and all have a violet expertization mark, "W", in a circle (shown in figure 1) imprinted on the reverse. The certificate of authenticity in German, which was enclosed with this set, is reproduced in figure 2.

The forged overprinting devices for the three denominations were single dies. The overprinting was done singly by hand; the same method was used to make the originals. All are imprinted with wrong inks of two kinds. One is a dull black ink of varying intensity which does not penetrate the paper and is not visible on the reverse. The second is a bright deep blue ink which soaked through the paper and gum and formed clearly visible spots on the reverse. These inks do not resemble the black violet ink of the originals which penetrate the paper and appear a dull violet on the reverse.

These forgeries can also be distinguished from genuine overprints by differences in details. They are shown in figures 3, 4 and 5 with the corresponding genuine overprints on the left side for comparison. The lines and lettering of all three overprint denominations are much thicker in these forgeries than in genuine overprints. Forged overprints shown here in figures 3, 4 and 5 exist also with other "guarantees" imprinted on the reverse: a stylized "LM" and a "N" shown in figure 6.

(Photo illustrations by Oleh W. Wyslotsky).

FIGURE 1

FIGURE 2

FIGURE 3

FIGURE 4

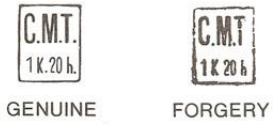

FIGURE 5

FIGURE 6

Dacă desenele supratiparelor erau mai mari, parcă era şi mai bine. Dar să nu cârâim. Mai bine să ne ferim.

Poşta 1902 – Jos Pălăria!

22 martie 2010

Poşta 1902 – Jos Pălăria!

O foarte circulată Carte postală ilustrată din Băile Herculane – Herculesfurdo – Herculesbad ***pentru Dşoara Cathelina Băicoianu Moşia Strîmba – Gorj***. După cum reiese din stampile, CPI-ul pleacă din **Herculane** pe 8 septembrie 1902, ajunge la **Tergu-Jiu** pe 10 septembrie, la **Rosia jud. Gorjiu** pe 11 septembrie, la **Pesceana jud. Gorjiu** pe 1? Septembrie, la **Tergu-Jiu** din nou pe 14 septembrie, la **Bratieni jud.Gorj** pe 15 septembrie, tot pe 15 ajunge in **Hodorsca** – probabil actula Hodoreasca – Gorj, iarasi la **Tergu-Jiu** , data indescifrabila, si in sfârsit la **T.Severin** pe 17 septembrie 1902 unde adresantului i s-a inmânat pretioasa ilustrata.

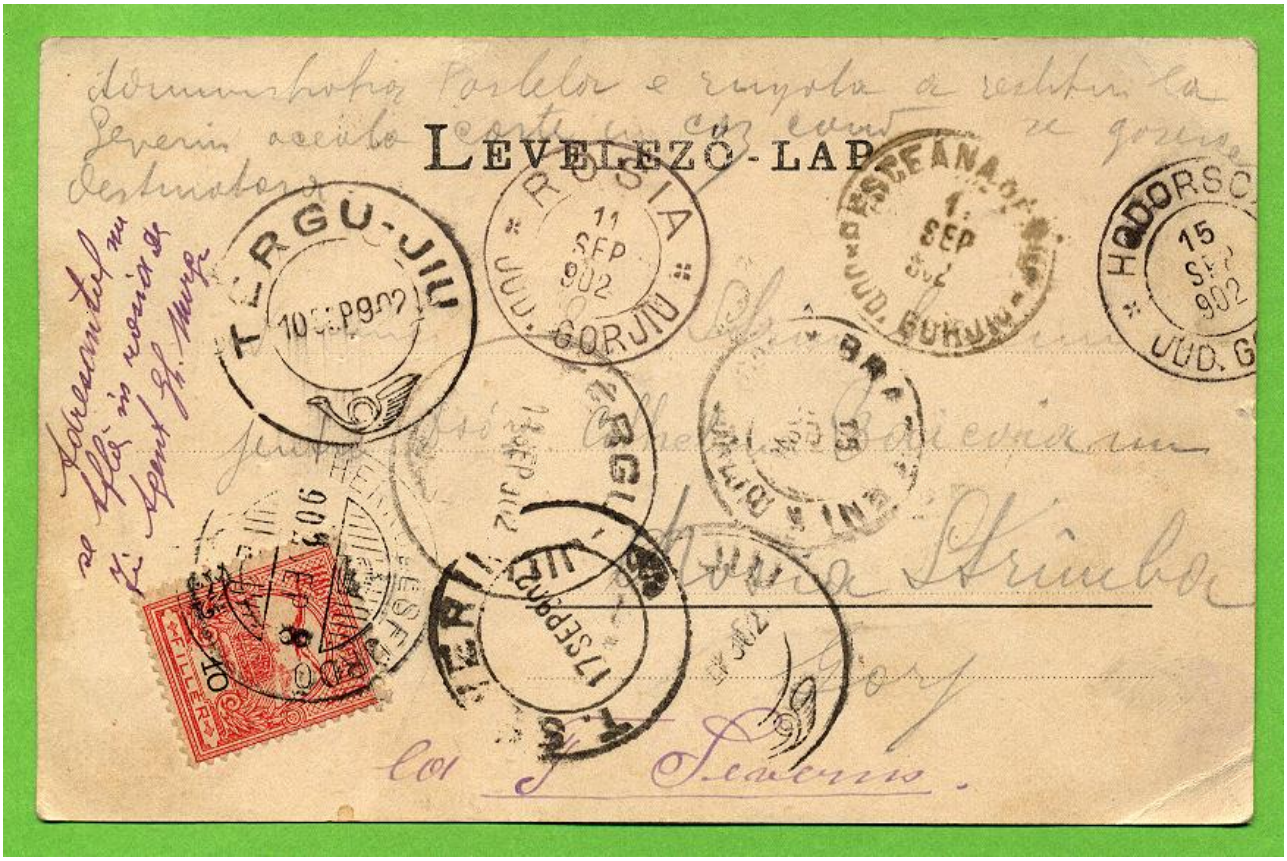

Importantul text este jos pe fata ilustratei:

Nu stiu daca adresa e buna si apoi nu stiu unde sunteti la Strimba sau la Simboteni. Tiam scris si acolo o carte. Am venit la Mehadia caci s-a amânat pentru 27. Semnat Geones(?)

Pe spate, sus este scris pe verticala, in stânga, de catre unul din postasi, probabil cel din Rosia:
Adresantul nu se afla in Rosia de Jiu Agent Gh. Murgu
Iar sus, cu alt scris probabil al unui postas sef:
Administratia Postelor e rugata a restitui la Severin aceasta carte in caz ca nu se gaseste destinatara
Si adresa modificata
La T.Severin
"Cartea" a ajuns la adrisantă, dovada fiind imaginea. A fost găsita de o frumoasa colegă de servici în podul casei pe care o aveau părinţii ei prin Vatra Luminoasa şi care mi-a cedat-o. Mai bine …

Publicat de Cornelius Ionescu la 01:54 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Exil, Exil după exil. Filatelie şi Exil

21 martie 2010

Exil, Exil după exil. Filatelie şi Exil

Cum sa te pui cu Marile Puteri? Când erau in exil, unde de cele mai multe ori li se interzicea sa aiba o activitate politica, pentru a nu strica relatiile cu “onorabilele” si “legitimatele” guverne de aceasta parte a cortinei de fier, când insasi existenta lor fizica era pusa sub semnul intrebarii prin grija securistilor, acesti oameni minunati, unii cu un accent ciudat care ii facea dupa Revolutie sa fie acuzati ca nu au mâncat salam cu soia, au gasit printre multe alte metode de a-si ajuta Tara si emiterea de timbre postale prin care sa faca lumii libere cunoscute opresiunile la care era supusa populatia din Tara. Stiau si ei, cum au stiut si cei din exilul francez sau cel grecesc de exemplu, ca nu vor circula prea mult aceste timbre, dar era vorba de ambitie, de multumirea de a pune inca o caramida la construirea viitoarei societati democratice, cu toate riscurile la care au fost expusi. Daca in vest aceste timbre au trecut de mult de la statutul de viniete la cel de marci postale, la noi pare ca nu se misca nimic in afara unor initiative particulare. Avem deocamdata tiparirea in 1994 a volumului Din lupta Exilului Romanesc din Spania impotriva comunismulu” de Traian Popescu si Flor Strejnicu, aparitia articolului din Filatelia nr 9 din 2009, prezentarile din situl Romaniastamps.com, prezentarea aproape exhaustiva, dar care este in curs de realizare a domnului Daniel Marcu pe Kolector.net. Cred ca o pozitie oficiala a Federatiei Filatelice ar fi necesara.
Sunt cunoscute deocamdata timbre emise de catre exilul românesc din Spania, Brazilia, Canada, Germania. Împrejurarile în care am facut cunoştinţă cu cele din Canada şi Germania sunt cel putin neobisnuite. In timp ce răsfoiam niste ilustrate în Talciocul Bucurestean am dat peste două foiţe cu imagini ale Regelui Mihai cam de dimensiunea ilustratelor, apărute in 1995. Erau trimise de fiica doamnei care le vindea şi care era stabilită în Canada. E clar ca am plecat si cu ele, luate la pretul celorlalte ilustrate. Cât despre cele din Germania, apărute in 1996 cu prilejul alegerilor, le-am pescuit dintr-un coş de gunoi de altfel de sorginte aproape intelectuală, unde erau săracele abandonate. Numai ochiul meu de vultur cu ochelari le-a trecut astfel in rândul exilatelor din clasoarele mele … Exil in 1995-1996? Da, tot exil era. Ca si acum cand mai sunt persoane condamnate la moarte, condamnari confirmate după revoluţie, pentru activitate politica impotriva dictaturii comuniste.

Comments (3)

3 comentarii

1. Intotdeauna am considerat ca este un privilegiu sa salvezi de la distrugere asemenea piese. Exilul romanesc trebuie reconsiderat atat prin prisma cunoscutelor emisiuni din

Spania, cat si prin cea a acestor vignete germane si canadiene din anii ’90, sau a celor emise in Brazilia anilor ’60. Mai ales ca toate cercetarile INMER nu au cuprins pana in prezent filatelia exilului ca mijloc de rezistenta cultural-istorica.
Comentariu by kolector — 24 martie 2010 @ 11:48

2. Aproape ca ma simt nu prea bine din cauza aprecierilor pozitive care vin din partea dvs. Tin sa va multumesc deosebit.Dar sa stiti ca chiar nu mi-a venit sa las plicurile acelea la cosul de gunoi. Am tot asteptat sa apara pe undeva ceva scris despre ele, ca sa aflu macar câte viniete au fost emise, dar nimic.
Comentariu by cotoi — 24 martie 2010 @ 12:05

3. Pana la urma vom reusi sa aflam. Cu cat ne unim mai multi in eforturile de cercetare, cu atat mai repede va iesi adevarul la lumina.
P.S. – Zic si eu ce am invatat la inceput prin blogosfera: cica nu exista diferente de varsta intre bloggeri (virtual vorbind), iar regula este “fara formula de politete” in adresarea la persoana a doua singular (dvs.). Si cam au dreptate “batranii” de pe net. O idee, o cauza sau comunicarea comuna, sunt exemple ce reusesc sa nu stirbeasca cu nimic respectul dintre semeni, chiar daca adresarea este la “per tu”.

Publicat de Cornelius Ionescu la 01:48 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Eseuri noi vechi

18 martie 2010

Eseuri noi vechi

Apar, apar noi eseuri ale timbrelor mai vechi, in special din perioada comunista. Explicatii ar putea fi mai multe. Niste *oameni de bine*, mai mult sau mai putin filatelisti le-ar fi dosit când au aparut si le-au cazut in mâna si acum când nu mai intreba nimeni prin vecini ce ai si de unde le-au scos pe piata alba, trebuie sa recunosc spre satisfactia colectionarilor. Se gasesc si pe ebay si pe okazii si la Club. Un Stalin fara dinti si cu margini laterete sta alaturi de niste sateliti in nuante nehotarite fara vinieta insa.

Satelitii au mai fost semnalati, cred ca in *Filatelia*, dar de Marele Stalin Prietenul copiilor nu am mai auzit.
Ba a mai aparut si o stampila, caci nu pot sa-i zic supratipar **MOSTRA** pe o cucuvea. Nu stiu la ce se refera mostra, la cucuvea, care e pe cale de disparitie sau la timbru – pardon – marca. Si cine or fi fost beneficiarii?

Comments (1)

Un comentariu

1. Cred că la Cristina Popescu, cea care cântă prohodul mărcii poştale româneşti contemporane şi face de râs România pe toate meridianele lumii cu cerşafurile colorate în toate poziţiile.
   Sau poate pe cei care au devalizat Conservatorul poştal al României, unde mai cântă doar cucuveaua peste falsurile rămase pe post de originale sau originaluri, naiba mai ştie !?

> Oricum e groasă, vine sfârşitul lumii !Am văzut asta pe o coliţă nedantelată cu 13 dinţi în coadă.
> S-auzim numai zornăit de cătuşe pentru nemernicii car au pus România la pământ şi să le cânte MOSTRA.
> *Comentariu by Sergiu Gabureac — 24 martie 2010 @ 15:24*

Publicat de Cornelius Ionescu la 01:00 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete si turism

15 martie 2010

Viniete si turism

Intr-o pertinentă notă din blogul Kolector.net dl. Daniel Marcu trage un semnal de alarmă privind lipsa in aceasta perioadă a unor mijloace de propagandă turistică. (Sper ca nu va speriati de cuvântul propagandă) Vinietele sunt un mijloc nu numai ieftin si eficient dar si aducător de beneficii materiale in sine. Vinietele prezentate de dumnealui sunt un exemplu grăitor in acest sens.
Când fusei in Franta ca tot Românul (!) in librăria din Piramida Luvrului am avut plăcerea sa găsesc câteva blocuri cu viniete, care ar putea fi un model pentru propagandistii din subordinea dnei Urea, mai interesant decât alinierea unor salvamari.

CHÂTEAU D'AMBOISE
INDRE ET LOIRE - FRANCE
Armure dans la salle des Gardes
Façade du château côté Loire
La salle des États
Façade orientale de l'aile Louis XII
Cheminée de la salle des États
Château d'Amboise
Rampe château
37400 Amboise
Tél. : 02 47 57 00 98
STAMP
LOUVRE
Musée du Louvre
Egypte : Le «Scribe accroupi»
Delacroix : Le 28 juillet 1830 : La Liberté guidant le peuple, 1830, détail
Samothrace : Victoire de Samothrace
Musée du Louvre
Musée du Louvre
Musée du Louvre
David : Le Sacre de Napoléon Ier, détail
Vinci : Monna Lisa, dite La Joconde
Milos : Vénus de Milo
Musée du Louvre
Musée du Louvre
Musée du Louvre
© RMN, Paris 1996 N° IT 10 0001

LOUVRE
Musée du Louvre
Fra Angelico : Ange en adoration, détail
Memling : Ange tenant un rameau d'olivier, détail
Sassetà : La Vierge et l'Enfant entourés d'anges, détail
Musée du Louvre
Musée du Louvre
Musée du Louvre
Solario : Annonciation, détail
Maratta : Amours et guirlandes, détail
Reni : L'enlèvement d'Hélène, détail
Musée du Louvre
Musée du Louvre
Musée du Louvre
© RMN, Paris 1995 N° IT 10 0002

LOUVRE
Musée du Louvre
La cour Carrée
La cour Marly
Musée du Louvre
Musée du Louvre
La Pyramide vue de nuit
La Pyramide inversée
Musée du Louvre
Musée du Louvre
La cour Khorsabad, décor du Palais de Sargon II, roi d'Assyrie
Les appartements Napoléon III
Musée du Louvre
Musée du Louvre
© RMN, Paris 1996 N° IT 10 0003

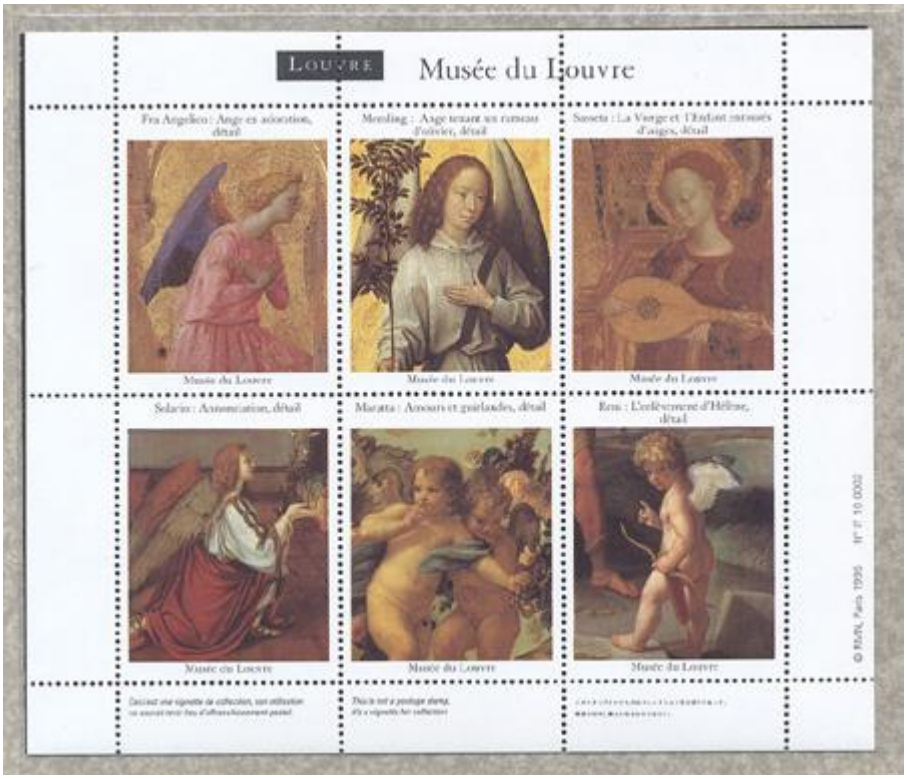
LOUVRE
Musée du Louvre
Fra Angelico : Ange en adoration, détail
Musée du Louvre
Memling : Ange tenant un rameau d'olivier, détail
Musée du Louvre
Sassetta : La Vierge et l'Enfant entourés d'anges, détail
Musée du Louvre
Solario : Annonciation, détail
Musée du Louvre
Maratta : Amours et guirlandes, détail
Musée du Louvre
Reni : L'enlèvement d'Hélène, détail
Musée du Louvre

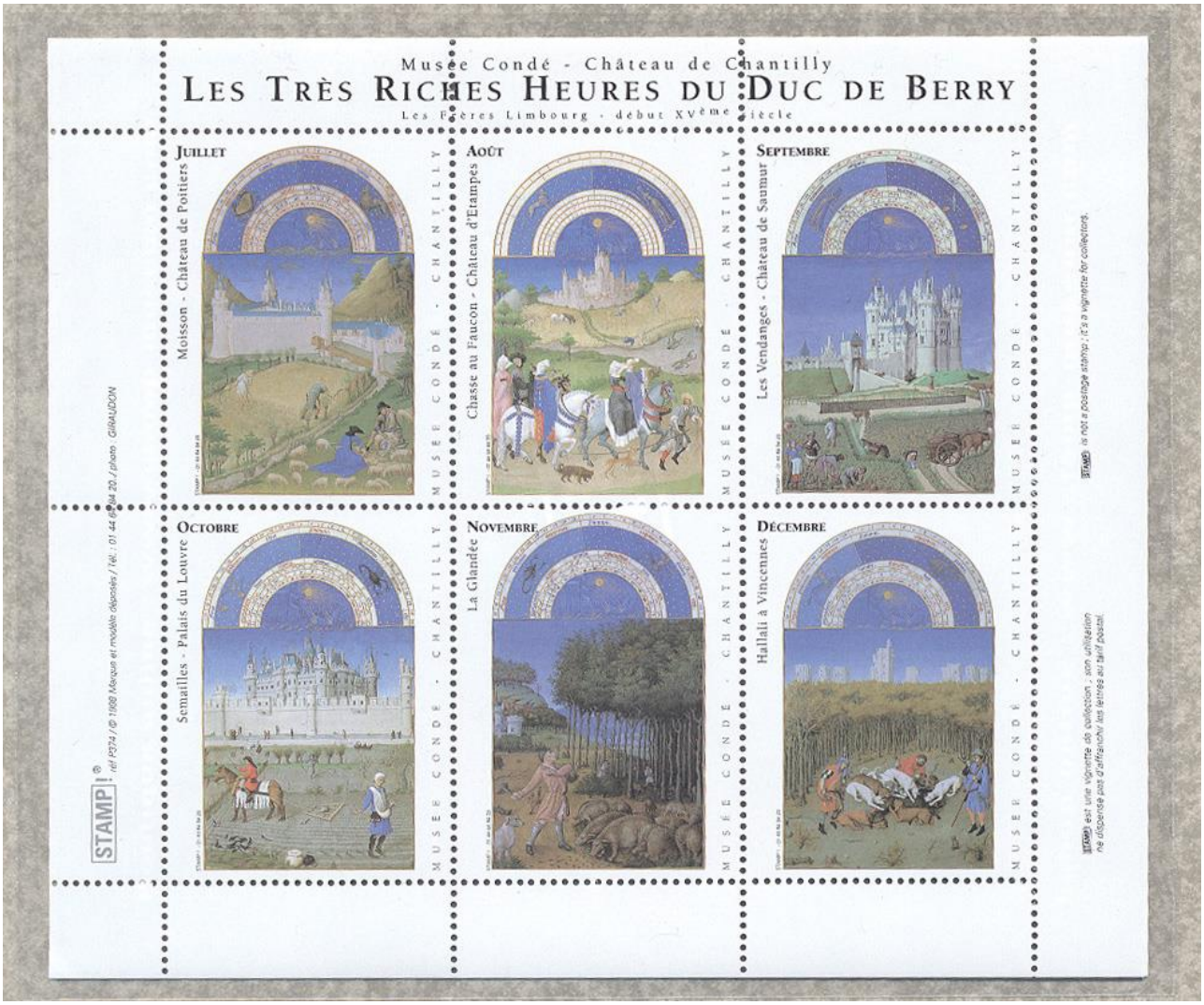

Proba, proba, unde e proba? IATĂ PROBA!

26 martie 2010

Proba, proba, unde e proba? IATA PROBA!

Se cunosc de mai demult trei serii din 1942 si anume Bucovina un an de la desrobire, Basarabia un an de la desrobire si Transnistria un an de la cucerire tiparite pe hârtie gri-galbui negumate, facându-se imediat paralela cu emisiunea Victoria din 1945. De curând am depistat – se pare ca numai pentru mine e o noutate – Fondul Aviatiei valoarea de 10 bani negru si Asistenta Sociala valoarea de 50 bani rosu tiparite pe acelasi tip de hârtie (la Asistenta Sociala hârtia este galbuie) si clar negumate. Sunt probe sau sunt varietati? Se pare ca probe.

Publicat de Cornelius Ionescu la 02:03 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Ajutooor, timbre de ajutor pentru filohelpisti

25 martie 2010

Ajutooor, timbre de ajutor pentru filohelpisti

Timbrele de ajutor, o inventie din vremurile de criză reală sau inventată de către cei care faceau bugetul Tării si cărora nu le prea ieseau calculele nici pe atunci. Ajutor pentru mobilizati, infometati, sinistrati, someri, antirevizionisti, legionari, orfani, vaduve, invalizi, raniti, crăciun, front, victorie, ufederiste, crucea rosie, aviatie, coreeni, cancerosi, tebecisti, cultura si probabil multe altele. Sper să nu se uite vreun Vladescu pe aici, că-i vin iar idei crete.
Si pentru că nici pe atunci nu mergeau toate conform planurilor dinainte stabilite se trezeau bietii postasi cu legea dar fără timbre pe care să le vânda populatiunii dornice sa plateasca. Si atunci, cu stire de la stăpânire sau fără făceau câte un supratipar de mână care ar impinge la suicid din invidie pe mahării de la rom-fără-filatelia.
Intâi am văzut pe ebay o astfel de creatie care arată încă odata perenitatea multimilenara, adaptabilitatea si inventivitatea poporului român. Nu mai stiu la ce pret era, dar eu nefiind inscris pe ebay, din motive de engleza, n-am putut face decât sa-mi copiez imaginea. Si bine am făcut. A doua oara am intâlnit fenomenul, asa cum se intâmplă, in propriile mele timbre, când ma uitam cu un dezinteres revolutionar intr-un pachetel cu tipografiate. Era aproape la fel cu cel de pe ebay , textul fiind **Timbru de ajutor** in loc de **tacsa de ajutor**. Ei, când sti ca există cel putin două, inseamnă ca este ceva serios si deci trebuie semnalat.

Si că tot suntem la ajutoare, timbru pentru mobilizati, timbru benevol din 1914 există intr-un număr ciudat de variante, generat de faptul ca toate colile dantelate erau nedantelate pe margini, deci există mărci nedantelate pe o latură, orizontal sau vertical, sau cele din coltul colilor, pe doua laturi, orizontal si vertical, nedantelat complet si dantelat complet. Of. Ba nu. Mai există si albastru deschis in loc de albastru. Cam asta e. Deocamdată

Supra-supratipare 1952. Erori şi curiozităţi. Probleme de rezolvat pentru acasă

2 aprilie 2010

Supra-supratipare 1952. Erori şi curiozităţi. Probleme de rezolvat pentru acasă.

Impozitul proportional pe bani din 1952, adica inca o spoliere a populatiei de catre comunisti – asa numita reforma monetara – a dus si la supratiparirea intr-un ritm rapid a milioane de timbre emise in perioada 1949-1951. Volumul mare executat intr-o perioada de câteva zile pentru primele supratipare, operatiunea fiind secreta, a dus la erori inerente, dar poate si la unele facute cu intentie. Daca pentru supratiparele inversate, duble, abklatsch se pot gasi explicatii plauzibile, pentru ***Bani cu a oglindit*** nu am gasit nici o explicatie. Nu este vorba de **a inversat** pentruca nu este. Si nici un **g inversat** pentruca nu este designul lui g. El apare ca un **a** provenit dintr-un abklatsch intre celelelte litere normal pozitionate. De mentionat ca nu am vazut aceasta eroare in blocuri sau macar in pereche, ceva care sa ajute la pozitionarea ei in coala sau la o estimare a numarului de coli in care apare. In CMPR74 exista sesizata o singura valoare iar in Catalogul specializat al erorilor filatelice, 2008, al dlui GSM – Sergiu Gabureac – sunt mentionate la pag.78 astfel de supratipare pe 3 si 31 Lei – stema. Cele doua cazuri le pot prezenta si eu. Primul 55 Bani pe 31 Lei verde este deadreptul suspect.

Supratipare duble la emisiunea Stema: 3bani pe 5 si 10 Lei, 55 Bani pe 3 si 31 Lei; supratipare deplasate 3 Bani pe 5 Lei, 55 Bani pe 6 si 31 Lei

Mai apar 55 Bani rosu pal pe 7 Lei, 55 Banl pe 31 Lei:

La supratiparele pe emisiunea care tocmai se tiparise, Caragiale, trei valori, pentru valoarea de 20 Bani pe 11 Lei rosu, exista fara supratipar dar cu supratipar in abklatsch. Deasemeni se pare ca exista doua tiraje, unul cu supratiparul pe mijlocul marcii si un al doilea cu supratiparul in partea stânga, ca sa lase libera imaginea picturii lui Bancila.
Se pare ca exista doua tiraje si la marca de 75 Bani pe 11Lei, unde difera spatierea dintre cele doua rânduri.

La emisiunea Aviatie – Aurel Vlaicu am intâlnit abklatsch pe valorile de 10 bani pe 6 si 8 lei.

La emisiunea Planul cincinal supratipar dublu la 1 LEU pe 11 LEI, supratipare deplasate LEU 1 pe 7 LEI, LEU pe 35 LEI:

Si supratipare inversate:
35 Bani pe 1 LEU, 1 LEU pe 8, 11 si 30 LEI:

si ar mai fi …

Comments (5)

5 comentarii

1. In sfarsit, am vazut un bloc de patru cu a intors in Bani.
   Continua, faci bine ce faci.
   Sergiu Gabureac
   Comentariu by Sergiu Gabureac — 17 aprilie 2010 @ 19:41
2. Stimate domnule Cornelius Ionescu, ma numesc Raul Vasile But si sunt un preot de tara(langa Caransebes), cu aplecare spre filatelie. De catava vreme am primit cateva serii de timbre care au reaprins in mine dragostea copilariei: filatelia. dragoste alimentata de tatal meu, inginer minier, care imi cumpara serii complete inca de cand aveam 4 ani, serii pe care le recunosteam destul de usor.
   Legat de seriile primite, as vrea sa va rog, si imi cer iertare pentru aceasta solicitare, sa ma ajutati. Mai exact, detin seria din 51, centenarul mortii pictorului C D Rosenthal, 4 v. , dar pe valoarea verde orizontal, in loc de Rosenthal, scrie Rosenteal. Spuneti-mi daca este eroare cunoscuta sau nu, iar daca e eroare, ce ma sfatuiti sa fac? Va multumesc anticipat!
   cu consideratie,
   Pr. Raul V. BUT
   Comentariu by Raul Vasile But — 4 noiembrie 2010 @ 23:17
3. Eroarea semnalată de dvs. nu figurează în Catalogul specializat, volumul erori filatelice publicat de dl. Sergiu Găbureac. Asta n-ar însemna mare lucru. Toate au un început. Marca ar trebui scanată, cu un aparat foto iese o mizerie, la 600 dpi, deci mărită foarte mult ca să poată fi studiată, apoi trimisă scanarea cu attach către un specialist. Să nu vă aşteptaţi la o valoare mare de piaţă, filatelia rămâne totuşi doar pentru pasionaţi, cu excepţia mărcilor speculative pe care le emite Romfilatelia în fiecare lună, fără nici un discernământ. Oricum, în clasorul în care ţineţi mărcile trebuie semnalată, pe un ”călăreţ”, o bucată de hârtie cu exlplicaţiile, pusă înaintea mărcii, altfel riscaţi să uitaţi şi dvs. de eroare!

Proba, proba, unde e proba? IATĂ PROBA!

26 martie 2010

Proba, proba, unde e proba? IATA PROBA!

Se cunosc de mai demult trei serii din 1942 si anume Bucovina un an de la desrobire, Basarabia un an de la desrobire si Transnistria un an de la cucerire tiparite pe hârtie gri-galbui negumate, facându-se imediat paralela cu emisiunea Victoria din 1945. De curând am depistat – se pare ca numai pentru mine e o noutate – Fondul Aviatiei valoarea de 10 bani negru si Asistenta Sociala valoarea de 50 bani rosu tiparite pe acelasi tip de hârtie (la Asistenta Sociala hârtia este galbuie) si clar negumate. Sunt probe sau sunt varietati? Se pare ca probe.

Publicat de Cornelius Ionescu la 02:03 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Ajutooor, timbre de ajutor pentru filohelpisti

25 martie 2010

Ajutooor, timbre de ajutor pentru filohelpisti

Timbrele de ajutor, o inventie din vremurile de criză reală sau inventată de către cei care faceau bugetul Tării si cărora nu le prea ieseau calculele nici pe atunci. Ajutor pentru mobilizati, infometati, sinistrati, someri, antirevizionisti, legionari, orfani, vaduve, invalizi, raniti, crăciun, front, victorie, ufederiste, crucea rosie, aviatie, coreeni, cancerosi, tebecisti, cultura si probabil multe altele. Sper să nu se uite vreun Vladescu pe aici, că-i vin iar idei crete.
Si pentru că nici pe atunci nu mergeau toate conform planurilor dinainte stabilite se trezeau bietii postasi cu legea dar fără timbre pe care să le vânda populatiunii dornice sa plateasca. Si atunci, cu stire de la stăpânire sau fără făceau câte un supratipar de mână care ar impinge la suicid din invidie pe mahării de la rom-fără-filatelia.
Intâi am văzut pe ebay o astfel de creatie care arată incă odata perenitatea multimilenara, adaptabilitatea si inventivitatea poporului român. Nu mai stiu la ce pret era, dar eu nefiind inscris pe ebay, din motive de engleza, n-am putut face decât sa-mi copiez imaginea. Si bine am făcut.
A doua oara am intâlnit fenomenul, asa cum se intâmplă, in propriile mele timbre, când ma uitam cu un dezinteres revolutionar intr-un pachetel cu tipografiate. Era aproape la fel cu cel de pe ebay , textul fiind **Timbru de ajutor** in loc de **tacsa de ajutor**. Ei, când sti ca există cel putin două, inseamnă ca este ceva serios si deci trebuie semnalat.

Si că tot suntem la ajutoare, timbru pentru mobilizati, timbru benevol din 1914 există intr-un număr ciudat de variante, generat de faptul ca toate colile dantelate erau nedantelate pe margini, deci există mărci nedantelate pe o latură, orizontal sau vertical, sau cele din coltul colilor, pe doua laturi, orizontal si vertical, nedantelat complet si dantelat complet. Of. Ba nu. Mai există si albastru deschis in loc de albastru. Cam asta e. Deocamdată

sâmbătă, 12 aprilie 2014

Statul Satu-Mare. Capitala Budapesta

17 aprilie 2010

Statul Satu-Mare. Capitala Budapesta

> Omul cât traieste invata. Pe oKazii incearca cineva sa vânda cu nonsalanta niste marci stampilate care au un asa zis supratipar Satu Mare. Ce este curios e ca stampila de anulare a marcilor este Budapesta si e din 1934.

	===193?/4?--ROMANIA UNGARIA-SUPRA. PE 2 f-SATU MARE-NEUZAT===	ia-l pe loc la **100 RON**
	===193?/4?--ROMANIA UNGARIA-SUPRA. PE 1 f-SATU MARE-NEUZAT===	ia-l pe loc la **100 RON**
	===193?/4?--ROMANIA UNGARIA-SUPRA. RANVERSAT PE 4f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**
	===193?/4?-ROMANIA UNGARIA-SUPRA. RANVERSAT PE 2f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**
	===193?/4?-ROMANIA UNGARIA-SUPRA. RANVERSAT PE4f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**
	===1939-ROMANIA UNGARIA-SUPRATIPAR PE 4f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**
	===193?/4?--ROMANIA UNGARIA-SUPRATIPAR PE 6f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**
	===193?/4?--ROMANIA UNGARIA-SUPRATIPAR PE 12f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**
	===193?/4?--ROMANIA UNGARIA-SUPRATIPAR PE 5f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**
	===193?/4?-ROMANIA UNGARIA-SUPRATIPAR PE 3f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**
	===1934-ROMANIA UNGARIA-SUPRATIPAR PE 10f-SATU MARE===	ia-l pe loc la **60 RON**

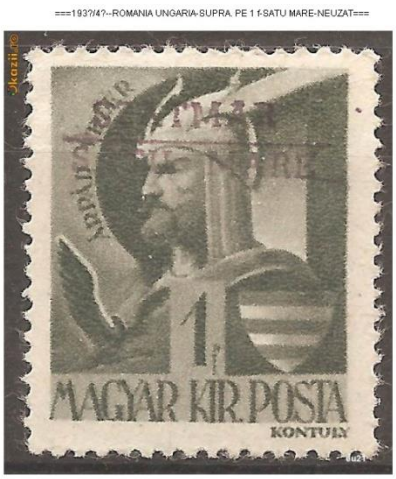

In anul 1945 in perioada administratiei sovietice a Ardealului de Nord a fost o tentativa de emitere a unui numar de 16 marci cu supratipar SZATMAR / SATU-MARE / – noua valoare. Pâna sa se faca formalitatile de punere in circulatie s-a trecut la administratia postala românească a teritoriului. Ceea ce nu i-a impiedicat pe cei interesati sa le comercializeze pe piata filatelica din România si mai ales din Ungaria. Unii cu razboiul altii cu comertul. Prezint mai jos setul de 16 marci supratiparit in 1945 si care ***nu au circulat niciodata***, pentru compararea supratiparelor.

In general emisiunea nu este recunoscuta, fiind considerata de majoritatea cataloagelor ca fiind un fals. Dar ca sa sustii ca a si circulat, si sa prezinti spre vânzare asa ceva, pe un sit atât de prestigios nu este de conceput. Fiecare are dreptul sa prezinte spre vânzare ce doreste, dar sa nu induca in eroare pe cumparatori. De ce nu se spune ca este un fals ordinar? eu21 pitesteanul ma face sa ma simt prost ca ai mei erau de pe lânga Pitesti, ca sunt filatelist si ca stau sa ma uit la asa ceva.

Out!

Publicat de Cornelius Ionescu la 11:40 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Economia duduie din nou Exportul e in floare

16 aprilie 2010

Economia duduie din nou Exportul e in floare

Urrra! Economia duduie din nou. O noua generatie de mărci isi face aparitia pe cerul intunecat al Clubului filatelic din Dorobanti. Promotie proaspată si viguroasă, nu face discriminari de ani, dimensiuni, gumă sau tematică. Doar că este cam gri sau galbejită. Totusi, cu un motor Diesel puternic ea caută să umple clasoarele amatorilor cu mărci având culori lipsă. Asaltul este puternic, tot mai multi fiind convinsi de brandul produselor, care au pătruns acum si pe piata mondială, cu mari succesuri pe eBay. Până când, până când Catilina? Uitati-vă ce mândreturi facute de chimistii si mânuitorii secolului XXI

EUROPA '96
LUCIA STURDZA BULANDRA 1873-1961
POȘTA ROMÂNĂ L 4140
EUROPA '96
EUROPA '96
ANA ASLAN 1897-1988
POȘTA ROMÂNĂ L 370
EUROPA '96
50 de ani de la semnarea DECLARAȚIEI UNIVERSALE A DREPTURILOR OMULUI 10.XII.1948-10.XII.1998
ROMÂNIA 700L
1998
SILVIA CUMPĂTĂ

4L
Poșta ROMÂNĂ
Tokyo'91
C.M.-atletism
1L
Poșta ROMÂNĂ
C.M.-atletism
Tokyo'91

9L
Poșta ROMÂNĂ
C.M.-atletism
Tokyo'91
Poșta ROMÂNĂ
10L
C.M.-atletism
Tokyo'91
CRĂCIUN 1992
15L
POȘTA ROMÂNĂ

ROMÂNIA
1130DL
50 DE ANI
CONVENTIA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
ILIE ILAȘCU
2000
ANDREI MĂNESCU
ROMÂNIA
1130DL
50 DE ANI
CONVENTIA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
ILIE ILAȘCU
2000
ANDREI MĂNESCU
ȘURDEȘTI
Maramureș
România
200L
1997
ȘURDEȘTI
Maramureș
România
200L
1997

EXPOZIȚIA FILATELICĂ MONDIALĂ
CAPEX 96
ROMÂNIA
CAPEX '96
TORONTO
150
1996
BUCAN SIMONA

R.P. ROMINA
LILIUM BULBIFERUM L.
20
BANI
POSTA
1.75
LEI
ANEMONE MONTANA HOPPE

SATELITUL ARTIFICIAL
POSTA AERIANA
25
BANI
R.P.ROMÎNA
4 OCTOMBRIE 1957
3 NOIEMBRIE 1957
LANSAREA SATELIȚILOR ARTIFICIALI AI PĂMÎNTULUI DE U.R.S.S.
O MARE VICTORIE A ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII UNIVERSALE
SATELIȚII ARTIFICIALI
3.75 LEI

Publicat de Cornelius Ionescu la 11:37 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteți către Pinterest

Carnete pentru cine? Alte surprize din 1950-70

15 aprilie 2010

Carnete pentru cine? Alte surprize din 1950-70

Da, alte surprize. In perioada 1950-70 au fost emise carnete intr-un tiraj mic (câte oare?) si care nu s-au distribuit niciodata prin magazinele filatelice. Aveau un fel de regim de protocol, probabil pentru corpul diplomatic, căci nu le văd achizitionate de trogloditii din conducerea partidului unic si a statului comunist. In general erau formate dintr-un carton indoit, pe prima copertă fiind imprimată denumirea emisiunii, in unele cazuri in limbi străine iar pe a treia copertă, deci in interior fiind puse in posete mărcile, eventual colita si stampila prima zi a emisiunii.

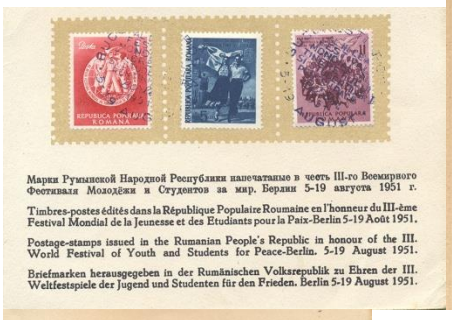

Марки Румынской Народной Республики напечатаные в честь III-го Всемирного Фестиваля Молодёжи и Студентов за мир. Берлин 5-19 августа 1951 г.

Timbres-postes édités dans la République Populaire Roumaine en l'honneur du III-ème Festival Mondial de la Jeunesse et des Etudiants pour la Paix-Berlin 5-19 Août 1951.

Postage-stamps issued in the Rumanian People's Republic in honour of the III. World Festival of Youth and Students for Peace-Berlin. 5-19 August 1951.

Briefmarken herausgegeben in der Rumänischen Volksrepublik zu Ehren der III. Weltfestspiele der Jugend und Studenten für den Frieden. Berlin 5-19 August 1951.

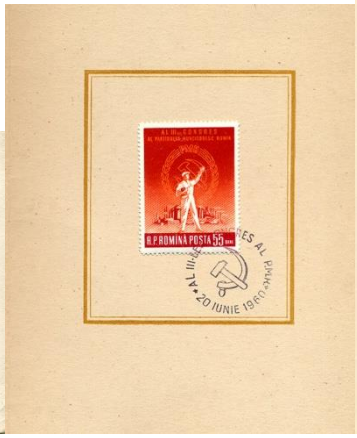

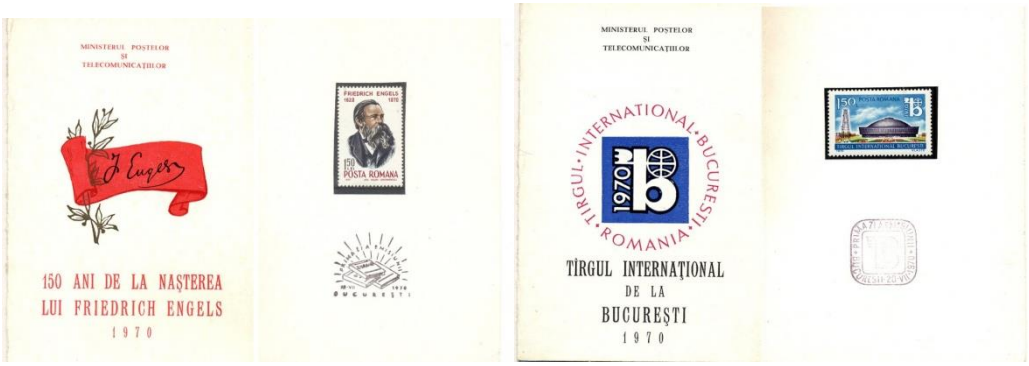

1951-5-19aug Al III-lea festival Mondial al Tineretului si Studentilor pentru pace Berlin – stampilat prima zi
1960-iun-20 Al III-lea Congres PMR – stampilat prima zi
1961-mai-8 40 ani de la infiintarea PCR – stampilat prima zi
1962-iun-27 Cosmonautica in slujba pacii
1966-mar-15 Gh. Gheorghiu Dej
1969-aug-6 Al X-lea Congres PCR
1970-iul-10 Engels
1970-iul-20 TIB
Primele trei sunt stampilate pe mărci, deci sunt cartoane prima zi, restul sunt carnete, in acceptia actuală a termenilor.
In afară de aceste opt am mai văzut pe eBay si pe la colectionari inca vreo patru tipuri. Nu-mi dau seama daca erau emise pentru fiecare serie sau doar pentru cele ce prezentau interes propagandistic. Oricum nu le văd in cataloage si cu atât mai putin in liste.

Comments (3)

3 comentarii

1. Iar mi-ai facut o surpriza placuta! Am avut in exponat vreo 10 carnete din anii ’60-’70 (la Capitolul 2 – Carnetele filatelice de prezentare / 2.2. De protocol şi propagandă / 2.2.2 Perioada R.P.R. si 2.2.3 Perioada R.S.R.). In total am adunat cam 30 de astfel de carnete filatelice protocolare, dar sunt convins ca toate emisiunile din perioada 1960-1972 au avut parte si de astfel de prezentari.
   Si pentru ca, in paralel cu Exilul, lucrez si la “Catalogul carnetelor de marci postale si de prezentare romanesti, 1891-2010″, iti propun sa colaboram si pe aceasta tema. Din cele prezentate aici, nu am “Cosmonautica in slujba pacii”, “Congresul X al PCR”, “Engels” si “TIB”. In caz ca nu doresti sa te desparti de ele, ma multumesc si cu scanarile (coperta 1 + pagina interioara cu timbre) la o rezolutie de 300 dpi. Iti multumesc anticipat, indiferent de varianta aleasa.
   Comentariu by kolector — 15 aprilie 2010 @ 12:34

2. In principiu sunt intrutotul de acord. Cu toate ca imi aduc aminte de o perioada cand eram destul de strâmtorat si in acelas timp inconstient, cred ca ma pot lipsi chiar cu satisfactie de ele. Va propun un schimb, pentruca am vazut ca aveti destule timbre (hi, hi) si evident sunt destule care imi lipsesc, mai ales din fiscale. Niciodata nu le poti avea pe toate din pacate si trebuie sa alegem. Mie mi-ar conveni sa avem ca baza de calcul cât am dat eu pe ele la Luphila. Va pot trimite un e-mail. Daca nu sunteti de acord nu e nici o catastrofa, aplicam planul B.
Comentariu by cotoi — 15 aprilie 2010 @ 14:32
3. Este de ajuns sa-mi spui despre care fiscale este vorba, la schimb (astept link).
Comentariu by kolector — 15 aprilie 2010 @ 16:47

Publicat de Cornelius Ionescu la 11:30 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Incă o probă

14 aprilie 2010

Incă o probă

1963 **Muzeul satului** gravura de Ion Dumitrana si Aida Tasgian în două culori, valoarea de 1 Leu. Prezint o probă într-o singură culoare, de fapt am două probe identice, dantelate, din partea dreaptă a coalei şi un martor în două culori. Mai pot exista multe surprize din această perioadă.

POSTA
1
LEU
R.P.ROMÎNA
A.TASGIAN
I.DUMITRANA sc.

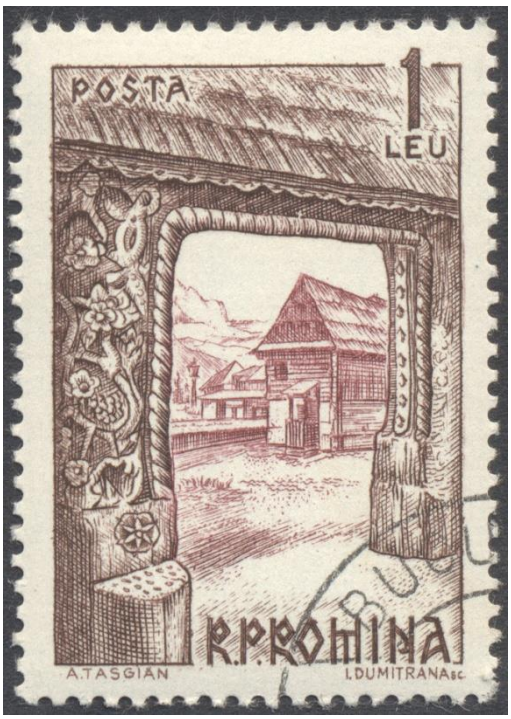

Publicat de Cornelius Ionescu la 10:55 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

vineri, 11 aprilie 2014

Alte erori voite

13 aprilie 2010

Alte erori voite

Cea mai enervantă aparitie pentru un filatelist este cea a erorilor voite, opera machetatorilor. Cu toată stima ce o port unora dintre ei, machetatori talentati – atunci când vor – acest orgoliu de a crea o eroare printr-un semn special, neprezent in macheta aprobată si de a o strecura prin toate controalele, sau poate cu voia acestora, este penibil si condamnabil. Nu stiu dacă acesti eroi au primit ceva amenzi pentru aceste initiative extracontractuale, sau dacă mai sunt colaboratori ai postei române.
In 1957 dl. Mechendorfer face safteaua la marcile de 1,55 si 1,75 Lei din Flora Carpatină, unde agată un M lângă tulpinile florilor. In 1982 Aurel Popescu la seria uzuala Obiecte de uz gospodaresc, la marca de 7,50 lei pune in stânga jos sub cadru anul emiterii la o marcă din coala. Am mai semnalat blocul-colita din 2005, machetator Aurel Penda, Europa – Americo Vespucci, a fost supratipărit in partea de jos cu **Academie Europeene de Philatelie – Bucarest 2005**. O parte din blocuri, odată pe coala de tipar de opt colite au avut atârnat de **a** din **Philatelie** un mic cerc cu un punct in mijloc. In 2007 Mihai Vămăsescu a machetat un timbru in sprijinul

nevăzătorilor, intr-un bloc de 10 si doua viniete. Pe vinieta din dreapta sus a blocului trebuia să se imprime in alfabet Braille deviza FIAT LUX, dar nu a fost imprimată pe toate blocurile. Mi-e silă, dar tot le colectionez.

1957 – Flora Carpatină

1982 – Obiecte uz gospodaresc

Publicat de Cornelius Ionescu la 02:21 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

TCV-uri de altădată

TCV-uri de altădată

Două interesante TCV-uri din Elvetia către Turnu Severin din 1903, una din Leuk-Bad Loeche-Bains cu interiorul băilor si alta expediată din Geneva, având explicatia Au Sommet. Atmosfera destinsă si imbrăcămintea adecvată, la care nu ne putem stăpâni zâmbetul, care se intrevede si

din textele malitioase ale domnului Georges, expeditorul, fac echipă din aceste două ilustrate.

Publicat de Cornelius Ionescu la 02:19 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

FIAT LUX fără lux, Academia cu soare

7 aprilie 2010

FIAT LUX fără lux, Academia cu soare

In 2007 a fost emis un timbru în sprijinul nevăzătorilor, într-un bloc de 10 şi două viniete, conform obiceiului antifilatelic al rom-fara-filatelia. Şi nu era de ajuns. Pe vinieta din dreapta sus a blocului s-a imprimat în alfabet Braille deviza FIAT LUX. Dar, dar … pe unele blocuri nu s-a făcut imprimarea în Braille. Iată o nouă şi interesantă – la bani – varietate.

Această varietate este o recidivă. In 2005 blocul Americo Vespucci a fost supratiparit în partea de jos cu **Academie Europeene de Philatelie – Bucarest 2005**. O parte din blocuri, a opta parte din ele au avut atârnat de **a** din **Philatelie** un mic cerc cu un punct în mijloc. O parte din blocuri s-au retras, alta circulă cu supravaloare …

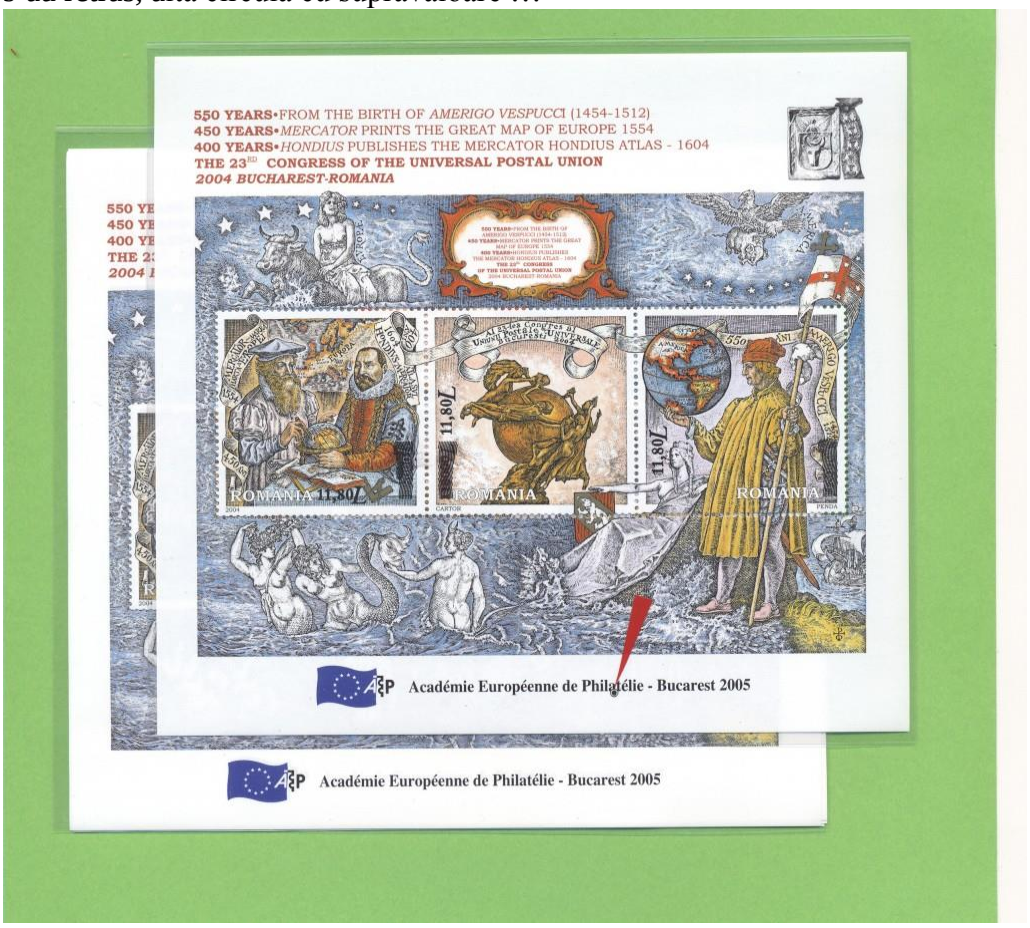

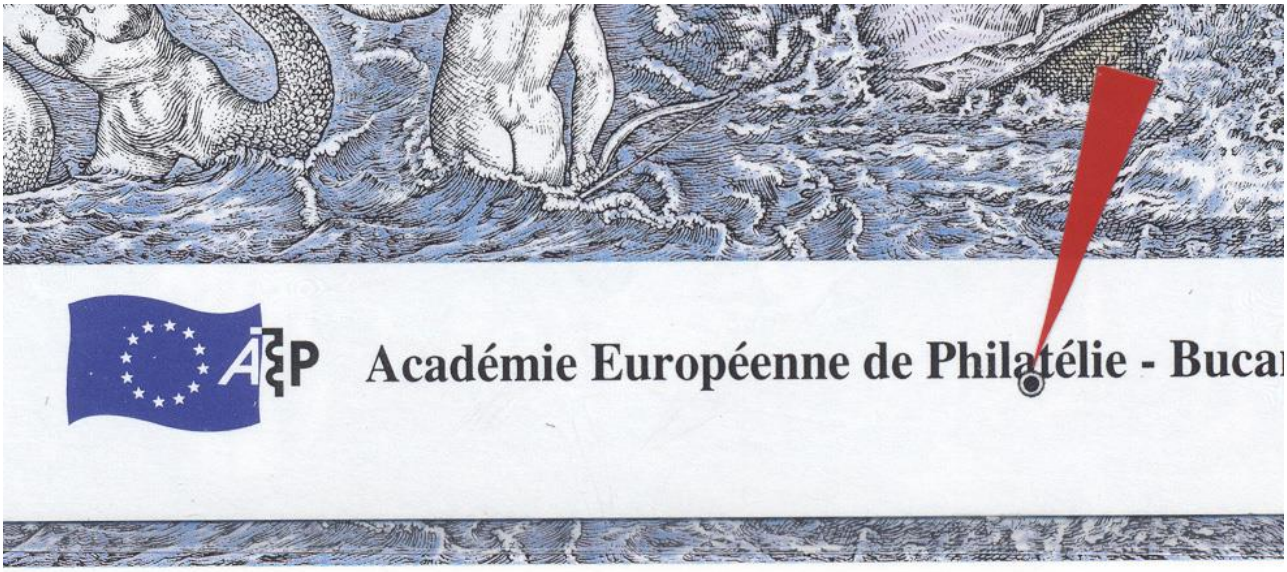

P Académie Européenne de Philatélie - Bucarest 2005

sâmbătă, 12 aprilie 2014

Colite nefinisate

1 mai 2010

Colite nefinisate

Defilarea continuă. O turmă de colite bate la usa Clubului filatelic in asteptarea unei operatii pe care Rom-fără-filatelia le-a refuzat-o. Au ajuns pe piată cine stie prin ce minune, parcă ar fi fugit dintr-un balamuc, cu margini late, strâmbe si urâte. Degeaba. Filatelistii le vor asa cum sunt, să nu spere bietele colite la o toaletare cât de cât. Cine le-o fi dat drumul? Unele, este vorba de blocuri au fost băgate cu toptanul si pe gâtul cuprinzător si avid al Postei, unde le-am găsit si eu din intâmplare (!)

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:25 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Colite nenumerotate

30 aprilie 2010

Colite nenumerotate

Colitele Europa ’93 si Europa ’94 nenumerotate aproape ca nu mai sunt o noutate in corul de schiopi fara de sfârsit emis de Rom-fara-filatelia. Tot felul de rebuturi scoase de pe linia de re-productie frauduloasa si banoasa fac acum tinta colectionarilor, care ofteaza, scot banii, sunt satisfacuti si in final boscorodesc. O minima disciplina tehnologica, un manageriat normal, ar duce la eliminarea din start a mizeriilor care fac rusinea acestei intreprinderi care ar trebui sa reprezinte România.

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:06 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Tot fiscale si astea

28 aprilie 2010

Tot fiscale si astea

Dl. Mihai Cojocar si al său Catalog al Timbrelor fiscale si vinietelor românesti imi fac mereu surprize. Ba că nu gasesc un timbru, ba că in sfârsit stiu ce este un altul. Si mai ales stilul in care este scris Catalogul. Nu este o simpla insiruire de date seci, ci iti si spune ce crede despre diferitele emisiuni, fără a se hazarda insă in a da numere de catalog unor presupuse timbre sau emisiuni. Surpriza mare a fost insă când l-am cunoscut personal, cu ocazia Balkanfilei de la Istanbul, splendidul oras plăcintit peste Bosfor, care parcă inteapă cerul cu excesul de minarete. Surpriza mi-a fost data de stilul dlui Mihai Colocar, stil cu care nu eram obisnuit in ultimii ani. Un om de o finete neobisnuită, care parcă se fereste tot timpul

nu cumva să jignească din greseală pe cineva. Sper sa nu citeasca acest blog, dar tot trebuia sa scriu asta. Ei, si acum. iată ce ne spune – citez din Catalog, pagina 19 –

NOI GRIGORIE A.GIKA VOIVOD / Cu mila lui Dumnezeu / DOMN – TAREI MOLDOVEI
Criza finantiară ce s-au dizvălit prin difcitul budgetului Statului si prin sporirea crescind a cheltuelilor estraordinare motivate de imprejurările actuale, au trebuit să provoace crearea de noue resurse pentru fisc. In această privire găsindusă de cuviintă a se statornici tacsia timbrului, sau elaborat de către Departamentul Finantelor proectul cuvenit, pe care după modificările ce iau făcut Consiliul Nostru, l'am recomandat deliberatiei Divanului General.
Acest proiect adoptinduse de Divan, cu unanimitatea voturilor, sau supus aprobatiei Noastre. (…)

Vai ce actuale caracterizări si preocupări, care ne umplu de multumire … Dar ce o fi zis Fondul Monetar International? Dar vel Boc? Dar vel Pitar? Asa e cu unanimitatea.
Cert este ca asa s-au născut timbrul umed si cel uscat, care s-au tot pus intr-o veselie pe toate hârtoagele ce trebuiau oficializate. Coli fiscale, citatii, polite, bilete la ordin, cambii si cam atât. Hm, dar ce facem cu actiunile bancilor si intreprinderilor, care si ele erau impodobite cu timbru umed si uscat (sau incrustat)? Sunt aceleasi timbre care sunt mentionate in Catalog pentru perioadele respective, dar sunt si altele. Toate actiunile poarta atât timbru umed cât si uscat, care, din cauza desenului nu se vede bine pe fata. Hârtia este de buna calitate, dar nu are filigran.
Ia sa vedem câteva.

BANI
CINCI ZECI BANI

CINCI LEI
ANONYME

Acum sa nu va inchipuiti ca am decupat timbrele din actiuni! Doar ca le-am scanat separat. Nu meritau sa le fac asa ceva. Iata una din cele mai frumoase actiuni:

Si una la care tin foarte mult, Banca Dorobantilor, care se afla la intersectia Caii Dorobantilor cu Strada Scoala Floreasca, in blocul Drăgus, unde dupa un faliment care gurile rele, dar numai ele, spun că a fost pus la cale, s-a deschis Restaurantul Dorobanti, unde cânta Misu Malagamba, cel cu creasta de cocos, si unde aveau o grădina de vară, cu taraf, cu soliste, cu tot dichisul, ce să mai zic. De unde stiu? Păi daca vă uitati pe actiune, este semnată si de bunicul meu, Marin Anghel.

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:03 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

23 aprilie 2010

Folio? Folie!

O găselnită pentru a mai scutura buzunarele filatelistilor. Au cumparat masina, au supratiparit cu ea, le-au vândut dar nu stiu ce au facut.
"**Imprimate in folio aur**" este nefericita expresie gasită de cei care le stiu pe toate, adica nimic, de la Romfărăfilatelia' expresie preluata imediat de câteva liste de preturi, caci nu le pot spune cataloage. Dacă se uitau intr-un dictionar măcar, nu zic sa intrebe un lingvist, ar fi putut afla ca Folio este o dimensiune de coala folosita la tiparirea cartilor (*8½ x 13½ inches or 216 x 343 mm per sheet)* in english pentru cine nu stie româneste.
Pentru operatia aplicata timbrelor respective se intrebuinteaza cuvintele imprimare cu folie / foita de aur sau pentru cei ce nu obisnuiesc sa aiba macar 3 clase de româna *gold_leaf printing.*
Folio este folio si folie este folie. Sa intre gagautilor in cap. Dar repede. Ca odata se mai mareste pretul lor (al timbrelor, nu al gagautilor) si nu datorita foliei de aur, care are o valoare infima, ci datorita tirajului si politicii de preturi antifilatelice.

Publicat de Cornelius Ionescu la 11:58 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Cum am mâncat adidasii domnilor mr.Ilie Nastase si Dan N. Dobrescu

22 aprilie 2010

Cum am mâncat adidasii domnilor mr.Ilie Nastase si Dan N. Dobrescu

In timpul comunismului de tip românesc economia era atât de bine planificata incât nu gaseai nimic de mâncare, dar magazinele erau pline de conserve proaste de peste, creveti vietnamezi reconstituiti in foite rotunde, tacâmuri, copite de porc – asa numitii adidasi . Cand venea câteceva mai bun, un salam cu soia "italian"de exemplu, trebuia sa iei si o perece de adidasi. Asta ca sa mearga si planificarea centralizata, sa aiba justificare si BLR-ul (balanta legaturilor intre ramuri). Mâncai salamul iar copitele le pârleai, le crestai si le dadeai la câini.
Dar a venit si revolutia. Una am crezut si alta s-a intâmplat. Unii au si murit. Cine se mai gândeste la ei inafara rudelor apropiate … Cât despre justitie, au alte treburi, sa-si aranjeze salarii si pensii pe masura poftelor.
Ei, dar sa revenim la preocuparile de acum.. Am fost filatelist din aceia care vor sa aiba o colectie cronologica a marcilor postale românesti, de la inceputurile istoriei pâna in zilele noastre. Degeaba imi spuneau unii buni prieteni filatelisti sa nu mai colectionez viniete scumpe, eu tot ziceam ca sunt marci postale. Si dai si dai si baga ca prostu' banii in ele. Pâna putin dupa Efiro 2008, de la care am iesit gâfâind si cu buzunarele goale. Afacerile Romfarafilateliei m-au facut sa-mi bag mintile in cap. Asa nu se mai poate. M-am uitat cu groaza pe ce timbre am dat banii in ultimul timp. Intre altele pe niste carti pe care nu le-as fi cumparat nici cu un leu, nu pentuca ar fi proaste, nu e caderea mea sa apreciez, poate ca sunt infecte, poate ca sunt geniale, dar nu intra in sfera mea de preocupari. Atunci de ce dracului le-am luat?

Pentruca numai si numai in ele gaseai niste colite far'de care nu puteai avea colectia completa. Cum se poate asa ceva? Doar vânzarea conditionata este "Practica comerciala (interzisa prin lege), constand in conditionarea vanzarii catre consumator a unui produs de cumpararea unei cantitati impuse sau de cumpararea concomitenta a unui alt produs sau serviciu (O.G. 99/2000)". Dece ar trebui sa intereseze pe un filatelist autobiografía maiorului Nastase? Sau obliterarile Daguin in România, despre care exista destule articole? Sau Salyut 6 orbital complex astrophilatelic catalog? Si acum stau cu ele in biblioteca si nu stiu ce sa fac, sa pastrez colitele si sa le trimit autorilor cartile sa-mi dea banii inapoi, sau sa-i dau in judecata pentru vânzare conditionata? De fapt eu nu le-am cumparat de la dânsii, or fi avut si ei nevoie de un ban câstigat asa cum stiu ei, ci de la ciudata Romfarafilatelia, care s-a apucat si de literatura discutabila pe lânga marci nepostale dar discutabile. Oare nimeni in tara asta nu se sesizeaza de astfel de giumbuslucuri cu conotatie economica probabil ilegala?
Uite asa am ajuns sa le manânc adidasii acestor domni ca sa am imi completez colectia filatelica.
Si acum. ce sa fac?

Publicat de Cornelius Ionescu la 11:55 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Varietate – hârtie marmorată

19 aprilie 2010

Varietate – hârtie marmorată

1961 Colita PMR. Are hârtie marmorata toata ziua, dar la scanare vad ca nu apare prea bine. Oricum nu poate fi nici proba nici eroare. Cred ca este pur si simplu o varietate, a gasit cineva pe acolo o astfel de coala si a pus-o in top!

Publicat de Cornelius Ionescu la 11:54 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Incă, incă o probă

18 aprilie 2010

Incă, incă o probă

1960. A15-a aniversare 9 mai. Tripticul cu seria nedantelată, visiniu, apare pe o hârtie gălbui, aspră, cu filigran si negumată. O aveam mai de mult, dar am cam uitat de ea. Se pare că este un obicei adânc inrădăcinat la Fabrica de timbre, dinaintea celui de al doilea război mondial, dar ar trebui să-l stim si noi. Posibil sa fie o procedură bine stabilită in urma căreia să scape si pe piată aceste probe.

proba

martor

5 mai 2010

Erori de coloratură …

Filed under: filatelie — Cornelius Ionescu @ 08:56

Enervante erori. Când te uiti la marcă nu ti se pare nimic ciudat. Când te uiti la mai multe mărci de acelasi tip nu-ti vine sa crezi. O culoare schimbată la un ornament, lipsa unei culori in procesul de tipărire, grosime diferită a unor litere sau semne. Vorba unui inaintas mai tânăr – “De ce-i frumoasă filatelia …”. Cunoscuta eroare cu triunghiul galben in loc de portocaliu din

emisiunea 1982-CEC, faldul din dreapta al steagului american din emisiunea 1963-Astronauti roz-violet in loc de rosu, cercurile albastru si galben cu mult mai subtiri la valoarea de 35 bani din 1964-Tokio, steagul de pe pieptul aruncătoarei de sulita – 55 bani 1980-Moscova bleu in loc de albastru – in pereche se observă perfect sunt numai câteva. E bine sa ne mai clătim ochii cu ele, altfel nu mai depistăm altele.

duminică, 13 aprilie 2014

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – II

6 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – II

In 1996 a fost emisă o serie dedicată a 60 de ani de la Jamboreea Națională de la Brasov a Cercetasilor din 1936. Sunt patru viniete nedantelate emise intr-un bloc cu inscriptii marginale, cu si fără supratiparul **JAMBOREEA NATIONALA / 1936 BRASOV POIANA 1996**. Tipărirea s-a făcut pe hârtie autocolantă care are un fond roz pal cu floarea de crin. Cu cele patru mărci cu supratipar s-au compus patru FDC-uri obliterate cu o stampilă rotundă cu data de 09.08.96 si insemnele Cercetasilor României. Pentru a putea fi circulate s-a adăugat si câte o marcă de 70 L din seria de specii forestiere.

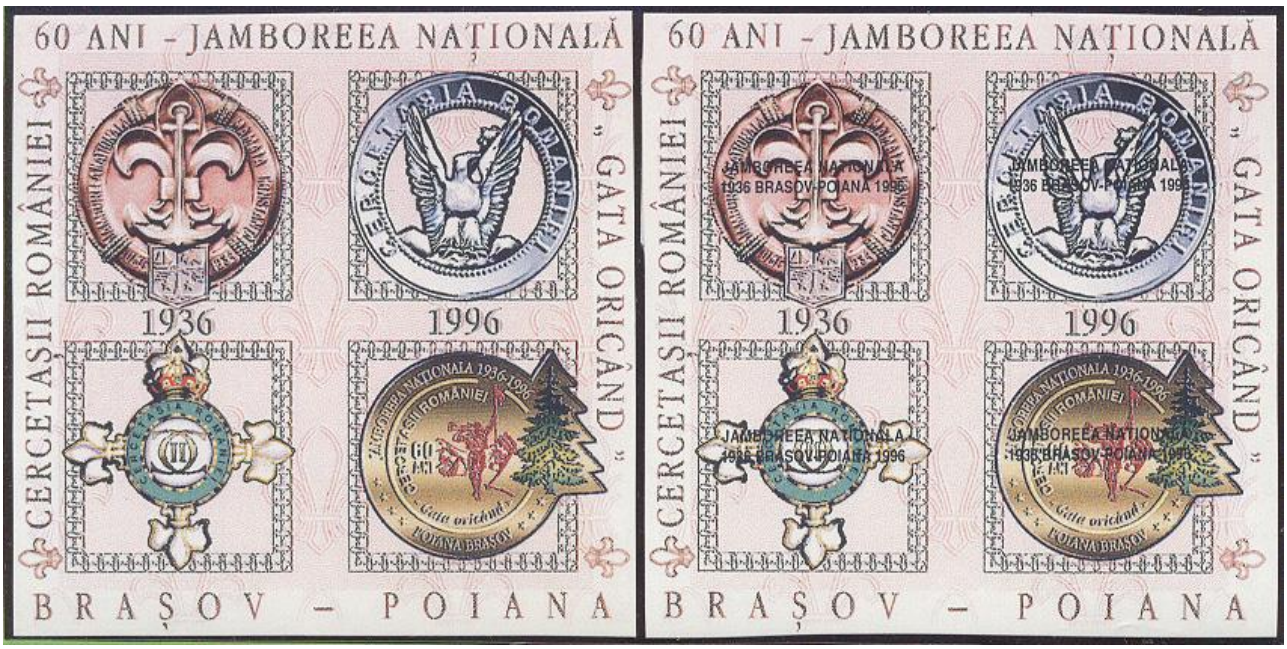
60 ANI - JAMBOREEA NAȚIONALĂ
CERCETAȘII ROMÂNIEI
„ GATA ORICÂND "
1936
1996
BRAȘOV - POIANA
60 ANI - JAMBOREEA NAȚIONALĂ
CERCETAȘII ROMÂNIEI
„ GATA ORICÂND "
1936
1996
BRAȘOV - POIANA

60 ANI DE LA A 4-a JAMBOREE NATIONALA
1936 · BRASOV · POIANA · 1996
CERCETASII ROMÂNIEI „GATA ORICÂND"
LARIX DECIDUA MILL
70L
POSTA ROMÂNĂ

60 ANI DE LA A 4-a JAMBOREE NATIONALA
1936 · BRASOV · POIANA · 1996
CERCETASII ROMÂNIEI „GATA ORICÂND"
LARIX DECIDUA MILL
70L
POSTA ROMÂNĂ

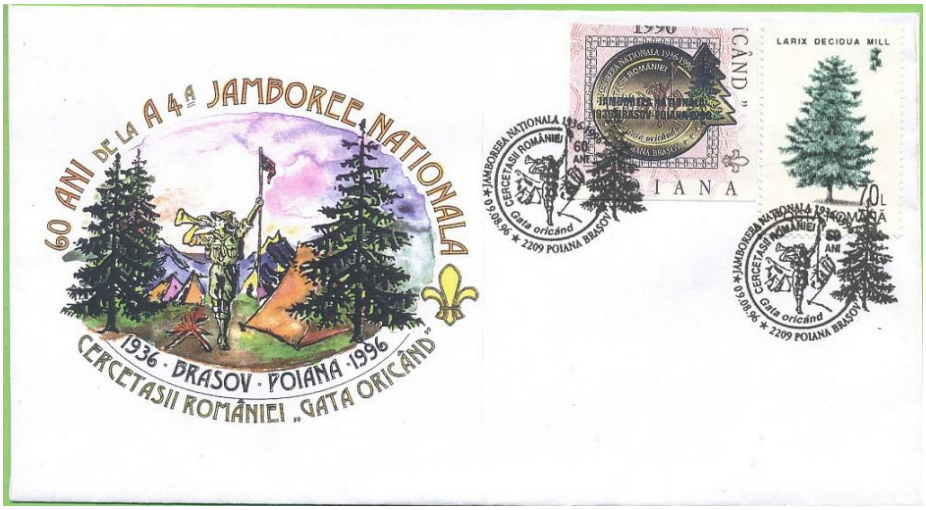

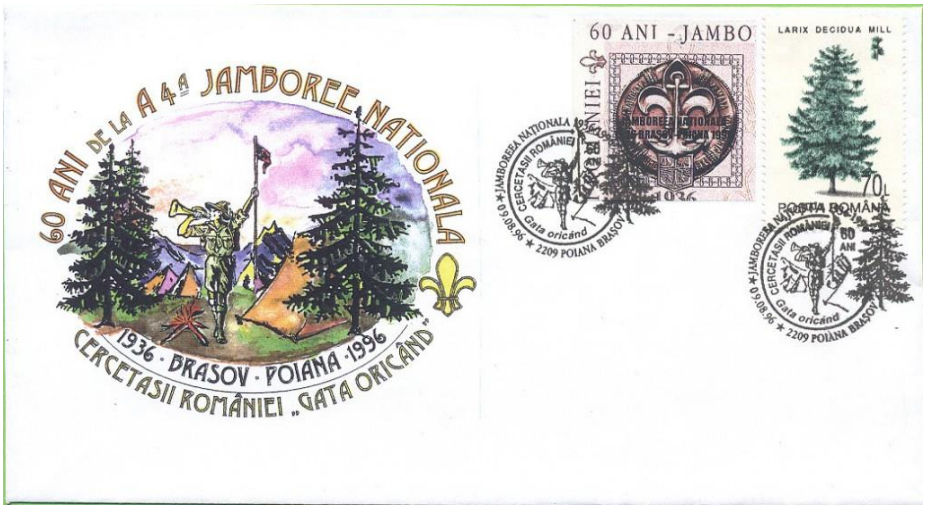

Imi pare rău că nu cunosc amănunte privind machetatorii si tirajele acestor frumoase viniete. Nu am mai dat de *"legătura din Cluj"*. O să incerc prin amabilul domn doctor Mircea Dragoteanu să aflu câte ceva.

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:48 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – I

5 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – I

In perioada 1995-2002 un grup intreprinzător de filatelisti, a reusit să editeze niste splendide viniete filatelice, care ne arată cam cum ar trebui să fie si mărcile noastre comemorative. Eu am luat legătura acum vreo opt ani cu dl Dan Cosma din Cluj, care a avut bunăvointa să-mi cedeze câte o serie, cu toate că nu prea i-a convenit, majoritatea seriilor fiind achizitionate de către filatelisti din Ungaria si Israel cu ocazia diverselor expozitii. Seriile aniversează aparitiile unor cunoscute mărci ce au circulat in Transilvania.

Sunt aniversate aparitia mărcilor turistice Păltinis – Hohe Rinne, Jamboreele nationale Sibiu, Brasov, Mamaia, aparitia mărcilor Cluj – Oradea, 150 de ani de la circulatia primelor mărci in Ardeal, Banat si Bucovina, Tratatul de pace de la Trianon, Anul international Verdi, Asociatia sportivă Haggibor, Expozitia filatelică România – Israel. Vinietele sunt tipărite multe in blocuri de patru, pe hârtie de foarte bună calitate, cu inscriptii marginale, numerotate si negumate. S-au emis, acolo unde a fost posibil, FDC-uri, maxime, toate cu reusite stampile omagiale. Deci se poate. Nu stiu unde au fost tipărite, dar ***din surse*** se spune că nu la Fabrica de timbre bucuresteană. si nici prin Rom-fără-filatelia.

Ia să vedem prima emisiune, apărută la 15 iulie 1995, ce aniversează **100 de ani de la aparitia mărcilor postale locale Păltinis**.

MĂRCILOR POȘTALE LOCALE PĂLTINIȘ
CENTENARUL
1895
100 Jahre
Marken
1995
CHOHE RINNE
KURHAUS „HOHE RINNE"
Hohe Rinne Boten Post
1195

MĂRCILOR POȘTALE LOCALE PĂLTINIȘ
CENTENARUL
1895
100 Jahre
Marken
1995
CHOHE RINNE
KURHAUS „HOHE RINNE"
100 ANI PĂLTINIȘ 15 IUL. 1995
100 JAHRE HOHE RINNE 15. JUL. 1995
Hohe Rinne Boten Post
312

MĂRCILOR POȘTALE LOCALE PĂLTINIȘ
CENTENARUL
1895 100 Jahre
1995 Marken (HOHE RINNE)
KURHAUS „HOHE RINNE"
Hohe Rinne Boten Post
732

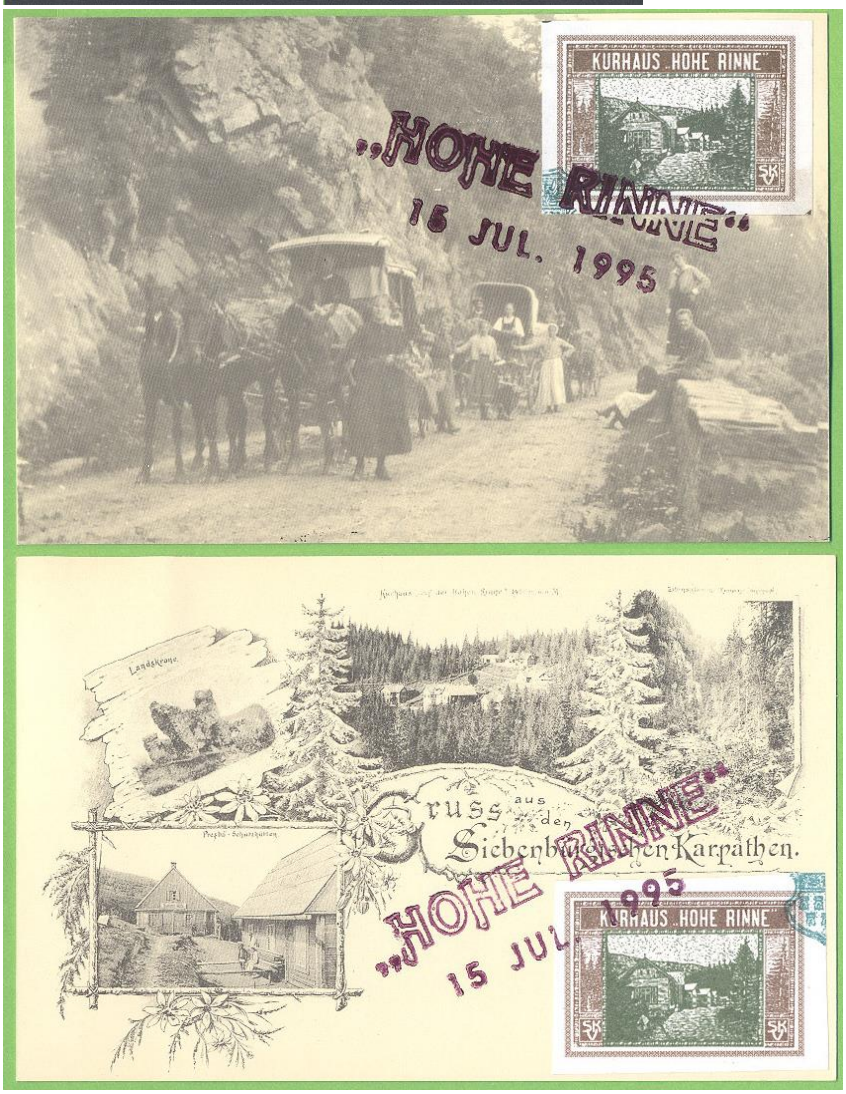
„HOHE RINNE"
15 JUL. 1995
KURHAUS „HOHE RINNE"
Gruss aus den Siebenbürgischen Karpathen.
„HOHE RINNE"
15 JUL 995
KURHAUS „HOHE RINNE"

Presbahütte
Bulleahütte
Grigoriwarte
Kurhaus auf der Hohen-Rinne
Gruss aus den Siebenbürgischen Karpathen.
„HOHE RINNE"
15 JUL 1995
KURHAUS „HOHE RINNE"

Partie aus dem Bulza Thal.
Hohe Rinne
Gruss aus den
SIEBENBÜRGISCHEN
KARPATEN
„HOHE RINNE"
15 JUL 1995
KURHAUS „HOHE RINNE"

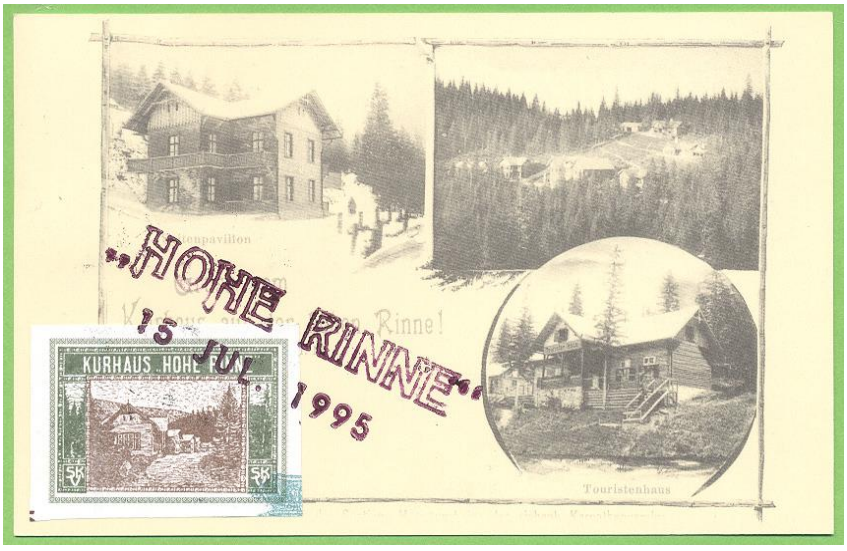
„HOHE RINNE"
15 JUL 1995
KURHAUS „HOHE RINNE"
Touristenhaus

KURHAUS
auf der
HOHEN RINNE
1895 - 1995
CENTENARUL MĂRCILOR POȘTALE LOCALE PĂLTINIȘ
100 Jahre Hohe Rinne Boten Post Marken
HOHE RINNE HELYI POSTAI BÉLYEGEK CENTENNARIUMA
QUERCUS ROBUR L
45L
60L
POȘTA ROMÂNĂ
100 JAHRE HOHE RINNE BOTENPOST MARKEN
PĂLTINIȘ
15 JUL. 1995
REPRINT BY TRANSFILEX S.R.L. CLUJ-NAPOCA TEL./FAX: 004064-192664

Gruss aus den
Siebenburgischen
Karpathen.
Ziua mărcii poștale românești
960
715
POȘTA ROMÂNĂ
CENTENARUL MĂRCILOR POȘTALE LOCALE PĂLTINIȘ
1895
1995
100 Jahre
Marken
KURHAUS HOHE RINNE
Hohe Rinne Boten Post
892
HOHE RINNE
14 JUL 1995

Gruss aus den
Siebenburgischen
Karpathen.
Ziua mărcii poștale românești
960
715
POȘTA ROMÂNĂ
CENTENARUL MĂRCILOR POȘTALE LOCALE PĂLTINIȘ
1895
1995
100 Jahre
Marken
KURHAUS HOHE RINNE
100 ANI PĂLTINIȘ 15 JUL. 1995
Hohe Rinne Boten Post
208
HOHE RINNE
15 JUL 1995

Urmează!

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:45 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Jurnalul Naţional: Tezaurul Filatelic Naţional este vraişte

4 iunie 2010

Jurnalul Naţional: Tezaurul Filatelic Naţional este vraişte

Intr-un articol de astăzi **Jurnalul National**, prin Doru Cobuz si Alexandru Boariu mai trage un semnal de alarma referitor la jaful din Muzeul Naţional Filatelic. In ciuda rezultatului controlului Curţii de Conturi care constată lipsa unor sute de timbre din primele emisiuni, inlocuirea lor cu falsuri, Posta Română, in a cărui subordine mai este deocamdată Muzeul, neagă rezultatele controlului. Oare Ministerul Comunicaţiilor, prin Ministrul actual Gabriel Sandu chiar nu au nimic de spus? Campania dusă de revista **Filatelia** pentru elucidarea acestor fapte, in special prin articolele dlui Leonard Pascanu, nu a dus până acum decât la interzicerea difuzării revistei prin magazinele Rom-fără-filatelia, atâtea câte au mai rămas si acestea.

jurnalul.ro

10:39 Vineri 4 iunie 2010

Cauta

Special ALEGERI 2009 Biblioteca pentru toţi Interviu Reportaj MOMENTE ŞI SPIŢE Acum 20 de ar

VIAŢĂ SĂNĂTOASĂ OBSERVATOR SPECIAL CULTURĂ ANTIMONDEN JURNALUL DE DUMINICĂ

special

Sunt aici: Jurnalul / Special / Special / **Tezaurul Filatelic Naţional este vraişte**

Tezaurul Filatelic Național este vraiște

Karina Knapek | Jurnalul Naţional

Ministrul Comunicaţiilor, Gabriel Sandu, habar nu are ce se întâmplă la Muzeul Naţional Filatelic cu timbrele româneşti de mare valoare.

verde-

DIALOG CU MAR

Crin Antonescu
pentru că m-ar
Preşedintele PNL,

Sorin Oprescu:
fraier alegerile
Într-un interviu n

Petru Popescu:
pentru că mi-e
Este autor de ...

Dorin Tudoran:
s-a încheiat du
De 20 de ani, Do

Radu Beligan: '
ombilical de Ro

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:43 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Daniel Marcu – Emisiuni filatelice din Exilul Românesc 1953 – 1997

24 mai 2010

Daniel Marcu – Emisiuni filatelice din Exilul Românesc 1953 – 1997

Pe OKazii.ro se fac precomenzi pentru cartea lui **Daniel Marcu – Emisiuni filatelice din Exilul Românesc 1953 – 1997**. Citez:

"Licitatia pentru acest anunt va fi considerata PRECOMANDA ferma pentru achizitionarea "Catalogului emisiunilor filatelice din Exilul Romanesc (1953-1997)", autor Daniel Marcu. Licitand, va angajati sa achitati contravaloarea avansului de 100 lei in cont bancar, iar diferenta de 120 lei dupa primirea Catalogului, in luna august a acestui an. Taxele postale sunt suportate de catre autor.
Catalogul in format tiparit va aparea in luna august 2010, intr-un prim tiraj de 200 exemplare, editie limitata.
Catalogul are 400 de pagini, peste 500 de imagini si este tiparit full color, in format A4. Continut: emisiuni de vignete (Brazilia, Spania, Germania, Canada), plicuri prima zi, carnete filatelice de prezentare, carti postale maxime, carti postale ilustrate si semiilustrate, circulatii, plicuri filatelice, erori-varietati, eseuri. Toate acestea au atat cotatii separate de baza (preturi in Euro), cat si coeficienti de raritate pentru variantele cunoscute. Pretul final este 220 lei, cu un avans de 100 lei, urmand ca diferenta sa fie achitata ramburs la primirea Catalogului."
Nu poate decât sa ma bucure aceasta aparitie, care poate in felul acesta va impinge inca putin FFR si celelalte organizatii competente sa le recunoasca drept marci ale tarii noastre, asa cum s-a intâmplat si in alte tari, Polonia, Bulgaria si sunt sigur ca si in altele. Aceste marci trebuie sa-si gaseasca locul in patrimoniul marcilor românesti deoarece reprezinta efortul sustinut al unor grupuri de patrioti care au gasit aceasta cale sa lupte pentru un regim democratic.

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:41 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Erori de coloratură …

5 mai 2010

Erori de coloratură …

Enervante erori. Când te uiti la marcă nu ti se pare nimic ciudat. Când te uiti la mai multe mărci de acelasi tip nu-ti vine sa crezi. O culoare schimbată la un ornament, lipsa unei culori in procesul de tipărire, grosime diferită a unor litere sau semne. Vorba unui inaintas mai tânăr – "De ce-i frumoasă filatelia …". Cunoscuta eroare cu triunghiul galben in loc de portocaliu din emisiunea 1982-CEC, faldul din dreapta al steagului american din emisiunea 1963-Astronauti roz-violet in loc de rosu, cercurile albastru si galben cu mult mai subtiri la valoarea de 35 bani din 1964-Tokio, steagul de pe pieptul aruncătoarei de sulita – 55 bani 1980-Moscova bleu in loc de albastru – in pereche se observă perfect sunt numai câteva. E bine sa ne mai clătim ochii cu ele, altfel nu mai depistăm altele.

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:39 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

sâmbătă, 12 aprilie 2014

Gâga filatelist si piata on-line

4 mai 2010

Gâga filatelist si piata on-line

COLECTIE DE TIMBRE VECHI, FRANTUZESTI!!! **150.000 EUR**
Nr. anunt: 496654
Categorie: Colectii
Tip: Vanzari
Subcategorie: Filatelie
Judet: Bistrita Nasaud
Adaugat de: Persoana particulara
Text anunt: Vand colectia de timbre “SEMANATOAREA“, Franta, timbre autentice, numai pentru cunoscatori!!!
Telefon: 0741475686
E-mail:
xxxxuboby@yahoo.com
Click aici pentru E-MAIL
Pret: 150.000 EUR

Anunturi Colectii Filatelie Anuntul nr. 496485
TIMBRE CAROL CU CIFRE!!! **10.000 EUR**
Nr. anunt: 496485
Categorie: Colectii
Tip: Vanzari
Subcategorie: Filatelie
Judet: Bistrita Nasaud

Adaugat de: Persoana particulara
Text anunt: Vand timbre Carol 1 cu cifre!!! PRET: 10.000 euro TELEFON: 0741475xxx
Telefon: 0741475xxx
E-mail:
Click aici pentru E-MAIL
Pret: 10.000 EUR

Vand Timbre **Vechii 3.000 EUR**
Nr. anunt: 591212
Categorie: Diverse
Tip: Vanzari
Subcategorie: Diverse produse
Judet: Dolj
Adaugat de: Persoana particulara
Text anunt: Vand timbre vechi din diferite regiuni si **diferite timpuri** colectia cuprinde 400 de timbre pozele sunt prea mari va astept cu poze pe messenger xxxxyna7@yahoo.com
Telefon: 0743501xxx
E-mail:
xxxxxyna7@yahoo.com
Click aici pentru E-MAIL
Pret: 3.000 EUR

Publicat de Cornelius Ionescu la 12:41 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Gâgă filatelist si limba română

4 mai 2010

Gâgă filatelist si limba română

Anunturi.biz
Vind **glasor** timbre fara pret

Nr. anunt: 506055
Categorie: Colectii
Tip: Vanzari
Subcategorie: Filatelie
Judet: Constanta
Adaugat de: Persoana particulara
Text anunt: **Vind glasor timbre din m-ai multe tari.**
E-mail:
*xxxxx*asarabi@yahoo.com
Click aici pentru E-MAIL
Pret: Nespecificat –

duminică, 13 aprilie 2014

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VIII

12 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VIII

2000. **Aniversarea Asociatiei Sportive Haggibbor – Cluj** 16 viniete tipărite in patru blocuri de patru, reprezentând diferite discipline sportive. Inscriptii marginale in română, maghiară si ebraică.

După cum se vede si din imagine cel de al patrulea bloc nu este inseriat si are alte nuante. Mie imi lipseste, imaginea este luată de pe Internet, o ofertă de vânzare pe OKazii, probabil un fals.

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:01 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VII

11 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VII

4 Iunie 2000. Opt blocuri de câte opt viniete, patru pe hârtie de grosime medie si patru pe hârtie groasă puternic costată vertical, câte două dantelate si doua nedantelate, cu text marginal in limba română, respectiv engleză.
Textul in română:
OMAGIU PENTRU CERCETASII ROMANIEI / DIN PRIMUL RAZBOI MONDIAL
iar jos:
TRATATUL DE PACE DE LA TRIANON 1920-2000
Textul in engleză:
A HOMAGE TO THE FIRST WORD WAR'S / ROMANIAN SCOUTS
si jos:
TRIANON PEACE TREATY 1920-2000

OMAGIU DIN
PENTRU PRIMUL
CERCETASII RAZBOI
ROMANIEI MONDIAL
1 LEU
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
2 LEI
30 LEI
5 LEI
100 LEI
CERCETASII ROMANIEI
TRATATUL DE PACE 1920
DE LA 2000
TRIANON
C511
OMAGIU DIN
PENTRU PRIMUL
CERCETASII RAZBOI
ROMANIEI MONDIAL
1 LEU
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
2 LEI
30 LEI
5 LEI
100 LEI
CERCETASII ROMANIEI
TRATATUL DE PACE 1920
DE LA 2000
TRIANON
C511

A HOMAGE TO THE FIRST ROMANIAN WORLD SCOUTS WAR'S
1 LEU
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
2 LEI
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
50 LEI
CERCETASII ROMANIEI DIN RASBOIUL
5 LEI
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
1000 LEI
CERCETASII ROMANIEI 1916 DIN RASBOIUL
0511
TRIANON PEACE TREATY 1920-2000
A HOMAGE TO THE FIRST ROMANIAN WORLD SCOUTS WAR'S
1 LEU
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
2 LEI
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
50 LEI
CERCETASII ROMANIEI DIN RASBOIUL
5 LEI
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
1000 LEI
CERCETASII ROMANIEI 1916 DIN RASBOIUL
0511
TRIANON PEACE TREATY 1920-2000

OMAGIU DIN
PENTRU PRIMUL
CERCETASII RAZBOI
ROMANIEI MONDIAL
1 LEU
CERCETASII 1916 ROMANIEI 1919 DIN RASBOIUL
2 LEI
50 LEI
5 LEI
100 LEI
2210
TRATATUL
DE PACE 1920
DE LA 2000
TRIANON

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:59 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VI

10 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VI

1 iunie 2000. Cu ocazia a **150 de ani de la introducerea mărcilor postale in Ardeal, Banat si Bucovina**, s-au supratipărit patru colite ale emisiunii de viniete **80 de ani de la emisiunile provizorii Cluj-Oradea** cu textul **150 ANI DE LA INTRODUCEREA / MARCILOR POSTALE / IN ARDEAL, BANAT SI BUCOVINA** si **150 JAHRE SEIT EINFUHRUNG / DER BRIEFMARKEN / IN SIEBENBURGEN, BANAT UND BUKOVINA** . S-au emis si două plicuri care au in plus legenda expozitia filatelică “TIMISOARA-2000” si 150 de ani de la utilizarea primei mărci in Timisoara.

Cluj
Klausenburg
Kolozsvár
1850 - 2000
150 JAHRE SEIT EINFÜHRUNG
DER BRIEFMARKEN
IN SIEBENBURGEN, BANAT
UND BUKOWINA
1 KREUZER
2 KREUZER
3 KREUZER
150 ANI DE LA INTRODUCEREA
MARCILOR POSTALE
IN ARDEAL, BANAT SI BUCOVINA
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999
Oradea
Grosswardein
Nagyvárad
1850 - 2000
150 ANI DE LA INTRODUCEREA
MARCILOR POSTALE
IN ARDEAL, BANAT SI BUCOVINA
6 KREUZER
9 KREUZER
150 JAHRE SEIT EINFÜHRUNG
DER BRIEFMARKEN
IN SIEBENBURGEN, BANAT
UND BUKOWINA
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:56 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VI

10 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VI

1 iunie 2000. Cu ocazia a **150 de ani de la introducerea mărcilor postale in Ardeal, Banat si Bucovina**, s-au supratipărit patru colite ale emisiunii de viniete **80 de ani de la emisiunile provizorii Cluj-Oradea** cu textul **150 ANI DE LA INTRODUCEREA / MARCILOR POSTALE / IN ARDEAL, BANAT SI BUCOVINA** si **150**

JAHRE SEIT EINFUHRUNG / DER BRIEFMARKEN / IN SIEBENBURGEN, BANAT UND BUKOVINA . S-au emis si două plicuri care au in plus legenda expozitia filatelică “TIMISOARA-2000” si 150 de ani de la utilizarea primei mărci in Timisoara.

Cluj
Klausenburg
Kolozsvár
1850 - 2000
150 JAHRE SEIT EINFÜHRUNG
DER BRIEFMARKEN
IN SIEBENBURGEN, BANAT
UND BUKOWINA
150 ANI DE LA INTRODUCEREA
MARCILOR POSTALE
IN ARDEAL, BANAT SI BUCOVINA
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999
Oradea
Grosswardein
Nagyvárad
1850 - 2000
150 ANI DE LA INTRODUCEREA
MARCILOR POSTALE
IN ARDEAL, BANAT SI BUCOVINA
150 JAHRE SEIT EINFÜHRUNG
DER BRIEFMARKEN
IN SIEBENBURGEN, BANAT
UND BUKOWINA
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:54 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – IIII

8 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – IIII

01.02.2000 Emisiunea de viniete **80 de ani de la emisiunile provizorii Cluj – Oradea**. Este formată din 6 colite nedantelate, trei pentru mărcile Cluj si trei pentru mărcile Oradea in culorile de fond vernil, bej, bleu. Sunt numerotate si tipărite pe hârtie groasă, mată, negumată. S-au emis si sase FDC-uri obliterate

cu o stampila ocazională si cu una reproducând stema regatului.

Cluj
Klausenburg
Kolozsvár
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999

Oradea
Grosswardein
Nagyvárad
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999

Cluj
Klausenburg
Kolozsvár
308
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999

Oradea
Grosswardein
Nagyvárad
308
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999

Cluj
Klausenburg
Kolozsvár
034
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999
ROMANIA
ASOCIATIA FILATELISTILOR
DIN JUDETUL CLUJ
P-ta Avram Iancu 8
3400 Cluj-Napoca

Oradea
Grosswardein
Nagyvárad
034
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999
POSTA ROMANA
ASOCIATIA FILATELISTILOR
DIN JUDETUL CLUJ
P-ta Avram Iancu 8
3400 Cluj-Napoca

Cluj
Klausenburg
Kolozsvár
034
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999
ROMANIA
ASOCIATIA FILATELISTILOR
DIN JUDETUL CLUJ
P-ta Avram Iancu 8
3400 Cluj-Napoca

Oradea
Grosswardein
Nagyvárad
034
80 ANI DE LA EMISIUNILE PROVIZORII CLUJ - ORADEA
80 JAHRE KLAUSENBURG UND GROSSWARDEIN AUSGABEN
1919-1999
POSTA ROMANA
ASOCIATIA FILATELISTILOR
DIN JUDETUL CLUJ
P-ta Avram Iancu 8
3400 Cluj-Napoca

Publicat de Cornelius Ionescu la 05:51 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – III

7 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – III

5 noembrie 1999. Emisiunea **75 de ani de la ultima emisiune locală Păltinis**. O vinietă ce reproduce marca din 1924 chenar rosu, având in dreapta si anul 1999, dantelată si nedantelată, tipărite in blocuri numerotate de patru cu inscriptii marginale, cu si fără supratiparul **HILFE FUR / HOHE RINNE !** si **CASA DE CURA / PALTINIS / UN MONUMENT ISTORIC IN PERICOL**. Sunt tipărite pe carton subtire, negumat. Cu doua ilustrate cu clădiri din Păltinis au fost realizate *maxime* cu aceste viniete. La fel s-au lipit si pe două plicuri emise in 1994 cu ocazia centenarului statiunii. Stampila este foarte clara: SOS PALTINIS ! / O CABANA MONUMENT ISTORIC INTAMPINA A TREIA IARNA FARA ACOPERIS !! / 05.11.1999 2440 PALTINIS si imaginea penibila a cabanei. Oare cum o fi acum?
Cu blocurile s-au realizat patru FDC-uri având si marca machetată de Mircea Dragoteanu cu ocazia centenarului mărcii postale locale Păltinis.

75 ani de la ultima emisiune locală Păltiniș (Hohe Rinne)
75 Jahre letzte Hohe Rinne Botenpost Ausgabe
1894 10. JUNI 1924
1924 1999
HOHE RINNE
75 Jahre letzte Hohe Rinne Botenpost Ausgabe
75 ani de la ultima emisiune locală Păltiniș (Hohe Rinne)
359
75 ani de la ultima emisiune locală Păltiniș (Hohe Rinne)
75 Jahre letzte Hohe Rinne Botenpost Ausgabe
1894 10. JUNI 1924
1924 1999
HOHE RINNE
75 Jahre letzte Hohe Rinne Botenpost Ausgabe
75 ani de la ultima emisiune locală Păltiniș (Hohe Rinne)
359

75 ani de la ultima emisiune locală Păltiniș (Hohe Rinne)
75 Jahre letzte Hohe Rinne Botenpost Ausgabe
1894 10. JUNI 1924
HILFE FÜR HOHE RINNE !
1924 1999
HOHE RINNE
CASA DE CURĂ PĂLTINIȘ
UN MONUMENT ISTORIC ÎN PERICOL !
75 Jahre letzte Hohe Rinne Botenpost Ausgabe
75 ani de la ultima emisiune locală Păltiniș (Hohe Rinne)
359

„HOHE RINNE"
6 NOV. 1999
1894
10. JUNI
1924
1994
RINNE

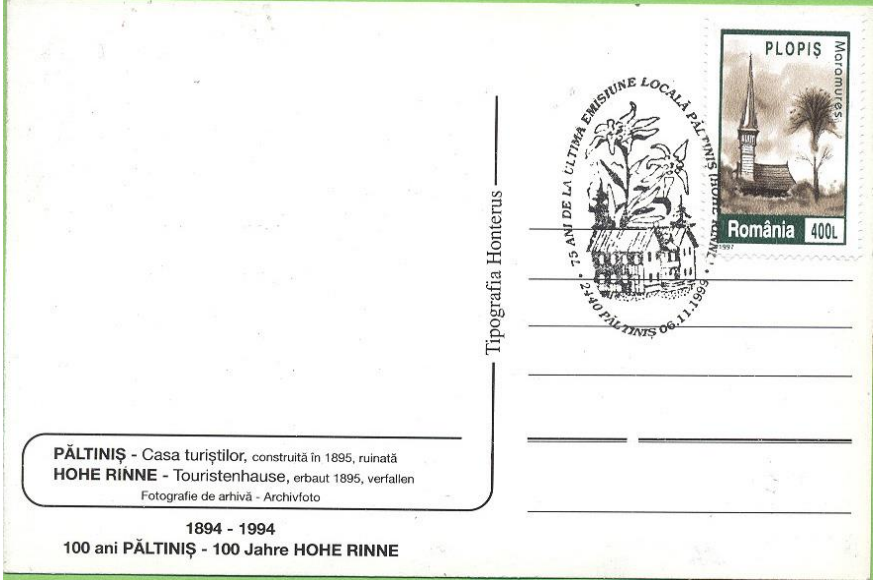
PLOPIŞ
Maramureş
România
400L
75 ANI DE LA ULTIMA EMISIUNE LOCALĂ PĂLTINIŞ (HOHE RINNE) 1997
0740 PĂLTINIŞ 06.11.1999
Tipografia Honterus
PĂLTINIŞ - Casa turiştilor, construită în 1895, ruinată
HOHE RINNE - Touristenhause, erbaut 1895, verfallen
Fotografie de arhivă - Archivfoto
1894 - 1994
100 ani PĂLTINIŞ - 100 Jahre HOHE RINNE

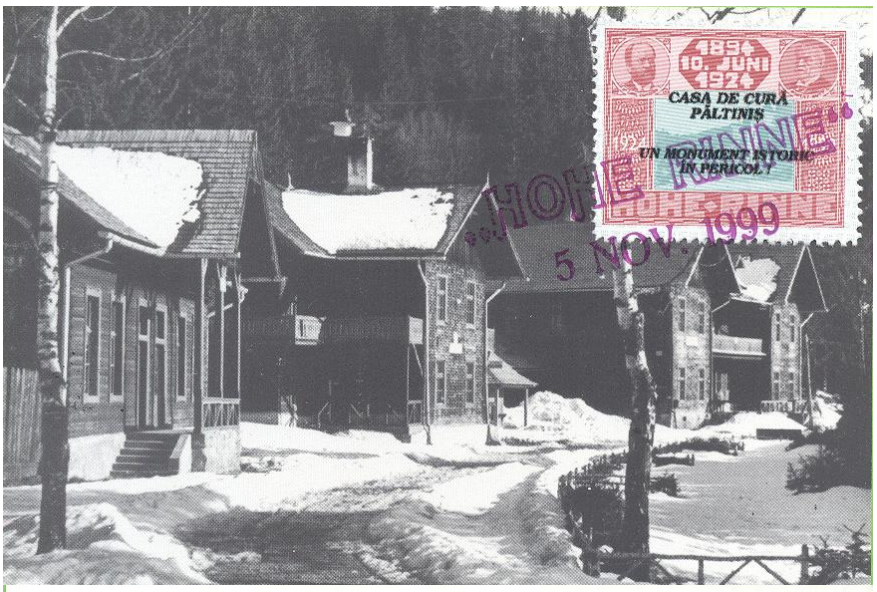

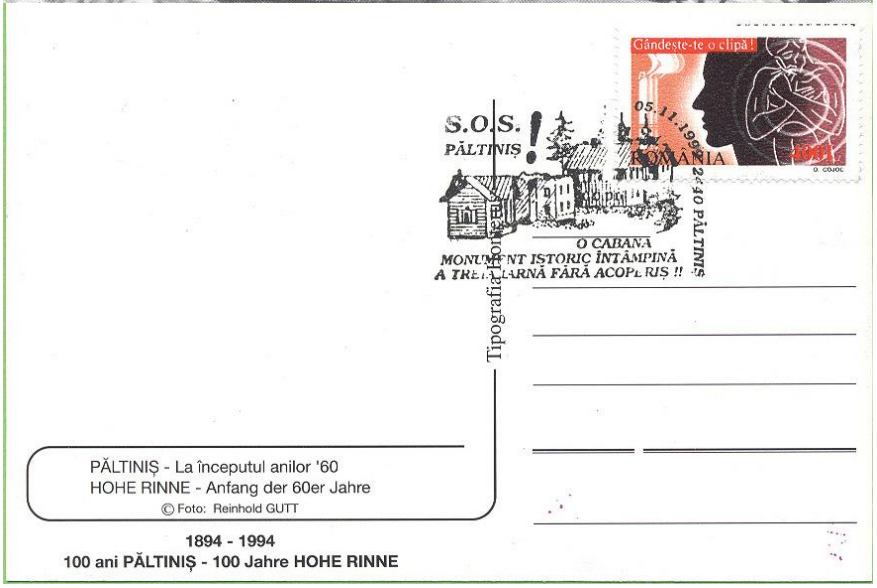

PĂLTINIȘ - La începutul anilor '60
HOHE RINNE - Anfang der 60er Jahre
© Foto: Reinhold GUTT

1894 - 1994
100 ani PĂLTINIȘ - 100 Jahre HOHE RINNE

1894
10. JUNI
1924
HILFE FÜR
HOHE RINNE !
„HOHE RINNE"
5 NOV. 1999
(...ne auf der Hohen Rinne)
(ilustrată de epocă)
S.O.S.
PĂLTINIȘ !
05.11.1999 2440 PĂLTINIȘ
O CABANA
MONUMENT ISTORIC ÎN CONSTRUCTĂ
A TREIA IARNĂ FĂRĂ ACOPERIȘ !!
KURHAUS AUF DER HOHEN RINNE
ROMANIA 1500 lt
Construite între 1892-1897 de Asociația Carpatină Transilvană a Turiștilor (Siebenbürgisher Karpathen Verein - S.K.V.), cele patru clădiri centrale ale stațiunii Păltiniș constituie cele mai vechi cabane turistice din România, fiind declarate monument istoric în 1997.
Codul
Localitatea

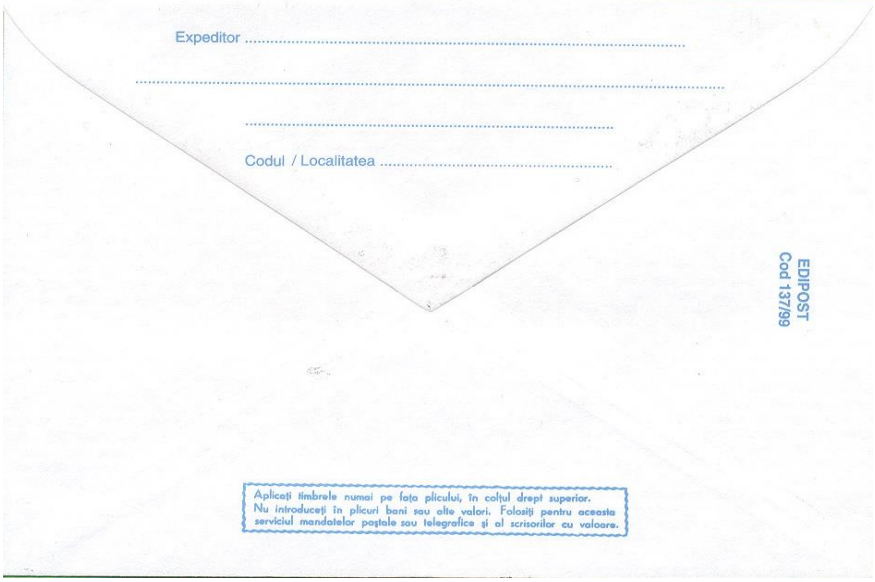
Expeditor .....
.....
.....
Codul / Localitatea .....
EDIPOST
Cod 137/99
Aplicați timbrele numai pe fața plicului, în colțul drept superior.
Nu introduceți în plicuri bani sau alte valori. Folosiți pentru aceasta serviciul mandatelor poștale sau telegrafice și al scrisorilor cu valoare.

IMPRIMATE
1894 - 1994
CENTENARUL ÎNFIINŢĂRII PRIMEI
STAŢIUNI MONTANE DIN ŢARĂ
„PĂLTINIŞ" (HOHE RINNE) 10 IUNIE 1994
Foto: Gh. Lăzărolu
STAŢIUNEA PĂLTINIŞ: Vedere generală
„HOHE RINNE"
5 NOV. 1999
1894
10. JUNI
1926
HILFE FÜR
HOHE RINNE !
POŞTA ROMÂNA
60 L
S.O.S.
PĂLTINIŞ
05.11.1999 2440 PĂLTINIŞ
O CABANA
MONUMENT ISTORIC ÎNTÂMPINĂ
A TREIA IARNĂ FĂRĂ ACOPERIŞ !!
Destinatar
Strada
Blocul Scara Etajul Apart.
Sectorul Judeţul
Codul
Localitatea
Expeditor
Strada Nr.
Blocul Scara Etajul Apart.
Judeţul Sectorul
Codul Localitatea
Cod 063/94
S.O.S.
PĂLTINIŞ
05.11.1999 2440 PĂ
MONUMENT IS TORIC ÎNTÂ
A TREIA IARNĂ FĂRĂ ACOP
Aplicaţi timbrele numai pe faţa plicului, în colţul drept superior.
Nu introduceţi în plicuri bani sau alte valori. Folosiţi pentru aceasta
serviciul mandatelor poştale sau telegrafice şi al scrisorilor cu valoare
Ocrotesteţi o clipă!
ROMÂNIA

Gruss aus den
Siebenbürgischen
Karpathen.
75 ani de la ultima emisiune locala Păltiniș (Hohe Rinne)
75 Jahre letzte Hohe Rinne Botenpost Ausgabe
HOHE RINNE
6 NOV. 1999
012
Ziua mărcii poștale românești
960 L
POȘTA ROMÂNĂ
F.F.R. 1995
715 L
IMPRIMATE

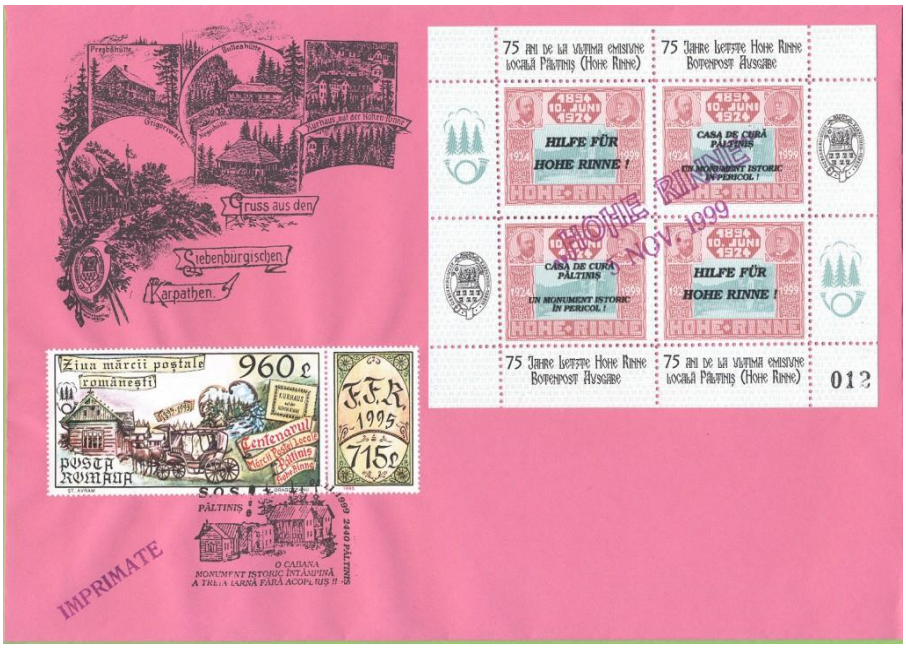

Zona gri a filateliei românesti IIII – Debreţin II – Varietăţi Supratipare

1 iulie 2010

Zona gri a filateliei românesti IIII – Debreţin II – Varietăţi Supratipare

Ca orice serie emisă pentru filatelisti si negustori, nu pentru necesităţi postale, Debreţin II are o gamă asortată de supratipare inversate. Si nu numai. Există si supratipare rotite la 90 de grade.

Nu detin prea multe, pentrucă ceeace e mult, strică, si la pungă si la ochi. In lucrarea “Emisiunile de ocupaţie din nord-vestul României, Marcel Sapira, Bucuresti, 1999”, se dau datele cunoscute si verificate asupra acestor varietăţi ale supratiparelor.
Ca să fie mai vizibile, unele supratipare au fost făcute de două ori pe aceeasi coală, iar ca să poată vedea si partenerul de schimb in acelasi timp, unul din supratipare a fost tipărit invers. Asa cred eu.

Iată cam ce găsesc prin clasorul cu debreţini

La mărcile de ajutor, cele cu supratipar suplimentar *Segely-belieg*, există erori la al doilea **e** din Segely, acesta apărând ca un **c**, si cu cel de al doilea **e** din belyeg apărând ca un **c**. Mai există acesta din urmă ca fiind inversat. La belieg, g-ul poate apărea fără codită, aceasta fiind după Voloncs Gabor, in articolul pe care l-am mai mentionat, un semn că marca este falsă. Mă indoiesc sincer.

Există si supratipare care apar inversat pe spatele timbrului – abklatsch – si ceea ce incă nu am văzut mentionat un supratipar dublu, din care unul orb, păcat că nu se vede in scanare.

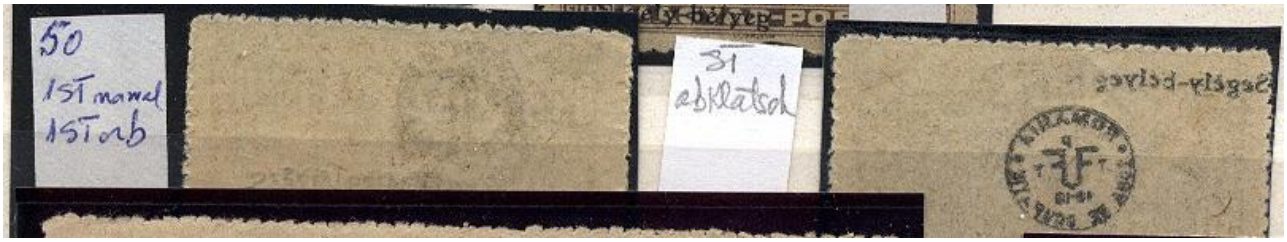

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:12 Niciun comentariu:

Trimiteți prin e-mail Postați pe blog!Distribuiți pe TwitterDistribuiți pe FacebookTrimiteți către Pinterest

Zona gri a filateliei românesti II – Debretin II – Eseuri?

28 iunie 2010

Zona gri a filateliei românesti II – Debretin II – Eseuri?

Au trecut 90 de ani de la emiterea acestor mărci si neclaritătile rămân. In primul rând de ce au fost emise. Doar exista emisiunea Debretin I care ar fi satisfăcut cerintele pe câtiva ani. Supratipărirea s-a făcut la Debretin dar tipărirea mărcilor suport la Oradea, in timpul ocupatiei comuniste a acesteia, dar cu trupele române asteptând acordul Consiliului Militar Aliat de a intra in oras. Au fost emise 46 de mărci dintre care 12 pe hârtie lucioasă si 3 pe hârtie colorată. Lăsând de o parte deocamdată multele erori cu care a fost inzestrată seria, trebuie să menționăm colile ce cuprind eseuri de tip Vultur, Răsărit, Brancardieri si respectiv Herghelia si Porto, descrise in Filatelia 7-8/1996 de către Marcel Sapira. Am intâlnit un set de eseuri pe hârtie colorată, negumate si cu supratiparul românesc. S-ar putea să fie eseuri, s-ar putea să fie falsuri. Oricum atât imprimarea mărcilor cât si a supratiparului par făcute cu cliseele originale. Cine stie pe unde or mai fi circulat si acestea. Iar cât despre dantelură, este realizată cu aceeasi masină de ciopârtit dinti.

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:11 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Zona gri a filateliei românesti I

27 iunie 2010

Zona gri a filateliei românesti I

Primul război mondial a generat mari frământări prin reorganizarea teritoriilor ce au trecut de la Imperiul Austro-Ungar la Regatul României. Ca urmare a intreruperii inevitabile a functionării administratiei postale in aceste teritorii si cu sprijinul insistent al unor filatelisti si negustori de timbre, au apărut supratipare locale ale unor mărci uzuale maghiare, unele recunoscute de administratia română, altele nu. Cele recunoscute sunt trecute in cataloage, ba la România, ba la Ungaria. Cele care nu au fost recunoscute sunt tratate drept făcături, emisiuni abuzive, si imbrobodite cu tot felul de legende. Multi filatelisti când văd pe undeva astfel de timbre, sar in sus si spun imediat – Aruncă-le, astea nu sunt timbre. Cum poti să păstrezi asa ceva? Dacă ii deranjează de ce se uită la ele? Eu sunt colectionar si colectionez ce vreau. Consider că aceste timbre fac parte din istoria filateliei, fie română fie maghiară, chiar nu mai are nici o importantă. Au apărut sute de supratiparuri, fără nici o legătură cu tarifele postale. **Arad** – ocupatia franceză 52 mărci, **C.M.T.** pentru Pocutia ocupată la cererea Poloniei, **Timisoara** 10 mărci ocupatia sârba si 13 mărci ocupatia româna, **Debretin I** 109 mărci si 18 neemise, pentru zona de ocupatie din Ungaria cuprinsă intre propusa granită româno-ungară si Tisa, **Debretin II** 46 mărci si 6 neemise, cu aceeasi destinatie dar supratipărirea făcându-se pe mărci neemise ale guvernului maghiar comunist, **Budapesta** 16 mărci, cu ocazia ocupării, putem spune a eliberării de sub comunişti a capitalei maghiare, **Ineu** (Borosjena) 21 mărci – orăsel aflat la mică distantă spre nord est de Arad, **Sibiu** (Nagy Szebed) 40 mărci.

Dl. ***Marcel Sapira***, la cărtile despre perioada respectivă are un moto: **A LA GUERRE COMME A LA GUERRE (… ne place sau nu ne place acestea sunt circumstantele in care au fiintat …)**

O să prezint câteva note asupra unor mărci din această perioadă gri, fără pretentia de a face vreo comunicare sau de a vrea să intru in polemică cu filatelistii care au mai multe preocupări in acest domeniu. Notele mi-au fost sugerate de aparitia in Studii filatelice brasovene nr. 13 (1) din ianuarie-martie 2010 a articolului **“Falsurile emisiunii cu supratipar TPT Zona de ocupatie română 1919 Debrecen”**, de ***Voloncs Gabor*** din Ungaria. Am asteptat cu nerăbdare să intru in posesia articolului, crezând că este vorba despre Debretin I, unde pur si simplu s-a umplut piata de falsuri, si vechile articole asupra emisiunii nu mai sunt de folos. Dl. Voloncs Gabor se referă insă la Debretin II, care este mai curătică, existând poate doar niste falsuri făcute in Franta sau Belgia prin anii 1930, la care se si referă. Am studiat cât am putut de bine mărcile pe care le am prin colectie, dar nu am găsit decât cele două tipuri de gumări, de masină si cu pensula si două tipuri de hârtie mai albă si mai gri. In privinta diferentelor de desen mentionate, am găsit o multime de faze intermediare, ceea ce nu poate duce la concluzia “original” sau “fals” ci doar la diferentele normale intre cliseele litografiate, tinând cont si de uzura din timpul multiplicării. Asa că din punctul meu de vedere, a rămas ca la inceput, totul fiind neclar. Nu stiu de ce lipsa jumătătii de jos a literei g odată pe coală duce la concluzia că este vorba de un fals. Mai vorbim. Sper că mâine.

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:09 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – XII

16 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – XII

2002. **A 3-a Jamboree Natională Constanta – Mamaia 5-30 iulie 1934**. Două blocuri de opt viniete, cu inscriptii marginale aniversare, cu si fără supratipar alternativ auriu si negru.

Cam astea sunt vinietele particulare emise la Cluj pe care le cunosc. Nu cred ca mai sunt si altele, nu

cunosc de ce au disparut brusc, nu cunosc machetatorii, nu cunosc tirajele. Stiu doar ca mi se par foarte reusite si nu le-am vazut nicaieri prezentate impreuna. Merita sa fie cunoscute

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:07 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – XI

15 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – XI

2.002. **70 de ani de la cea de a doua Jamboree Națională Sibiu 1932**. O vinietă tipărită in bloc de patru, cu inscriptii marginale in română si germană: **A-2a JAMBOREE NATIONALA / SIBIU 1932 si DIE 2-te NATIONALE JAMBOREE HERMANSTADT 1932**. A fost supratipărită cu auriu si negru cu textul **MAMAIA / 1934**

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:06 Niciun comentariu:

Trimiteți prin e-mail Postați pe blog!Distribuiți pe TwitterDistribuiți pe FacebookTrimiteți către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – X

14 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – X

2001. Set de 4 colite a câte patru vignete, emise la Cluj cu ocazia aniversării a **125 de ani de la infiintarea Societătii Nationale Române de Cruce Rosie**. Colitele au inscriptii marginale **SOCIETATEA NATIONALA DE CRUCEA ROSIE ROMANIA**. Vinietele reprezintă reproducerea unor desene de pe alt set de viniete al Crucii Rosii de prin una-mie-noua-sute-opt-zeci-si-ceva, prezentate in **Catalogul Vinietelor Românesti de Mihai Cojocaru** la pozitiile 621-635.

Nu le am in colectie. Imaginile sunt furate din OKazii.ro, oferta **danmarcu**
Alături sunt originalele cu vinietele Crucii Rosii:

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:05 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VIIII

13 iunie 2010

Viniete particulare – Cluj 1995-2002 – VIIII

2001 27 ianuarie. Emisiune comemorativă **Giuseppe Verdi**. Două blocuri de patru viniete, reprezentând două portrete ale lui Verdi, nedantelate cu inscriptii marginale:

2001 L'ANNO INTERNATIONALE / GIUSEPPE VERDI

Fondul blocurilor este imprimat cu numele a diverse opere de Verdi, cu litere in rosu.

duminică, 13 aprilie 2014

Machete 3 – Centenarul Independenţei

8 octombrie 2010

Machete 3 – Centenarul Independenţei

Tot Aidei Tasgian îi aparţin şi machetele neaprobate, 6 la număr pentru Centenarul Independenţei şi pe care le-am ademenit să vină în colecţia mea din Talciocul cel înghesuit şi jegos. Nu stau ele mai bine la mine, într-o bibliotecă, e drept făcută din PAL-ul acesta modern, care juri că este stejar autentic? Aceste variante preliminare dovedesc în primul rând că există multă muncă în spatele realizării unui timbru, iar când acesta este reuşit, machetatorul are şi satisfacţia realizării unei mici opere de artă, care va bucura de acum înainte mii de filatelişti, mai tineri şi mai puţin tineri, chiar şi când mai dai cu nasul de câte o stemă de partid unic, sau de mutra tâmpă şi cu ochi ficşi ai vreunui dement ajuns şef de stat printr-un concurs de împrejurări nefast.

Machetele, au toate legenda tablourilor sus sau lateral în loc de jos cum sunt la mărcile apărute. În plus au ataşate în dreapta o etichetă cu militari de epocă. Ultima pereche de machete nu are

valorile nominale ale mărcilor iar una din mărci are vinieta ştearsă, fiind probabil pătată cu apă în cursul procesului de producţie şi aruncată tocmai înspre mine …

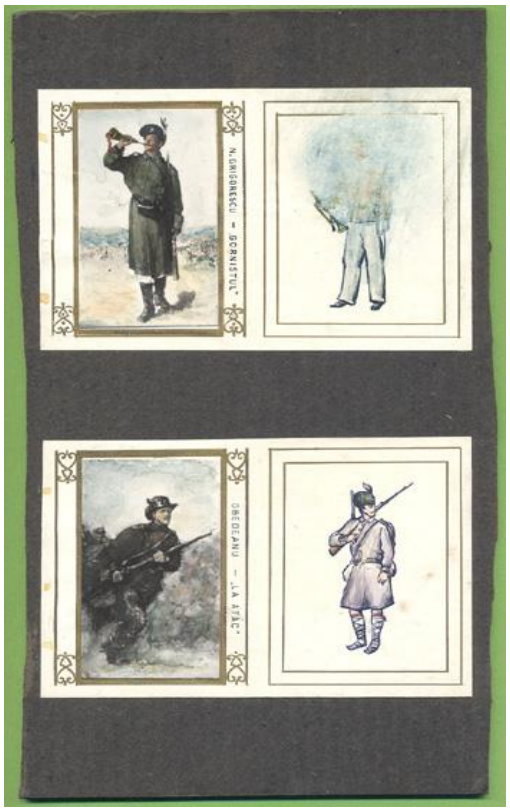

machetele recuperate

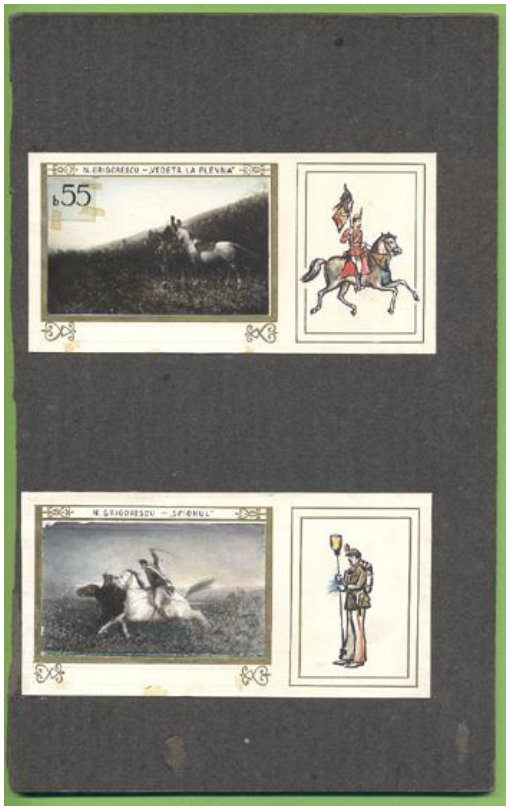

machetele recuperate

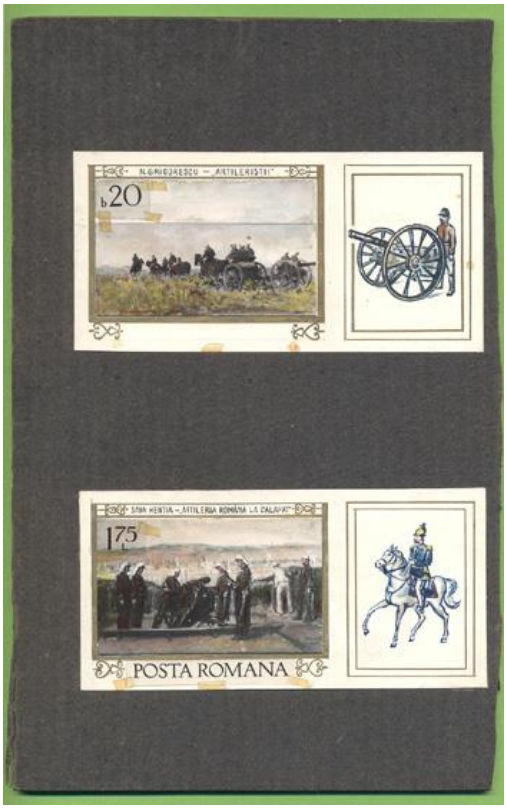

machetele recuperate

seria finală

seria finală

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:39 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Machete 2 – Nişte fluturi care n-au zburat

6 octombrie 2010

Machete 2 – Nişte fluturi care n-au zburat

În 10 octombrie 1960 a apărut seria de fluturi Mi 1918-23, 6 valori, machetator Aida Tasgian. Am o machetă, neaprobată, de o dimensiune şi un format mai aparte, fiecare marcă având 12 x 16 mm, iar întregul montaj având 110 x 45 mm, fiind compus dintr-un carton dreptunghiular cu colţurile tăiate, caşerat cu hârtie neagră, pe care sunt lipite machetele liliput ale celor 5 mărci. Mârcile sunt toate dreptunghiulare şi au valorile, în ordinea de pe carton, de 2 lei, 3 bani, 5 bani, 2 lei şi 1,30 lei. Nu au fost aprobate. Poate pentrucă nu aveau denumirile “animalelor” în latină? Nu cred, n-ar fi fost pentru prima dată.
Aida Tasgian Constantinescu a realizat mărci poştale româneşti din anul 1956, când a machetat celebra şi reuşita marcă pentru ziua copilului, cu 10 viniete având cuvântul pace în tot atâtea limbi şi până în 1977 când a realizat cele 6 mărci ale seriei Centenarul Independenţei şi cele două coliţe aferente.
Am mai menţionat o probă realizată de Aida Tasgian şi I. Dumitrana pentru o marcă din seria Muzeul Satului.

macheta neaprobată, dar ajunsă la mine în colecţie

timbrele cu macheta aprobată, şi ajunse şi dânsele la mine în colecţie

_____

Mai urmează Machete 3 … 5, dar mai fac o pauză cu ele, din păcate nu sunt toţi filatelişti, nici măcar Shakira!
Şi nici chiar eu în fiecare zi!

_____

Puteţi să-mi spuneţi dacă se văd corect diacriticele şi în alte ţări, sau ele se opresc la graniţă?

_____

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:36 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Machete 1 – Fiscale

5 octombrie 2010

Machete 1 – Fiscale

Eu nu am decât câteva şi astea obţinute cu totul întâmplător, datorită ochilor mei de vultur ce au funcţionat în maldărul de terfeloage de pe o ilustră tarabă din Talciocul ce-mi era prin preajmă. Cred că le adusese pe toate într-un sac de iută şi le cărase de multe luni la Talcioc şi înapoi acasă. Acte vechi, carnete de cotizaţii la sindicat, Crucea roşie, asociaţii sportive, buletine de identitate, paşapoarte cu timbre consulare şi passport, ilustrate de rit sovietic cu bărbatul cu ciocanul şi femeia cu fundul mare, şi tot felul de hârtii imaginate de conţopişti dealungul vremurilor. Machetele erau într-un plic mai mare, jerpelit şi cam murdar. De. Talciocul nu pute de curăţenie. Mi le bagă omul sub nas, zice *–Ia-le şi pe astea, le dau ieftin*. Strâmb din nas ca de obicei. *– Ce să fac şi cu ele? Maculatură*. *– Dar eu ce să fac, să mă duc cu ele le baba mea înapoi ?* De parcă ar fi fost vina mea că le-a adus la Talcioc. *– Cât vrei pe ele*, zic, în timp ce şi porneam mai departe. *– Stai aşa, uite, dă douăjdemii pă ele, să nu le mai car*. Ce era să fac, să-l las să facă hernie din cauza mea ? *– Bine, dă-le'n coa'*. Îi dau polul şi iau plicul cel aproape jegos. Ajung acasă, arunc plicul şi le pun pe fiecare într-un plic de protecţie de polietilenă, în chiloţei cum se spune mai civilizat aşa, că doar n-o să spun că le-am pus izmene, adică le-am izmenit. Şi pe urmă am văzut ce hram poartă fiecare, mai văzusem eu machete, dar de fiscale, nu. Cine şi prin ce gunoaie le-o fi găsit şi plin de sârg le-a dus acasă? Vreunul ca mine probabil, ce acum nu puteam să le las acolo, în Talcioc? Uite că n-am putut.
Şi acum machetele pentru fiscale.
O machetă pentru un timbru Facturi Borderouri, RPR, 200 lei, macheta având 21,5 x 12,5 cm, cu stema în stânga şi capul lui Hermes în dreapta. Fond ghiloşat, cu semne contra copierii. Altă machetă pentru un timbru fiscal de 2 lei, matca în stânga, cu acelaş cap al lui Hermes, cu linii foarte fine însă, iar în dreapta inscripţia TMBRU FISCAL şi stema şi valoarea. Dimensiunea propriuzisă a machetei este de 22 x 14,5 cm. Cine e curios să afle din ce ţară este, să scoată lupa şi să se uite ce scrie pe stemă. A treia machetă, pentru timbru consular este pusă câş, patrată şi

cu colţurile în cele patru vânturi, sus, jos, stânga şi dreapta. Fondul este din pătrăţele mici, stema RSR în mijloc, inscripţia desfăşurată a MAE, valoarea de 3 lei şi indicaţia TIMBRU CONSULAR. Iarăşi ţara emitentă o afli doar dacă ai lupa la tine,să te uiţi la năframa de pe stemă.. Dimensiunea este de 17 x 17 cm, dar îi lipseşte un colţ, cine ştie pe unde o fi acum.
Astea sunt toate machetele pentru timbrele fiscale. Trei. Ceeace este important, niciuna din aceste machete nu a fost aprobată. Cele două cu chipul lui Hermes, probabil ca să nu se creadă că a venit un nou rege, iar cea consulară, probabil din cauza formatului mai aparte pentru acele timpuri.

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:34 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Autoautentificări filatelice

4 octombrie 2010

Autoautentificări filatelice

Iar am făcut ordine în bibliotecă. De fapt fac aproape în fiecare zi. Mereu caut ceva şi găsesc altceva. De vreo trei luni renunţasem să mai caut un clasor să-i zicem, cu toate că este mai curând o mapă cu machete. De unde să am eu machete de timbre? Din izvorul nesecat al Talciocului. Nici nu mai ştiu de la cine le-am luat. Parcă de la cineva de la care mai luasem un teanc de plicuri circulate cu timbre fiscal-postale, IOVR, supratipare cu RPR pe vederi, circulate în 1948 prin toamnă. În acest clasor pe care l-am regăsit sunt şi trei piese, nişte timbre desenate şi machetate de Ary Murnu. Este vorba de 1 Leu pentru Societatea Mărăşeşti, 23 august 1945 şi un supratipar în bloc de 4 din Aviaţie valori mari, 3 BANI / 50 LEI. Timbrele sunt prinse, vreau să spun chiar lipite într-un colţ pe o hârtie albă, iar aceasta la rândul ei prinsă la fel pe o hârtie bleu. Pe hârtia albă, sub timbre este semnătura îngrijită a graficianului a. murnu. Pe spatele hârtiei albe, dar doar pe două piese este o ştampilă cu SEMNĂTURA ORIGINALĂ şi DATA. Este pusă

semnătura iar la dată este trecut anul 1954.
Întradevăr, pe timbrele propriuzise nu este trecut dedesubt numele machetatorului aşa cum se obişnuieşte, deci aceste piese sunt o autoautentificare. Pe timbrul fiscal pentru Societatea Mărăşeşti este trecut la machetator MARVAN, aproape o anagramă a lui A.MURNU

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:32 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

MViR – tête-bêche

21 august 2010

MViR – tête-bêche

Este vorba de timbrul de ajutor, 5 bani negru, supratipar MViR (Militarverwaltung in Rumanien) 1917 rosu in chenar dublu vertical, pe hârtie gri.
Un bloc de 12 din care 6 mărci cu supratiparul de sus in jos si 6 mărci pe rândul inferior cu supratiparul de jos in sus.
Cele cu supratiparul de sus in jos erau cunoscute doar in bucăti separate, nu se stia ca sunt in aceeasi coală rânduri cu pozitia supratiparului diferită. A mai fost semnalat pe E-bay de către *mariamarcu*. Se pare că provin din aceeasi coală. Vorba domnului George Morărel, care referindu-se la altă piesă exceptională, spunea că nu se mai poate vorbi de o colectie completă MViR fără această piesă!

Notă (nici bună nici rea, pur şi simplu Notă constatativă)

Punând acest articolaş pe Fb, dl. Max Peter mi-a atras atenţia că piesa din imagine cam "pute". Mă rog, dânsul s-a exprimat mai academic. Am spus atunci că o să mă apuc şi eu să măsor supratiparele ... şi aşa a rămas. Ce să fac acum? Ar trebui să scot ruleta aceea de 20 de metri şi să mă apuc de treabă. Dar când? Când o să ies la pensie, uite că promit solemn!

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:27 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Zona gri a filateliei românesti V – Debretin II – Varietăti dantelură

2 iulie 2010

Zona gri a filateliei românesti V – Debretin II – Varietăti dantelură

Filed under: filatelie — Cornelius Ionescu @ 14:34Se cunosc danteluri lipsă pe o latură, sau danteluri duble pe una din laturi. Mai apare o dantelură verticală suplimentară pe mijlocul mărcii sau chiar două danteluri verticale suplimentar pe mijlocul mărcii, acestea la marca de 2 korona – răsărit, hârtie obisnuită. Tirajele probabile sunt de 100 de exemplare.

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:17 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Zona gri a filateliei românesti III – Debretin II – Eseuri?

29 iunie 2010

Zona gri a filateliei românesti III – Debretin II – Eseuri?

Mărcile suport pentru emisiunea Debretin II se găsesc atât dantelate si gumate cât si nedantelate si negumate. Am crezut că sunt eseuri, dar nu sunt. Mai mult ca sigur că sunt mărci dispărute pe drumul lung de la Oradea la Debretin (acum se va construi si un drum pentru biciclisti) si reapărute pe piata filatelică. La inceput iti provoacă un soc – asa ceva nu poate exista – mai apoi după ce dai cu ochii de atâtea minuni petrecute in acea perioadă, le pui in clasor zâmbind.

Sunt de mentionat mărcile de 95 filler si 5 Korona, care nu sunt o raritate sub această formă.

MĂRCI SUPORT
ALE EMISIUNII
DEBRETIN II
gumate, dantelate
MAGYAR-POSTA
10 FILLER
35 FILLER
75 FILLER
1 KORONA
20 FILLER
2 FILLER
3 FILLER
4 FILLER
6 FILLER
10 FILLER
15 FILLER
MAGYAR POSTA
20 FILLER
30 FILLER
40 FILLER

Discuţiile filatelice continuă

16 noiembrie 2010

Discuţiile filatelice continuă

Discuţiile filatelice continuă şi era normal să continue. Interesul tuturor este să meargă înainte filatelia românească. Căile sunt neclare. Astăzi mai adaug păreri ale unor prestigioşi filatelişti,

fiecare cu ideile sale şi cu stilul său. Este vorba de dialogurile duse de către domnul Sergiu Găbureac cu domnii Norbert Blistyar, Marian Jianu, Vasile Braia şi Adrian Sinescu. Deoarece s-a stabilit că discuţia se va duce în continuare pe unul sau mai multe bloguri, nu pot decât să mă bucur nespus şi aştept să le pun la rubrica mea de legături filatelice. Să sperăm că se va da un brânci – în sus – mişcării filatelice!
Cornelius Ionescu

Adrian Sinescu
From: sinescu adrian
To: GABUREAC SERGIU
Sent: Mon, November 15, 2010 12:52:16 PM
Subject: Re : Norbet Blistyar comentarii la ANA fila
A.S. Frumos raspunsul dumneavoastra!

Citeva intrebari: avind in vedere produsele scoase de Romfilatelia in scop comercial de ce colectionati Romania de la 1858 pina azi si nu v-ati oprit la 1958 de exemplu

S.G. De ce ?!
E greu să dai un răspuns, când ai gena asta activă.
Poate pentru că sunt român. Nu-i vorba de patriotism afişat, ci de propriile rădăcini.
De aceea, m-am şi implicat atât de mult în acest domeniu.
Pentru păstrarea şi crearea unei imagini pozitive în lume şi nu
de ţară bananieră, cum au realizat-o, deja, romfilanii..

A.S. Deoarece ati facut precizarea ca va lipsesc putine piese, care este motivul pentru care dati bani pe tot felul de viniete?

S.G. Atenţie ! M-am oprit în 1996. Am mai continuat cu ştampilate (Ce să-i faci, boală grea !?) la cererea nepoatei.
După ce i-a trecut pojarul am renunţat de tot. Sau aproape de tot. Mai am două mai mici.
Aştept să crească ! Dacă le prinde pojarul, e musai să reiau ştampilatele.
Doar nu o să iau timbre străine şi să nu ştie că şi noi românii, scoatem timbre.
Dacă prind o eroare, curiozitate sau varietate filatelică, vă daţi seama că dau banul.
Chiar recent am băgat mâna adânc în buzunar pentrun nişte supratipare cu vapoare ciudate pe o coliţă
postdecembristă.

A.S. Considerati ca ar putea face subiectul unei colectii filatelice timbrele gravate de Octavian Penda scoase de Romfilatelia (sau doar al unei colectii de gravura) ?

S.G. Trebuie să recunosc că romfilanii au scos şi câteva emisiuni bine realizate grafic şi tehnic.
Aţi dat singur un exemplu. Mai sunt câţiva graficieni foarte buni.
În general timbrele româneşti gravate sunt piese de referinţă din punct de vedere al realizării.

Din păcate, sunt extrem de puţine.
Însă, totul cade în ridicol, când vezi cum speculează romfilanii pasionaţii de marcă poştală.
Deşi UPU zice clar cum se procedează, ei fac exact pe dos ! Murdăresc tot.
Ca de altfel, toate javrele postdecembriste care au dus ţara în faliment în mod premeditat.
Dar intrăm într-un alt domeniu.

A.S. O saptamina frumoasa,
Adi Sinescu

Aceeaşi săptămână frumoasă !
Sergiu Gãbureac

GSM comentarii la **Vasile Braia**
…

From: GABUREAC SERGIU
…
View Contact
To: vasilebraia@yahoo.com

Sunteţi prea maliţios,
dar nu zic că nu aveţi şi dreptate.

S.G. Poate ne iartă pentru greşalele noastre, precum şi noi …

From: Vasile Braia
To: GABUREAC SERGIU
Sent: Mon, November 15, 2010 11:18:50 AM
Subject: Re: GSM comentarii la Blistiyar (2)
V.B. Domnul “profesor” Blistyar,retras in turnul sau de fildes,in Olimpul sau filatelic,inconjurat numai de “genii” ale filateliei germane,separa masa de filatelisti in doua : el (“geniul”) si ceilalti.
“Ceilalti” ar trebui sa-i sarute virful pantofilor in fiecare dimineata,pentru simplul motiv ca s-a nascut la noi si a respirat toata viata filatelie.
El face parte din categoria celor asa zisi “nu ma meritati!”.
Mi-aduc aminte cind,acum citva timp am incercat sa stabilesc un dialog cu domnul “profesor” (cu “p” mic) despre carantine si raspunsul venit a fost de genul : “Aveti bani? Carantinele sint scumpe si ne pierdem timpul daca raminem in zona teoriei.”)
Dispretul afisat precum si dispozitiile date,de genul “Vorbiti mai putin si faceti filatelie mai multa!” sint incompatibile cu dorinta “maestrului” (cu “m mic)de verificare a sumelor disponibile in cartile de credit ale “celorlalti”.
Domnule “profesor”,ori filatelie,ori verificarea greutatea pungii clientului?
Sau poate domnul Blistyar ar dori sa participe la o reciclare in Romania?Cred ca ar avea ce sa

mai invete.
Braia Vasile

————————————-

From: GABUREAC SERGIU
To: norbert.blistyar@freenet.de
Sent: Mon, November 15, 2010 9:49:40 AM
Subject: GSM comentarii la Blistiyar (2)
S.G. E punctul Dumneavoastră de vedere şi îl respect.

Am o cu totul altă părere susţinută de dovezi:
expoziţii interne, rezutatele la diverse expoziţii internaţionale,
editarea unor lucrări şi studii de referinţă pentru literatura filatelică şi cartofilă,
târguri ale colecţionarilor, organizarea de licitaţii interne, dezbaterea unor subiecte ridicate de filateliştii noştri …
Toate astea înseamnă, din punctul meu de vedere, viaţă filatelică !

O zi bună !
Sergiu Gãbureac

————————————————————————————————-

MARIAN JIANU comentarii la ANA fila
…

From: GABUREAC SERGIU
…
View Contact

To: marianjianu@yahoo.com

M.J. Am citit cu placere schimbul de mesaje. Unele idei chiar imi plac.

S.G. E clar ! Am nevoie de un blog.

M.J. Acum, am ajuns la o problema: ce intelege oare lumea prin “elitisti”? Am senzatia (destul de accentuata) ca fiecare intelege cam ce crede domnia sa ca ar insemna.

S.G. DEX: ELITISM – Concepţie, doctrină care susţine rolul determinant al elitei în societate.
ELITIST, Ă – De elită, care favorizează elita.

M.J. Tocmai din acest punct de vedere, lumea filatelica in general cred ca se “auto-imparte” in doua categorii: activistii pe taram filatelic, versus restul lumii.

S.G. Activiştii profesionişti sunt elitişti. Promovează ELITA FILATELICĂ.

M.J. Cred ca sunt ceva persoane care amesteca notiunea de activist (mai bine zis semnificatia ei) cu cea de filatelist de elita. Iar distanta e cam maricica! In peste 40 de ani am cunoscut o gramada de activisti prin asociatii/cluburi/grupari, care – din pacate – pe taram expozitional/concurential/publicistic nu faceau nici cat o ceapa degerata! Au fost destui de-astia, care s-au dus si n-a ramas nimic in urma lor.

S.G. Aceia sunt activişti amatori, nu profesionişti.

M.J. Nici macar (daca n-au vrut/avut timp sa expuna/scrie) n-a ramas vreo colectie cat de cat spre bucuria rudelor/urmasilor! (acum, sa nu confundam treaba cu scrisul cu… stiti… vorba aia: hartia suporta orice (zicea un ilustru).

S.G. Aceia au fost activişti amatori, nu profesionişti.

Nu oricine scrie poate sa si ramana in anale.

S.G. CORECT.

M.J. Apoi, mai este chestia aia despre care eu cred ca a distrus filatelia adevarata in Ro. Si aici ii nominlizez pe tematicieni! Este adevarat, ei contribuie la samanta “pojarului” care-i molipseste pe copii. Dar chestia se opreste aici, pentru ca interesul pentru activitatea asta (vrem, nu vrem) tinde sa se accentueze spre latura comerciala. Ori, cei care-si fac singuri “piese” ca sa aiba ce colectiona nu intrunesc, de cele mai multe ori (vreau sa zic in extrema majoritate a lor) conditiile minime necesare pentru a se substitui rolului de “profesor”
(adica sunt depasiti de situatie, ce să o mai scaldam?!). Cel mai bun argument (l-am sesizat si eu tarziu) este comparatia dintre manualele pentru incepatori publicate in Ro (gen Filatelia de la A la Z, O lume intr-un clasor, ABC filatelic etc.) cu cele “scoase” de editurile consacrate “de dincolo”.

S.G. !!!!!!!!!!!!????????????!!!!!!!!!!!!

M.J. Orice lucru are o finalitate (sau ar trebui sa aiba), iar in filatelie aceasta finalitate este protectia banilor investiti in timp, odata cu practicarea filateliei. Pai ce cumparam ?

S.G. BINE PUNCTAT. De ani buni cumpărăm cearşafuri colorate. O investiţie în nimic.
Noi nu facem decît să le atragem atenţia !
Fiecare, însă, colecţionează ce şi cum doreşte. E dreptul său.

M.J. Cultura filatelica generala parca se pierde pe zi ce trece, mie asa mi se pare. Astazi, daca intrebi zece persoane in club despre Zumstein, s-ar putea sa spuna ca nu stiu nimic. Ei bine, tocmai acest catalog a avut ideea de a semnala cu un semn special marcile/emisiunile speculative ale fiecarei tari. Zumstein a fost un catalog european (ultima editie dateaza de prin optzeci si ceva), acum nu mai apare decat pentru Elvetia/Liechtenstei/ONU. Dar tarile din

Europa de Est erau vestite pentru emisiunile lor “marcate” cu rombul negru (la Romania – colitele nedantelate, la DDR – asa-zisele “sperrwerte” etc.).

S.G. Ai fi vrut ca romfilanii să ştie, lucruri pe care le ştim
toţi timbriştii interesaţi de destinele filateliei româneşti !?
Să fim serioşi !?! Ei cu specula ordinară, noi, tot mai puţini din fericire, păcăliţii !
Pentru asta terebuie să ştii să citeşti. În primul rând.
Ce înseamnă POŞTA. În al doilea rând.
Să nu cauţi să te substitui, prin tot felul de uneperişti de strânsură,
celor care se ocupă, în mod organizat, de filatelie,
abiltaţi şi recunoscuţi în plan intern şi mondial.
filatelia este o chestiune privată şi nu de stat.

M.J. Sunt multe de zis, nu mai scriu ca incep sa mi se umfle venele-n gat !
Hai sa mai lasam si pentru un blog !

Marian Jianu

DA, ne trebuie un BLOG.

Mulţumiri,
Sergiu Gãbureac

————————————————————

Norbet Blistyar comentarii la ANA fila
…

From: GABUREAC SERGIU
…
View Contact
To: grup44@topnet.ro; norbert.blistyar@freenet.de

S.G. Nu doar cei care expun sunt filatelişti,
ci mai ales cei care organizează expoziţia pentru cei care expun,
cei care zi de zi încurajează, explică, se apleacă asupra celor care vin în lumea filateliei.
Personal, cred că şi doamna Ana Gheorghiu,
un activist filatelic de primă mână,
are un cuvânt de spus în ale filateliei.

Sergiu Gãbureac

—– Forwarded Message —-From: **Norbert Blistyar** To: GABUREAC SERGIU Sent: Sun, November 14, 2010 10:29:07 PMSubject: AW: GSM comentarii la ANA fila

N.B. Tot respectul pentru D-na Ana Gheorgiu, dar Va rog sa ma scutiti pe viitor de asemenea discutii sterile. APUCATI-VA DE FILATELIE si LASATI DISCUTIILE INUTILE! Este valabil si pentru D-na Ana Gheorghiu care poate ne va spune clar si scurt c

e face,

ce colectioneaza si unde si

-
a prezentat exponatul

Cu stima,
N. Blistyar

GSM comentarii la Blistiyar (2)
…

From: GABUREAC SERGIU
…
View Contact
To: norbert.blistyar@freenet.de
E punctul Dumneavoastră de vedere şi îl respect.

Am o cu totul altă părere susţinută de dovezi:
expoziţii interne, rezutatele la diverse expoziţii internaţionale,
editarea unor lucrări şi studii de referinţă pentru literatura filatelică şi cartofilă,
târguri ale colecţionarilor, organizarea de licitaţii interne, dezbaterea unor subiecte
ridicate de filateliştii noştri …
Toate astea înseamnă, din punctul meu de vedere, viaţă filatelică !

O zi bună !
Sergiu Gãbureac

From: Norbert Blistyar
To: GABUREAC SERGIU
Sent: Sun, November 14, 2010 10:28:45 PM
Subject: AW: GSM comentarii la comentarii
N.B. Permiteti-mi doar cateva cuvinte – cred ca in Romania se vorbeste prea mult despre Filatelie si se face prea putin pentru ea! Astfel se pot interpreta si discutiile aparute pe tema ei si implicit si despre randurile lansate de Dumneavoastra. Vorbiti mai putin si faceti Filatelie mai multa!

Cu stima,
N. Blistyar

——Ursprüngliche Nachricht——
Von: GABUREAC SERGIU [mailto:gsm_as@yahoo.com]
Gesendet: Freitag, 12. November 2010 14:59
An: gsm_as@yahoo.com
Betreff: GSM comentarii la comentarii

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:05 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Un dialog filatelic interesant

15 noiembrie 2010

Un dialog filatelic interesant

Dl Sergiu Găbureac, cu amabilitatea din totdeauna, îmi trimite un interesant dialog pe care l-a purtat cu doamna Ana Gheorghiu, o filatelistă "înrăită" pot spune, ce face parte din Comitetul AFHarghita. Şi nu numai atât. O să vedeţi din text … Cu italice sunt comentariile dlui Sergiu Găbureac. Pura întâmplare, care îmi face o mare plăcere, este că ieri am pus şi eu pe sit o notă în care îmi puneam aceleaşi probleme.

—– Forwarded Message —-
From: Ana Gheorghiu
To: gsm_as@yahoo.com
Sent: Fri, November 12, 2010 6:11:42 PM
Subject: FILATELIE

A.G. STIMATE DOMNULE GABUREAC
Va multumesc pentru amabilitatea de a-mi trimite mesajele, pe care le citesc cu multa placere.
S.G*. O fac cu o deosebită plăcere.*
A.G. Permiteti-mi sa port cu dumneavoastra un mic "viitor" dialog filatelic.
A.G. 1. – Asist de mai multi ani la nenumarate polemici si lamentari. Decit ne-am pierde in asa ceva mai bine am face ceva (si sint convinsa ca se fac multe lucruri bune).
S.G. *CORECT !*

A.G. 2. – Mereu dam vina pe Romfilatelia. Oare asa sa fie? NU! Noi filatelistii sintem de vina. Atunci de ce nu se pune "piciorul in prag" si tot ce e speculativ sa ramina Romfilatelia cu ele?
S.G. *Cine dă vina pe romfilani pentru situația din filatelia românească ?!?*
E o gravă confuzie.
1. Filatelia e cu treaba ei, de asta se ocupă federația de specialitate (FFR) și, mai ales, asociațiile, cluburile sau cercurile filatelice din țară. Cu rezultate, încă, destul de bune, așa după cum și dumneavostră afirmați.

2. De emiterea cerșafurilor colorate, zise și mărci poștale, se ocupă administrația poștală românească sau ar trebui să se ocupe și să nu lase o asemenea responsabilitate pe mâna unei firme căpușe, care a dus în faliment marca poștală românească CONTEMPORANĂ, cu pierderi uriașe în plan financiar și, mai ales, în planul imaginii României, fapt ce ne doare profund.
DA, romfilanii sunt vinovați pentru starea mărcii poștale CONTEMPORANE, și nu au, repet, nicio legătură cu filatelia.
De fapt, nici nu se pricep la așa ceva. Sunt comercianți. De mâna a doua. Au stocuri uriașe.

A.G. Sintem 300 ?

S.G. *Altă confuzie. Nu mă refeream la numărul total al filateliștilor români, în număr de zeci de ori mai mare decât abonații la Romfilatelia, ci la cei care fac parte din clubul specializat CEI PESTE 200 sau ERORIȘTII sau CĂUTĂTORII DE PURICI (cum ne mai alintă unii) care, între timp au ajuns la peste 300, ceea ce înseamnă foarte mult pentru un club specializat.*
Nu numai de la noi, ci și de prin alte țări cu tradiție.

A.G. 3. – In loc de polenici inutile cu ei, mai bine in revista Filatelia ar fi promovate pe larg lucrurile bune din tara si strainatate.

S.G. Nici nu mai țin minte când am polemizat ultima oară cu cineva.
A polemiza e o artă ! Totul e să ai cu cine.
Eu n-am făcut altceva decât apăr zecile de mii de păcăliți ai I.C.S. FILATELIA, ROMPRESFILATELIA și analfabeta actuală, ROMFILATELIA (bineînțeles, analfabetă din punct de vedere poștal, cu filatelia, repet, nu are nici în clin, nici în mânecă, fiind un amărât de comerciant scăpătat, pe care nu-l mai crede nimeni).
Veniți la târgurile filatelice și vedeți cine mai respectă vreo cotă din celebrele liste editate de cercetătorii romfilani.
Aici îți trebuie știință de carte filatelică și cunoașterea reală a pieții. Marketing ? La ei nu ai de unde cere așa ceva.
Ei vor profit și atâta tot !

A.G. 4. – De aproape 20 de ani nu aud decit despre filatelia elitistilor. Oricum pentru a avea aceasta pasiune iti trebuie trei lucruri esentiale: cultura generala, timp si bani (ceea ce e tot cam elitism). Persistind in aceasta idee vom ramine fara filatelisti. In teritoriu se fac eforturi disperate, in competitie cu calculatorul, pentru a initia copiii in aceasta minunata pasiune.

S.G. *Îmi pare rău. Și înainte de 1989 se vorbea de elitism în filatelie. Și chiar aveam mult mai mulți filateliști de elită.*
Nu noi persistăm în acestă idee, ci romfilanii, pentru a-și acoperi specula pe care o practică de ani buni, în ciuda recomandărilor UPU, stabilite chiar la București, cu ei de față.
Pojarul filatelic ar funcționa, dacă oferta ar fi la un nivel accesibil copiilor.
Știți ce timbre luam când eram copil cu 3-4 lei plicul.
Ce colonii, ce mărci tematice, ce serii întregi …

Luați un plic filatelic de la romfilani cu 10-12 lei și vedeți ce gunoaie conține.
Adevărații filateliști apar, însă, pe la 40-50 de ani când au deja o cultură solidă, ceva timp și bineînțeles, bani.
Mulți provin din cei care au avut pojar filatelic.
Ăsta-i adevărul, pe orice meridian.

A.G. 5. – Noi, romanii, avem o boala de a trai numai in trecutul mai apropiat sau mai indepartat, pierzind mereu viitorul. Miine este de fapt astazi. Sa ne gindim ce inseamna scrisoarea astazi? Cine mai pune mina pe stilou cind avem atit de multe mijoace de comunicare rapide si usoare? Unde va ajunge marca postala? Trebuie sa ne mai revizuim putin conceptiile filatelice.

S.G. Dragă doamnă,

Filatelia nu înseamnă prezent, decât într-o foarte mică măsură. Filatelia înseamnă foarte mult trecut cu ținta clară spre viitor.
Marca poștală valoroasă va rămâne, cu siguranță, în clasoarele filateliștilor.
Vă rog să dezvoltați "Trebuie să ne revizuim puțin concepțiile filatelice". Adică ?

A.G. 6. – Ati scris minunat despre Paris. Haidi-ti sa mai facem si noi ceva marketing in gradina altora. Daca la ei se poate atunci se poate si la noi. Am ajuns ca in povestea "cu drobul de sare". La ora actuala filatelia romaneasca are filatelisti de foarte mare valoare. NU trebuie mers pe eternul slogan "imparte si stapineste". Totusi asa cum a demonstrat de foarte multe ori viata "numai in unire e puterea". Daca traim vremuri grele, de ce sa le facem noi si mai grele?

S.G. *Vă mulțumesc. Sunteți prea generoasă.*
Știți ce face Poșta Franceză pentru fanii ei, câteva milioane, totuși ?
Am să-l rog pe amicul meu, Leonard Pașcanu, să dezvolte acest subiect.
Veți afla lucruri incredibile. Sau despre alte administrații poștale din lumea civilizată la care am aderat.

A.G. Sa ma si prezint:
De zeci de ani (1976) fac parte din Comitetul AFHarghita. Atit eu cit si sotul (a fost) sintem filatelisti. La nasterea fiului nostru sotul meu l-a inscris in asociatie. Ne-a ocupat de instruirea lui filatelica si a participat la numeroase expozitii (chiar daca are timpul extrem de ocupat). De curind mi s-a nascut nepotul, care este membru la AFH si va fi crescut sa indrageasca aceasta pasiune. Fara indrumarea, controlul si ajutorul familiei micutii nu pot progresa in indragirea acestei pasiuni. Ma bucur ca uitindu-ma peste umar las in urma mea o mostenire culturala.

S.G. *Felicitări ! Am intuit că am de-a face cu o elitistă.*

A.G. Va multumesc pentru rabdarea pe care ati avut-o sa- mi cititi mesajul.
Va doresc multa sanatate, succese, articole cit mai ample si putere de a trece peste orice greutate.

S.G. *Nu, nu, eu vă mulțumesc pentru plăcerea de a comunica cu Dumneavoastră.*

A.G. Cu stima
Ing. Gheorghiu Ana

S.G. *Cu toată simpatia,*
Sergiu Gãbureac
Bucuresti – 39

Ai nevoie de o informatie filo-carto ?
Micã, micã ? O rezolvãm împreunã.

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:03 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Mişcarea filatelică românească – unde ne duce?

14 noiembrie 2010

Mişcarea filatelică românească – unde ne duce?

Revistele filatelice, atâtea câte mai apar şi e bine că apar, cu mici excepţii, sunt pline de aprecieri negative la alte reviste, la alte grupări de filatelişti. Sunt oare atât de mulţi filatelişti în ţara asta de nu mai au loc unii de alţii ? Însăşi mişcarea filatelică este divizată rău de tot, nu se mai ştie cine o conduce, în ce bază. Situl FFR este îngheţat de ani de zile, nu mai are la zi decât câteva rânduri, despre expoziţiile iminente. Am toată stima pentru filateliştii care au reuşit să se implice în organizarea mişcării filatelice. Dar nu înţeleg deloc aşa zisele lupte dintre facţiunile lor, această poftă pentru posturile de conducere. Cred că singura soluţie este micşorare a puterilor ce se încredinţează ocupanţilor acestor posturi, eliminarea tuturor aşa zise facilităţi acordate, scutiri de plată, cazări gratuite la hoteluri scumpe, însoţitori din familie plătiţi din fondurile federale şi alte asemenea. Până şi pe unele bloguri se duce un război destul de cald şi cu nici un viitor. Unele situri filatelice au înţepenit, nu se mai ocupă de ele vajnicii filatelişti care le-au creat.
Pe de altă parte la Poşta română, aşa cum este ea organizată acum, se pare că nu există înţelegere pentru doleanţele filateliştilor. Dacă se va privatiza, aşa cum se preconizează, activitatea de emitere a efectelor poştale va intra probabil direct în mâna speculatorilor. Deja este de neconceput ca la unele oficii poştale din Bucureşti să nu mai fie admise plicuri francate cu mărci poştale, existând doar nişte aparate la care operează oficiantul, încasează banii şi lipeşte o etichetă pe plic. La alte oficii se resping trimiterile cu mărci lipite deoarece oficiantul nu ştie, sau poate nu are de unde să afle dacă mărcile acelea există şi sunt în uz!
Romfilatelia, acest SRL cu atribuţii pe care şi le stabileşte singur, interzice reproducerea în reviste a mărcilor emise, reproducere ce nu ar contribui decât la mărirea numărului de filatelişti

şi deci de mărci vândute. Pe de altă parte emite tot felul de blocuri, în diferite aranjamente cu viniete sau fără, pentru aceeaşi marcă. Tirajul mărcilor obliterate de complezenţă şi puse în plicuri “filatelice” nu este cunoscut, poate nici de Romfilatelia. Totuşi mărcile sunt un echivalent al monedei, iar emiterea lor fără nici un control al BNR şi al Ministerului de Finanţe nu poate fi decât un act ce intră sub incidenţă penală. Deasemeni emiterea de mărci supratipărite în tiraje de circa 500 de exemplare, fără nici cea mai mică justificare, ne duce la gândul că marca poştală modernă nu prea mai are nimic cu filatelia.

Scandalul neelucidat încă de la Muzeul filatelic, ce pare aşa, de departe, ca un jaf, petrecut nu se ştie când şi cu ce autori, este o altă mizerie, pe care doar justiţia cred că o poate rezova. Ceeace ştiu eu sigur este că ne trebuie un muzeu filatelic, iar valorile ce au fost înstrăinate, trebuie recuperate.

Sediul Cercului filatelic bucureştean, ce era cât pe aici să devină cârciumă, nu se ştie ce viitor are. Poate s-ar putea găsi o modalitate de a găsi undeva, nu doar duminica la cerc, unii nu pot veni duminica, cărţile filatelice care se mai publică şi revistele filatelice din celelalte oraşe. Eu aş fi foarte mulţumit.

Sunt probleme destule pe care să le rezolve o conducere a FFR-ului. Dar să le rezolve, nu să dea vina mereu pe alţii. În toate revistele filatelice am găsit informaţii interesante. Şi cum să nu găsesc, dacă articolele sunt scrise de filatlişti. Cu marea majoritate sunt de acord, cu unii nu, mai glumesc şi eu pe situl meu, mai greşesc şi eu, da, da, culmea este că chiar mai greşesc! Nu cred că trebuie să ducem între noi o bătălie de parcă am da cu parul. Stilul discuţiilor lasă de dorit şi asta te cam scârbeşte. Putem spune ce credem şi fără să ne jignim interlocutorii. Suntem totuşi filatelişti, nu parlamentari! Na, că am zis-o!

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:01 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Filatelia pe dos

30 octombrie 2010

Filatelia pe dos

Unele mărci poştale sunt mai interesante pe dos, pe verso cum se spune. Din diverse motive. În general se trec pe verso diferite indicaţii complementare, ce nu au loc pe faţa mărcii. Aşa sunt unele mărci din Nicaragua, ţară vestită pentru emiterea de mărci frumoase, care se caută, în special de către copii. Seria cu reproduceri ale primelor mărci emise în diferite ţări are pe verso o scurtă descriere instructivă a mărcilor reproduse.

Rusia, în 1915, a emis trei mărci din seria cu Romanovii, valorile de 10, 15 şi 20 de kopeici, pe hârtie groasă, negumate, pe verso cu inscripţia „La acelaşi curs cu moneda de argint”. Au fost emise pentru a înlocui monedele de argint de valoare mică. În 1917 au fost la fel emise la fel 8 variante de mărci, de 1, 2 şi 3 kopeici, având şi inscripţia „La acelaşi curs cu moneda de cupru”

Suedia are inscripţionate 10 mărci din seria din 1886-99, pe verso, cu conturul unei goarne poştale albastru deschis.
România, pe spatele unicei serii pentru automate ce a fost emisă până acum, cea din 1995, la fiecare a cincea marcă era pus numărul mărcii. Seria nu putea fi obţinută decât de la singurul automat de acest fel, importat din Germania şi montat la Oficiul poştal de pe fostul bulevard 1 mai, şi chiar şi acolo trebuia să te rogi de marele *Deus ex machina*, care stătea pitit într-o cămăruţă, să dea drumul la instalaţie, să tasteze el ce vrea el, tu doar să te duci la ghişeu şi să schimbi în monede de 100 de lei şi să i le dai tot lui, plătind serviciul, bineînţeles..
Letonia, în letonă Latvija, a imprimat primele sale mărci, cele din 1918, de 5 capeici, din lipsă de o hârtie mai bună, pe spatele unor hărţi topografice.
Spania Franţa şi chiar România au mai imprimat pe verso seria timbrelor, înainte de 1940, la unele timbre fiscale.
Nu au valori mari, dar sunt interesante

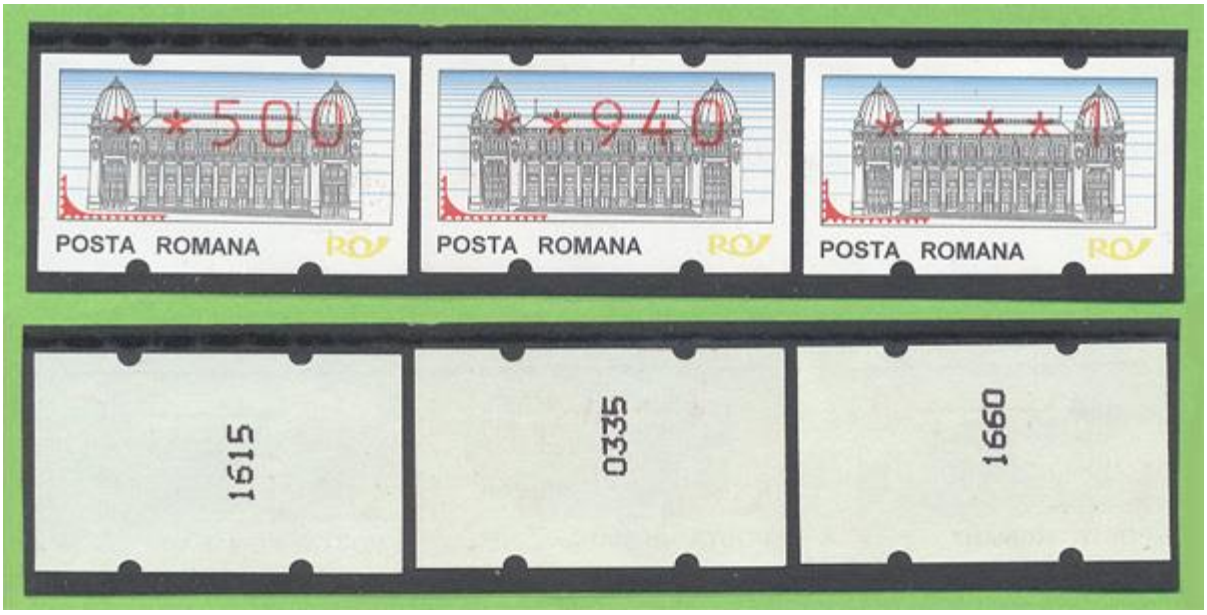

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:59 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Literatură cartofilă şi filatelică

23 octombrie 2010

Literatură cartofilă şi filatelică

***Istoria cartofiliei româneşti* – Silviu N. Dragomir.** Ca întotdeauna prompt, Daniel Marcu ne anunţă apariţia volumului *Istoria cartofiliei romanesti*, autor Silviu N.Dragomir. Volumul are 452 de pagini şi este tipărit în doar 210 exemplare. În articol găsiţi şi modul de achiziţie.

Revista *Filatelia* nr.3-4. Nu tot atât de prompt vă anunţ şi eu apariţia numărului dublu 3-4 al revistei noastre, Filatelia. În acest an de graţie 2010 vom avea parte doar de numere duble, la 10

roni bucata. Este bine şi aşa, decât deloc. Pe situl Federaţiei Filatelice Române – FFR, tăcere. Apariţia revistei este cumva secretă? Dealtfel situl nu are decât informaţii perimate. Nu cred că îl mai întreţine cineva.
O notă ne mai dă speranţe:

Pentru paginile cu informaţia depăşită sau fără conţinut vă rog să aveţi răbdare până când siteul va fi pus la punct şi actualizat. Actualizarea nu depinde numai de webmaster. Până atunci, vă rog să acceptaţi scuzele mele. Webmaster.

Până când ***siteul*** (???) se va actualiza, puteţi renunţa la el fără nici o remuşcare.
Cuvântul *sit*, cu sensul de loc, localizare, este întrebuinţat în limba română încă din secolul XIX, îl puteţi consulta cu încredere pe Odobescu. Oricum îşi are orginea în latinescul *situs* şi nu vine de la *site* pentru mălai şi făină

Agentura *Cotoiu Şchiop* ne informează
Un foarte slab blogger, vrând să-şi perfecţioneze designul sitului, a umblat la contorul de vizitatori şi vrând să-l coloreze, a reuşit să-l pună pe zero, deci de la circa 2.100 de vizitatori din 19 ţări, la 0 vizitatori. Bravo Ionescule!
Aşa nu mai merge. Bine că am înfiinţat Agentura.

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:57 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Machete 5 – Aniversări Pictori

12 octombrie 2010

Machete 5 – Aniversări Pictori

În anul 1971 a fost emisă o serie de 4 mărci cu portrete de pictori: 40 bani Theodor Pallady, 55 bani Benvenutto Cellini, 1,50 lei Antoine Wateau şi 2,40 lei Albrecht Dürer. Au fost machetate de Aida Tasgian.
Posed, evident din aceeaşi sursă pe care am mai menţionat-o, trei machete 55 bani Cellini, 1,35 lei Watteau, şi 1,60 lei, într-un format mai înalt, Dürer. Sunt realizate prin colaj, portretele sunt fotografii alb-negru iar ramele în bronz. Dürer are pe verso menţiunea Da şi data 16.01.71, precum şi o ştampilă dreptunghiulară cu textul D.G.P. Direcţia Filatelică / proces-verbal nr.7 Data 26 III 971. Pe faţă este scris de mână,Format 27 x42. Celelalte au doar pe faţă scris Format 27 x 33.
Deasemeni am patru machete, cu portretele lui Pallady, Cellini, Wateau şi Dürer. Toate au pe verso menţiunile varianta II şi nu şi sunt fotografii alb-negru, puse fiecare în passpartout de 125 x 150 mm.

seria tipărită

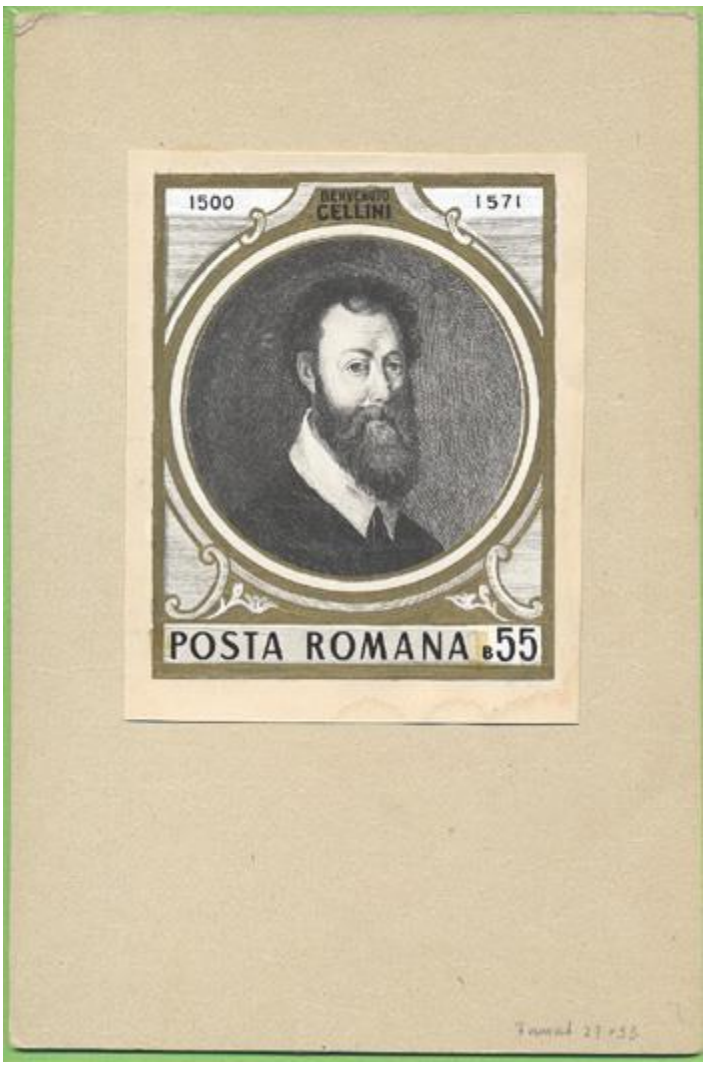
1500
BENVENUTO
CELLINI
1571
POSTA ROMANA B 55

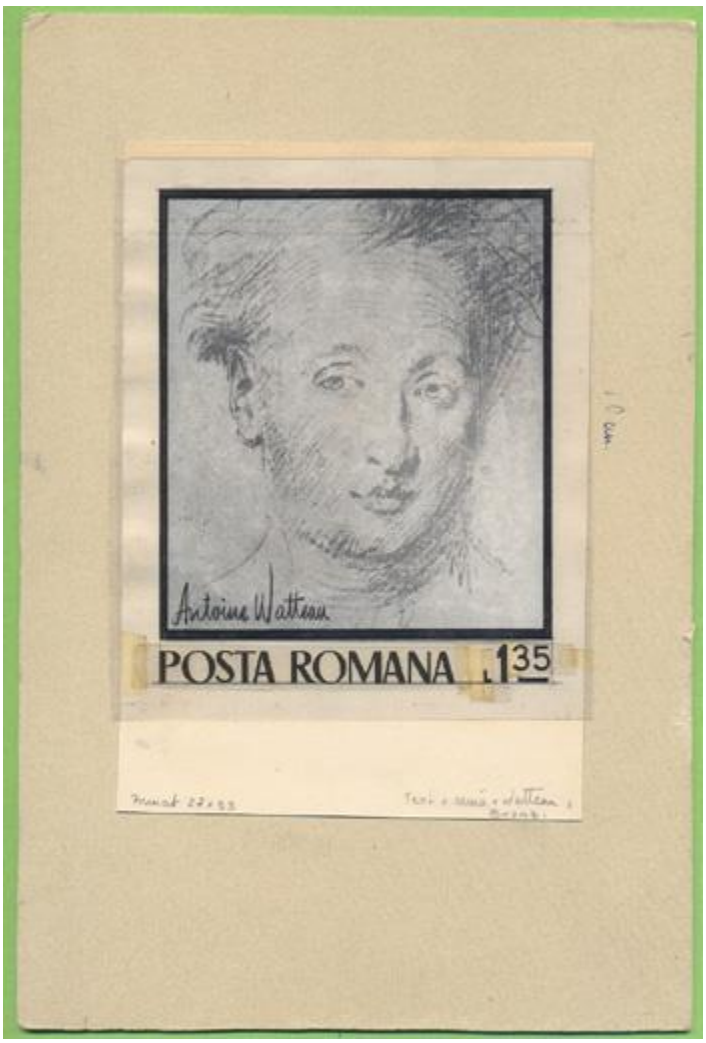

machete preliminare varianta I

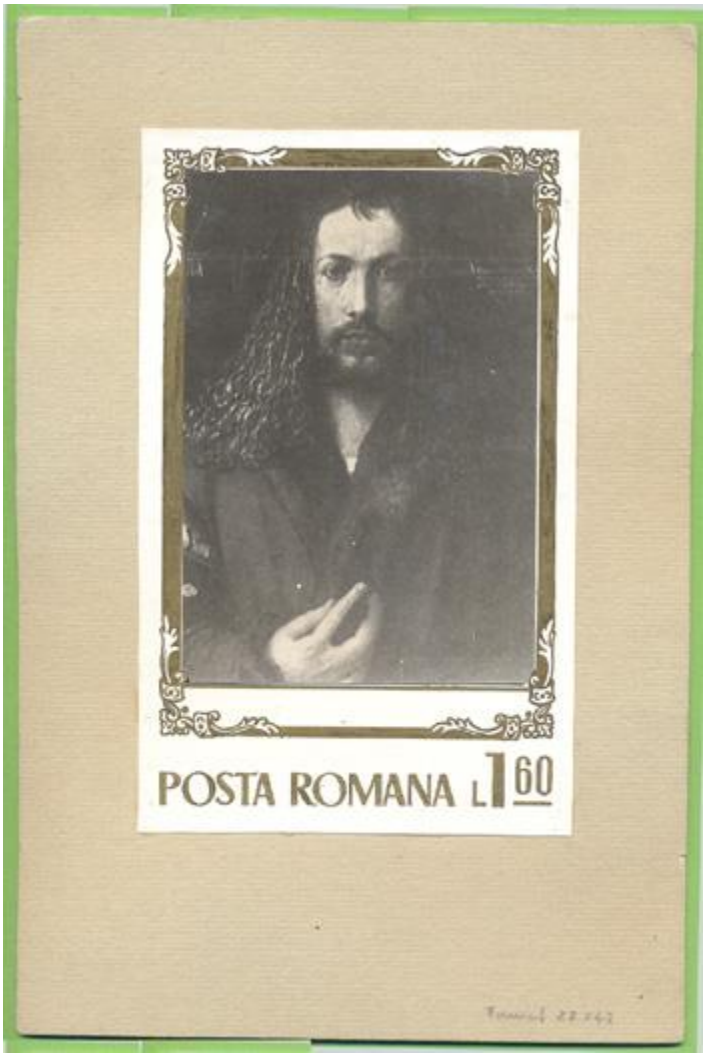

machetă preliminară varianta I

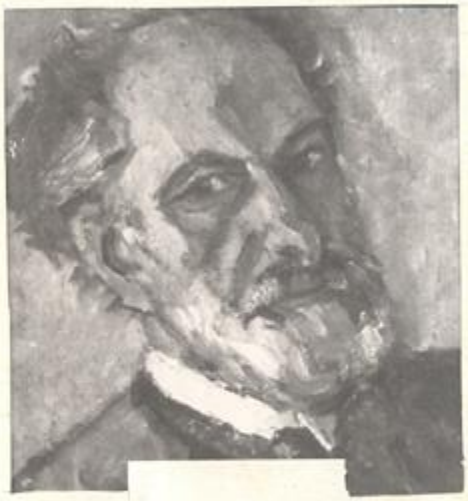

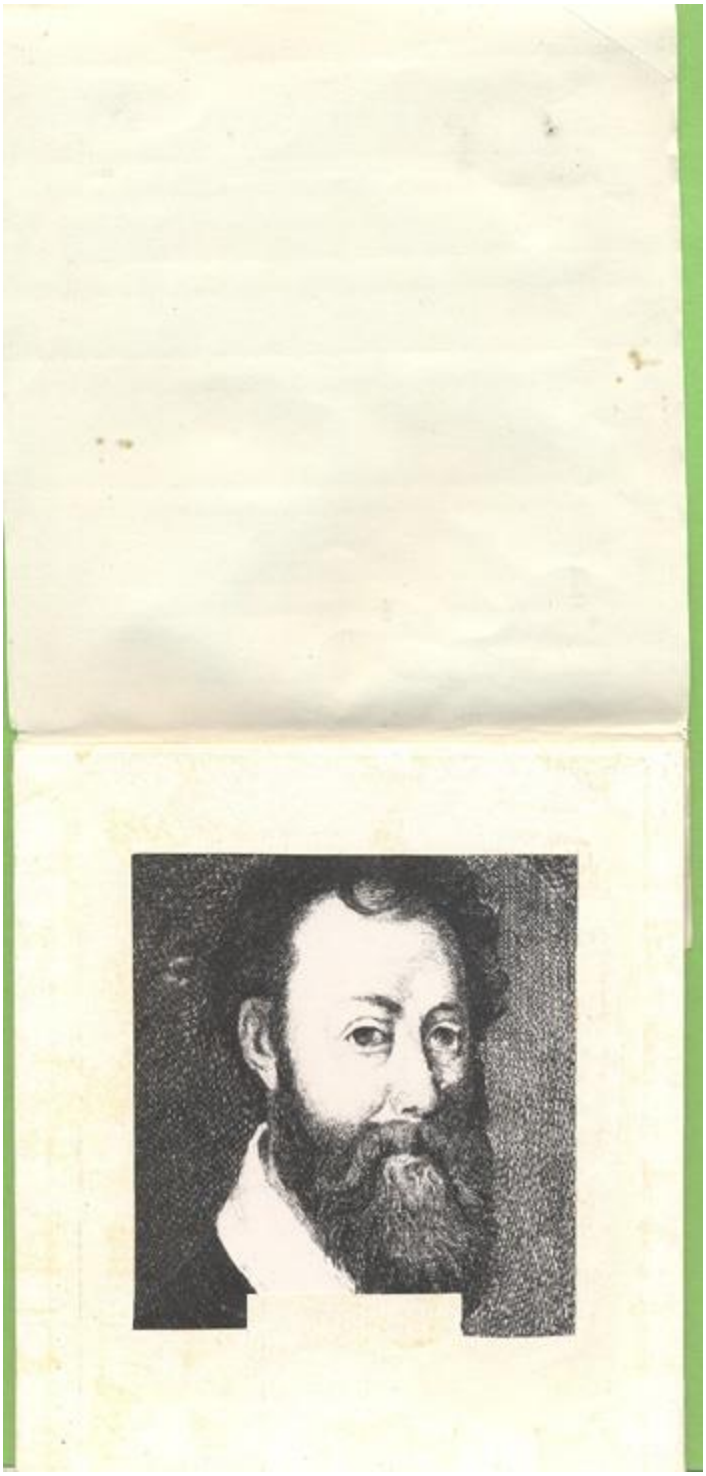

machete preliminare varianta II

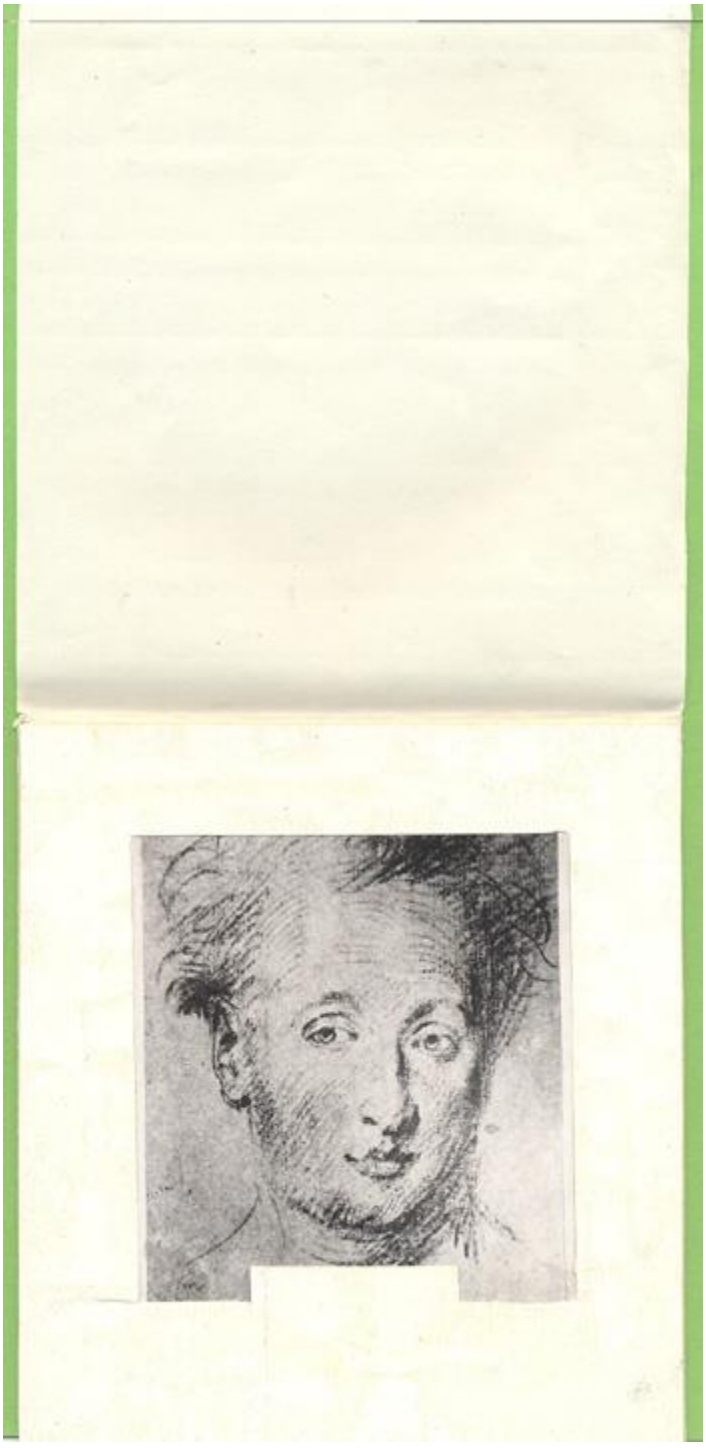

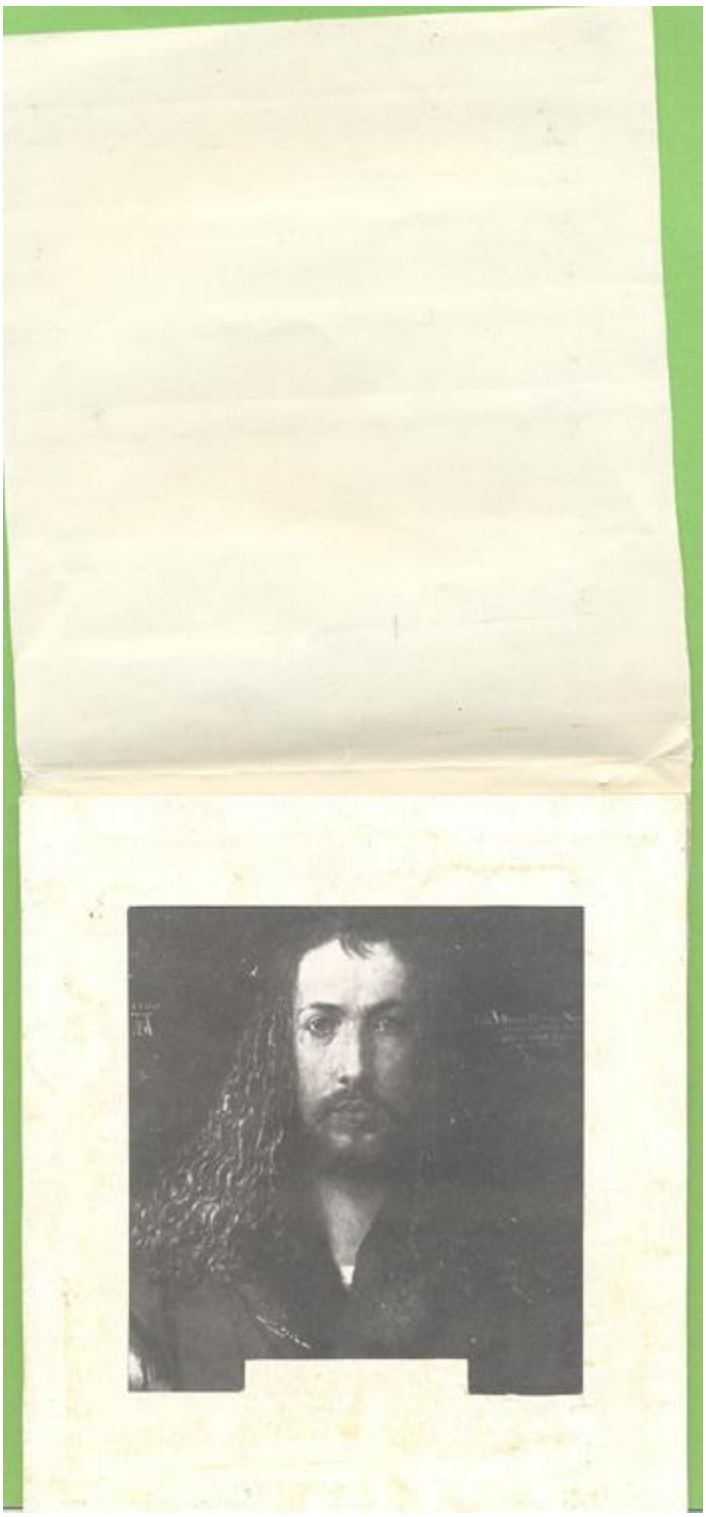

machete preliminare varianta II

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:45 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Machete 4 – Monumente istorice

10 octombrie 2010

Machete 4 – Monumente istorice

Pe un carton de 250 x 147 mm sunt lipite 6 reproduceri fotografice alb-negru ale unor machete de mărci poştale având ca subiect monumente istorice româneşti. Pe verso o ştampilă dreptunghiulară în al cărui chenar scrie D.G.P. / Comisia Filatelică / Proces Verbal Nr. 23 / din 17 I 1968.
Tot cu acest subiect mai am o machetă cu Cetatea Făgăraşului, desen pe un carton cu dimensiunile de 180 x 115 cm, desenul mărcii propriuzise având 77 x 55 mm.
În 1968 a apărut o serie cu acest subiect, fiind semnată Tasgian şi I.Dumitrana. Întrucât nu cunoaştem conţinutul procesului-verbal cu pricina, putem doar să deducem că s-au cerut modificări destul de substanţiale ale machetelor preliminare făcute de dna Aida Tasgian iar după execuţia a încă cel puţin un set de machete, gravarea mărcilor a fost încredinţată lui Ion Dumitrana. Multă muncă, bre. Cu cât or fi fost plătiţi? Vilele alea de la Cheia ale lor or fi? Sau or fi cele de la Rânca? Că a mea e la etajul 6 în Pantelimon. Era să zic în Bucureşti!

1968 machete preliminare – Aida Tasgian

1968 machetă preliminară – Aida Tasgian

1968 *Monumente istorice* seria tipărită – machetare Aida Tasgian

Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba

7 decembrie 2010

Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba

Academia Cațavencu a publicat în numărul din 6 decembrie un articol numit sugestiv “Romfilatelia are lipit pe frunte timbrul de garanţie al SRI”. Pentru mine nu este nimic nou. De ani de zile ziare serioase, ce nu pot fi bănuite de interese meschine, au scris despre practicile ciudate ale acestui SRL apărut nu se ştie la a cui iniţiativă. Ceea ce nu ştiam până acum, este că pe directoarea Cristina Popescu ” … guvernul Năstase a decorat-o cu Ordinul Naţional „Serviciu Credincios“ în grad de cavaler, la nouă luni după apariţia Romfilatelia. Adică exact intervalul în care au putut fi

înlocuite cu falsuri timbrele „Cap de bour“, împărţite probabil între Năstase şi SRI. …” Serviciu credincios, citesc bine sau am orbit? Hă, Hă Hă. Şi la nouă luni. Hă, Hă Hă.
Această borîtură de viniete colorate frumuşel sau groaznic, sunt vândute filateliştilor creduli drept mărci poştale. Cred că de 5-6 ani tot amânam data la care să renunţ să mai fiu păcălit de o firmă de guşteri pe care nu-i poate prinde nimeni de coadă. S-au făcut *n* anchete ale guvernului şi la Romfilatelia şi la Muzeul devalizat al poştei. şi nu numai de către guvern. Rezultatul nul. Hoţii sunt de neatins. Şi în revista Filatelia, editată de către Federaţia Filatelică Română, s-au scris zeci de articole şi s-au reprodus zeci de documente incriminatoare. Şi în blogul meu şi în alte bloguri ale filateliştilor s-au spus lucrurilor pe nume, dar degeaba. Explicaţia logică, cel puţin pentru mine a fost că este o afacere mare patronată de “organe”, în detrimentul filateliştilor şi a statului. Păi dacă toţi fură şi nu li se întâmplă nimic, dece n-ar fura şi “organele”?
Întrucât nu am cum să îndrept lucrurile eu personal, nu pot face decât două lucruri.
Unu. Să spun pe blogul meu ce cred. Dacă nu mi s-o mai da voie, aşa cum sunt nişte propuneri anticonstituţionale acum în parlament, o să găsesc alte mijloace, cum au găsit şi cei din Iran sau China.
Doi. Nu mai colecţionez făcăturile Romfărăfilatelia-SRI de după expoziţia din 2008, când am fost atât de tâmpit să achiziţionez toate chestiile, supratipare aurii în 500 de exemplare şi alte alea. Când am avut nevoie de bani, nu am reuşit să le vând deloc. Asta este valoarea lor adevărată. Zero lei.
Am convingerea că nici justiţia, nici guvernul nu mai pot face nimic. Adio filatelie nouă, adio muzeu poştal în România. Adio mărcilor care s-au subtilizat din muzeu. Cine le-a luat? Strict secret.

Comments (2)

2 comentarii

1. […] Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba Tue Dec 07, 2010 19:43 pm Academia Caţavencu a publicat în numărul din 6 decembrie un articol numit sugestiv “Romfilatelia are lipit pe frunte timbrul de garanţie al SRI”. Pentru mine nu este nimic nou. De ani de zile ziare serioase, ce nu pot fi bănuite de interese meschine, au scris despre practicile ciudate ale acestui SRL apărut nu se ştie […] […]
   Pingback by Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba - Ziarul toateBlogurile.ro — 7 decembrie 2010 @ 20:13
2. Cornelius, La Romfilatelia nici o ancheta, nici un corp de control, niciodata. Astia o dau la pace de fata cu toata lumea. Niste ordinari! Ei si stapanii lor de sclavi.
   Comentariu by kolector — 7 decembrie 2010 @ 21:24

Senzaţional! Butculescu a fugit!

22 decembrie 2010

Senzaţional! Butculescu a fugit!

DIMITRIE C. BUTCULESCU (1845-1916)
Preşedintele primei Societăţi Filatelice Române
(înfiinţată în aprilie 1891)

După cum suntem anunţaţi din Smirodava – Roman de către domnul Daniel Marcu, bustul marelui filatelist Dimitrie Butculescu a dispărut dintre noi. Primul Preşedinte al Societăţii Filatelice Române nu a mai rezistat să stea de pază în faţa unei Federaţii Filatelice Române care practic nu mai există. Şi-a luat placheta şi şontâc, şontâc, s-a dus unde a văzut cu ochii, cât mai departe de dezastrul filatelic românesc. Nu îmi fac griji pentru domnia sa, precis a plecat către zări mai bune şi mai calde. Îmi fac griji pentru cine trebuie să scrie necrologul filateliei româneşti şi unde ar mai putea să-l mai publice.

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:10 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba

7 decembrie 2010

Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba

Academia Cațavencu a publicat în numărul din 6 decembrie un articol numit sugestiv “Romfilatelia are lipit pe frunte timbrul de garanţie al SRI”. Pentru mine nu este nimic nou. De ani de zile ziare serioase, ce nu pot fi bănuite de interese meschine, au scris despre practicile ciudate ale acestui SRL apărut nu se ştie la a cui iniţiativă. Ceea ce nu ştiam până acum, este că pe directoarea Cristina Popescu ” … guvernul Năstase a decorat-o cu Ordinul Naţional „Serviciu Credincios“ în grad de cavaler, la nouă luni după apariţia Romfilatelia. Adică exact intervalul în care au putut fi

înlocuite cu falsuri timbrele „Cap de bour“, împărţite probabil între Năstase şi SRI. …” Serviciu credincios, citesc bine sau am orbit? Hă, Hă Hă. Şi la nouă luni. Hă, Hă Hă.
Această borîtură de viniete colorate frumuşel sau groaznic, sunt vândute filateliştilor creduli drept mărci poştale. Cred că de 5-6 ani tot amânam data la care să renunţ să mai fiu păcălit de o firmă de guşteri pe care nu-i poate prinde nimeni de coadă. S-au făcut *n* anchete ale guvernului şi la Romfilatelia şi la Muzeul devalizat al poştei. şi nu numai de către guvern. Rezultatul nul. Hoţii sunt de neatins. Şi în revista Filatelia, editată de către Federaţia Filatelică Română, s-au scris zeci de articole şi s-au reprodus zeci de documente incriminatoare. Şi în blogul meu şi în alte bloguri ale filateliştilor s-au spus lucrurilor pe nume, dar degeaba. Explicaţia logică, cel puţin pentru mine a fost că este o afacere mare patronată de “organe”, în detrimentul filateliştilor şi a statului. Păi dacă toţi fură şi nu li se întâmplă nimic, dece n-ar fura şi “organele”?
Întrucât nu am cum să îndrept lucrurile eu personal, nu pot face decât două lucruri.
Unu. Să spun pe blogul meu ce cred. Dacă nu mi s-o mai da voie, aşa cum sunt nişte propuneri anticonstituţionale acum în parlament, o să găsesc alte mijloace, cum au găsit şi cei din Iran sau China.
Doi. Nu mai colecţionez făcăturile Romfărăfilatelia-SRI de după expoziţia din 2008, când am fost atât de tâmpit să achiziţionez toate chestiile, supratipare aurii în 500 de exemplare şi alte alea. Când am avut nevoie de bani, nu am reuşit să le vând deloc. Asta este valoarea lor adevărată. Zero lei.
Am convingerea că nici justiţia, nici guvernul nu mai pot face nimic. Adio filatelie nouă, adio muzeu poştal în România. Adio mărcilor care s-au subtilizat din muzeu. Cine le-a luat? Strict secret.

Comments (2)

2 comentarii

1. [...] Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba Tue Dec 07, 2010 19:43 pm Academia Caţavencu a publicat în numărul din 6 decembrie un articol numit sugestiv “Romfilatelia are lipit pe frunte timbrul de garanţie al SRI”. Pentru mine nu este nimic nou. De ani de zile ziare serioase, ce nu pot fi bănuite de interese meschine, au scris despre practicile ciudate ale acestui SRL apărut nu se ştie [...] [...]
   Pingback by Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba - Ziarul toateBlogurile.ro — 7 decembrie 2010 @ 20:13
2. Cornelius, La Romfilatelia nici o ancheta, nici un corp de control, niciodata. Astia o dau la pace de fata cu toata lumea. Niste ordinari! Ei si stapanii lor de sclavi.
   Comentariu by kolector — 7 decembrie 2010 @ 21:24

luni, 14 aprilie 2014

Recto-verso

10 februarie 2011

Recto-verso

Tipar recto-verso

Nu este abklatsch, este provocat de introducerea inversă a unei coli tipărite odată. Se întâmplă cel mai des la aplicarea unor supratipare. Iată aici un supratipar “8 iunie 1930” rotit cu 180 de grade, aplicat pe Taxa de plată având deja supratiparul aplicat. Este autentificat de R.Zoscsak
Şi mai am prin colecţie un GRATUIT tipărit şi pe faţă şi pe spate cu aceeaşi imagine, iarăşi inversată şi deplasată puţin. Cam slabă mişcarea!

Aici am o problemă, nu ştiu care este faţa şi care este spatele! Timbrele astea!

Comments (3)

3 comentarii

1. În legătură cu marca “Gratuit” din 1933: mi s-a semnalat (dar nu am întâlnit) existenţa unui recto-verso gumat pe o parte a hârtiei (marca simplă gumată am întâlnit-o, nu şi cu această eroare).
   Comentariu by Max Peter — 10 februarie 2011 @ 10:03
2. Off-topic: poate vă interesează articolul: http://www.stareapresei.ro/80-de-milioane-de-indieni-vorbesc-o-romana-arhaica-17544.html
   Comentariu by Max Peter — 10 februarie 2011 @ 10:24
3. Cea simplă gumată o am şi eu. Recto-verso pe care l-am prezentat nu are gumă şi nici nu am auzit până acum de el.
   Cât despre româna arhaică vorbită de 80.000.000 de indieni cred că e vorba de sanscrită, o să mă mai uit ce spun.OK

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:44 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Abklatsch

9 februarie 2011

Abklatsch

Abklatsch, copiere slabă, în oglindă, pe spatele unei mărci, a imaginii acesteia şi mult mai rar a unei alte imagini.

În special la mărcile uzuale, la tiraje mari, unde controlul nu este atât e strict cum ar trebui, se întâmplă ca după o oprire a maşinii de tipar, dacă nu sunt bine şterşi cilindrii, să se copieze de pe cilindrul cu imaginea preluată, pe cilindrul de presare, ce vine în contact cu spatele mărcii. Şi aşa apare abklatschul cel atât de căutat de filatelişti. Seriile cu Regele Mihai abundă în astfel de "rarităţi curente". Era şi epoca inflaţiei, să nu uităm. Prezint aici trei din zecile de variante existente.

Mai rare sunt abklatschurile parţiale, când tiparul în oglindă pe verso este reprodus doar pe o porţiune, datorită intercalării unor bucăţi de hârtie sau al nefilării suficiente a topurilor de hârtie care se introduc în maşină. Am aici o marcă din seria cu supratipar "Scutit de taxa poştală – Serviciul prizonierilor de război – Crucea Roşie – unde pe verso apare doar porţiunea din stânga a supratiparului, în oglindă, în partea dreaptă.

Dar şi mai interesante sunt două blocuri de 4, tot cu abklatsch parţial. La blocul de 10 lei, vişiniu, abklatschul este de culoare violet-negricios, aproape negru. Aşa da, au ajuns să-mi placă toate rebuturile!

ROMANIA
LEI 2 POSTA
ROMANIA
LEI 2 POSTA
ROMANIA
LEI 2 POSTA
ROMANIA
LEI 2 POSTA
ROMANIA
LEI 10 POSTA
ROMANIA
LEI 10 POSTA
ROMANIA
LEI 10 POSTA
ROMANIA
LEI 10 POSTA

Publicat de Cornelius Ionescu la 06:42 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

duminică, 13 aprilie 2014

Imprimare dublă

8 februarie 2011

Imprimare dublă

Imprimare dublă? Sau tipar dublu? Nimic mai banal. Numai eu zic că am vreo 6, asta la o primă vedere. Dar or fi ele întradevăr imprimări duble? La Luna pădurii din 1954, valoarea de 1,75 lei, *R.P.ROMANA* se vede dublat bine. Dar ar putea să fie şi o mişcare în momentul tipăririi. Sau mai ştiu eu ce?
Vinieta de la ONU dantelat, 20 bani are clare – pentru mine – urme ale tiparului dublu pentru text.
Flora Carpatină, 10 bani, vinieta are griul imprimat de două ori, dar asta doar dacă te uiţi atent.
Cometa Halley, tipărită în 1986, valoarea de 4 lei, are pe lângă culoarea albastră şi o imprimare în bleu deschis, vizibilă şi în banda de test a culorilor de pe marginea colii.
Sateliţii artificiali, 1987, vinieta maro, este şi ea tipărită de două ori.
Care o fi adevărul? Eu bineînţeles că susţin că toate sunt tipare duble. Dar nu aş băga mâna în foc …

în stânga martor, în dreapta tipar dublu

vinieta tipar dublu

vinieta tipar dublu

GRATUIT - tipar dublu

în stânga martor, în dreapta vinieta tipar dublu

în stânga martor, în dreapta tipar dublu

Comments (1)

Un comentariu

1. Felicitări pentru semnalări!
   Comentariu by Max Peter — 8 februarie 2011 @ 10:11

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:19 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Folio? Folie! Iar.

7 februarie 2011

Folio? Folie! Iar.

Reiau aproape integral o notă scrisă anul trecut. Poate aşa or mai vedea-o şi cei care continuă să scrie despre “folio”, de-mi vine să-mi jumulesc chelia.

O găselniţă pentru a mai scutura buzunarele filateliştilor. Au cumpărat maşina, au supratipărit cu ea, le-au vândut dar nu ştiu nici măcar ce au făcut.
“Imprimare în folio aur” este nefericita expresie găsită de cei care le ştiu pe toate, adică nimic, de la Romfărăfilatelia, expresie preluată imediat de câteva liste de preţuri, căci nu le pot spune cataloage. Dacă se uitau într-un dicţionar măcar, nu zic să întrebe un lingvist, pentrucă au scuza că nu ştiu de unde să-l ia, ar fi putut afla ca Folio este o dimensiune de coală folosită la tipărirea cărţilor *(8½ x 13½ inches or 216 x 343 mm per sheet) in english* pentru cine nu ştie româneşte. Pentru operaţia aplicată timbrelor respective se întrebuinţează cuvintele imprimare cu folie / foiţă de aur sau pentru cei ce nu obisnuiesc să aiba măcar 3 clase de româna *gold-leaf printing*. Folio este folio şi folie este folie. Să intre găgăuţilor în cap. Dar repede. Că odată se mai măreşte

preţul lor (al timbrelor, nu al găgăuţilor) şi nu datorită foliei de aur, care are o valoare infimă, ci datorită tirajului şi politicii de preţuri antifilatelice practicată.

Comments (2)

2 comentarii

1. Îmi permit o mică observaţie. Termenul «folio» este utilizat în poligrafie, desemnând o "Peliculă care, aplicată pe o folie subţire, serveşte la imprimarea titlurilor pe copertele legate în pânză sau piele; fr. folio; it. foglio" (Marele Dicţionar de Neologisme, ed. 2000). Puteţi verifica definiţia şi on-line la adresa http://dexonline.ro/ sau la adresa http://www.webdex.ro/ (ambele resurse sunt excelente, le recomand oricui).
Cât despre practica emitentului, mă văd nevoit să vă dau dreptate.
Comentariu by Max Peter — 8 februarie 2011 @ 10:09

2. Hm, da, m-am uitat şi eu. Aveţi dreptate, cred că o să rămân fără chelie până la urmă. Dar tot mi se pare că este o utilizare denaturată şi abuzivă a termenului!
Mi se pare mai curând luat dintr-un jargon specific unei meserii. În fine, asta este. Formal aveţi dreptate, din păcate, prentrucă eu ştiam că Ionescu are întotdeauna dreptate! Mulţumesc pentru observaţii.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 9 februarie 2011 @ 12:06

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:16 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Sit filatelic

24 decembrie 2010

Sit filatelic

Sit, situri, blog, bloguri, blogi, bloage, a blogi, blogire, a blogăi, blogăire, blogăr, blogăriţă, blogăroi, blogăroaică, blogist, blogistă, a blogărisi, blogărisire, a bloga, blogare, blogoland, blogosferă, blogostan, blogofil, blogofob

Aveam o părere foarte, foarte proastă despre indivizii şi mai ales individele ce se expun pe câte un aşa numit blog, de fapt prilej pentru întâlniri ciudate. Aşa credeam eu, aşa auzisem de pe la tembelizor, unde toţi deşuchiaţii îşi dau cu părerea. E drept că mai dădeam câte o căutare pe cuvinte cheie, stamp, timbre sau mărci poştale, dar nu am dat decât de vreo două sau trei situri interesante, dintre care nu pot omite *romanianstamps* şi cele două situri de obiecte de vânzare, *e-bay* şi *OKazii*. Pe ultimele două am reuşit să identific filatelişti pe care-i întâlneam la cerc sau la

Talcioc. M-am înscris şi eu pe *OKazii*, unde, dacă eşti atent, vreau să spun foarte atent, găseşti lucruri interesante. Dacă nu eşti prea atent, te trezeşti acasă cu nişte falsuri făcute prin Ungaria anul trecut şi pe urmă duci luni de zile tratative, de multe ori infructuoase de recuperare a banilor. Dacă aşi fi căscat mai bine toţi ochii, mă abţineam. De … Am avut şi Okazii plăcute, când am cunoscut filatelişti foarte serioşi, care descriu exact starea timbrelor, nu întotdeauna aceasta se vede pe calculator. Unul dintre aceştia a fost doctorul Mircea Dragoteanu, de o seriozitate exemplară, pe care apoi l-am cunoscut şi la cerc în Bucureşti şi cu care am colaborat mult timp, m-a ajutat şi cu sfaturi ce nu aveau legătură cu filatelia. Aşa se fac prieteniile. Cu Marius Măciucă am rămas prieten bun, mi-a făcut şi o vizită cu juniorul său, care cum a dat de calculator, a tras nişte jocuri, în timp ce noi rezolvam nişte probleme filatelice de care depindea viitorul omenirii. Tot urmărind ce se vinde şi ce se cumpără pe aceste situri, am constatat unele asemănări între ofertele unor filatelişti. L-am întrebat de exemplu pe domnul Dragoteanu dacă ştie pe cineva la Roman, având *nom de guerre* Dan Marcu. Ştia şi mi-a spus numai cuvinte bune. Aşa că am început să mă uit mai cu atenţie. Eu mă uitam după timbre şi într-un târziu am observat că îşi dădea şi un nume de blog, Kolector. Eu necunoscând aici în Bucureşti decât un singur Colector, şi anume cel care venea din Dealul Piscului, pe sub strada *Colectorului,* şi se vărsa în Dâmboviţa pe la Timpuri Noi – a se vedea « *La Timpuri Noi, tot Noi* », iar în Craiova acel Colector descoperit ce m-a determinat să nu mă mut acolo, cu tot aspectul apetisant al oltencelor, mândre întotdeauna să meargă cu un pas în urma bărbatului, ei, aşa e când eşti tânăr!, n-am dat pe moment importanţă Kolectorului. A doua zi mi-am adus aminte şi cu acea curiozitate specifică majorităţii colecţionarilor, m-am uitat pe Kolector – cu *K*! – şi am avut o surpriză ultra plăcută. Nu era un blog, adică nu era ceea ce credeam eu până atunci că este un blog. Era un sit specializat în filatelie şi unde autorul, Daniel Marcu ot Roman, actualmente Smirodava – Roman, emitea păreri pertinente despre timbre. Două zile am stat pe situl domniei sale, rumegând şi cârcotind de unul singur, totuşi cu calculatorul în faţă. Ba că poate în legătură cu un articol ar mai fi ceva de spus, ba că una, ba că alta.

- Bine băi Ionescule, ce ai tu cu domnul Daniel Marcu să-l baţi la cap cu ce crezi tu? Dacă faci atâta pe deşteptul, de ce nu faci şi tu un sit şi spune ce crezi, despre timbre, despre monede, despre pe unde fuseşi pe munte, dacă o interesa pe cineva, despre cele câteva ţări pe care le-ai văzut aşa, din galopul autocarului, despre Zona cetăţilor dacice, unde ai fost de mai mult de 20 de ori, că te trăgea aţa la daci şi la draci. Auzi Ionescule, pune mâna şi scrie.
- Nu pot băi Ionescule, eu nu pot să scriu decât referate din delegaţii, pseudomanuale de Cobol, de Fortran, de baze de date, de proiectare asistată de calculator, oferte, facturi, chitanţe. Acolo pe unde am lucrat eu trebuia să ai păreri ferme, să vadă lumea ce deştept eşti, să nu te bâlbâi, să nu spui niciodată că s-ar putea să se facă şi altfel.
- Dar tu ţii minte când domnul Gabriel Dimisianu, cu zâmbetul său inimitabil, ţi-a propus să scrii acolo ceva despre timbre, dacă altceva nu poţi şi ai sărit imediat
- Nu, eu nu scriu, nu ştiu să scriu.
- Şi ţi-a mai spus domnul Dimisianu că rău faci, dar că te aşteaptă la cotitură?
- Ei acum sunt la pensie şi fac ce vreau.
- Şi ce, şi acolo puteai să dai din clape puţin, că nu te-ar fi împiedicat nimeni, ba chiar mai

primeai şi un sfat, două, aşa pe gratis.
- Acum asta este, uite, veni situl lui Daniel Marcu să-mi gâdile în mod plăcut urechile, de fapt ochii şi să mă mănânce buricele degetelor. Dar nici nu ştiam că buric poate avea şi plural. Oare cum ar arăta o femeie cu mai multe burice?
- Bine Ionescule tu nu poţi să fi serios nici acum când eşti la pensie ?
- Ce pensie ? La pensie să se ducă Bok şi cu banda lui de …
- Alooo, alooo, vă mai dau 10 lei, dar vorbiţi frumos.
- Eu mai am treabă pentru 50 de ani. Păi numai dacă m-aş uita la conţinutul siturilor pe care le recomandă, hai să zicem că indirect Daniel, sau la cele recomandate de Art Historia sau editura Dacica, timpul n-ar fi pierdut ci câştigat.
- Şi cu cele filatelice, ce zici, nu-ţi plac?
- Ţi-am spus odată care-mi plac. In rest filateliştii ăştia parcă ar avea o ţeapă-n fund. Le sare-n sus şi pe urmă le intră şi mai tare şi se miră, se miră dece nu mai există nici un fefere. Până şi domnul Butculescu şi-a luat şi placa de jos şi bustul şi-a întins-o de pe acolo de prin Boteanu.
- Ei şi în concluzie Daniel Marcu e de vină de exchibiţiile tale pe sit?
- Bineînţeles. Dacă nu dădeam cu nasul de situl lui smirodaviano-romaşcan, nu aşi fi ştiut că se poate scrie şi serios.
- Aoleo, adică iar revenim de unde am plecat. Deci vrei să spui că tu chiar scrii? De-aia te băgaşi şi în Reţeaua literară? Ce cauţi tu acolo Ionescule?
- Păi chiar nu ştiu ce caut şi pe acolo, ei, mai testez şi eu piaţa, ce să fac.
- Şi-ţi place ce-a ieşit din talmeş-balmeşul ăsta de Colecţii, timbre, monede, daci şi draci?
- Nu ştiu nici asta.
- Şi cine te-a ajutat să ţi faci situl? Că doar nu l-ai făcut singur?
- Ba da. Dar uite că mint. Aşa, doar puţin. Nu-mi ieşea treaba aia cu “Translation”. Nu accepta de loc. A venit pe la mine o fostă colegă, Vali pre numele dânseia, cu sora ei. Am apelat la sora ei, la Alina, de m-a scos, cu capul ei limpede, din încurcătură.
- Bă, dar deştept eşti Ionescule? Dacă ştiam, nu te mai întrebam
- L-am făcut în trei zile. Două zile am testat şi a treia am băgat prima notă.
- Aoleo, om cu pretenţii, ia auzi, „*am băgat*“ şi „*notă*“, ai rămas la notele alea informative pe care le dădeai la Centrul de calcul, la băieţii de la Secu.
- Păi da, că de aia m-au făcut să mă mut la Griviţa.
- M-am lămurit cine te-a împins în ale blogelii. Daniel. Este foarte clar pentru mine
- Şi pentru mine
- Şi acum ce facem?
- Tot înainte.
- Dar dece?
- Nu ştiu.
- Minunat.

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:12 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Senzaţional! Butculescu a fugit!

22 decembrie 2010

Senzaţional! Butculescu a fugit!

DIMITRIE C. BUTCULESCU (1845-1916)
Președintele primei Societăți Filatelice Române
(înființată în aprilie 1891)

După cum suntem anunţaţi din Smirodava – Roman de către domnul Daniel Marcu, bustul marelui filatelist Dimitrie Butculescu a dispărut dintre noi. Primul Preşedinte al Societăţii Filatelice Române nu a mai rezistat să stea de pază în faţa unei Federaţii Filatelice Române care practic nu mai există. Şi-a luat placheta şi şontâc, şontâc, s-a dus unde a văzut cu ochii, cât mai departe de dezastrul filatelic românesc. Nu îmi fac griji pentru domnia sa, precis a plecat către zări mai bune şi mai calde. Îmi fac griji pentru cine trebuie să scrie necrologul filateliei româneşti şi unde ar mai putea să-l mai publice.

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:10 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba

7 decembrie 2010

Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba

Academia Cațavencu a publicat în numărul din 6 decembrie un articol numit sugestiv “Romfilatelia are lipit pe frunte timbrul de garanţie al SRI”. Pentru mine nu este nimic nou. De ani de zile ziare serioase, ce nu pot fi bănuite de interese meschine, au scris despre practicile ciudate ale acestui SRL apărut nu se ştie la a cui iniţiativă. Ceea ce nu ştiam până acum, este că pe directoarea Cristina Popescu ” … guvernul Năstase a decorat-o cu Ordinul Naţional „Serviciu Credincios“ în grad de cavaler, la nouă luni după apariţia Romfilatelia. Adică exact intervalul în care au putut fi

înlocuite cu falsuri timbrele „Cap de bour“, împărţite probabil între Năstase şi SRI. …” Serviciu credincios, citesc bine sau am orbit? Hă, Hă Hă. Şi la nouă luni. Hă, Hă Hă.
Această borîtură de viniete colorate frumuşel sau groaznic, sunt vândute filateliştilor creduli drept mărci poştale. Cred că de 5-6 ani tot amânam data la care să renunţ să mai fiu păcălit de o firmă de guşteri pe care nu-i poate prinde nimeni de coadă. S-au făcut *n* anchete ale guvernului şi la Romfilatelia şi la Muzeul devalizat al poştei. şi nu numai de către guvern. Rezultatul nul. Hoţii sunt de neatins. Şi în revista Filatelia, editată de către Federaţia Filatelică Română, s-au scris zeci de articole şi s-au reprodus zeci de documente incriminatoare. Şi în blogul meu şi în alte bloguri ale filateliştilor s-au spus lucrurilor pe nume, dar degeaba. Explicaţia logică, cel puţin pentru mine a fost că este o afacere mare patronată de “organe”, în detrimentul filateliştilor şi a statului. Păi dacă toţi fură şi nu li se întâmplă nimic, dece n-ar fura şi “organele”?
Întrucât nu am cum să îndrept lucrurile eu personal, nu pot face decât două lucruri.
Unu. Să spun pe blogul meu ce cred. Dacă nu mi s-o mai da voie, aşa cum sunt nişte propuneri anticonstituţionale acum în parlament, o să găsesc alte mijloace, cum au găsit şi cei din Iran sau China.
Doi. Nu mai colecţionez făcăturile Romfărăfilatelia-SRI de după expoziţia din 2008, când am fost atât de tâmpit să achiziţionez toate chestiile, supratipare aurii în 500 de exemplare şi alte alea. Când am avut nevoie de bani, nu am reuşit să le vând deloc. Asta este valoarea lor adevărată. Zero lei.
Am convingerea că nici justiţia, nici guvernul nu mai pot face nimic. Adio filatelie nouă, adio muzeu poştal în România. Adio mărcilor care s-au subtilizat din muzeu. Cine le-a luat? Strict secret.

Comments (2)

2 comentarii

1. [...] Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba Tue Dec 07, 2010 19:43 pm Academia Caţavencu a publicat în numărul din 6 decembrie un articol numit sugestiv “Romfilatelia are lipit pe frunte timbrul de garanţie al SRI”. Pentru mine nu este nimic nou. De ani de zile ziare serioase, ce nu pot fi bănuite de interese meschine, au scris despre practicile ciudate ale acestui SRL apărut nu se ştie [...] [...]
   Pingback by Romfilatelia iar şi probabil tot degeaba - Ziarul toateBlogurile.ro — 7 decembrie 2010 @ 20:13
2. Cornelius, La Romfilatelia nici o ancheta, nici un corp de control, niciodata. Astia o dau la pace de fata cu toata lumea. Niste ordinari! Ei si stapanii lor de sclavi.
   Comentariu by kolector — 7 decembrie 2010 @ 21:24

Supratipar dublu – supărare mare

8 martie 2011

Supratipar dublu – supărare mare

pereche supratipar dublu

Dl Max Peter mă enervează! Ia auziţi. Dacă ştie cineva ceva despre supratiparul dublu din 1952, valoarea 1,75 lei pe marca de 10 lei din emisiunea Revoluţia din 1848, cea cu acele capete expuse ca la Meteora! Păi am şi eu o pereche, cred că este din aceeaşi coală, supratiparele fiind decalate la fel. **1)** Altceva nu cred că ar mai fi de spus despre acest supratipar.
Dar pot să spun că sunt supărat foc pe domnul Max Peter – ei nici chiar aşa, Ionescule, nu te supăra ca văcarul pe sat – domnia sa a pus pe aceeaşi treaptă o făcătură cu un supratipar made in Budapesta cu Ocupaţia franceză, înclinat la vreo 34,4581 grade, cu nişte viniete ale exilului românesc, viniete pe care eu mă încăpăţânez să le spun timbre. Pot să le spun cum vreau eu. Şi mai ştiam că diferenţa dintre mărci (timbre) şi viniete, este că unele au valoare înscrisă pe ele, iar altele n-au. Iar lumea, adică eu, colecţionează ce vrea! Şi ca să pun capac (!) voi pune aici şi imaginile unor trimiteri poştale, care au circulat după revoluţie, cu mărci conform tarifului şi cu viniere-mărci care au fost acceptate de către poşta română pe trimiteri. Point.
Şi nu mai râdeţi acolo, că se aude până în Pantelimon! Alo, Alo, puţină linişte! Şi treceţi la locurile dumneavoastră!

Cu stimă,
Cornelius Ionescu

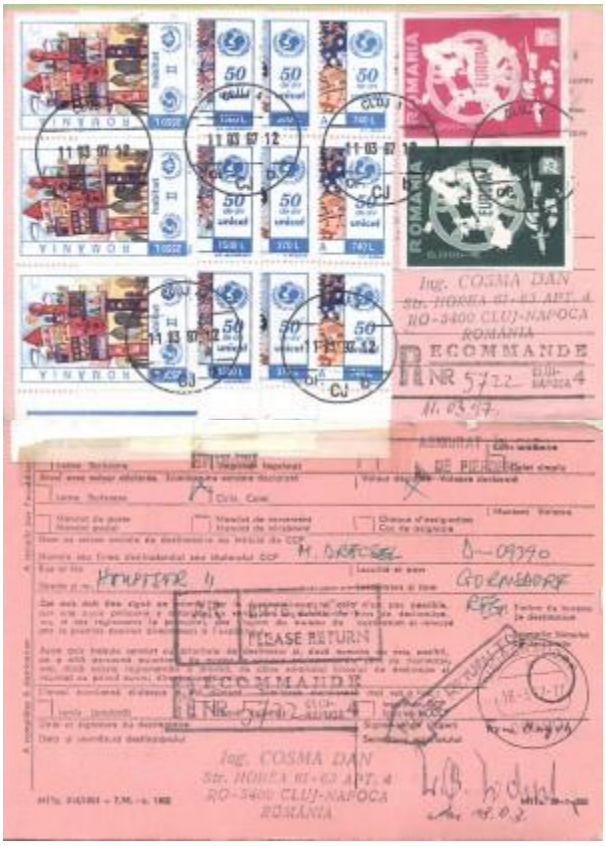
ROMANIA
Ing. COSMA DAN
Str. HOREA 81-83 APT. 4
RO-3400 CLUJ-NAPOCA
ROMÂNIA
RECOMMANDE
PLEASE RETURN
Ing. COSMA DAN
Str. HOREA 81-83 APT. 4
RO-3400 CLUJ-NAPOCA
ROMÂNIA

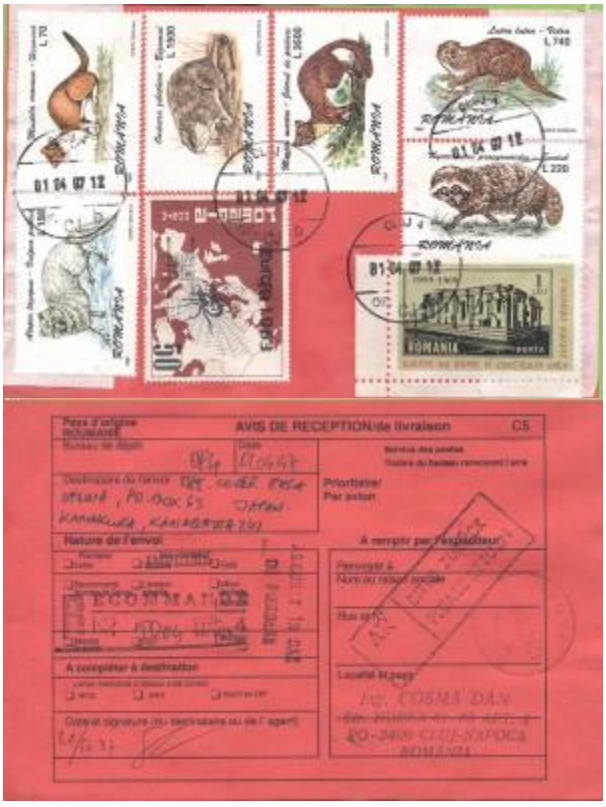
AVIS DE RECEPTION/de livraison
ROMANIA
Ing. COSMA DAN
RO-3400 CLUJ-NAPOCA
ROMÂNIA

EUROPA '95
POŞTA ROMÂNĂ
ROMANIA
EUROPA
AR
PLEASE RETURN
RECOMMANDE
Ing. COSMA DAN
RO-3400 CLUJ-NAPOCA
ROMANIA
RECOMMANDE
21000

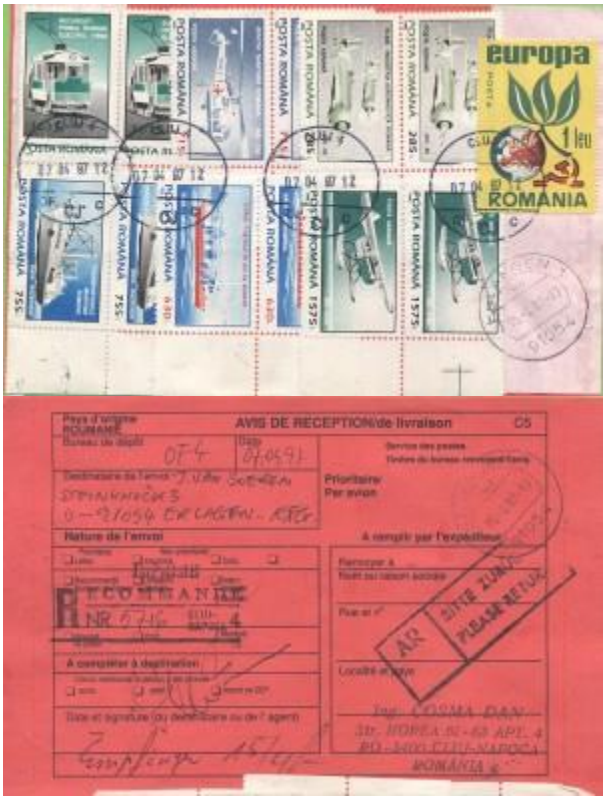
europa
1 leu
ROMANIA
AVIS DE RECEPTION/de livraison
Prioritaire
Par avion
RECOMMANDE
AR
SINE ZUAU
PLEASE RETURN
Ing. COSMA DAN
RO-3400 CLUJ-NAPOCA
ROMANIA

Şi … mai sunt.

_____

1)*De fapt, aşa cum m-a corectat domnul Max Peter, sunt cel puţin două coli, înclinarea supratiparelor fiind inversă.*

Comments (8)

8 comentarii

1. Foarte frumoasă perechea cu supratiparul dublu, dar nu cred ca sunt din aceeaşi coală (dublarea este pe cealaltă diagonală). Deci există cel puţin două coli! Mulţumesc foarte mult pentru semnalare.
   Cât despre timbrele exilului, aveţi perfectă dreptate, fiecare colecţionează ce doreşte. Eu unul nu le văd ca mărci, deoarece nu sunt scoase de o autoritate (nici poştală, nici de alt fel). Că au circulat, exemplele de mai sus sunt grăitoare. Prin anii ’90, un bucureştean a fabricat multe asemenea piese, incluzând în francaturi uzuale Mihai din 1940-44, timbre înjumătăţite şi alte chestii spectaculoase. Oficial, ele insa nu au avut putere de francare, din cauza lipsei unei decizii ale autorităţii.
   Comentariu by Max Peter — 8 martie 2011 @ 17:25
2. Aveţi dreptate, sunt cel puţin două coli. Nu mă aşteptam.
   În privinţa exilului, rămâne cum am vorbit!
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 8 martie 2011 @ 17:56
3. Vă mulţumesc pentru înţelegere. Sper că încă mai trăim într-o lume liberă şi e normal să existe opinii diferite.
   Dar am înţeles aluzia şi trec la locul meu!)
   Comentariu by Max Peter — 8 martie 2011 @ 18:05
4. Vai, nu asta am vrut să spun. Imitam, sper că a fost destul de transparent, pe un personaj din “Opera de trei parale” varianta 1989. Dacă se înţelege altceva, scuzele mele cele mai sincere.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 8 martie 2011 @ 18:08
5. Sper să nu va supăraţi pe mine. Sunt gata să fac cinste – vă stau la dispoziţie!
   Comentariu by Max Peter — 8 martie 2011 @ 17:19
6. Cum aş putea să mă supăr? Dar stilul meu, de care nu mă pot dezbăra, mi-a făcut destule necazuri! Oricând putem ciocni un pahar de apă plată! Sunteţi invitatul meu în Pantelimon! Putem ciocni şi un clasor!
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 8 martie 2011 @ 17:29
7. Este perfect! Dar vă rog să mai aşteptaţi puţin, până se mai încălzeşte. Frigul mă imobilizează.
   Comentariu by Peter — 8 martie 2011 @ 20:30

8. Este perfect. Vorbim pe email
Comentariu by Cornelius Ionescu — 8 martie 2011 @ 21:04

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:11 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Danteluri eronate II

17 februarie 2011

Danteluri eronate II

Danteluri şi danteluri. Eronate. Pe unele le-am mai descris. Erau danteluri … prea multe. Dar mai sunt danteluri prea puţine. Adică danteluri ce dau posibilitatea imaginii să zburde în voie, ieşind pe una din laturi, ce nu-i este îngrădită. Din neglijenţa celor ce fac ţarcuri cu gropi pentru fiecare timbru, s-a născut această posibilitate. Fie că li s-au terminat orele de program, fie că trăgeau cu ochiul la vecina de la masa alăturată, fie că bârfele zburau de la o maşină la alta prea repede şi coalele tipărite nu au vrut să intre complet în găuritoare, nu ştiu exact ce s-a întâmplat de fiecare dată. Rezultatul este însă spectaculos şi democratic. Există o posibilitate de exprimare individuală a fiecărui timbru. Unul şi-a pus gardul mai jos, altul mai sus, unul a arătat că nu are nevoie de gard la stradă, iar alţii, adevăraţi revoluţionari, s-au lipsit complet de garduri. Aceste timbre hulite de fabricanţi sunt admirate şi preţuite de negustori, timbrari şi gură-cască.

Iată o pereche de timbre cu efigia Regelui Mihai, cu acea margine de coală specifică, îngustă, de care imaginea nu este despărţită de nimic. Regele parcă sare în sus din coală, bucuros de lipsa etichetei curţii.

Constituţia din 1948, care impune imaginea sovietică a femeii cu fundul lăsat dar mare, valoarea roşie de 1 leu, îi lasă liberă trecerea muierii spre treburi mai interesante şi pentru ea mai utile, decât să ţină acel chivot suspect deasupra capului.

Sau stema din 1950, la care maşinista, sau maşinistul, a vrut să repare coala introdusă incomplet în maşină, dar a făcut o boacănă şi mai mare, a mai tras un rând e găuri peste stema din ultimul rând, adică cel de sus. Degeaba, stema dacă se străduieşte tot poate s-o şteargă.

Până şi florile din 1950, valoarea de 1,50 lei, ce ar vrea să reprezinte un crinişor cu o denumire latinească ce putea să lipsească şi ea, nu a lăsat acele să pătrundă între cele trei flori de jos. “Mai bine împreună”, parcă ţipă. Sau poate “Crini din toată lumea, uniţi-vă”,că aşa era moda.

Festivalul din 1951, de la Berlin, valoarea roşie de 1 leu, este nedespărţită în partea stângă de marginea coalei, care mai poartă şi acum o urmă a trecerii prin maşina de tipar.

Festivalul moscovit din 1957, după cum e şi normal, ne arată două timbre care au “defectat“, 20 bani spre stânga şi 1,75 lei în jos. Fiecare pe unde a putut.

Până şi al III-lea Congres PMR a virat-o şi el spre stânga, cum era dealtfel de aşteptat.
Şi legumele şi fructele au luat-o în jos, valoarea de 10 bani verde. La fel şi Cosmonautica din 1962, 1,35 lei, albastru. Şi mai sunt astfel de specimene, cu iniţiative particulare. Să le strângem la un loc şi să le admirăm tendinţele democratice. O democraţie, chiar dacă e strâmbă, este mai bună decât o încurajare a uniformităţii.
De unde am plecat şi unde am ajuns!

Comments (1)

Un comentariu

1. Felicitări pentru semnalări. “Floarea” de 1,50 lei mi-era necunoscută cu această varietate. Pe de altă parte, perechea “Mihai” de 16 lei nu prea aş lua-o de varietate, dacă nu are marginea întreagă (există şi piese mai “înalte”, care au fost “tunse” de întrerpinzători).
Sunt frumoase, cele mai multe-au apărut fiindcă o anumită persoană de la maşină ori a dormit cu limba-n gură, ori a rămar cu capu-ntre urechi. Dar mai există o situaţie pe care am descoperit-o întâmplător, “holbându-mă” la o coală care mi-a picat în mână: la unele emisiuni uzuale interbelice, dimensiunea piepteneului nu “calcă” pe spaţierea clişeelor în coală, şi atunci ce

credeţi că au făcut maeştrii de la Fabrica de Timbre? Au scos acele perforului pe liniile verticale ale pieptenului (pentru o jumătate de coală) şi au dantelat câteva coloane cu vechea dantelură în linie. Şi uite-aşa au luat naştere o frumuseţe de danteluri mixte. Am să exemplific pe blogul meu în viitorul apropiat.
Comentariu by Peter — 17 februarie 2011 @ 20:27

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:03 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Danteluri eronate

11 februarie 2011

Danteluri eronate

Dantelurile timbrelor. O lume dantelată. O lume de hârtie. Cui i-o fi trecut prin mintea cea beată să se apuce să-şi numere dinţii care-i încap în doi centimetri? Numai un poet filatelist – o combinaţie de neconstruit dealtfel – a putut face aşa ceva. Şi aşa a rămas în istorie ca dantelura să fie numărul de dinţi ce încap în doi centimetri. Stomatologic. Stupid.

Eu când mă gândesc la danteluri, mă gândesc la dantele, la acele fete-bunici cu ochelari ce croşetează dantele pentru rochii de mireasă ce nu se mai poartă, ce stau şi se îngălbenesc apoi prin sertare de scrinuri mâncate de carii. Sau mă gândesc la dantelele colorate ale aurorei boreale ce acoperă cerul Finlandei în nopţile albe de iunie. Cum să măsori faldurile aurorei cu un odontometru, fie el de carton sau de plastic? Este o impietate numai gândul.

Şi stau acum şi mă uit într-un clasor la găurile neîndemânatice cu care au fost ornate nişte timbre mai frumoase sau mai urâte.

Parcă un satrap a dat cu un bici cu ţinte pe bietele bucăţele de hârtie. Iar eu, cu un sadism greu de înţeles le-am adunat la un loc tocmai pe acestea, sub o altă bucată de hârtie, pe care am scris, aşa ca la muzeul Antipa « Danteluri eronate ». Stupid. Rece.

Şiruri întregi de găuri puse acolo unde nu trebuie. Peste toţi regii noştri, atâţia câţi au fost. Patru. Mai buni sau mai răi. Doi buni, unul rău şi unul care practic nu a fost. Dar şi peste Lomonosov, cel cu tabelul nelipsit de la orele de chimie, peste muncitoarea noastră socialistă ce spărgea normele în 1955, peste olimpiada de la Roma, cea din 1960, o serie interesantă, dar pe care dantelura a făcut-o bizară deabinelea. Şi câte nu or mai fi.

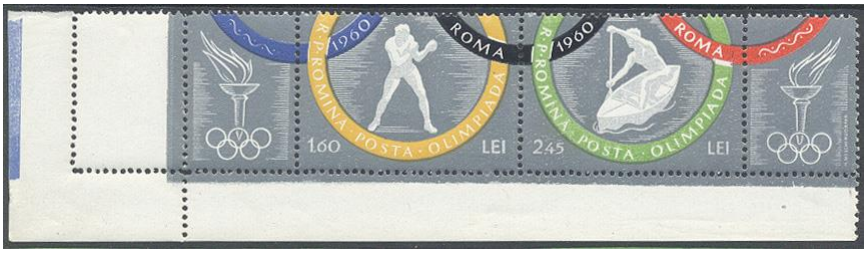

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:01 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Intradevăr

12 februarie 2011

Intradevăr şi recto-verso şi decalat

Intradevăr, domnul Max Peter are dreptate. Cine caută găseşte. Văzând articolul cu pricina mi-a zbârnâit prin creier, ce putea să-mi zbârnâie, un timbru. M-am dus repede la locul cu pricina, adică la clasorul cu eticheta “Porto” şi bineînţeles că am dat şi eu peste un 10 bani verde, cu tipar inversat şi deplasat la jumătatea mărcii. Buuun, buuun.

Şi când să caut şi un tipar dublu, nu găsesc şi pace. Dar, căci există întotdeauna un dar, dau peste un 10 bani ancrasat cam prea, prea, m-am gândit că o fi şi el un tipar dublu, triplu sau cvadriplu. Sau poate o fi un fals? Dar cine să falsifice o Taxă de plată şi aceea de o valoare comună. Ce o fi? Puteţi apăsa cu încredere pe el. De două ori, dar pe rând!

Comments (3)

3 comentarii

1. [...] Intradevăr Sat Feb 12, 2011 15:25 pm Intradevăr, domnul Max Peter are dreptate. Cine caută găseşte. Văzând articolul cu pricina mi-a zbârnâit prin creier, ce putea să-mi zbârnâie, un timbru. M-am dus repede la locul cu pricina, adică la clasorul cu eticheta “Porto” şi bineînţeles că am dat şi eu peste un 10 bani verde, cu abklatsch inversat şi deplasat la jumătatea [...] [...]
   Pingback by Intradevăr - Ziarul toateBlogurile.ro — 12 februarie 2011 @ 16:11
2. Felicitări! Într-adevăr, una dintre cele mai mari supărări ale mele este că avem mult prea mulţi “specialişti” care nu s-au mai uitat prin timbrele lor cu anii! (pentru că se pot face studii extrem de interesante şi la emisiuni relativ comune). Chestia asta o voi dezvolta într-un articol. Marca de 10 Bani este una comună (cea fără filigran), fiind imprimată în cele mai multe tranşe din toate valorile. Este normal că există varietăţi. Cealaltă piesă este doar tipar ancrasat (am câteva chiar mai pronunţate). Chiar aşa comună, să ştiţi că s-a falsificat şi ea (nu este cazul aici). Şi despre falsurile la Taxele de plată am de gând să scriu un material.

luni, 14 aprilie 2014

Ştampile mai aparte

14 iulie 2011

Ştampile mai aparte

Ştampile mai aparte

Ştampile goarnă, de tren, de gară, ambulante, rurale, de oficii turistice, ale PRM (!), Independence roumaine, Palatul de Justiţie, Cernăuţi, diverse Băi, Agenţii speciale, « Copilul – Viitorul Ţării », Constanţa Port şi alte ciudăţenii, din toate câte puţin. Nu am vrut să mă ocup de ştampile, dar dacă mi-au trecut prin mână, nu eram să le arunc. Poate i-o trebui cuiva, eu ştiu?

CARTE POSTALE

GERMANY

ROMÂNIA
ROMÂNIA
ROMÂNIA

Comments (4)

4 comentarii

1. Sunt câteva mai interesante, aşa este.
   Prolificul Călin Marinescu lucrează (am aflat de la amici) la una dintre cele mai dificile lucrări, probabil: un catalog de ştampile româneşti.
   Comentariu by Peter — 14 iulie 2011 @ 21:02
2. Da sunt câteva lucruri frumoase,dar mă doare inima pentru acele sărmane cărți poștale pe care le-a „schinjuit” cineva fără suflet(de filatelist)!
   Comentariu by se-cret — 14 iulie 2011 @ 21:45
3. @se-cret Provin dintr-un lot imens de CP pe care scria, se mai vedea pe unele fragmente “rebut” rupte aşa în bucăţele pentrucă nu aveau adresa corectă şi nu au putut fi nici trimise destinatarului şi nici expeditorului. Deci “opera” aparţine poştei. Asta este.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 14 iulie 2011 @ 22:37
4. Înțeleg,dar tot păcat mare este!Și eu am făcut asemenea „crime”,dar în urmă cu vreo 30 de ani am întâlnit un colecționar care mi-a explicat frumos,încet și cu cuvinte simple să le înțeleg și eu de ce este interzis a face asemenea lucruri.Casa mea și-a schimbat aspectul,dovadă că mi-a intrat lecția în cap(tipul era prof. universitar,statistician și încă unul bun).
   Comentariu by se-cret — 15 iulie 2011 @ 01:39

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:33 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Ştampile ardelene

14 iulie 2011

Ştampile ardelene

Ştampile ardelene

Ştampile ardelene, sigur că da. Doar Budapesta vine în Ardeal, nu-i aşa? Dar cine ştie cum se traduc toate aceste ciudate denumiri în româneşte. Pentru Budapesta este simplu. Buda cu peşti. Dar restul nu ştiu. Aşa că mai bine vă arăt ce se află în clasoraşul acesta, al cărui titlu era promiţător, dar conţinutul, nu ştiu, zău. Şi totuşi le-am luat demult, la îndemnul unui filatelist de la care am învăţat destule. Domnul Marcel Şapira. Cine nu l-a cunoscut, a pierdut mult. Oricum, degeaba, pe mine nu mă.

50
30
99 APR 27
24
8
5
2
2
2
3
1
10
10
30
30
5
5

1
2
20
10
10
2
5
3
MAGYAR KIR. POSTA
SZELISTYE
SZEBEN
60
FILLER

A raktárkönyv folyószáma:
Bérmentesítési díj:
50
A bélyegek (értékjegyenyomatok) helye
A kézbesítéskor fize-
Ára 11 fillér.
BORNA ?
ZM ?
TRIEST

Comments (6)

6 comentarii

1. Dacă vă interesează denumirile (cu traduceri în/din română/maghiară), vă trimit eu pe mail un catalogaş făcut de unul din amicii mei. Ce-i drept, se referă la o perioadă puţin mai târzie, dar e foarte bună.
   Comentariu by Peter — 14 iulie 2011 @ 20:58

2. În afară de Buda cu pești mai sunt și altele(privite în viteză și nu foarte atent)care nu-s ardelene!
   O seară plăcută vă doresc.
   Comentariu by se-cret — 14 iulie 2011 @ 22:12
3. @se-cret M-a distrat că eticheta cu “ardelene” era pusă chiar de mine, cam demult. Între timp am mai adăugat alte mărci şi iată ce a ieşit!
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 14 iulie 2011 @ 22:41
4. @Peter Am făcut şi eu o încercare de translatare româno-maghiaro-germană dar având prea multe goluri am abandonat-o. Este făcută pe baza CPI-urilor lansate pe Profila (s-ar putea să fi gresit numele)
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 14 iulie 2011 @ 22:46
5. VIDOMBAK=Ghimbav
   Comentariu by se-cret — 14 iulie 2011 @ 22:54
6. SARKANI=Șercaia(Jud.Brașov)=timbrele verzi(turul 5 fil.)cu supratipar roșu-ajutor de război
   Comentariu by se-cret — 14 iulie 2011 @ 23:03

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:31 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

CENZURAT WW2

14 iulie 2011

CENZURAT WW2

Plicuri CENZURAT WW2

“TĂCERE / DUŞMANUL ASCULTĂ”

Ei, da. Capitolul de Cenzuri a fost defrişat de mulţi. Şi cele din WW1 şi cele din WW2. Acestea sunt toate doar din WW2. Pe unul din plicuri este o ştampilă cu textul “TĂCERE / DUŞMANUL ASCULTĂ”. Această lozincă s-a potrivit mai bine perioadei de după război. Ba chiar, dacă ne uităm la unicele dovezi care se aduc acum de către DNA şi alţii de teapa lor (ce papă banii poporului … !) în multe procese, este destul de actuală.
Restul de ştampile sunt curente, nu cred că prezintă interes nici măcar anecdotic. Mai am pe undeva un teanc, o să dau eu de el (asta se cheamă ameninţare … pentru el, evident). Acest lot are 25 de bucăţi.

Bârlad 9
SIBIU
ROMANIA
ROMANIA
ROMANIA
ROMANIA
TACERE
CONTROLAT
CENZURAT BUCUREȘTI
535
A. 2.

41 Cenzurat Ploești 41
ROMANIA
„Curentul familiei"
Str. Belvedere
București
RECOMANDAT
La București
12 CENZURAT
15 CENZURAT
București

CENZURAT BUCUREŞTI
475
A.I
621
1 CENZURAT CARACAL 1
Onor
Domnului
Doctor Lynx.
Rubrica Grafologica
Redacţia Ziarului
Curentul Familiei
Str. Belvedere
Loco
BUCUREŞTI
428
B.2
Redacţia Ziarului
„CURENTUL FAMILIEI"
STR. Belvedere Nr. 6
BUCURESTI
Str. Belvedere 6.
15 CENZURAT T.-SEVERIN 15

Comments (3)

3 comentarii

1. Excelent! Ştampila-flamă cu “Duşmanul ascultă” este interesantă, nu ţin minte dacă a fost semnalată de cineva.
   Comentariu by Peter — 14 iulie 2011 @ 11:00
2. Cred că da, dar nu m-am prea interesat. Doar în lotul acesta sunt două, una mai clară, una mai neclară.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 14 iulie 2011 @ 11:04
3. Toate flamele propagandistice din perioada interbelica si WW2 au fost trecute prin sita de numerosi marcofili. Deschizator de drumuri: regretatul Dr. Valeriu S. Neaga, mai intai in seriale, prin diferite reviste filatelice, apoi in volumul “Stampile speciale romanesti din epoca moderna si contemporana / pana la 31 decembrie 1947”.
   Comentariu by kolector — 14 iulie 2011 @ 16:24

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:28 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

CPI Radioamatori – QSL

14 iulie 2011

CPI Radioamatori – QSL

Cărţi poştale ilustrate pentru confirmarea stabilirii legăturii radio

Alt domeniu care cred că este închis. Radioamatorismul şi evident, feed-back-ul lui, cărţile poştale pentru confirmarea stabilirii legăturii.
Câteva din cărţile poştale, provenite din Germania, Italia şi România, au pe ele şi mărci poştale, ştampilate în regulă. Să înţeleg că restul au circulat în plicuri? Sau că de fapt aceste cărţi poştale erau scutite de taxe poştale? Nu-mi vine să cred. Oricum, toate cele adresate în România, sunt adresate prin intermediul Radioclubului. Nici nu cred că ar fi putut avea mulţi pe atunci staţii de emisie-recepţie …
Alte câteva au nişte viniete specifice.
Cât despre texte, păi îţi stă mintea câte prescurtări existau. Acum nici nu cred că mai există genul acesta de sport, inclusiv frumoasele uneori confirmări prin CPI.

Dacă interesează pe cineva şi acest domeniul, să facă o strigare pentru cele peste 60 de bucăţi, o propunere constructivă, poate se lipeşte la ce are el. La mine nu se lipeşte la nimic.

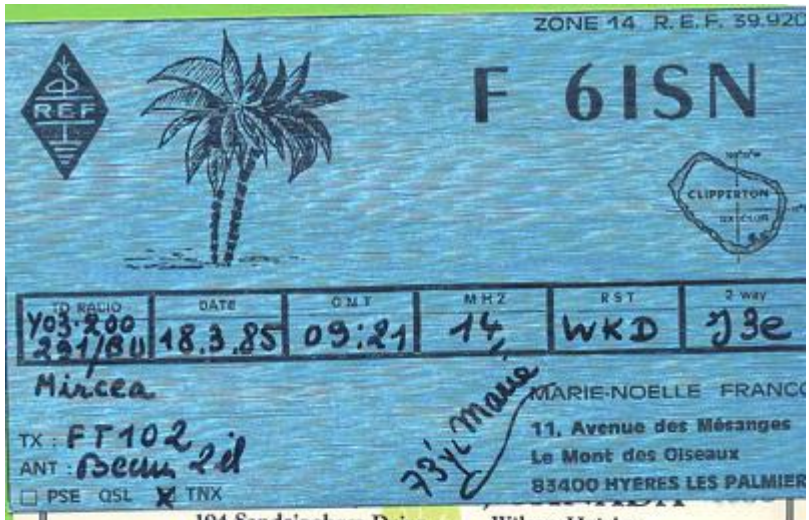
ZONE 14 R.E.F. 39.920

F 6ISN

CLIPPERTON

TO RADIO	DATE	GMT	MHZ	RST	2 way
Y03-200 291/BU	18.3.85	09:21	14	WKD	J3e

Mircea

TX : FT102
ANT : Beam 2el
☐ PSE QSL ☒ TNX

73's Marie

MARIE-NOELLE FRANCO
11, Avenue des Mésanges
Le Mont des Oiseaux
83400 HYERES LES PALMIER

194 Sandringham Drive — Wilson Heights

Radio Y03 KBC ur CW Sigs RST 589

XMTR Viking 500 600 watts

VE3DMU

RECEIVER 75A4 3 el. beam 48°

Confirming Qso of 11 Apr 1958 at 0350 a.m. p.m. GMT. on 14076 MC

Remarks TKS Mircea & best luck Chris

PSE QSL TNX 73 C. M. SPOONER, opr.

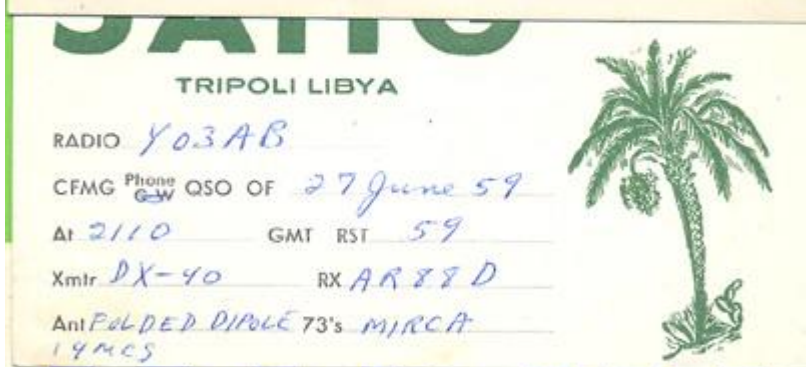
TRIPOLI LIBYA

RADIO Y03AB

CFMG Phone ~~CW~~ QSO OF 27 June 59

At 2110 GMT RST 59

Xmtr DX-40 RX AR88D

Ant FOLDED DIPOLE 73's MIRCA 14MCS

DJ5IO

To Radio Y03AB

conf. QSO on ~~3,5/7~~/14/~~21/28/144~~ Mc

Rig here: Tx 20 Wtts, Rx BC348

Pse/~~Tnx~~ QSL om, via Bureau or direct

tnx QSO, Date 4.8.59

time 20.77 - 20.24 MEZ/~~GMT~~, cw - ~~fone~~

Report cw rst 588 ~~fone~~ ~~s~~

tnx QSO om! 73! OP Max.

OP: Max Haas · QTH: Lichtenberg/Obfr., Nailaer Straße 106 · DOK: B09

DL-1 CU print

CANADIAN STATION

VO2EA

MEMBER GOOSE BAY RADIO CLUB

FORMERLY VO6E AND VE4DY MANITOBA

GOOSE BAY, LABRADOR, CANADA

GATEWAY TO THE CANADIAN ARCTIC

F/O G. A. DUFFY
C/O CONTROL TOWER
R.C.A.F. GOOSE BAY, LABRADOR, CANADA

Tx :
Rx :
Ant :
Remarks :

TO RADIO : YO3-200291/BX

op NELU

PSE QSL TNX

Date	UTC	Mode	MHz	RST
06.10.'86	12[28]	SSB	3,5	59

INVITES YOU

ONT CARPATI
BUCUREȘTI
IS YOUR HOST

FANESCU CRISTIAN
Str. Păcii nr. 29

BĂILE HERCULANE
General view

CARPATI – PUBLITURISM

YO9ABX

Op. ȘTEFANESCU CRISTIAN
QTH RM. SARAT nr. BUZĂU
P.O. BOX 133 - 5100 BZ.

TO RADIO YO3FIX

CONFIRMING OUR TWO WAY QSO

Day	Month	Year	UTC	MHz	MODE	RST	QSL / PSE / INX
20	08	90	15:38	3,7	SSB	57	

VY 73 BEST DX Cris

P.O. BOX 5864
BAGHDAD , IRAQ

RADIO	DATE	TIME	FREQ	MODE	RST
YO3-200291/BX	23.6.'83	1920	14	SSB	SWL

73
OP Saad

Tnx !

CANADIAN STATION

VO2EA

MEMBER GOOSE BAY RADIO CLUB

FORMERLY VO6E AND VE4DY MANITOBA

GOOSE BAY, LABRADOR, CANADA

GATEWAY TO THE CANADIAN ARCTIC

F/O G. A. DUFFY
C/O CONTROL TOWER
R.C.A.F. GOOSE BAY, LABRADOR, CANADA

Tx :
Rx :
Ant :
Remarks :

TO RADIO : YO3-200291/BX

op NELU

PSE QSL TNX

Date	UTC	Mode	MHz	RST
06.10.'86	12[28]	SSB	3,5	59

INVITES YOU

ONT CARPATI
BUCUREȘTI
IS YOUR HOST

FANESCU CRISTIAN
Str. Păcii nr. 29

BĂILE HERCULANE
General view

CARPATI – PUBLITURISM

YO9ABX

Op. ȘTEFANESCU CRISTIAN
QTH RM. SĂRAT nr. BUZĂU
P.O. BOX 133 - 5100 BZ.

TO RADIO YO3FIX

CONFIRMING OUR TWO WAY QSO

Day	Month	Year	UTC	MHz	MODE	RST	QSL / PSE / INX
20	08	90	15:38	3,7	SSB	57	

VY 73 BEST DX CuSL

P.O. BOX 5864
BAGHDAD , IRAQ

RADIO	DATE	TIME	FREQ	MODE	RST
YO3.200291/BX	23.6.'83	1920	14	SSB	SWL

73
OP Saad

Tnx !

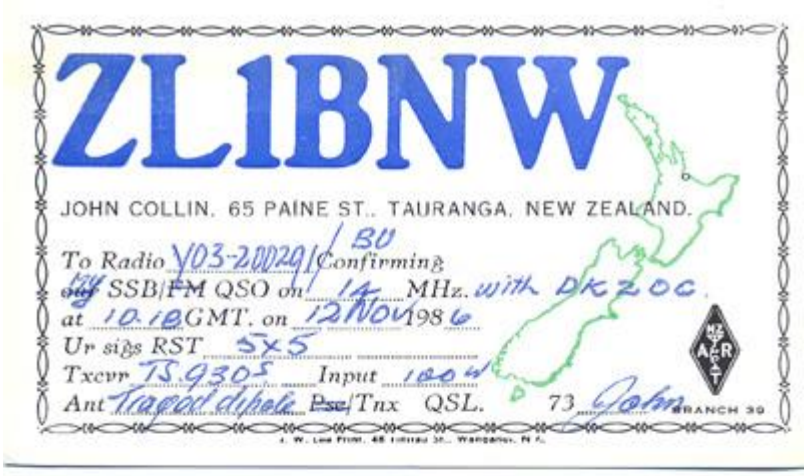
ZL1BNW
JOHN COLLIN. 65 PAINE ST.. TAURANGA. NEW ZEALAND.
To Radio VO3-200291/BU Confirming
SSB/FM QSO on 14 MHz. with DK2OC.
at 10.10 GMT. on 12 NOV 1986
Ur sigs RST 5X5
Txcvr TS.930S Input 100 W
Ant Traped dipole Pse/Tnx QSL. 73 John
BRANCH 39

PAKISTAN
AP 2 DM

TAKE CARE OF YOUR HEALTH
ZONE 20
TA2AB
To Radio VO3-200291/BU Confirming
QSO
RPRT
DATE
UTC
BAND
MODE
RST
07-07-87
0818
20m
SSB
WKG RS5QD
RIG:
ANT:
LOC:
ERMAN MELİKYAN
P.O. Box 67 Şişli
TR-80222 Istanbul/TURKEY
PSE
TNX
OSL
VIA TRAC
DIRECT
73's

ВЫСОКОШИРОТНАЯ
ПОЛЯРНАЯ
ЭКСПЕДИЦИЯ
ГАЗЕТЫ
КОМСОМОЛЬСКАЯ
ПРАВДА
1979
EM6FRB
PAVEL ZABOLOTSKY
ZONE 21-OBL 012

2OA YUGOS

JN95IN

To radio Y03-200291/BU Date 2.6.86. GMT 14,35

MHz 14 MODE SSB RST PSE QSL TNX VY 73 es DX

SLAVKO MANDIĆ
M. Klajna 4-b
54000 OSIJEK

QSL Via- P.O. BOX : 60
R-5801- SUCEAVA

ess- IUREA SORIN
ŞTEFAN cel MARE 71
DĂUŢI 5875 Jud SUCEAVA

orin.....

„Succeviţa"

Lei 1,50

I. P. SIBIU — EDITURA

Destinatar Y03FIX

OP. - MIRCEA

Strada ..... Nr. .....

Blocul ..... Scara ..... Etajul ..... Apart .....

Sectorul ..... Judeţul .....

CODUL	LOCALITATEA
	QTH - BUCUREŞTI

Ţara de destinaţie .....

FEDERAŢIA ROMANA DE RADIOAMATORISM

YO4KCM

Radioclubul judeţean GALAŢI
QTH : GALAŢI

To radio Yo3Fix

VY PSE QSL TNX
P. O. Box : 82 Galaţi
ROMANIA

Vy tnx nice qso
GL and DX !
op. Vali
YO4RDN

DATE	~~GMT~~ UTC	MHz	Mode	RST	Tx	Rx	Ant
28.06.88	16.42	3,5	SSB	59	25W	HM	TT

WAZ 14
UIT 27

PRINCIPAUTÉ DE
MONACO

JN 33 RR

3A2LF

Ex 3A3LF, 3A4F, 3A5F, FØGVS, FMØGVS, FGØGVS

Claude PASSET ("CLOD")
7, Rue de la Turbie
MC 98000 MONACO - PRINCIPAUTÉ
(EUROPE)

TO RADIO	GMT	MHZ	RST	MODE
YO3-200291/BU	1208/1218	21.170	5/9	J3E

DATE: 10-7-86 CONFIRMING OUR QSO

TX-RX: KENWOOD TS 830S, 100 WATTS INTO 2 EL CU QUAD 12

REMARKS: Thanks for your report on my QSO with OK1JHK. Best wishes and Good DX. Ron

~~PSE~~ – TNX QSL DIRECT – VIA BUREAU FER

Wed G4WCR				
		3.5		
		7		
22.6.1987	11.15	14	SSB	59
		21		
		28		

QSL-Manager: HB 9 CRV Hermann Stein, Brüelmatten 13, CH 4410 Liestal, Switzerland

QSO verified by HB 9 CRV

vy 73 Heinz

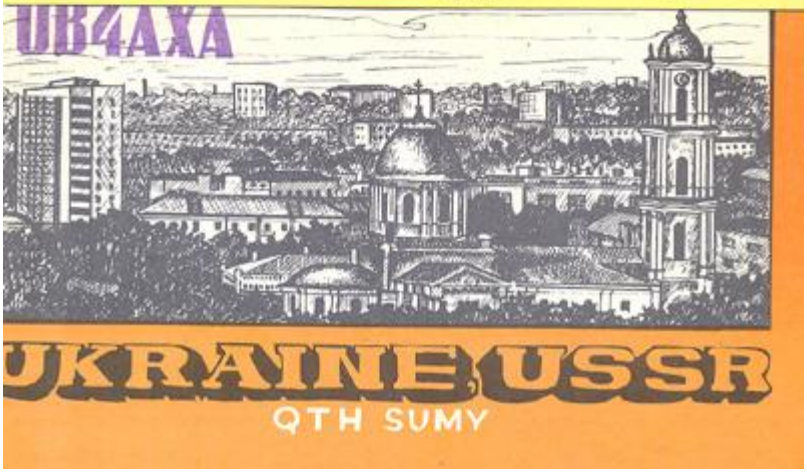

VIRGILIAN DX GROUP
LIFE MEMBER

I2YKV

ZONE 15 ITU 28

NORTHERN CALIFORNIA DX FOUNDATION, INC.

EX IZ2YKV (special event) DXCC-WAS-WAZ-WAZ 20mt-WPX
WAC-CW-WAC-PHONE-CQDX-IARU REG 1-ADXA-WATA-S6S-AJD-WATA-BRYLA-OLIMPIADA 80
NINE DRAGONS-MDRCA-WBC-BCRTA-IPXC-10DXP-VATICANO-MAPLE LEAF-10X 31806-VBA

QSO WITH	CONFIRMING ~~QSO~~ SWL RPT						
	DAY	MONTH	YEAR	GMT	MHZ	~~RST~~	MODE
YO3-200291/BU	26	4	84	1733	14	WKd UK5ZAA	2X SSB

TS820S KENWOOD
TA33 MOSLEY
PSE QSL TNX VY 73 Giancarlo

FAVA GIANCARLO
VIA VOLTA, 5
46100 MANTOVA-ITALY-

GERMAN AMATEUR RADIO STATION

DJ 6 NI

ZL2BDY

MITCH TAIT
6A MIRO STREET
MASTERTON
NEW ZEALAND

BRANCH 46 MASTERTON COUNTY

7 XI 86

YO3-200291/BU

AUSTRALIAN AMATEUR RADIO STATION

S. (STEVE) PALL P.O. BOX 93, DURAL, N.S.W. 2158

LAT: 33°40' SOUTH
LONG: 150°59' EAST
ELEV: 118m ASL

VK2PS

QTH: NR SYDNEY
ZONE 30 WAZ
ZONE 59 ITU

EX: VK2VHP 1979-1982

CONFIRMING ☐ OUR QSO ☒ UR S.W.L. RPRT

TO RADIO	DAY	MONTH	YEAR	UT	MHZ	2 WAY	RS(T)
YO3-200291/BU	14	NOV	86	1234	14 SSB	WKD DF2PY	TNX

☐ PSE
☒ TNX QSL

MNI TNX FER QSO
VY 73 RS BEST DX
Steve

8 I L
ITALY
V L Y L
ITALIAN AMATEUR RADIO STATION
IØIFO
OP. LUCIANO CARNEVALI
Via V. Tridentina 30 - 00010 Villa Adriana
ROMA - ITALY
ZS6RF
SOUTH AFRICA

NP4TB
BOB SICILIA
115 Canal St.
Bay View, Catano,
Puerto Rico 00632
SAN JUAN, PR
PM
16 MAR
1987
Post Card
SWL: YO3-200291/B
OPERATOR: Z. MIRCEA
P.O. BOX 22-50
BUCURESTI R-7110
ROMANIA
TNX FOR QSO ON 7.083
MHZ ON AUGUST 29,
19 86 , AT 0552 UCT
RST ON PHONE CW
WAS 54
PSE QSL TNX QSL
73's de NP4TB

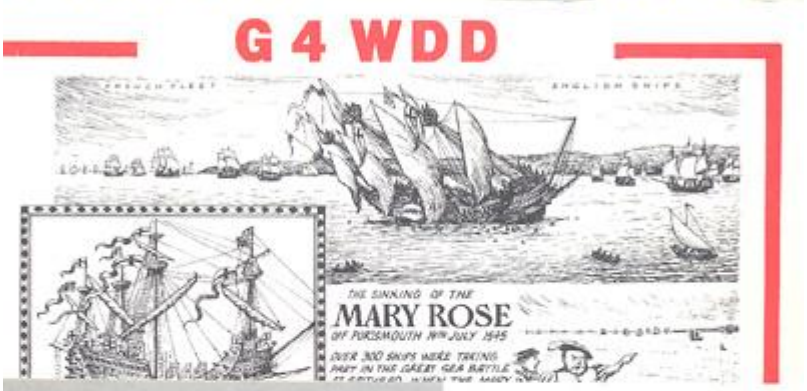
G 4 WDD
THE SINKING OF THE
MARY ROSE
OFF PORTSMOUTH 19th JULY 1545

SEZ. ARI
MILANO
I K 2 D J X
op Stefano

I ø TMR - op REMIGIO
P. O. Box 71
03039 - SORA - (ITALY)
Italian Radio Amateur Station

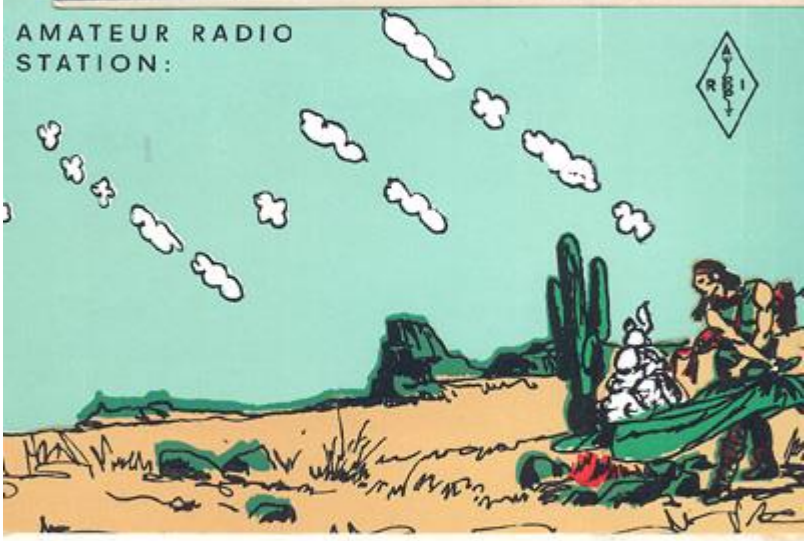

op: Werner Haber
Wartebergstraße 7
3502 Vellmar

DJ5FM

white-stick-op.
– dok: z 25–

to radio: YO3-200291/B

confirming our qso

date		ut
24.3.83		1308
qrg	mode	rst
20m	SSB	~~58~~

tnx/~~pse~~ qsl

vy 73

Werner Werner

TALY ZONE 15 EUROPE
I3TZP
OP.: TAZZOLI PIETRO

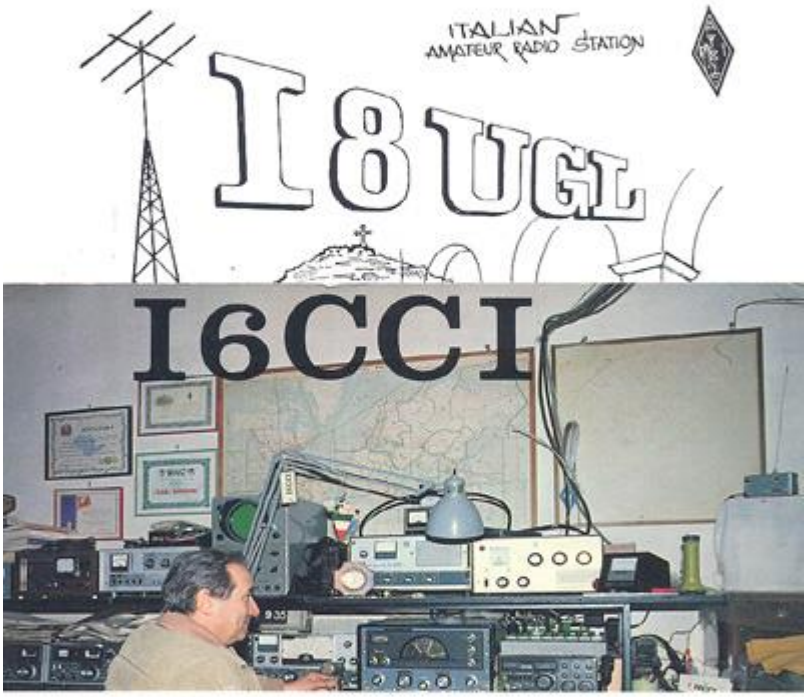
ITALIAN
AMATEUR RADIO STATION
I8UGL
I6CCI

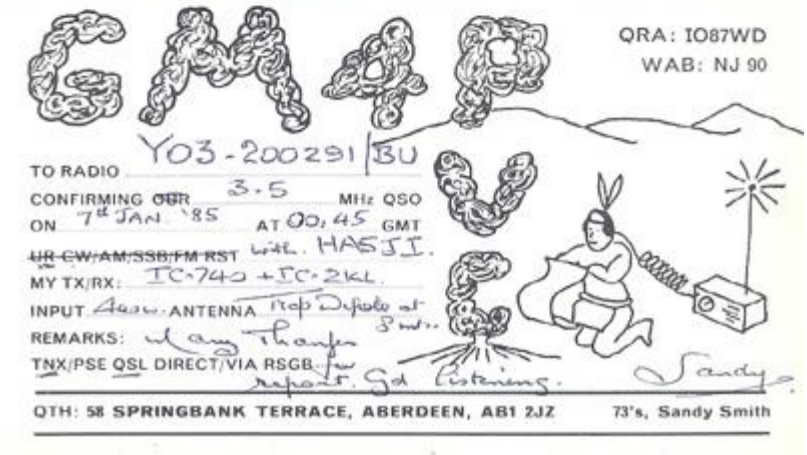
GM4P
QRA: IO87WD
WAB: NJ 90
TO RADIO Y03-200291/BU
CONFIRMING OUR 3.5 MHz QSO
ON 7th JAN '85 AT 00:45 GMT
UR CW/AM/SSB/FM RST with HA5JI.
MY TX/RX: IC-740 + IC-2KL
INPUT 400w ANTENNA Top Dipole at 8 mts.
REMARKS: Many Thanks
TNX/PSE QSL DIRECT/VIA RSGB for report. Gd Listening.
Sandy
QTH: 58 SPRINGBANK TERRACE, ABERDEEN, AB1 2JZ
73's, Sandy Smith

DJ 1BZ
BU
YO6FYY
POGACEAN VIOREL
Str Movilei Bl 7 Ap 8
QTH SACELE BRASOV
R 2212 - ROMANIA
To radio YO3 FIX
DATE 22 VI '94 GMT 15
MHz 3.5 Mode SSB RST 59
Tx 7 W Rx TEUR HM Ant F04
VY PSE QSL TNX Vy tnx nice qso
GL and DXI
ROMANIA 73 VIOREL
Destinatar
op MIRCEA
Strada
Nr.
Blocul
Scara
Etajul
Apart.
4503 Dissen / Teutoburger Wald
Lutz Holtmann, DJ 9 BP
Schützenstr. 34
D-4503 Dissen a.T.W.
West Germany, Europe
Station: homemade equipment,
input 250 watts,
ant. FB 33 3ele-beam
Deutscher Amateur-Radio-Club e.V.
DOK
I-24
Ortsverband Teuto
Kaspohl
03
DJ 9 BP, Lutz, confirms the SWL-Rapport
TO SWL
Y03-200291/BU
on 20.3.84, 1930 GMT, mode SSB
Y03-200291/BU
PETER GREEN BEECH TREE COTTAGE DRY LANE CHRISTOW DEVON
GØABE

Comments (6)

6 comentarii

1. La domeniul acesta nu mă pricep deloc. Dar mi se par interesante.
   Comentariu by Peter — 14 iulie 2011 @ 09:21
2. De vreo cateva saptamani ma tot bate-un gand cu QLS-urile. Mai am de sondat cateva referinte, ca sa vad daca tine figura sau e-o toana de vacanta. Dau de stire.
   Comentariu by kolector — 14 iulie 2011 @ 16:19
3. mi-ai adus aminte ca de câteva saptamâni voiam sa ma apuc si de descrierea a cea ce a mai ramas in capul meu din exursia mea din Ceahlau, mai ales ca am recuperat cateva din pozele de atunci. problema este ca sunt cu prietena mea de atunci …
   Nu cred sa se bata lumea pe QSL-uri! ok.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 14 iulie 2011 @ 16:36
4. Denumirea exacta a acestor confirmari pentru stabilirea legaturilor radio intre radioamatori din orice colt al lumii, asa cum scrie si dl Cornelius Ionescu, era aceea de QSL-uri. Nu le pastrau decat destinatarii lor (adica radioamatorii, membri ai radiocluburilor nationale), nu stiu sa se fi facut oferte cu obiecte de acest gen pe la cluburile colectionarilor (poate, mai recent, le-or fi oferit urmasi ai unor radioamatori, ca rudele “mostenitoare” vand orice pentru a scoate un ban de pe urma parintilor care au avut un hobby ce implica niscai cheltuieli de bani sau/si de timp). Am avut un prieten filatelist, mai in varsta ca mine, care era si radioamator prin anii ’70 si mai incoace. Aceste QSL-uri le primea acasa printr-un gen de corespondenta mai speciala, sub pavaza protectoare a Ministerului Afacerilor Externe, prilej cu care prietenul meu facea si schimb de timbre cu alti radioamatori & filatelisti din diverse colturi ale lumii. Si credeti-ma ca primea marci postale valoroase, care nu pareau a fi supuse vreunui control din partea “organelor”; apoi, ii parveneau mai rapid si mai simplu decat prin intermediul greoiului si lentului sistem de schimb filatelic (controlat) prin AFR. Aceste QSL-uri, uneori adevarate bijuterii grafice, erau doar modul prin care dl Stefan (acesta era numele sau) isi marea numarul de puncte atinse pe glob prin comunicarea intermediata de statia sa radio. Era un fel de Internet mai simplu al acelor vremuri. Nu puteai comunica orice printr-un mesaj radio, ci doar date tehnice referitoare la respectiva legatura radio si cateva detalii despre propria persoana, printre care si faptul ca esti filatelist, ori numismat, etc. si ca esti doritor de vreun schimb in domeniu cu celalalt de la capatul lumii ori de pe aici, de mai aproape, de prin Europa noastra, care atunci era la fel de departe pentru multi romani.
   Comentariu by Florin Patapie-Raicu — 14 iulie 2011 @ 21:25
5. @Florin Patapie-Raicu Aveti perfecta dreptate. Cred ca sistemul de trimitere printr-un fel de curier diplomatic era propriu ţărilor comuniste, cele din vest au toate mărci poştale circulate pe ele.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 14 iulie 2011 @ 22:53
6. Am primit inca o precizare de la Dl. Vasile Giurgiu. Nu a putut intra pe blog deoarece eu uitasem sa permit accesul, ce rămăsese interzis din cauza spamurilor.
   “Intru-cat ati oprit comentariile va scriu aici:

QSL-urile prezentate (poate cu exceptia a 1-2) nu prezinta nici-un interes.
Majoritatea sunt adresate unor radioamatori receptori, deci nu pentru o legatura radio bi-laterala.
Unii radioamatori colectioneaza QSL-uri vechi (anii 1910-1960) dar dupa anumite criterii.
Cateva (din peste 25.000 buc) din colectia personala:
http://yo6ex.blogspot.com/2009/08/qsl-uri-rare.html
Aceste QSL-uri se pot trimite prin posta direct adresantului, sau printr-un sistem special numit , care functioneraza in majoritatea tarilor.
Nici-o legatura (nici acum si nici in vechime) cu Ministere de Externe…"
Comentariu by Cornelius Ionescu — 18 iulie 2012 @ 21:50

luni, 14 aprilie 2014

BUCOVINA 1992-1993 – I

15 decembrie 2011

BUCOVINA 1992-1993 – I

BUCOVINA 1992-1993 – I

Pohta ce-am pohtit
Şi la ce mi-a folosit …

Evenimentele ce au venit în anii 90 au găsit nepregătite toate statele mai mici şi mai mari din Uniunea Sovietică. Gorbaciov ar trebui decorat cu « Meritul Filatelic ». Dar cum acesta nu există şi nici nu cred că actualii conducători ai ţărilor din estul continentului ar avea ceva cunoştinţe filatelice înafară de cele referitoare la lins, mă mărginesc doar să constat avalanşa de timbre provizorii, locale, ştampile valorice, supratipare de necesitate sau doar filatelice, ce au dat năvală peste uzualele vechiului URSS, ba chiar şi în clasoarele filateliştlor. Aceste obiecte filatelice chiar au circulat, cu ajutorul neprecupeţit al filateliştilor, întreprinzătorilor grăbiţi să facă primul million, dar şi al oamenilor care chiar aveau nevoie de nişte mărci poştale. E-mail-ul încă nu apăruse, nici telefoanele mobile nu erau pe toate drumurile, abia apăruseră nişte cutiuţe care începeau să sune de la o centrală şi puteai răspunde de la un telefon fix la numărul indicat pe micul ecran al cutiuţei.
La început le-am privit ciudat. Nişte supratiparuri pe uzuale URSS nu încântă pe nimeni. Nici nu erau anunţate prin revista « Filatelia » nici la televizor sau la radiourile private proaspăt apărute şi care băgau spaima în comunişti noi şi vechi, indiferent de scăunelul, scaunul, fotoliul sau tronul pe care îl ocupaseră în grabă.
M-au interesat mai puţin Insulele Franz Iosef, Tuva – noile apariţii, Celiabinsk şi nici chiar Crimeea. Dar când vezi apariţii din Moldova, este vorba evident de răsăritul Moldovei, cel hăpăit de ruşi cu oameni cu tot, cunoscut poate mai bine sub numele de Basarabia, de Transnistria cea cu regim incert şi pe care chiar că le credeam nişte apariţii de scurtă durată, sau, Bucovina, adică

nordul Bucovinei, cadorisită Ucrainei de către URSS, împreună cu Bugeacul, sudul Basarabiei, golit de nemţii care erau pe acolo de câteva sute de ani bune, de bulgari şi de români, trimişi toţi pe alte meleaguri mai îndepărtate, de unde mulţi s-au mutat rapid în lumea celor mai drepţi, ei bine, când le vezi scris numele pe acele bucăţele de hârtie zimţată, nu poţi să nu alergi după ele, să cauţi să ai cât mai multe, dacă se poate chiar pe toate, cu erori întâmplătoare sau mai degrabă intenţionate, cumpărate atunci, imediat, căci pe urmă apar replicile şi falsurile de diferite provenienţe, la preţuri din ce în ce mai ciudate. Pohta, de …
Bucovina s-a bucurat de la început de apariţia unui catalog, tipărit chiar la Kiev de către muzeul Poştei Bucovinei din Cernăuţi. După cum scrie în prefaţă numerotaţia mărcilor s-a făcut după « Catalogul MIHEL » iar preţurile sunt în dolari SUA. La ce pagină or fi găsit ei Bucovina? Eu nu lam găsit-o nici la Ucraina nici la România.

Lăsate dintr-o dată fără nici un tătuc, pseudoţările exsovietice au făcut fiecare ce a crezut de cuviinţă, după cum le îndemna istoria mai veche şi cea mai recentă. Oricum, toate şi-au adus aminte că au fost chiar independente după destrămarea Imperiului Ţarist. Conducătorii moscoviţi, ameţiţi de libertatea dintr-o dată oferită fostelor mai degrabă colonii, în cazul unora au acceptat cu nonşalanţă autoproclamarea independenţei acestora, iar altora, ca în cazul Statelor Baltice, le-au dat riposta cu tancurile, singura politică ce le trecea prin cap. Nu a fost deloc o politică adecvată, cele trei state nu s-au mai lăsat momite de avantajele Uniunii sau Federalizării.

Catalogul ucrainian al mărcilor locale bucovinene apărute între 1992-1993 are 7 pagini şi două coperţi. Nu mi-a parvenit decât într-o copie la mâna a 5,5-a şi aceea făcută probabil pe un xerox din acelea de mult casate şi date ca ajutoare prin noile ţări estice. Noi eram mulţumiţi şi cu astea iar donatorii erau scutiţi de o cotă din impozite. Printre bucovinenii cu care m-am întâlnit după revoluţie nu s-a găsit nici un filatelist. Dealtfel, ajungeau prin Bucureşti şi parcă nu le venea să creadă că se vorbeşte româneşte peste tot, fără oprelişte şi erau foarte atenţi să nu fcă vreo greşeală gramaticală. Oricum vorbeau mult mai corect decât mulţi parlamentari şi miniştri de-ai noştri. Veneau după cărţi şi reviste, evident că nu-i refuza nimeni şi plecau cu geamantanele pline.
Se pare că au mai apărut mărci locale din Bucovina şi în 1994 şi în 1995. Am găsit pe Delcamp două serii la vânzare. Câte or mai fi apărut nu ştiu. Aş dori să găsesc un catalog al lor. Pe urmă nu ştiu ce voi face cu bucovinencele …

Dacă promiteţi că nu vă supăraţi pe ecranul monitorului, o să îndrăznesc să pun catalogul « Bucovina 1992-1993 » şi pe urmă şi câteva din mărcile în cauză. Dece? Păi ca să avem o bază de discuţie! Sunt urâte, sunt discutabile, dar totuşi …

ДЛЯ НОТАТОК

МУЗЕЙ
ІСТОРІЇ ПОШТИ
БУКОВИНИ
ВАШІ ПРОПОЗИЦІЇ НАДСИЛАЙТЕ
ЗА АДРЕСОЮ:

А/С 477
ГОЛОВПОШТА
ВУЛ. ГАГАРІНА 36 А
58000 м. ЧЕРНІВЦІ

Редакція 1

БУКОВИНА

1992-1993

каталог-довідник поштових марок

КИЇВ 2000

Каталог-довідник є посібником для філателістів та широкого кола читачів які цікавляться випусками державних поштових знаків Буковини.

У каталозі дається коротка інформація,офіційна дата випуску,назва та зменшене зображення поштових марок Буковини надрукованих в 1992-1993роках.Всі дані розташовані у хронологічній послідовності згідно виходу в обіг.

Нумерація послідовно-протяжна.Номера марок на яких зроблен надрук вказані за каталогом MIHEL або за цім каталогом.

Вказані ціни на чисті марки і марки погашені на конвертах двома колонками, або чеорез дріб, праворуч, або знизу, від номера марки у доларах США.

УКРАЇНА

Незалежна суверенна держава у Східній Європі (з 24 серпня 1991р.).
Територія –603,7 тис.кв.км.,столиця-Київ (2,7млн.жит.)
Адміністративно-територіальний поділ- 24 області і автономна республіка Крим. Населення-49,5млн.чел.(2000р.).
Державна мова-українська.
Основні релігії-православна,греко-католицька.
Грошова одиниця-гривня (100копійок).

Глава держави-Президент	1992-1995 Л.Кравчук
	1995-1999 Л.Кучма
	1999-2004 Л.Кучма

Законодавчий орган-Верховна Рада (450 чоловік).

Індустріально-аграрна держава.Основні галузі економіки-важка. харчова,легка,машинобудівна,сільське господарство.

Протяжність залізниць-22,3тис.км., автошляхів-116,7тис.км., річкових шляхів-4,5тис.км.Валовий внутрішний продукт близько 20 млрд.долларів США.

1992р. 2серпня. **Надрук синього кольору на марці СРСР № 6025**

1.	1.00крб.	1.-	2.-
2.	3.00крб.	3.-	6.-
3.	5.00крб.	5.-	10.-
4.	10.00крб.	10.-	20.-
5.	20.00крб.	20.-	50.-
6.	30.00крб.	30.-	60.-
7.	50.00крб.	50.-	90.-
↓1К		10.-	20.-

Тираж: №1 1920шт. №2 2112шт. №3 2016шт. №4 1000шт. №5 4000шт. №6 2000шт. №7 3000шт

8.	1.00крб.	10.-	20.-
9.	3.00крб.	30.-	60.-
10.	5.00крб.	50.-	90.-
↓ 8К		50.-	90.-

Тираж: №8 80шт. №9 88шт. №10 84шт.

1992р. 2серпня. **Надрук червоно-брунатного кольору на марці СРСР № 6025**

11.	1.00крб.	-.50	1.-
12.	3.00крб.	1.50	3.-
13.	5.00крб.	2.50	5.-
↓13К		20.-	40.-

Тираж: №11 122208шт. №12 127872шт. №13 75072шт.

14.	1.00крб.	1.-	2.-
15.	3.00крб.	3.-	5.-
16.	5.00крб.	5.-	10.-
↓ 16К		30.-	60.-

Тираж: №14 5092шт. №15 5128шт. №16 3128шт.

1993р. 25 січня. **Надрук синьо – фіолетового кольору на марці СРСР № 4629w**

17.	10.00крб.	-.10	-.20
18.	15.00крб.	-.15	-.30
19.	25.00крб.	-.25	-.50
20.	[illegible]	-.40	-.[illegible]
21.	100.00крб.	[illegible]	2.-

↓ 17К 20К 21К
1.- 2.- 5.- 10.- 10.- 20.-

Тираж: №17 3116шт. №18 2972шт. №19 2890шт. №20 2726шт. №21 2644шт.

22.	10.00крб.	1.-	2.-
23.	15.00крб.	1.50	3.-
24.	25.00крб.	2.50	5.-
25.	50.00крб.	5.-	10.-
26.	100.00крб.	10.-	20.-

↓ 22К 25К 26К
10.-/ 20.- 25.-/ 50.- 50.-/ 90.-

Тираж: №22 76шт. №23 72шт. №24 70шт. №25 66шт. №26 64шт.

27.	40.00крб	-.40	-.80
28.	60.00крб	-.60	1.-
29.	100.00крб	1.-	2.-
30.	200.00крб	2.-	4.-
31.	400.00крб.	4.-	8.-

↓ 27К 30К 31К
2.-/ 4.- 10.-/ 20.- 20.-/ 40.-

Тираж: №27 164шт. №28 144шт. №29 140шт. №30 132шт. №31 128шт.

1993р. 25 січня. **Надрук синьо – фіолетового кольору на марці СРСР № 6025**

32.	10.00крб.	-.10	-.20
33.	15.00крб.	-.15	-.30
34.	25.00крб.	-.25	-.50
35.	50.00крб.	-.50	-.90
36.	100.00крб.	1.-	2.-

↓ 32К 33К 34К 35К 36К
1.-/ 2.- 1.50/ 3.- 2.50/ 5. 5.-/ 10.- 10.-/ 20.-

Тираж: №32 6068шт. №33 6150шт. №34 6232шт. №35 6314шт. №36 5904шт.

37.	10.00крб.	1.-	2.-
38.	15.00крб.	1.50	3.-
39.	25.00крб.	2.50	5.-
40.	50.00крб.	5.-	10.-
41.	100.00крб.	10.-	20.-

↓ 37К 38К 39К 40К 41К
10.-/ 20.- 15.-/ 30.- 25.-/ 50.- 50.-/ 100.- 100.-/ 200.-

Тираж: №37 148шт. №38 150шт. №39 152шт. №40 154шт. №41 144шт.

42.	40.00крб	-.40	-.80
43.	60.00крб	-.60	1.-
44.	100.00крб	1.-	2.-
45.	200.00крб	2.-	4.-
46.	400.00крб	4.-	8.-

↓ 42К 43К 44К
4.-/ 8.- [illegible]
↓ 45К 46К
20.-/ 40.- [illegible]

Тираж: №42 292шт. №43 300шт. №44 [illegible] №45 308шт. №46 288шт.

1993р. 25 січня. **Надрук синьо – фіолетового кольору на марці СРСР № 61[illegible]**

47.	10.00крб.	-.10	-.20
48.	15.00крб.	-.15	-.30
49.	25.00крб.	-.25	-.50
50.	50.00крб.	-.50	[illegible]
51.	100.00крб	1.-	2.-

↓ 47К 48К 49К 50К 51К
1.-/ 2.- 1.50/ 3.- 2.50/ 5. 5.-/ 10.- 10.-/ 20.-

Тираж: №47 17128шт. №48 17056шт. №49 16974шт. №50 16646шт. №51 15744шт.

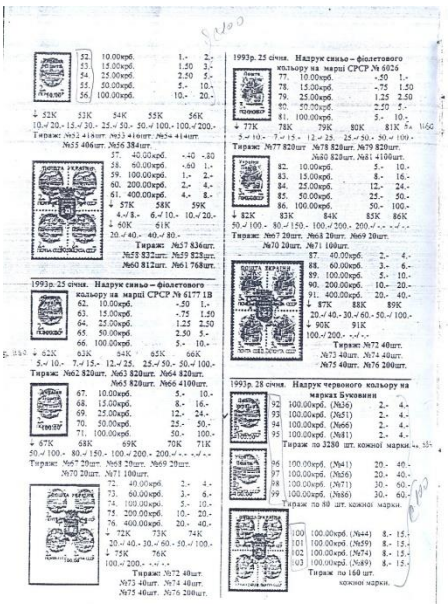

52. 10.00крб. 1.- 2.-
53. 15.00крб. 1.50 3.-
54. 25.00крб. 2.50 5.-
55. 50.00крб. 5.- 10.-
56. 100.00крб. 10.- 20.-

↓ 52К 53К 54К 55К 56К
10.-/ 20.- 15.-/ 30.- 25.-/ 50.- 50.-/ 100.- 100.-/ 200.-
Тираж: №52 418шт. №53 441шт. №54 414шт. №55 406шт. №56 384шт.

57. 40.00крб. -.40 -.80
58. 60.00крб. -.60 1.-
59. 100.00крб. 1.- 2.-
60. 200.00крб. 2.- 4.-
61. 400.00крб. 4.- 8.-
↓ 57К 58К 59К
4.-/ 8.- 6.-/ 10.- 10.-/ 20.-
↓ 60К 61К
20.-/ 40.- 40.-/ 80.-
Тираж: №57 836шт.
№58 832шт. №59 828шт.
№60 812шт. №61 768шт.

1993р. 25 січня. Надрук синьо – фіолетового кольору на марці СРСР № 6177 1В

62. 10.00крб. -.50 1.-
63. 15.00крб. -.75 1.50
64. 25.00крб. 1.25 2.50
65. 50.00крб. 2.50 5.-
66. 100.00крб. 5.- 10.-

↓ 62К 63К 64К 65К 66К
5.-/ 10.- 7.-/ 15.- 12.-/ 25. 25.-/ 50.- 50.-/ 100.-
Тираж: №62 820шт. №63 820шт. №64 820шт. №65 820шт. №66 4100шт.

67. 10.00крб. 5.- 10.-
68. 15.00крб. 8.- 16.-
69. 25.00крб. 12.- 24.-
70. 50.00крб. 25.- 50.-
71. 100.00крб. 50.- 100.-

↓ 67К 68К 69К 70К 71К
50.-/ 100.- 80.-/ 150.- 100.-/ 200.- 200.-/ -.- -.-/ -.-
Тираж: №67 20шт. №68 20шт. №69 20шт. №70 20шт. №71 100шт.

72. 40.00крб. 2.- 4.-
73. 60.00крб. 3.- 6.-
74. 100.00крб. 5.- 10.-
75. 200.00крб. 10.- 20.-
76. 400.00крб. 20.- 40.-

↓ 72К 73К 74К
20.-/ 40.- 30.-/ 60.- 50.-/ 100.-
↓ 75К 76К
100.-/ 200.- -.-/ -.-
Тираж: №72 40шт.
№73 40шт. №74 40шт.
№75 40шт. №76 200шт.

1993р. 25 січня. Надрук синьо – фіолетового кольору на марці СРСР № 6026

77. 10.00крб. -.50 1.-
78. 15.00крб. -.75 1.50
79. 25.00крб. 1.25 2.50
80. 50.00крб. 2.50 5.-
81. 100.00крб. 5.- 10.-

↓ 77К 78К 79К 80К 81К 5.- 10.-
5.-/ 10.- 7.-/ 15.- 12.-/ 25. 25.-/ 50.- 50.-/ 100.-
Тираж: №77 820шт. №78 820шт. №79 820шт. №80 820шт. №81 4100шт.

82. 10.00крб. 5.- 10.-
83. 15.00крб. 8.- 16.-
84. 25.00крб. 12.- 24.-
85. 50.00крб. 25.- 50.-
86. 100.00крб. 50.- 100.-

↓ 82К 83К 84К 85К 86К
50.-/ 100.- 80.-/ 150.- 100.-/ 200.- 200.-/ -.- -.-/ -.-
Тираж: №82 20шт. №83 20шт. №84 20шт. №85 20шт. №86 20шт.

87. 40.00крб. 2.- 4.-
88. 60.00крб. 3.- 6.-
89. 100.00крб. 5.- 10.-
90. 200.00крб. 10.- 20.-
91. 400.00крб. 20.- 40.-
↓ 87К 88К 89К
20.-/ 40.- 30.-/ 60.- 50.-/ 100.-
↓ 90К 91К
100.-/ 200.- -.-/ -.-
Тираж: №87 40шт.
№88 40шт. №89 40шт.
№90 40шт. №91 200шт.

1993р. 28 січня. Надрук червоного кольору на марках Буковини

92. 100.00крб. (№36) 2.- 4.-
93. 100.00крб. (№81) 2.- 4.-
94. 100.00крб. (№66) 2.- 4.-
95. 100.00крб. (№41) 2.- 4.-
Тираж по 3280 шт. кожної марки

96. 100.00крб. (№41) 20.- 40.-
97. 100.00крб. (№36) 20.- 40.-
98. 100.00крб. (№71) 30.- 60.-
99. 100.00крб. (№66) 30.- 60.-
Тираж по 80 шт. кожної марки

100. 100.00крб. (№44) 8.- 15.-
101. 100.00крб. (№59) 8.- 15.-
102. 100.00крб. (№74) 8.- 15.-
103. 100.00крб. (№89) 8.- 15.-
Тираж по 160 шт. кожної марки.

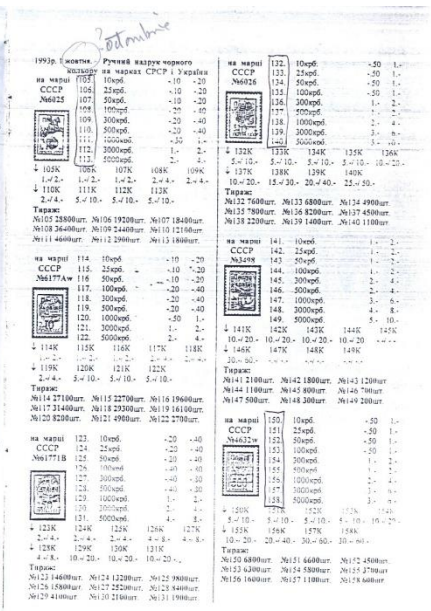

1993р. 8 жовтня. Ручний надрук чорного кольору на марках СРСР і України

на марці СССР №6025

104. 10крб. -.10 -.20
105. 25крб. -.10 -.20
107. 50крб. -.10 -.20
108. 100крб. -.20 -.40
109. 300крб. -.20 -.40
110. 500крб. -.20 -.40
111. 1000крб. -.30 1.-
112. 2000крб. 1.- 2.-
113. 5000крб. 2.- 4.-

↓ 103К 108К 107К 108К 109К
1.-/ 2.- 1.-/ 2.- 1.-/ 2.- 2.-/ 4.- 2.-/ 4.-
↓ 110К 111К 112К 113К
2.-/ 4.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.-
Тираж:
№105 28800шт. №106 19200шт. №107 18400шт.
№108 36400шт. №109 24400шт. №110 12160шт.
№111 4600шт. №112 2900шт. №113 1800шт.

на марці 114. 10крб. -.10 -.20
СССР 115. 25крб. -.10 -.20
№6177Аw 116. 50крб. -.10 -.20
117. 100крб. -.20 -.40
118. 300крб. -.20 -.40
119. 500крб. -.20 -.40
120. 1000крб. -.50 1.-
121. 3000крб. 1.- 2.-
122. 5000крб. 2.- 4.-

↓ 114К 115К 116К 117К 118К
1.-/ 2.- 1.-/ 2.- 1.-/ 2.- 2.-/ 4.- 2.-/ 4.-
↓ 119К 120К 121К 122К
2.-/ 4.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.-
Тираж:
№114 27100шт. №115 22700шт. №116 19600шт.
№117 31400шт. №118 29300шт. №119 16100шт.
№120 8200шт. №121 4900шт. №122 2700шт.

на марці 123. 10крб. -.20 -.40
СССР 124. 25крб. -.20 -.40
№6177ІВ 125. 50крб. -.20 -.40
126. 100крб. -.40 -.80
127. 300крб. -.40 -.80
128. 500крб. -.40 -.80
129. 1000крб. 1.- 2.-
130. 2000крб. 2.- 4.-
131. 5000крб. 4.- 8.-

↓ 123К 124К 125К 126К 127К
2.-/ 4.- 2.-/ 4.- 2.-/ 4.- 4.-/ 8.- 4.-/ 8.-
↓ 128К 129К 130К 131К
4.-/ 8.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.-
Тираж:
№123 14600шт. №124 12200шт. №125 9800шт.
№126 15800шт. №127 25200шт. №128 8400шт.
№129 4100шт. №130 2100шт. №131 1900шт.

на марці 132. 10крб. -.50 1.-
СССР 133. 25крб. -.50 1.-
№6026 134. 50крб. -.50 1.-
135. 100крб. -.50 1.-
136. 300крб. 1.- 2.-
137. 500крб. 1.- 2.-
138. 1000крб. 2.- 4.-
139. 3000крб. 3.- 6.-
140. 5000крб. 5.- 10.-

↓ 132К 133К 134К 135К 136К
5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 10.-/ 20.-
↓ 137К 138К 139К 140К
10.-/ 20.- 15.-/ 30.- 20.-/ 40.- 25.-/ 50.-
Тираж:
№132 7600шт. №133 6800шт. №134 4900шт.
№135 7800шт. №136 8200шт. №137 4500шт.
№138 2200шт. №139 1400шт. №140 1100шт.

на марці 141. 10крб. 1.- 2.-
СССР 142. 25крб. 1.- 2.-
№3498 143. 50крб. 1.- 2.-
144. 100крб. 1.- 2.-
145. 300крб. 2.- 4.-
146. 500крб. 2.- 4.-
147. 1000крб. 3.- 6.-
148. 3000крб. 4.- 8.-
149. 5000крб. 5.- 10.-

↓ 141К 142К 143К 144К 145К
10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20 -.-/ -.-
↓ 146К 147К 148К 149К
20.-/ 40.- -.-/ -.- -.-/ -.-
Тираж:
№141 2100шт. №142 1800шт. №143 1200шт.
№144 1100шт. №145 800шт. №146 700шт.
№147 500шт. №148 200шт. №149 200шт.

на марці 150. 10крб. -.50 1.-
СССР 151. 25крб. -.50 1.-
№6622w 152. 50крб. -.50 1.-
153. 100крб. -.50 1.-
154. 300крб. 1.- 2.-
155. 500крб. 1.- 2.-
156. 1000крб. 2.- 4.-
157. 3000крб. 3.- 6.-
158. 5000крб. 3.- 6.-

↓ 150К 151К 152К 153К 154К
5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 10.-/ 20.-
↓ 155К 156К 157К 158К
10.-/ 20.- 20.-/ 40.- 30.-/ 60.- 30.-/ 60.-
Тираж:
№150 6800шт. №151 6600шт. №152 4500шт.
№153 6300шт. №154 5800шт. №155 3700шт.
№156 1600шт. №157 1100шт. №158 600шт.

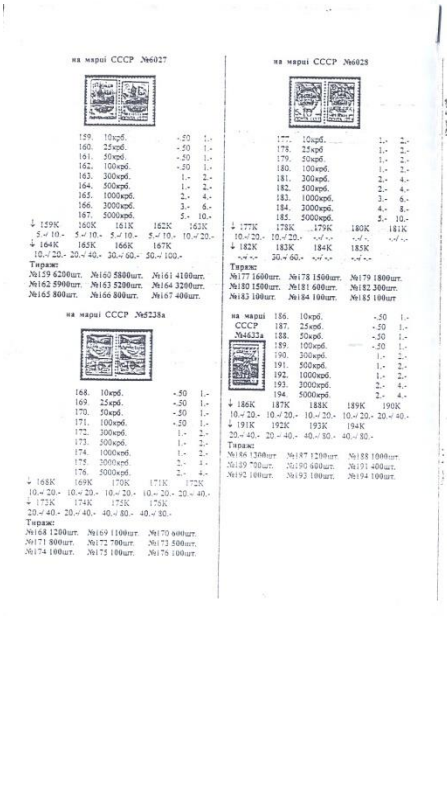

на марці СССР №6027

159. 10крб. -.50 1.-
160. 25крб. -.50 1.-
161. 50крб. -.50 1.-
162. 100крб. -.50 1.-
163. 300крб. 1.- 2.-
164. 500крб. 1.- 2.-
165. 1000крб. 2.- 4.-
166. 3000крб. 3.- 6.-
167. 5000крб. 5.- 10.-

↓ 159К 160К 161К 162К 163К
5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 5.-/ 10.- 10.-/ 20.-
↓ 164К 165К 166К 167К
10.-/ 20.- 20.-/ 40.- 30.-/ 60.- 50.-/ 100.-
Тираж:
№159 6200шт. №160 5800шт. №161 4100шт.
№162 5900шт. №163 5200шт. №164 3200шт.
№165 800шт. №166 800шт. №167 400шт.

на марці СССР №6028

177. 10крб. 1.- 2.-
178. 25крб. 1.- 2.-
179. 50крб. 1.- 2.-
180. 100крб. 1.- 2.-
181. 300крб. 2.- 4.-
182. 500крб. 2.- 4.-
183. 1000крб. 3.- 6.-
184. 2000крб. 4.- 8.-
185. 5000крб. 5.- 10.-

↓ 177К 178К 179К 180К 181К
10.-/ 20.- 10.-/ 20.- -.-/ -.- -.-/ -.- -.-/ -.-
↓ 182К 183К 184К 185К
-.- -.- 20.-/ 60.- -.-/ -.- -.-/ -.-
Тираж:
№177 1600шт. №178 1500шт. №179 1800шт.
№180 1500шт. №181 600шт. №182 300шт.
№183 100шт. №184 100шт. №185 100шт.

на марці СССР №238а

168. 10крб. -.50 1.-
169. 25крб. -.50 1.-
170. 50крб. -.50 1.-
171. 100крб. -.50 1.-
172. 300крб. 1.- 2.-
173. 500крб. 1.- 2.-
174. 1000крб. 1.- 2.-
175. 2000крб. 2.- 4.-
176. 5000крб. 2.- 4.-

↓ 168К 169К 170К 171К 172К
10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 20.-/ 40.-
↓ 173К 174К 175К 176К
20.-/ 40.- 20.-/ 40.- 40.-/ 80.- 40.-/ 80.-
Тираж:
№168 1200шт. №169 1100шт. №170 600шт.
№171 800шт. №172 700шт. №173 500шт.
№174 100шт. №175 100шт. №176 100шт.

на марці СССР №6032а

на марці 186. 10крб. -.50 1.-
СССР 187. 25крб. -.50 1.-
№6032а 188. 50крб. -.50 1.-
189. 100крб. -.50 1.-
190. 300крб. 1.- 2.-
191. 500крб. 1.- 2.-
192. 1000крб. 1.- 2.-
193. 2000крб. 2.- 4.-
194. 5000крб. 2.- 4.-

↓ 186К 187К 188К 189К 190К
10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 20.-/ 40.-
↓ 191К 192К 193К 194К
20.-/ 40.- 20.-/ 40.- 40.-/ 80.- 40.-/ 80.-
Тираж:
№186 1300шт. №187 1200шт. №188 1000шт.
№189 700шт. №190 600шт. №191 400шт.
№192 100шт. №193 100шт. №194 100шт.

на марці СССР №4634 а

195. 10крб. -.50 1.-
196. 25крб. -.50 1.-
197. 50крб. -.50 1.-
198. 100крб. -.50 1.-
199. 300крб. 1.- 2.-
200. 500крб. 1.- 2.-
201. 1000крб. 1.- 2.-
202. 2000крб. 2.- 4.-
203. 5000крб. 2.- 4.-

↓ 195К 196К 197К 198К 199К
10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 20.-/ 40.-
↓ 200К 201К 202К 203К
20.-/ 40.- 20.-/ 40.- 40.-/ 80.- 40.-/ 80.-
Тираж:
№195 1100шт. №196 1000шт. №197 800шт.
№198 500шт. №199 500шт. №200 300шт.
№201 100шт. №202 100шт. №203 100шт.

на марці СССР №4749в

204. 10крб. 1.- 2.-
205. 25крб. 1.- 2.-
206. 50крб. 1.- 2.-
207. 100крб. 1.- 2.-
208. 300крб. 2.- 4.-
209. 500крб. 2.- 4.-
210. 1000крб. 3.- 6.-
211. 2000крб. 4.- 8.-
212. 5000крб. 5.- 10.-

↓ 204К 205К 206К 207К 208К
10.-/ 20.- -.-/ -.- -.-/ -.- 10.-/ 20. -.-/ -.-
↓ 209К 210К 211К 212К
-.-/ -.- -.-/ -.- 40.-/ 80.- 50.-/ 100.-
Тираж:
№204 900шт. №205 700шт. №206 700шт.
№207 500шт. №208 200шт. №209 100шт.
№210 100шт. №211 100шт. №212 100шт.

на марці СССР №6032Б

213. 10крб. 1.- 2.-
214. 25крб. 1.- 2.-
215. 50крб. 1.- 2.-
216. 100крб. 1.- 2.-
217. 200крб. 2.- 4.-
218. 500крб. 2.- 4.-
219. 1000крб. 3.- 6.-
220. 3000крб. 4.- 8.-
221. 5000крб. 5.- 10.-

↓ 213К 214К 215К 216К 217К
10.-/ 20.- 10.-/ 20.- -.-/ -.- 10.-/ 20 -.-/ -.-
↓ 218К 219К 220К 221К
-.-/ -.- 20.-/ 60.- -.-/ -.- -.-/ -.-
Тираж: №213 700шт. №214 600шт. №215 500шт.
№216 400шт. №217 500шт. №218 200шт.
№219 100шт. №220 100шт. №221 100шт.

на марці 222. 10крб. 1.- 2.-
СССР 223. 25крб. 1.- 2.-
№6034 224. 50крб. 1.- 2.-
225. 100крб. 1.- 2.-
226. 300крб. 2.- 4.-
227. 500крб. 2.- 4.-
228. 1000крб. 3.- 6.-
229. 3000крб. 4.- 8.-
230. 5000крб. 5.- 10.-

↓ 222К 223К 224К 225К 226К
10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- -.-/ -.- -.-/ -.-
↓ 227К 228К 229К 230К
-.-/ -.- -.-/ -.- 40.-/ 80.- 80.-/ -.-
Тираж: №222 600шт. №223 700шт. №224 600шт.
№225 300шт. №226 400шт. №227 300шт.
№228 100шт. №229 100шт. №230 100шт.

на марці 231. 10крб. 1.- 2.-
СССР 232. 25крб. 1.- 2.-
№6035 233. 50крб. 1.- 2.-
234. 100крб. 1.- 2.-
235. 200крб. 2.- 4.-
236. 500крб. 2.- 4.-
237. 1000крб. 3.- 6.-
238. 3000крб. 4.- 8.-
239. 5000крб. 5.- 10.-

↓ 231К 232К 233К 234К 235К
10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20.- 10.-/ 20 -.-/ -.-
↓ 236К 237К 238К 239К
-.-/ -.- -.-/ -.- 40.-/ 80.- 50.-/ 100.-
Тираж: №231 500шт. №232 700шт. №233 600шт.
№234 300шт. №235 400шт. №236 200шт.
№238 100шт. №239 100шт. №240 100шт.

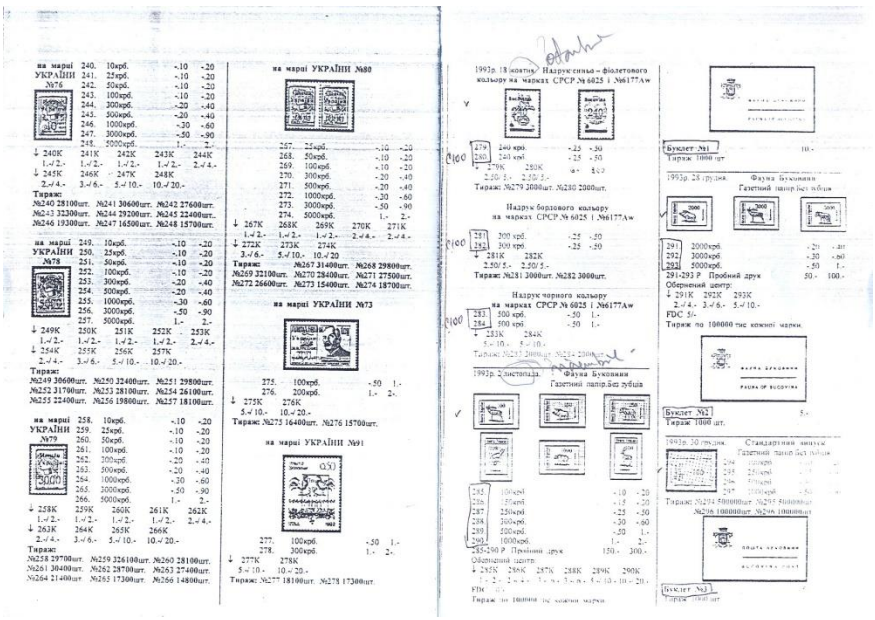

Nu prea cred să fiţi mulţumiţi de imagini. Dar dacă apăsaţi pe o imagine, număraţi până la 3,14… şi apăsaţi iar, veţi putea citi textul. Dacă nu dstingeţi literele, mai număraţi odată până la 3,14… şi apăsaţi iar. Literele moderne slavone sper că le cunoaşteţi. Eu le-am învăţat timp de opt ani la şcoală, sub numele de litere ruseşti, la memorabilele lecţii de limba rusă luate cu fiica Anei Pauker, cea care ne încuraja să învăţăm ruseşte, ca să devenim mai repede cetăţeni sovietici în cadrul RSS Română. Oricum, nu sunt decât o combinaţie de litere greceşti cu latine, este posibil chiar ca ele să fi fost utilizate de populaţia românească înainte de contactul cu slavii. Ar trebui să-i întrebăm oricum pe Chiril şi Metodiu, pre numele lor Constantin şi Mihail, români macedoneni din Săruna, azi Salonic.

Comments (2)

2 comentarii

1. Stimate Domnule Corneluis Ionescu !
Nu , nu cred că este vorba de primul milion ! Cred că este vorba de conştiinţa istorică a unor umili filatelişti , buni cunoscători de istorie poştală uniersală ! EI au ştiut că trebuie lăsată o urmă filatelică în acel uriaş determinant istoric care a avut loc în acea epocă ! Eu cred că aici este vorba despre CONŞTIINŢĂ filatelică !
Cu stimă Filatelică . Andrei , Vatra Dornei
Comentariu by Andrei - Vatra Dornei — 23 decembrie 2011 @ 05:55
2. Sper să aveţi dreptate. Nu cunosc nici un filatelist din nordul Bucovinei. Cred însă că dacă mai sap şi mai comentez mult, o să apară! Şi m-aş bucura nespus. Am putea afla istoricul acestor timbre.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 23 decembrie 2011 @ 11:53

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:46 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

1947 Stabilizarea monetară

30 august 2012

1947 Stabilizarea monetară

A fost prima zguduială a buzunarelor după război. Se zvonise de mai mult timp că o să vină, dar lumea era credulă încă. Nu le ajunseseră încă sovromurile, foametea adevărată şi cea indusă de cotele de alimente ce se duceau în Rusia Sovietică pentru întreţinerea maşinii de război. Chiar şi unii economişti încă mai credeau că nu ne vor lăsa americanii, ne vor băga şi pe noi în Planul Marshall. Ne-au invitat ei dar nu ne-au lăsat ruşii, de teamă să nu le scăpăm din gheare. O altă variantă ar fi fost să se facă un împrumut în America, dar, din aceleaşi motive, nu s-a putut. S-a preferat să se scoată mai mult de jumătate din masa monetară de pe piaţă, luând pur şi simplu toţi banii de pe piaţă şi înapoind doar o mică parte, aproape egal la toţi.

Pe 15 august 1947 a venit şi stabilizarea, o expropriere a banilor de la populaţie. S-au schimbat 20.000 de lei vechi pentru un leu nou, dar cu limite şi nu la fel pentru toţi. Salariaţilor li s-au schimbat 3 milioane de lei vechi iar ţăranilor 5 milioane. În plus, ţăranilor ce îşi dăduseră cotele la stat li s-au mai schimbat încă două milioane şi jumătate de lei vechi. Celor fără de servici li s-a schimbat doar un milion şi jumătate de lei.

Se dădea sfoară în ţară pe la rude şi prin vecini, care vrea bani! Dar cele 3 milioane nu însemnau mare lucru, lumea mai avea şi ea câte ceva, deci nu prea erau amatori. Se dădea jumătate din sumă pentru cei care erau *amabili*.
Monedele le luam noi, copiii, să jucăm pălmicica sau la perete, umblam cu pungi de pânză la noi, pline cu „fise”, căci altceva nu mai reprezentau monedele. Pungile erau verde închis, cu două şnururi la gură, americane get-beget, date în cadrul ajutoarelor pentru copii, pline cine ştie cu ce, că la noi nu au mai ajuns decât pungile goale, ba şi astea date *la negru*.

Cu timbrele a fost o debandadă. Abia se tipăreau şi nu mai erau decât maculatură. S-au încercat tot felul de fiţe. Serii mici, urmate de serii mari, tiraje reduse, degeaba. Abia acum, după 45 de ani au început şi timbrele de inflaţie să aibă cât de cât o valoare. Nu avea plicul atâtea feţe pe care să se lipească timbrele. A apărut şi la noi „covorul de timbre”, toată faţa plicului acoperită de timbre. La stabilizare naşii mei au rămas cu nişte saci buni plini cu bani, cu toate că băgaseră destui alţi saci în tablouri de valoare, care le-au prins bine în timpurile care au mai venit. Au trebuit să plătească gunoierii ca să le ia sacii cu bani. Fusese director la Malaxa. S-a descurcat pe urmă înfiinţând o cooperativă ce făcea mingi de cauciuc! A mai mers treaba un pic. Pe urmă ceva închisoare, apoi a tot vândut din tablouri. Sau le-a dat mită. Până şi comuniştii au devenit colecţionari …

Vă arăt o faţă, de fapt un spate de plic pe care sunt lipite nu mai puţin de 50 de timbre uzuale cu Regele Mihai, în valoare de 200 lei fiecare, deci 10.000 de lei în total.

covor de timbre - inflaţia - 12 iulie 1947

Comments (4)

4 comentarii

1. Groaznice timpuri! Nu vreau sa ma gandesc ce-au simtit oamenii atunci cand, peste noapte, s-au trezit cu… nimic. Ce-mi aduc aminte din frageda copilarie (jumatatea anilor ’70), in legatura cu “pungile americane”, sunt fisicurile de monede de 100 Lei Mihai I descoperite in podul casei din Gugesti – Vrancea (casa batraneasca a bunicii din partea tatalui, maica-mare cum ii spuneam toti nepotii), acolo unde imi petreceam vacantele de vara. Au fost primele aventuri in lumea colectiilor si primele povesti adevarate auzite despre “Stabilizarea din ’47”, “plecarea Regelui” si saracia ce-a urmat.
   Comentariu by kolector — 30 august 2012 @ 19:38
2. Au mai fost evenimente oarecum asemănătoare şi mai recent. Mi-aduc aminte că prin ’91 (parcă) m-a lăsat Stolo fără contul în valută, schimbându-mi banii la cursul “oficial”. Apoi, parcă

prin ’96 s-a dublat dolarul peste noapte. 😟
Comentariu by Peter — 30 august 2012 @ 21:23

3. @Peter
Dar 1952? Reforma monetara? Iar in 92, parca, nu am mai putut participa la nici o licitatie, pentruca nu aveam valuta, trebuia s-o cersim de la guvern
Comentariu by Cornelius Ionescu — 30 august 2012 @ 22:13
4. @kolector
Asa este. Monedele de 100 de lei cu Mihai multi ani le-am găsit pe strada, pe lângă garduri, aşa cum au fost măturate cu târnul, pe lângă borduri, prin poduri sau pivniţe.Erau pe jumătate – în grosime ruginite deoarece cred că erau placate, poate cu nichel.

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:43 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Cartă postală

11 decembrie 2011

Cartă postală

Domnul Max Peter a prezentat ieri aici, printre diferite obiecte filatelice de la licitaţii şi o carte poştală, aparent fără text, fără expeditor şi fără adrisant, dar care şi-a găsit singură sau ajutată de proprietar, drumul până în Belgia. Eu, ca Ionescu Necredinciosul (!), copiai imaginea prezentată şi o băgai în moara fără de fund a Photoshop-ului. Speram să depistez ceva, dar nu am găsit decât, cum era de aşteptat, urmele unui text din păcate ininteligibil, pe cinci rânduri, unul din cuvinte fiind subliniat, probabil localitatea de destinaţie.
Iată mai jos cartea poştală cum se prezintă dânsa şi cartea poştală trecută prin filtrul arheo-filatelic. O fi aşa sau nu, oricum este interesant!

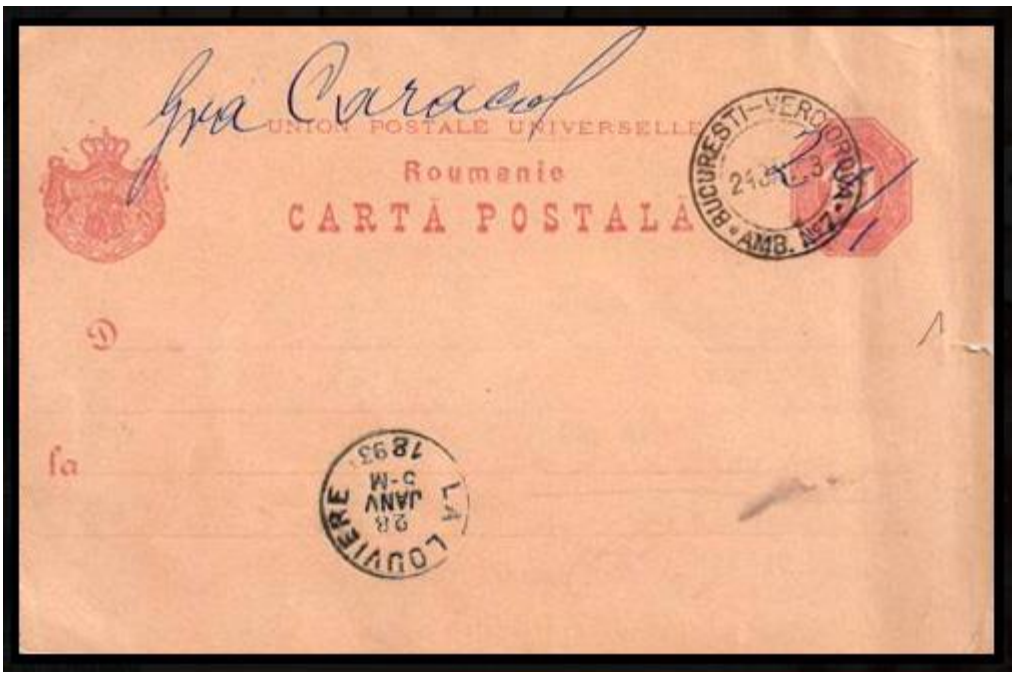

CARTA POSTALĂ prezentată de dl. Max Peter

CARTA după încercările de descifrare nereuşite ...

Comments (1)

Un comentariu

1. Deşi nu am scris pe blog la piesa cu pricina, acest lucru îl încercasem şi eu, verificând fiecare canal, după ce transformasem imaginea din 8 în 24 de biţi (acum, nu exclud ca unele posibile elemente să fi dispărut şi pe timpul scanării de către proprietar).
   Un nene de prin Germania a realizat un filtru (compatibil şi la Photoshop, dar şi la orice soft care acceptă pluginuri de tip *.8bf) care mimează destul de bine "examinarea" unei fotografii la o lampă virtuală atât cu ultraviolete, cât şi cu infraroşii. La examinarea cu acest filtru, mie nu mi-a apărut nimic (mulţi habar n-au câte informaţii pot fi găsite într-o simplă imagine…).
   Ţin să vă mulţumesc frumos pentru menţionare şi să vă doresc o seară cât mai plăcută!
   Comentariu by Peter — 11 decembrie 2011 @ 18:39

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:42 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Comoara din Deva

18 septembrie 2011

Comoara din Deva

Deva la 1600

Deva. Orăşel destul de mare, cu o mică parte din "Oraşul Vechi" scăpat de la demolările comuniste, restul arătând ca la mine în Pantelimon, cu blocuri-dormitor înghesuite unul în celălalt. Pentru mine nu a reprezentat la început decât o staţie de schimbat trenul spre Sarmisegetuza Regia. Bineînţeles că am profitat de existenţa Muzeului de Istorie, ce nu poate fi nici ocolit, dar nici admirat. Magna Curia, casa în care este cazat, aflată în parcul de la poalele Cetăţii, oricum n-are nimic în comun cu un Muzeu al Civilizaţiei Dacice. Datează din 1621 şi a

trecut prin trei faze de construcţie şi reconstrucţie, de la renascentism la baroc şi mai apoi la nimic. Este şi acum închis, ca mai toate muzeele noastre de istorie din ţară, neexistând bani nici măcar pentru stabilizarea construcţiilor în care funcţionează. Cât despre vestigii dacice, acestea puteau fi văzute la Cluj şi Bucureşti, dar şi acestea sunt închise acum, banii fiind necesari construirii unor teleferice ce nu duc nicăieri şi a unor stadioane pentru nimeni, ba chiar şi a unor bazine de înnot ce s-au închis a doua zi după inaugurare. Ca la noi. Găina aia vopsită din guvern ce zgârmă în finanţele statului ca în bătătura ei, altceva nu ştie să facă. Tot în Parc, se afla şi Închisoarea oraşului, acum Tribunal, ca să nu se mai audă convorbirile cam neliterare ale deţinuţilor, precum şi începutul drumului de aces la Cetate. Am urcat cred că vreo oră, pe aleile în serpentine ce nu se mai terminau. Acum ai un teleferic, plăteşti, dar face. Să sperăm că se va putea reface şi Cetatea, aşa cum are de gând Municipalitatea. Când să cobor, am ieşit prin spatele Cetăţii, unde am constatat că ajungea şi o stradă largă, să poţi merge cu căruţa. Si eu care le plângeam de milă constructorilor …

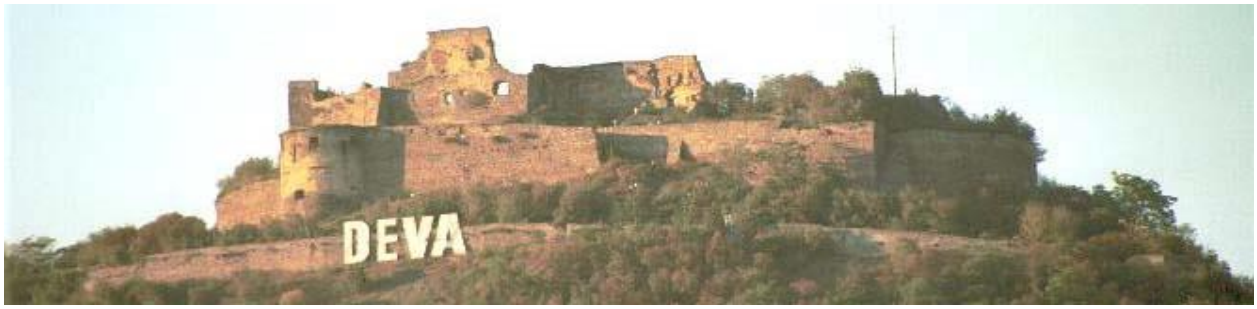

Cetatea Devei, acum, cu etichetă, să nu se confunde

Cetatea se află pe vârful unui nec vulcanic, la fel cum este şi Măgura Uroiului, tot din acea zonă. Lava nu a mai ajuns să dea pe afară, s-a răzgândit, a pierdut momentul propice, s-a răcit şi pe urmă n-a mai fost bună decât de postament pentru cetăţi, la început neolitice, dacice, apoi medievale. Iar oamenii au început să ia din bazaltul lor pentru tot felul de construcţii, inclusiv pentru sanctuarele de la Sarmisegetuza Regia. Când urci sau cobori din Cetate, nu se poate să nu dai cu nasul de Decebal călare, Decebal cu p… tăiată. Ceauşeasca, plină de oroare sau de poftă, văzând ditamai sula armăsărească stând acolo dedesubt, a dat ordin să se rezolve. Legenda locală spune că însuşi Ion Jalea, în calitate de tată al statuioiului, a pus o mână pe bomfaier şi una pe instrumentul cel mare al harmăsarului dac şi a bomfăruit până a rămas cu scula cea mare şi invidiată într-o mână. Nu se ştie unde a ajuns aceasta. Părerile sunt împărţite. Unii spun că a luat-o coana Leanţa şi ba că o ţinea sub pernă, nu se ştie în ce scop, ba că a plantat-o în grădină, acolo la Snagov, unde era bine păzită. Din alte surse aflăm că Ion Jalea ar fi luat-o, ar fi lustruit-o bine, bine, aşa cum făcea şi Brâncuşi cu Domnişoara Pogany, ar fi pus-o pe un soclu şi i-ar fi trimis-o mai târziu unuia pre nume Radu Varia la Paris, marele specialist în astfel de chestii, să lingă ceva ditirambe. Oricum, devenii îi spun acum locului cu celebra statuie “La Cal”, căci altceva, bietul de el, nu mai este.

Decebal pe harmăsarul devenit cal

Şi cum eram eu în Deva, cum puteam să nu întreb dacă există un magazin filatelic? Şi unde să întreb? La o mare librărie, plină ochi de tineret, ceea ce m-a cam descumpănit. Era şi bine aprovizionată, iar cărţile puteau fi un pic răsfoite, ceea ce mi s-a părut aproape de necrezut. Mi-au explicat cu multă amabilitate cum pot ajunge la Magazinul Filatelic. La Magazin vânzătoarea m-a mirosit imediat că sunt din Bucureşti şi mi-a spus că nu vinde decât filateliştilor din Deva, care au abonament. Ia uite dom'le ce discriminare ! Aşa într-o doară am cerut două plicuri cu premii. Acum vă daţi poate seama că amintirile de faţă mi-au fost inspirate de domnul Daniel Marcu prin articolul şi răspunsul la comentariul meu. Am luat plicurile, am ieşit şi le-am deschis. Minune! În fiecare din ele se lăfăiau câte două tripticuri din Sateliţii artificiali, cu supratiparul Bruxelles, întors. N-mi venea să cred. Păi cine mai găsise aşa ceva într-un prăpădit de plic cu ştampilate? Eu nu.

Comoara din Deva

Am plecat ţopăind spre gară, am ajuns la Orăştie, am ajuns şi la Cosoneşti şi la Blidaru şi la Sarmis cea atât de schingiuită de arheii cei cu multă poftă de sulincă. Tot timpul am fost cu gândul la timbrele mele cu supratipar, erau primele pe care le achiziţionasem şi încă într-un mod atât de ciudat. Le cumpărasem eu când au apărut, în 1958, dar doar o serie cu supratipar

normal. De unde bani pentru toate variantele posibile, sau, aşa cum ar fi trebuit, pentru două coli? Aşa că în plicurile din Deva, pentru mine a fost o adevărată comoară, un fel de cosoni dantelaţi şi cu supratipar, dacă puteţi concepe!
În Bucureşti, repede la Doamna Blonda de la Filatelie, unde am luat imediat nişte plicuri cu aceeaşi serie cu cea din Deva. Stupoare!. Nici urmă de tripticuri supratipărite! Am întrebat-o pe amabila doamnă ce se întâmplă şi am aflat că niciodată nu a auzit să se fi pus în plicuri aşa ceva. Şi când eu susţin că ZONA este ZONA MINUNILOR, nu mă crede nimeni …
Ce aţi fi făcut în locul meu? Cred că nimic deosebit. Aţi fi pus bine în clasor seriile şi … tot înainte.
Eu? Eu mi-am mai făcut câteva zile libere de la servici, am luat frumuşel trenul şi aşa nebărbierit am aşteptat deschiderea magazinului din Deva. Când m-a văzut vânzătoarea, parcă a văzut pe Dom Dracu. Nici nu a deschis magazinul, m-a întrebat ce doresc, i-am explicat eu cât am putut de frumos, m-a informat că magazinul este pentru filateliştii din Deva. Ce caut eu tocmai de la Bucureşti, acolo unde avem de toate, în Deva, aici unde ea se zbate să mulţumescă pe puţinii filatelişti. Am crezut că vrea ciubuc, ce mai tura-vura. I-am dat de înţeles cât de recunoscător o să fiu, dar degeaba. A intrat în magazin, a încuiat uşa după ea, lăsând pe bietul filatelist bucureştean să stea afară ca la Canossa. A dat cam un sfert de oră de telefoane, cine ştie cui, pe urmă m-a lăsat înlăuntru şi mi-a spus
- Nu vă dau decât două plicuri, avem şi noi copii aici.
Mi-a dat până la urmă, în urma milogelilor, patru plicuri. Între timp ieşiseră şi copii Devei de la şcoală să-şi cumpere raţia de plicuri. Şi-au luat-o, le-au deschis acolo, în faţa magazinului, iar unul, aşa ca între filatelişti
- Nenea, vrei să facem un schimb ?
- Dece nu ?
Şi am făcut acolo pe loc un schimb. Eu am luat Expoziţia Bruxelles de la ei şi le-am dat toate celelalte timbre din plicurile mele. Hop şi vânzătoarea
- Dacă nu plecaţi acum, chem Miliţia!
Ce era să fac ? Am încheiat tranzacţiile şi m-am dus repede la gară, trenul la Orăştie, autobuzul la Cosoneşti, Dom Camion până la Grădiştea.
Aşa am găsit eu Comoara din Deva.

Comments (2)

2 comentarii

1. Salutare !
   În fond le-aţi salvat de la pierdere ! Ce puteau înţelege nişte copii ? Oricum , nu aveau ce căuta în plicurile filatelice . Dar aşa încep minunile în filatelie şi apoi nu te mai saturi de căutat !
   Salve !
   Comentariu by Andrei - Vatra Dornei — 23 septembrie 2011 @ 22:42

2. Ceea ce n-am spus, este că i-am atenţionat că sunt nişte timbre pe care nu le-am găsit încă în plicuri. Toată lumea a fost mulţumită, înafară de vânzătoare, care nu putea concepe să vândă şi unora care nu erau din Deva. Cât despre mărci, ele sunt reprinturi, făcute pe hârtie cu alt tip de filigran, adică exact ce căutam eu mai mult! Era epoca “arondărilor” la alimente iar ea extinsese aria! Sănătate şi să ne crească colecţiile!
Comentariu by Cornelius Ionescu — 24 septembrie 2011 @ 09:14

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:40 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Cluj

27 august 2011

Cluj

Clujul, poate nu vă vine să credeţi, dar nu ni l-a dat doar pe Bok cel de fapt din Răchiţele, din satul acela lung, lung de tot, ce se află pe drumul de la Padiş la Huedin, drum ce l-am făcut aproape tot pe jos, căci nu trecea nici o *ocazie*, fiind sâmbătă. Pe Bok nu l-am întâlnit, probabil era la ora de coasă. Clujul ne-a dat Caritasul, acea instituţie minunată ce a schimbat pentru o perioadă centrul ţării, toată lumea mergând la Cluj, nu la Bucureşti şi nici măcar la Roma. Când s-a dus dracului şandramaua, lucru de mirare pentru mai toţi rrromânii, ce în general nu au nici cea mai mică idee că matematica chiar foloseşte şi la altceva în viaţă decât la numărat găinile din bătătură, atunci i-a venit ideea şi directorului meu, ardelean de la Bobâlna, om cu facultate, chiar dacă se numea ASE, să se pricopsească, înscriindu-se şi el. Sigur că a pierdut toţi banii, spre marea lui dezamăgire.
Tot din Cluj vine şi Funar, simpaticul Funar ce a încercat să tricoloreze băncile din parcuri. Clujul are şi Grădina Botanică cea mai frumoasă din ţară, dotată şi cu un pârâiaş şi cu nişte splendide sere. Are şi cei mai mulţi tineri pe metru pătrat, statutul de oraş universitar neputând să-ţi scape din vedere. Are şi cel mai bine dotat muzeu de Istorie, închis permanent, ca şă fratele său din Bucureşti.

Clujul mai an. În prim plan, trei filateliste pun de o schimbată. Gravură în cupru, 30.5 x 52.5cm, G. Hoefnagel, 1617

Dar Clujul ne-a dat nouă şi teribila emisiune Cluj, fratele mai mare al celeilalte emisiuni, Oradea. Aceste emisiuni sunt o provocare pentru toţi filateliştii, pentru simplul motiv că nu au ce cerceta la ele. Toată treaba a făcut-o pentru el dar şi pentru toate generaţiile viitoare de filatelişti, un neamţ ardelean cu nume unguresc, Adalbert Bela Szalay.

Sigla lui A.B.Szalay

Poate pentru unii este cunoscut prin cele poate cincisute de drumeţii pe care le-a făcut în Munţii Făgăraşului pentru a lămuri toponimia fiecărui vârf, fiecărui plai, fiecărui lac, pârâu, în limba germană. Tot aşa lucrând aşezat şi temeinic, în anul de graţie 1935 a publicat în nemţeşte şi numai în nemţeşte, la Sibiu, Sibiul din Transsylvanien, a precizat dânsul, o carte în două volume, numită modest pentru un neamţ “Hohere Philatelie”.

HÖHERE PHILATELIE
die PHILATELIE der ZUKUNFT
KINEMATISCHE PHILATELIE oder die PHILATELIE ohne GRENZEN, d. i. BOGENPLATZ-PHILATELIE mit ihren 8 NEUEN HILFSWISSENSCHAFTEN:
VON
Dr. ADALBERT BÉLA SZALAY
ACHTUNG AUSLÄNDER!
SIBIU 1935 N-SZEBEN HERMANNSTADT

[Adalbert Bela Szalay - Hohere Philatelie, 2 vol. 1046 p. 1935, Sibiu]

Sunt descrise acolo toate mărcile celor două emisiuni, la nivel de marcă şi de coală. Şi atât de *hohere* este cartea asta, că n-o să vezi în ea nici măcar o reproducere a unei mărci. Totul este descris în cuvinte – nemţeşti, bineînţeles – ca la o comunicare sau la un brevet de invenţie. Dacă nu ştii nemţeşte şi cam ăsta este cazul general în ziua de azi, te uiţi la ea ca la o carte scrisă în arabă. Degeaba cauţi pe cineva care să-ţi traducă. Dacă nu e şi filatelist şi filatelist din acela înrăit, tot degeaba, mai bine nu apelezi la nimeni. Nu merită nici să propui unei edituri s-o traducă şi s-o tipărească. Acţiunea ar fi sortită falimentului. În ce tiraj s-ar putea vinde? Douăzeci, poate treizeci de exemplare. Asta dacă nu cumva convingi pe chinezi să înveţe limba română, să se apuce de filatelie transilvană şi să le explici ce bine ar fi să aibă o astfel de carte.

Blocul de 8 mărci PORTO 20 bani, supratipar inversat © C.I.

După ce am obţinut-o după multe căutări şi evident dintr-o întâmplare, mi-am pierdut câteva luni răsfoind-o, aşa cam cum se uită un cotoi într-un calendar, după care am pus-o în bibliotecă, unde trage şi azi la soamne.
Asta nu m-a convins totuşi să nu mai colecţionez minuni din emisiunile Cluj – Oradea.
Supratipare inversate, deplasate în sus, în jos, în stânga şi în dreapta, litera i lipsă, litera i depărtată, litera i întoarsă, abklatsch, supratipare duble, vorba aia, nimic nu mi-e străin! Dar tot mai găsesc câteodată o piesă pe care nu mă interesează dacă este catalogată de nemuritorul A.B.Szalay şi mă dau peste cap să fac rost de ea.
Un supratipar inversat de 20 de bani cu un tiraj de 100 de bucăţi când îl găseşti într-un bloc de 8, rândurile 3 … 6, coloanele 9 şi 10, cum poţi să acţionezi? Doar luându-l, punându-l într-o poşetă pe măsură şi apoi în clasor, la locul lui. Şi cu mare greutate, punându-l puţin în scaner, ca să poată ajunge pe blog.

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:35 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Asistenţa Socială negumată, coli

17 august 2011

Asistenţa Socială negumată, coli

Domnul Max Peter, cu serialul dânsului despre coli, mă bagă în ceaţă. Nu îmi pare rău, aşa am motive să mai zgârm în colecţie, de fapt pot să-i spun chiar grămadă. În fond ce este aceea o grămadă? Păi atunci când nu poţi să spui exact o bucată, două bucăţi, trei bucăţi, patru bucăţi, cinci … Vine un moment când există nişte bucăţi pe sub bucăţile deja numărate şi când renunţi să le mai numeri. Aceea este o grămadă. Această punere la punct mie îmi era strict necesară. Domnul Max Peter îmi dă imboldul necesar să mai caut în grămadă, aşa cum de altfel îmi dă mereu şi domnul Daniel Marcu. La fiecare articol de al dânşilor mă pun pe roate şi sap. Sap în grămada de clasoare, bibliorafte, cutii, plicuri transparente sau nu. Câteodată nu am nimic de spus, au dreptate şi atât. Câteodată mai am şi eu ceva piesuţe sau piesoaie care confirmă, pot să spun consolidează afirmaţiile dânşilor. Nu mi-aş permite să prezint piese care să infirme vreo afirmaţie de-a Domniilor Lor. *(Tuse repetată din publicul cititor. Oare pluralul de la tuse este tuşi? O grămadă de tuşi. Asta trebuie să fie. Sunt foarte mulţumit când am dreptate întotdeauna. Rumoare generală)*. Nu îmi stă în caracterul meu bine format în selectele cartiere ale Bucureştiului, Floreasca şi Pantelimon *(Tuse repetate din partea filateliştilor şi nefilateliştilor; hohote de râs prelungite. Totuşi parcă ar suna mai bine hohoţi de râs. Dar doar pentru mine)*.

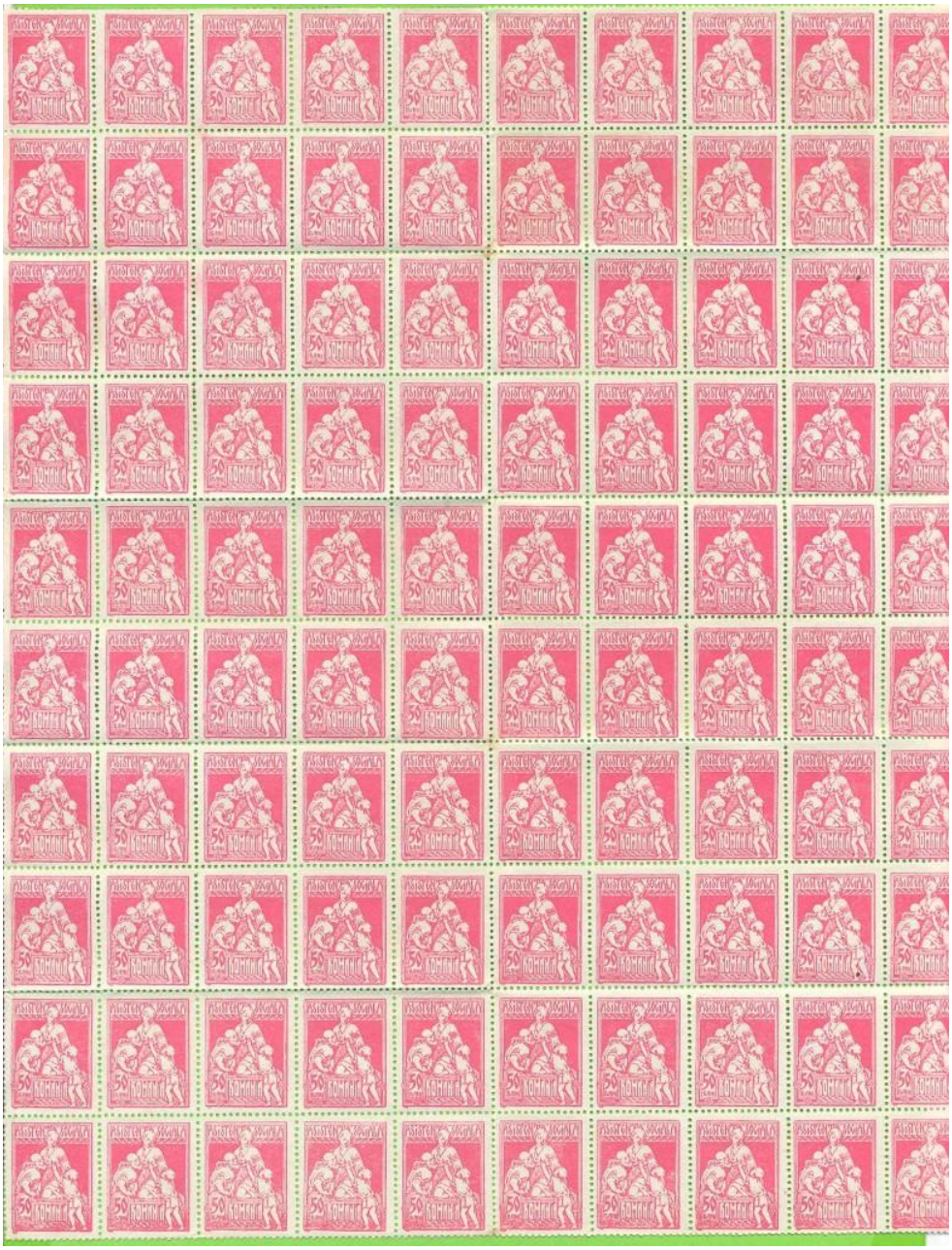

50 bani rosu, negumat. Bineînţeles că nu a intrat tot nici în scaner. Restul se deduce. © C.I.

Colţul din stânga jos, cel cu găurică. Puteţi apăsa de două ori ca să priviţi prin dânsa. © C.I.

De unde am pornit şi unde am ajuns? De la coli de timbre. Coli de timbre de asistenţă socială. În deneuitatul Talcioc din Pantelimon, până nu s-a pus aproape generalul Onţanu de fă*cu cur*at, am găsit nişte ciocolate. Cine rezistă să trecă pe lângă nişte ciocolată şi să nu se înfrupte din ea? Eu nu. Deci le-am luat, erau două pacheţele, unul cu Asistenţa Socială de 50 de bani roşu şi alta cu Timbrul Aviaţiei, de 10 bani. Mare scofală o să ziceţi. nu aveţi decât să spuneţi ce doreşte inimioarele dumneavoastră, vorba veche din marină.

Eheheeei, dar când le-am desfăcut ce-am găsit eu? Asistenţa Socială era formată din coli întregi, comerciale, de 100 de mărci, împăturite de apăreau doar zece mărci, cât să fie ca o ciocolată. Iar pe verso nici urmă de gumă, nici de maşină nici de mână. Erau pur şi simplu negumate. Şi fără filigran. Aveau ele ceva aşa mai distinctiv, două găurici, una sus şi alta jos, amândouă pe stânga. M-aş fi mirat să nu aibă. Dar chestia cu lipsa gumei mă tot face de atunci, de câţiva ani să meditez. Dar cum meditaţia nu face întotdeauna bine, depinde de cine ţi-o dă, vă arăt şi dumneavoastră, dacă o încăpea pe blog, coala de 100 şi un colţ cu găurica cea ca pentru un ac. Să se fi vândut dânsele chiar aşa, în ciocolate, ca un fel de chitanţă pentru donatorii cu dare e mână? Că de lipit pe undeva nu poate fi vorba. Niciunde.

Cât despre Timbrul Aviaţiei, nici cu dânsul nu erau lucrurile curate. Sunt tipărite pe hârtie cenuşie, aşa cum s-a mai întâmplat cu câteva emisuni de prin 1941 însă, *Un an Bucovina, Un an Basarabia, Pentru Transnistria – Miron Costin* şi din 1945, *Apărarea Patriotică II*. Nu mai erau coli întregi însă ci bucăţi de 2×5=10 mărci. În compensaţie erau jumătate cu filigranul normal şi jumătate cu capul în jos, deci provin din cel puţin două coli de tipar.

Comments (3)

3 comentarii

1. M-aş bucura nespus să aud cât mai des: “Băi, vrei să vinzi chifle? Uite piesa colea, că nu-i ca tine!”. Asta ar însemna două lucruri: că ce (mai) scriu se citeşte, şi că subiectul (încă mai) interesează pe cineva. Apoi, aş avea prilejul să văd ceva ce n-am cunoscut.
   Problema cu colţurile găurile la mărcile din colţurile de coală datează de mult, încă de pe la mărcile emisiunii “Bucureşti I”, întâlnindu-se apoi aproape la toate emisiunile ulterioare. Un exemplu voi publica şi eu azi sau mâine (să văd când voi avea timp).
   În ceea ce priveşte emisiunile din perioada de după 1930, veţi vedea continuarea studiului cu colile, s-ar putea să mai căutaţi prin grămezi, pentru că voi prezenta lucruri interesante, neluate în seamă sau necunoscute până acum.
   Problema cu marginile de coală: nu există nicio marcă sau emisiune care să se fi tipărit fără margini (tehnologic, nu se poate). Numai că mărcile cu margini sau colţuri de coală au ajuns mai rar pe piaţă.
   Vă mulţumesc frumos pentru completare!
   Comentariu by Peter — 17 august 2011 @ 10:57
2. Am dat click. Si inc-un click. Si tot nimic. Nu-i vorba ca nu cred, dar eram curios sa vaz tipu’ de gaurica… Vina mea ca am desconsiderat apriori colile de Asistenta Sociala si Timbrele de ajutor. La Timbrul aviatiei e prima data cand vad probele pe hartie gri. Invatam, invatam, tovarase!
   Comentariu by kolector — 17 august 2011 @ 21:25
3. Timbrul aviatiei poate fi admirat aici http://colectii.toateblogurile.ro/?s=Proba%2C+proba%2C+unde+e+proba%3F+IATA+PROBA!+ de unde l-am şi copiat profitând că tipul care le-a pus pe sit nu a scris nimic despre copyright! Găurica, dacă se apasă odată pe imagine, apare separat pe un ecran, dacă se mai apasă odată, se măreşte, este drept că nu cine ştie ce, dar sufi ca să se vadă găurica, ce este puţin ovalizată, probabil că a tras cineva de coală când mai era prinsă, nu prea înţeleg cum şi cu ce. Este foarte în margine ca să cred că a fost vorba de un ac. Mai că îmi vine să cred că era vorba doar de un ghidaj pentru potrivirea în maşina stomatologică, vreau să spun în maşina de făcut dinţi,

dantelăreasa mai precis.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 17 august 2011 @ 23:11

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:20 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Falsuri

14 iulie 2011

Falsuri

Toate sunt falsuri şi luate ca atare. Dar cred că vă daţi seama ce m-aş bucura să-mi spună cineva "Nu, cutare marcă nu este falsă!" Aş sări în sus de bucurie, evident. Si mai am niste pagini, din pacate din primele aparitii simpatice, pentru care nu pot baga mâna în foc că sunt toate autentice. Stau tot timpul în mână cu etichetuţele pe care scrie cu roşu "fals" când mă uit la ele. O sa le pun şi pe acelea pe blog, cu rugamintea să va aruncaţi un ochi – la figurat, evident – pe ele!

Ceea ce mă nedumireşte este că nu am mai postat nimic despre obiecte filatelice de câteva luni bune, ocupându-mă mai mult de soarta "ZONEI"! Sau v-au plăcut şi dvs. ştirile din ZONĂ ceeace nici nu aveţi idee ce m-ar bucura, sau din lipsa oricărei reviste filatelice şi a actualizărilor pe bloguri! No, care o fi adevărul? Oricum vă mulţumesc foarte mult.

Comments (5)

5 comentarii

1. eu votez pentru ZONA! sper chiar sa devina cu timpul o carte.
   Comentariu by cornel airinei — 14 iulie 2011 @ 23:28

2. @cornel airinei Nici nu mă aşteptam la altceva din partea dumneavoastră! dar totuşi aşa, niste mărci cu reproduceri de arta, ce ziceti? Le am aproape pe toate, adica până acum doi ani pe cele din Franta, asa numitul “Muzeu al Omului”, apăreau doar două, trei pe an, gravate, colorate, tot dichisul. Poate vă fac totuşi filatelist, nu vedeţi că până şi Vulpi5 …
Comentariu by Cornelius Ionescu — 14 iulie 2011 @ 23:33
3. Şi pentru falsuri sunt colecţionari înrăiţi, care se apucă şi le descriu pătimaş, cu o mulţime de desene şi săgeţi…
Comentariu by Peter — 15 iulie 2011 @ 07:43
4. Buna ziua.Mi-ati putea spune daca timbrele pe care le-am achizitionat recent sunt autentice?Adresa este (http://simmar555.blogspot.com/)
Comentariu by Marian simionica — 24 iulie 2011 @ 15:59
5. Blogul dvs. la care mă trimiteţi este doar pentru adulţi. Nu servesc. Nu reveniţi.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 24 iulie 2011 @ 16:58

luni, 14 aprilie 2014

BUCOVINA 1992-1993 – VI

21 decembrie 2011

BUCOVINA 1992-1993 – VI

Mai precis

Iată câteva plicuri circulate, dotate cu timbre “Bucovina” din 1993, seria “Fauna Bucovinei”

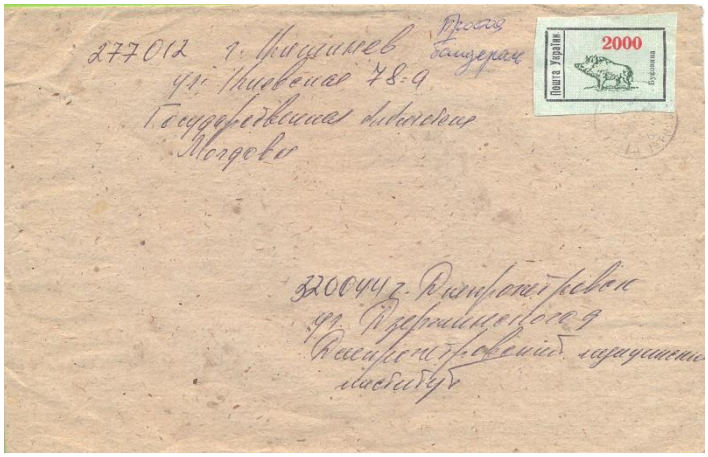

Bucovina Plic 1 - îmi aparţine

Bucovina Plic 2 - îmi aparţine - *Dovadă* cu care erau comercializate timbrele

Bucovina Plic 3 - de pe Internet

Bucovina Plic 4 - de pe Internet

Bucovina Plic 5 - de pe Internet

Bucovina Plic 6 - de pe Internet

În urma consultării *Catalogului mărcilor locale provizorii din Federaţia Rusă, Fostele ţări sovietice şi baltice 1991-1995 , falsuri şi mărci fantastice 1991-2007*, autor Evghenii Obuhov, publicat la Moscova în 2008 şi pus la dispoziţie prin amabilitatea dlui Max Peter, pot spune că reproducerile mărcilor menţionate în postarea “Precis” din 18.12.2011, ce sunt de vânzare pe Internet pe situl de licitaţii francez *Delcampe.fr* aparţin categoriei

СПЕКУЛЯТИВНЫЕ ФАНТАСТИЧЕСКИЕ ВЫПУС

Şi nu trebuie să fi luat multe lecţii de limba rusă ca să-ţi dai seama că este vorba de nişte timbre fantastice şi speculative, după cum de altfel bănuiam, doar văzându-le *faţa* animăluţelor de curte din supratipare când au auzit că a venit Ignatul!

Vă urez “Sănătate, numai bine şi să trăim”!

Comments (2)

2 comentarii

1. Salutare CORNELIUS !
   Mă bucur imens că au circulat ! Felicitări pentru ceea ce posezi ! Părerea mea este că sunt AUR CURAT FILATELIC ! Lumea trebuie să se mai coacă ca să priceapă şi să aprecieze momentul , CLIPA Istoriei !
   Cu amiciţie filatelică , Andrei , VATRA DORNEI , Suceava , Bucovina
   Comentariu by Andrei - Vatra Dornei — 23 decembrie 2011 @ 06:24
2. Salutare Cornelius !
   Dau un kil de vin filatelic ca să găseşti povestea acestor timbre !
   Andrei , Vatra Dornei , Bucovina , Suceava
   Comentariu by Andrei - Vatra Dornei — 23 decembrie 2011 @ 06:29

Publicat de Cornelius Ionescu la 10:01 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteți către Pinterest

BUCOVINA 1992-1993 – V

18 decembrie 2011

BUCOVINA 1992-1993 – V

BUCOVINA 1992-1993 – V

Precis

Harta Bucovinei şi Ţinutului Herţa, cu jepcuirea de către sovietici, încă în vigoare

Toate aceste timbre, provizorii cum au fost ele, au circulat. Poate că mai mult şi le-au trimis filateliştii între ei, dar au circulat oficial. Sunt cunoscute şi din literatura de specialitate, dar şi văzute de mine. Am chiar un plic circulat cu o valoare din “Fauna Bucovinei”.
Ultima serie din catalog, cea cu numerele 294-297 este o revenire la situaţia anterioară. Desenul este original, fără nici o ilustraţie, iar textul este “Poşta Ucrainei”. Tipărită tot pe hârtie de ziar, fără gumă, se lucra probabil cu lipiciul clientului sau poate se preconiza capsarea. Aşa urâtă şi insipidă, seria asta şi-a tras totuşi şi ea un carnet, Carnetul nr. 3 după Catalog. Curios este că majoritatea plicurilor circulate sunt dotate cu aceste ultime două serii, pe hârtie de ziar şi negumate. Iar timbrele sunt chiar lipite pe plicuri!
Pe situl franţuzesc Delcampe.fr cred că sunt şi acum de vânzare două serii din Bucovina, cu supratipar şi care nu se găsesc în Catalog. Sau sunt emise prin 1994-1995 sau poate sunt din acele “emisiuni private” de care s-au umplut clasoarele filateliştilor amatori de “noutăţi vechi”.

Bucovina Carnet nr. 3

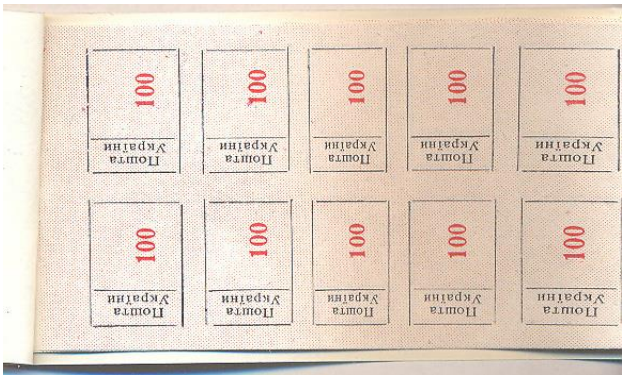

Bucovina carnet nr. 3 - fila 1

Bucovina - postate pe Delcampe, nu există în Catalogul Bucovina

Bucovina - postate pe Delcampe, nu există în Catalogul Bucovina

Bucovina - postate pe Delcampe, nu există în Catalogul Bucovina

Bucovina - postate pe Delcampe, nu există în Catalogul Bucovina

– - -

#Andrei – Vatra Dornei# Majoritatea acestor timbre, inclusiv copia la mâna a 5,5-a a catalogului le am de la un prieten din Chişinău, care mi le-a adus de la început. Acum, după ce am pus pe blog noul "serial" filatelic, am obţinut de la dl. Max Peter mai multe informaţii, mai precis dânsul, cu gentileţea cunoscută mi-a pus la dispoziţie un catalog de la Kiev al tuturor mărcilor provizorii emise în Ucraina în perioada despre care discutăm. M-am lămurit şi eu asupra punctului de vedere oficial, de fapt mai bine spus oficios. Unele din mărcile provizorii ce sunt trecute în Catalogul Bucovina emis la Chişinău nu sunt trecute în cel al emisiunilor provizorii emis la Kiev, nici măcar la capitolul de falsuri. Se pare că nu există încă un singur punct de vedere.

Comments (3)

3 comentarii

1. Mulţumesc pentru toate aceste informaţii oferite ! Am văzut prin diverse locuri aceste emisiuni şi nu ştiam nimic !
   Toate cele bune !
   Andrei
   Comentariu by Andrei - Vatra Dornei — 18 decembrie 2011 @ 18:42

2. Mulţumesc pentru menţionare. Aveam intenţia să mă ocup (cândva, în viitor) şi de aceste emisiuni, dar am impresia că staţi, de departe, mult mai bine ca mine în ceea ce priveşte materialul documentar. Mai ales că am un principiu: orice lucrare se face (în opinia mea) cu piesele în faţă, nu aşa cum s-a făcut în RO timp de zeci de ani, numai după ce au scris alţii.
În decursul timpului am strâns (aşa cum fac de obicei), mai multe ilustraţii ale unor astfel de locale, mai mult sau mai puţin oficiale/neoficiale. Pe măsură ce îmi voi sorta banca de imagini, vă voi trimite şi tot ce am legat de acest subiect, sper să vă fie de folos.
Vă doresc o seară frumoasă!
Comentariu by Peter — 18 decembrie 2011 @ 23:51
3. #Max Peter# Eu vă mulţumesc. Chiar nu ştiam unde să găsesc un catalog cu menţionarea acestor mărci provizorii, de care s-a umplut în special lumea ex-sovietică. Atât oficialităţile cât şi "particularii" nu s-au zgârcit în a scoate serii peste serii, în special folosind uzualele devalorizate ale fostei Uniuni Sovietice. Tocmai de aceea cred că nu ne putem lipsi de cataloage, pentru a putea discerne între ele. Valoarea lor, atunci când le-am achiziţionat nu era deloc mare. Acum văd că au dispărut iar valorile au crescut simţitor la cele care mai apar. Şi am şi un sentiment de neîncredere în mărfurile de acest gen de pe e-bay datorită câtorva "fabricanţi".
Comentariu by Cornelius Ionescu — 19 decembrie 2011 @ 11:51

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:56 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

BUCOVINA 1992-1993 – IV

17 decembrie 2011

BUCOVINA 1992-1993 – IV

BUCOVINA 1992-1993 – IV
Dar totuşi …

Bine, Catalogul este catalog. Dar unde scrie că sunt din Bucovina? Întrebarea aceasta şi-or fi pus-o şi filateliştii amatori de mărci emise în Bucovina, din ţările limitrofe sau chiar din est sau vest. Filateliştii tot filatelişti. Aşa că Poşta locală din Cernăuţi – Bucovina a luat hotărîrea curajoasă de a supratipări mărcile deja supratipărite cu tridentul ce ţine loc de stemă a Ucrainei, cu un cuvânt interzis până acum, "Bucovina", scris însă în grafie slavonă. Să vedem ce a ieşit. Că de circulat au circulat cu toatele, iar prin apariţia Catalogului existenţa lor este recunoscută oficial de către "organele abilitate".

Având acum succesul asigurat, la numerele de catalog 279 – 284 s-a trecut direct la supratiparul Bucovina aplicat pe uzualele sovietice. Nici urmă de "Poşta Ucraina".

Această etapă fiind terminată, nu mai era de făcut decât tipărirea de mărci cu desen nou. La acestea însă apare din nou Poşta Ucrainei. Seria, cunoscută sub numele de "Fauna Bucovinei", a

apărut în două etape, 285-290 şi 291-293, probabil din cauza inflaţiei galopante. Mărcile nu sunt nici măcar gumate, sunt tipărite în coli de 25, pe hârtie de ziar, specificându-se pe margine şi numărul comenzii. Desenul … execrabil.
S-au asamblat şi carnete cu aceste mărci. Au circulat efectiv şi în afara Ucrainei.

Bucovina 92 - 95 supratipar vertical roşu Bucovina

Bucovina 92 colţ de coală cu supratipar stemă şi 400, restul cu 100, supratipar vertical roşu Bucovina

Bucovina 93 colţ de coală cu supratipar stemă şi 400, restul cu 100, supratipar vertical roşu Bucovina

Bucovina 94 colţ de coală cu supratipar stemă şi 400, restul cu 100, supratipar vertical roşu Bucovina

Bucovina 95 colţ de coală cu supratipar stemă şi 400, restul cu 100, supratipar vertical roşu Bucovina

Bucovina 279 - 284 Supratipar orizontal Bucovina

Bucovina 283 - 284 supratipar inversat

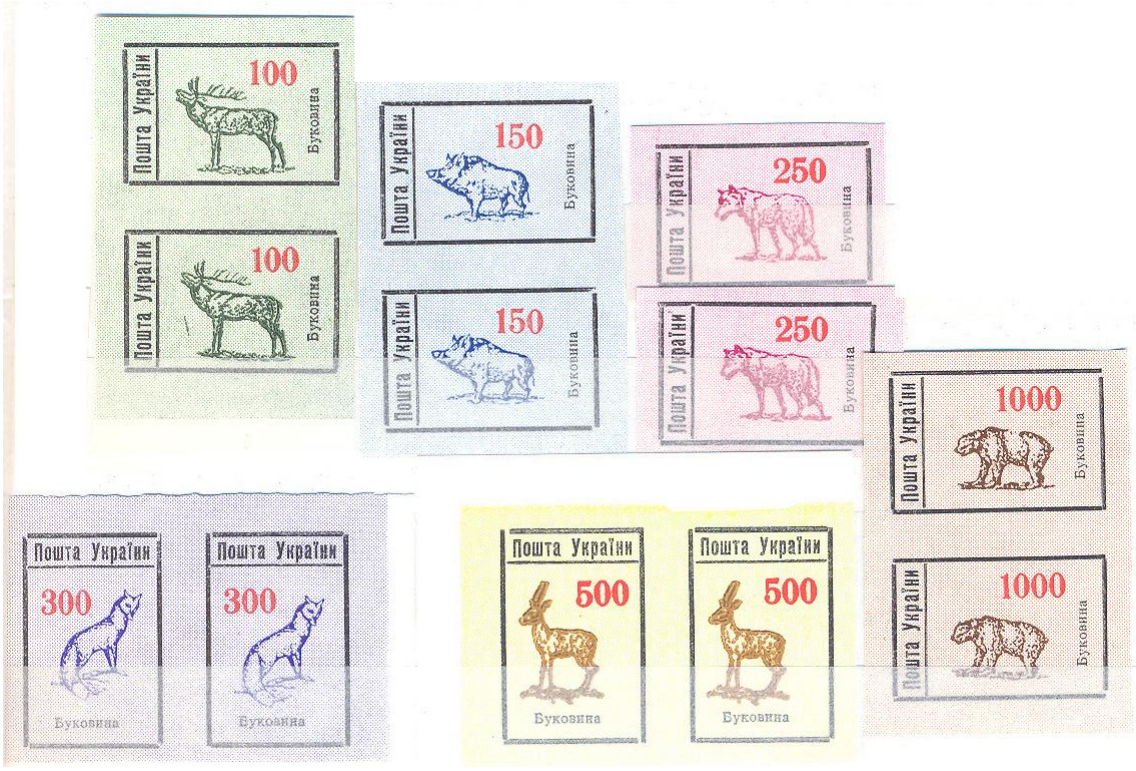

Bucovina 285 - 290 Fauna Bucovinei tranşa I, 6 valori

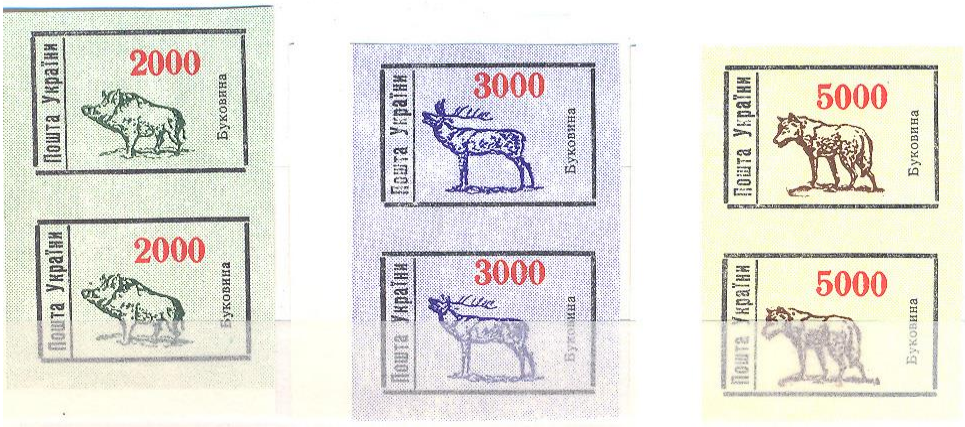

Bucovina 291 - 293 Fauna Bucovinei, tranşa a II-a

. . .

Bucovina Carnet 1 - Fauna Bucovinei - coperta

Bucovina Carnet 1 - Fauna Bucovinei - fila 1

Bucovina Carnet 2 - Fauna Bucovinei - coperta

Bucovina Carnet 2 - Fauna Bucovinei - fila1

Comments (1)

Un comentariu

1. Salutare Cornelius Dacicus !
   Aş cumpăra fără nici o reţinere !
   Dar tare aş vrea să ştiu ce o fost în mintea iniţiatorului acestor emisiuni surşarjate !!! Spun asta pentru că numai un Român putea face să se scrie pe timbre BUCOVINA. După părerea mea sunt piese Istorice , cu profund şi discret parfum Românesc ! Omul care le-a creat chiar a avut un mesaj de spus sevei Româneşti. TOATĂ consideraţia pentru acel Filatelist Român Bucovinean !
   Mai cred că peste decenii mulţi se vor da de ceasul morţii să afle cine este Iniţiatorul ! Trebuie să facem săpături de acum !
   Vă rog foarte mult !
   Cu amiciţie filatelică , Andrei , Vatra Dornei
   Comentariu by Andrei - Vatra Dornei — 23 decembrie 2011 @ 05:31

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:52 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

BUCOVINA 1992-1993 – III

17 decembrie 2011

BUCOVINA 1992-1993 – III

BUCOVINA 1992-1993 – III
Mult, mai mult, şi mai mult, şi încă. Prea mult

Dar supratiparele acestea, puse pe neinteresantele uzuale sovietice, începeau şi ele să nu mai intereseze. În plus ele au tridentul ucrainian, ca nu cumva să se sperie kievienii că le pleacă

Bucovina românească de sub pulpana roşie proaspăt vopsită în galben şi albastru. Mărci locale, mărci locale, dar să aibă ceva ucrainean acolo, să nu fie dubii.

Şi atunci, pentru a mări totuşi atractivitatea, pe colile de 100 de mărci uzuale s-au supratipărit în cele patru colţuri, căte un supratipar cu o stemă pe câte un bloc de patru mărci şi cu valoarea de patru ori mai mare decât a celorlalte mărci, astfel ca valoarea totală a coalei să nu fie modificată. De la numerele 22 până la 100, după catalogul bucovinean, mărcile sunt supratipărite în acest stil. Parcă e o idee a la Romfărăfilatelia! nu pot să prezint toate aceste mărci în colile de 100, aşa cum sunt tipărite şi cum ar trebui să se colecţioneze. Vă prezint şi eu o coală, iar din restul câteva blocuri de 8 mărci, un bloc de colţ cu un bloc de 4 adiacent cu supratipar pe fiecare marcă. Mare dandana!

ПОШТА УКРАЇНИ
Пошта України
10.00
40.00

Bucovina 22 şi 27 pe o coală de 100. Blocurile din colţuri sunt 27, restul mărcilor sunt 22

Bucovina 27 cu un bloc de 22

Bucovina 28 cu un bloc de 23

Bucovina 29 cu un bloc de 24

Bucovina 30 cu un bloc de 25

Bucovina 31 cu un bloc de 26

Bucovina 32 ... 36

Bucovina 32 ... 36 supratipar inversat

Bucovina 42 şi 32 bloc de 4

Bucovina 43 şi 33 bloc de 4

Bucovina 44 şi 34 bloc de 4

Bucovina 45 şi 35 bloc de 4

Şi aşa mai departe, restul se mai pot deduce.

Comments (5)

5 comentarii

1. Bună seara,
   Răspund cu o oarecare întârziere de la primul articol, pentru că nu mai găseam resursele. Vă voi trimite pe mail un link de unde puteţi descărca un catalog în două volume. Unul dintre volume este în format PDF, dar din păcate cel de-al doilea este în format DEJAVU şi are nevoie de un programel special (de fapt nu asta este problema, pentru că în arhiva pe care o veţi descărca este şi acest mic programel), problema este că va trebui să-l instalaţi pe calculator pentru a putea vedea fişiere de tip DJVU. Nu implică probleme mari, faceţi dublu click pe fişierul cu extensia MSI şi apoi urmaţi instrucţiunile de pe ecran. Programelul este verificat, nu conţine “scame”.
   Sper să vă fie de ajutor. Vă doresc o seară frumoasă.
   Comentariu by Peter — 17 decembrie 2011 @ 19:47
2. Cred că mi-ar fi de mare folos. Mulţumesc foarte mult.
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 17 decembrie 2011 @ 20:05
3. Salutare Cornelis !
   Din respect pentru Filatelia Ucraineană aş vrea să nu se mai folosească termenul abrupt şi brut de trident . Ştim cu toţii că este vorba despe ZBOR , despre Ciocârlie . Asta simbolizează acel supratipar ! , Tragicul ciocârliei !
   Cu amiciţie filatelică , Andrei , Vatra Dornei
   Comentariu by Andrei - Vatra Dornei — 23 decembrie 2011 @ 05:41
4. Bună, Andrei Filatelicus Bucovinensis!
   Am tot respectul pentru filateliştii ucrainieni, pentru ucrainieni în general, care au suferit enorm de pe urma “binefacerilor” regimului sovietic de ocupaţie. Dar nu am nici un respect pentru perpetuarea spiritului sovietic într-o Europă ce trebuie să fie unită, unde drepturile elementare ale populaţiilor trebuie să fie respectate. Nu ştiam că acel semn, care reprezintă după mine şi cum am mai citit şi prin alte părţi, un trident, ar putea să reprezinte … o ciocârlie. Te rog dă-mi şi mie o adresă sau spune-mi ce te face să crezi aşa ceva.
   Cred că ar trebui să ne interesăm toţi de geneza acestor supratipare, care după cum vedem, renunţaseră şi la caracterele zise slavone. Sărbători fericite! Mai există parcul acela abandonat cu nişte pavilioane în autodemolare şi cu amenajări ale unor izvoare care nu mai curgeau?
   Cu stimă, Cornelius
   Comentariu by Cornelius Ionescu — 23 decembrie 2011 @ 11:27

5. # Andrei – Vatra Dornei#
Iată declaraţia Ambasadei Ucrainei în România, pusă pe internet:

"**Stema Naţională a Ucrainei**
Conform Constituţiei Ucrainei marea Stemă Naţională a Ucrainei se aprobă pe baza de mica Stemă Naţională a Ucrainei, ca fiind elementul principal al acesteia, şi stemei Armatei Zaporozhska. Elementul principal al marei Stemă Naţională a Ucrainei este Însemnul Principatului lui Volodymyr cel Mare – trident (mica Stemă Naţională a Ucrainei).
Din cele mai vechi timpuri trident reprezenta un însemn magic, un fel de talisman. Simboliza împărţirea Universului la cea celestă, terestre şi dincolo de mormînt, unificarea spiritului Divin, Părinţesc şi Matern – origine sfînte, trei stihii ale naturii – vîntul, apa şi sol. Arheologii au găsit acest însemn în mai multe obiecte culturale care datează din secolul I d.c. Prima menţionare despre aceste însemne în cronicii datează din secolul X.
Ambasadorii lui principele Igor din Kyiv (912 – 945), încheiând acordul cu Bizantina, au folosit ştampile proprii cu trident. În timpuri de Kyivskaya Rus trident devine un însemn al marelui principele – acest simbol se găseşte pe monede, ştampile, vesele, cărămide, picturi murale. Kneazul Kyivului Volodymyr Sviatoslavych (980 – 1015) a plasat trident pe monede, pe care pe o parte era portretul voievodei, iar pe altă parte – trident.
În decembrie 1917 Rada Centrală a Ucrainei a adoptat trident ca stema RPU. Din 22 ianuarie 1919 conform legii privind unificare trident a apărut pe stema regiunii de west a RPU. Trident a rămas şi elementul principal al stemei statului de hatman Skoropadskiy, precum şi a Directoriei. Prima dată trident a fost adoptat în mod constituţional ca stema naţională în luna mai 1920 de către Rada Naţională Ucraineană. În 1939 trident a devenit stema naţional a Karpatskaya Rus, care şi-a declarat independenţa după destrămarea Republicii Cehoslovace.
În Ucraina sovietică trident a fost discreditat oficial, păstrând în acelaşi timp calitatea simbolului mişcării de eliberare naţională.
La data de 19 februarie 1992 Rada Supremă a Ucrainei a adoptat hotărîrea privind „Stema Naţională a Ucrainei", prin care trident a fost aprobat ca mica Stemă Naţională a Ucrainei şi ca elementul principal al marei Stemă Naţională a Ucrainei."

Deci totuşi tridentul este un trident, iar filateliştii ucrainieni nu au dece să se supere. S-ar putea să existe şi alte elemente, care nu sunt cunoscute nici de către Ambasada Ucrainei.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 28 decembrie 2011 @ 16:34

Publicat de Cornelius Ionescu la 09:51 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

BUCOVINA 1992-1993 – II

16 decembrie 2011

BUCOVINA 1992-1993 – II

BUCOVINA 1992-1993 – II

Şi la ce mi-a folosit
Pohta ce-am pohtit …

Şi acum, dezamăgiţi de ilustraţia “Catalogului Mărcilor Bucovinene” din 1992-1993”, pe care nu am cum s-o înbunătăţesc decît dacă găsesc pe undeva, adică pe la voi, cititorilor filatelişti, o ediţie citibilă, să vedem câteva din opere.

Bucovina 1-7

Bucovina 1 - Supratipar inversat

Bucovina 8 - 10; 10 supratipar inversat

Bucovina 17 - 21

Bucovina 17, 20 şi 21 supratipar inversat

marți, 15 aprilie 2014

1941 Rp.

21 iunie 2012

1941 Rp.

Anul 1941 a început sub semnul Rebeliunii legionare, de fapt a puciului Mareşalului Antonescu, ce nu suporta o dualitate a conducerii împreună cu Horia Sima. Tatăl meu fusese şef de cuib, aşa se numeau pe atunci conducătorii unor grupe de 6 – 8 legionari. După rebeliune s-au zburătăcit toţi din cuib, să nu fie prinşi de antonescieni. Însuşi Horia Sima se refugiase în Germania împreună cu circa 700 de legionari mai de vază. Alţi 8.000 au fost internaţi în diferite închisori. I se propusese şi tatălui meu să meargă în Germania, dar cum era proaspăt căsătorit şi mai avea şi un plod de nici un an, numit Corneliu, aşa era moda, a refuzat. S-a fofilat, s-a ascuns pe la ţară, pe la una din moşiile Brătienilor şi când s-au liniştit lucrurile, de fapt când au apărut altele şi mai

complicate, a reapărut. S-a prezentat ca voluntar, soldat simplu şi a fost trimis pe front. A fost rănit în luptele de la Tiraspol şi internat într-un spital bucureştean, unde îi făceam vizite.

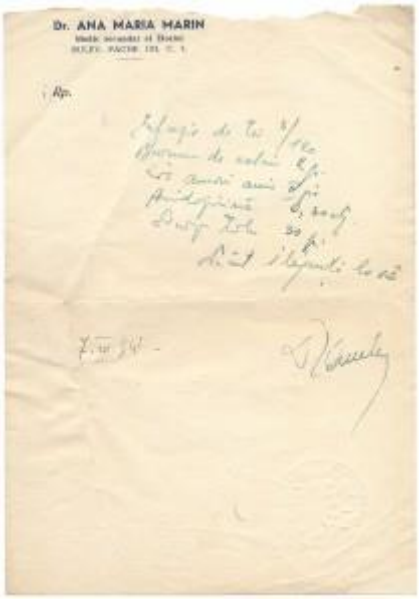

7.IV.941 - Rp.

Greu a fost pentru maică-mea, lăsată în grija camarazilor şi camaradelor lui taică-meu. Aşa a cunoscut-o pe Ana-Maria Marin, doctoriţă foarte bună, care m-a supervizat să trec cu bine prin toate bolile copilăriei.
Doamna Dr. Ana Maria Marin se împrietenise cu mama mea. Nici mamei mele nu-i convenea situaţia de soţie de fugar legionar şi nici doctoriţei Marin cea de soţie de martir. Era rugată şi nu refuza niciodată să participe la diferite adunări legionare. S-a obişnuit cu timpul dar nu putea uita că nu asta îşi dorise de la viaţă. Nu ştiu când şi în ce împrejurări a ajuns în Spania. A scris câteva romane, toate inspirate din întâmplările din România. Printre ele, *Poveste de dincolo. Amintiri din ţara cotropită, Prin poarta cea strâmtă, Povestea neamului românesc scrisă de o bunică pentru nepoata sa, Badea Cârţan – O biografie foarte aproape de poveste!* A murit în 2001, cred că în Spania, după ce a trecut prin Elveţia, unde s-a recăsătorit cu un originar din Olanda, Van Saanen.

Făcând puţină ordine prin actele de familie, operaţie care de fapt nu se termină niciodată, până când nu vine cineva şi le ia pe toate şi le aruncă la gunoi, dau de o hârtie cu antetul dnei dr Ana-Maria Marin, datată 4 aprilie 1941. Nu, nu era o poezie, cu toate că prima impresie asta ar fi fost. Era o banală reţetă pentru un ceai ce probabil că a folosit unui copil, persoană importantă, evident, să nu mai tuşească şi să nu-şi mai sâcâie mama. Nu mă pricep la reţete, dar scrie foarte clar pe ea **Rp**. – **R**eţetă **p**rescrisă. Sau poate că Rp. vine de la numele lui **R**a**p**haelus, cel sub numele căruia se puneau bolnavii în evul mediu timpuriu, la fel cum egiptenii puneau semnul lui

Ra. Cine ştie … Oricum vă garantez că licoarea, luată cu linguriţa, rău nu mi-a făcut, dovadă că scriu acum pe blog şi că Rp. a fost păstrată atâta amar de timp.

Timbrul embosat - COLEGIUL MEDICILOR

Iar în josul reţetei, în loc de parafa ce se pune acum, era o mândreţe de timbru embosat, zis şi timbru sec. Şi ce timbru! De jur împrejur textul COLEGIUL MEDICILOR ILFOV, iar în centru grila legionară având ceva suprapus. Acel “ceva” nu îl desluşesc bine, nu cred că este paharul esculapian cu vipera ci pare mai curând Sfântul Gheorghe înţepând balaurul – cred că este o terapie şi aceasta, un fel de acupunctură.

Cu această reţetă am făcut conexiunea citind documentatul articol al lui Daniel Marcu. Tot timbru, legionar, tot din acea perioadă şi mai ales avându-mă pe mine drept destinatar-beneficiar, de fapt doar un pacient de nici un an!

Comments (2)

2 comentarii

1. Cine nu te cunoaşte, spune că eşti mereu pus pe şotii. Cand colo, rămâi acelaşi înţelept generos cu lumea înconjurătoare, care mai scoate de prin sertare o pildă de colecţionar. Sunt convins că istorioara reţetei prescrise de soţia martirului Marin, care făcu bine şi-l vindecă pe prichindelul Corneliu în vreme de război, o să mai împrospăteze aerul încins de pe ici-colo…
Comentariu by kolector — 21 iunie 2012 @ 18:49
2. Şi eu am aceleaşi speranţe! Într-o lume plină de ură ce se îndreaptă spre “ziua şi crima” este bine să ne uităm şi prin clasoare. Nici nu ştim ce putem întâlni. Uite, acum de exemplu, citind pe blogul tău despre timbrul “Scutit – Silistra” mi-am adus aminte că am şi eu trei timbre de acestea, unul normal şi două anormale. Săptămâna viitoare le aduc “la vedere”! Articolul tău este groaznic. De bine documentat. Şi aduce şi noutăţile privind geneza emisiunii. Unde am pus

eu oare o medalie cu Cadrilaterul dar care nu este din cele menţionate de tine? Făcută din “metal alb”, nu ştiu ce o fi acesta, dar aşa scrie peste tot!
Comentariu by Cornelius Ionescu — 21 iunie 2012 @ 22:54

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:32 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Săptămâna presei … democrate – 1948

3 iunie 2012

Săptămâna presei … democrate – 1948

Săptămâna presei … democrate, cu supratipar – 1948
Un supratipar pus degeaba, ce nu aduce nici o informaţie nouă, nu este un supratipar, este doar o ştampilă

Anul 1948 a început sub auspicii nefaste. Regele Mihai, ultimul stâlp al democraţiei, tocmai fusese obligat prin ameninţări şi şantaj să abdice. PCR-ul a înghiţit PSD-ul, luându-şi acum numele, pentru un timp, de PMR. Conducătorii partidelor politice zise istorice erau în puşcării, prin diferite înscenări şi abuzuri. Începe valul de arestări, care nu îl ocoleşte nici pe Lucreţiu Pătrăşcanu, cel ce i-a lins degeaba pe sovietici. A fost încropită o judecată, mai apoi a fost ucis în închisoare. Regelui Mihai şi familiei regale li se retrage cetăţenia română, iar averea le este naţionalizată. Se naţionalizează, fără nici o despăgubire, fabricile, băncile, minele, asigurările, mijloacele de transport în comun. Se înfiinţează Securitatea, sunt arestaţi înalţii prelaţi ai bisericii greco-catolice, se impune o nouă constituţie. Se extinde aria sovromurilor, care va ajunge la denumiri hilare “Sovrom-DAC-în-lichidare”, unde a lucrat şi tatăl meu, o întreprindere de colectare a deşeurilor, ce era în lichidare.

Filatelia urmează şi ea, ca întreaga societate, cursul impus de la Moscova, cu voia Londrei şi Washingtonului. De la seria de Vederi, cu supratiparul RPR peste efigia regelui, la seriile aniversare ale UTM, ale noii constituţii, 1 mai – ziua muncii, frăţia de arme româno-sovietică, revoluţia de la 1848, asta ca să aibă şi ceva istorie în spate, stema RPR-ului, cu eroarea aparţinând unor tâmpiţi – 0,50 bani în loc de 0,50 lei, se ajunge la Ziua Scânteii, prin Săptămâna Presei Democrate. Apar şi FDC-urile, prilej pentru tipărirea pe plicuri a îndemnurilor mobilizatoare, însoţite de mărcile aferente şi ştampile aşişderea. Se tolerează, ca prin minune, tipărirea FDC-urilor firmei clujene a lui Laszló Erős în paralel cu cele ale Poştei. Oricum erau mai reuşite artistic decât cele aşa-zis oficiale şi mai mobilizatoare. Şi li s-a dat o spoială oficială, fiind admise la expoziţii şi vândute la fel cu cele emise de către Stat.

În acest dizgraţios an 1948, la 12 septembrie este emisă o serie aiuritoare de timbre poştale formată din 7 valori, din care 6 cu supratаxă egală cu valoarea poştală, probabil în favoarea sindicatului ziariştilor, evident democraţi. Seria are 4 mărci dantelate şi 3 nedantelate. Cine ştie

din ce motive valoarea de 10 L brun, nu a fost emisă nedantelată şi nici nu are supratаxă. De fapt eu nu înţeleg dece au fost emise timbrele nedantelate, ce în acea perioadă au umplut clasoarele filateliştilor şi buzunarele largi ale statului. Dar moda nedantelatelor va ajunge la paroxism în perioada ceauşistă, când puzderia de coliţe de fapt fără nici o valoare, s-au vândut la preţuri mari, condiţionat de multe ori la negru datorită condiţiilor impuse de către importatorul german al acestora, aflat în relaţii mai mult decât bune cu Casa Michel. Pentru a încurca şi mai mult lucrurile, în cadrul expoziţiei de la Palatul Poştei, prilejuită de Săptămâna Presei, în perioada 12-19 septembrie 1948, au fost puse în vânzare 1.500 de serii supratipărite manual, se spune că pe loc. Supratiparul este cam acelaşi cu motivul central al mărcii cu valoarea de 5+5 L, adică 3 ziare, Pruncul Român (1848, editat de Eric Winterhalder şi C.A. Rosetti, ziar de orientare liberală), România Muncitoare (ziar de orientare socialistă, ce apare între 1905 şi 1914) şi Scânteia (ziar ilegal comunist, apărut între 1931 şi 1940, cu sprijin logistic sovietic). În revista Filatelia nr.1 din 1 ianuarie 1949 se menţionează seria Săptămâna Presei Democrate ca având 7 valori şi un tiraj de 50.000 de exemplare. Valorile sunt de 5 + 5 lei roşu, dantelat şi nedantelat, 10 + 10 Lei violet, idem, 15 + 15 Lei albastru, idem, 10 Lei brun, numai nedantelat. Cu prilejul “Zilei Scânteii” se spune că s-au supratipărit cu însemnele “Săptămânii Presei” circa 2.000 de serii. În majoritatea cataloagelor româneşti, căci doar acestea o menţionează, tirajul apare ca fiind 1.500.
Se găsesc două tipuri de seturi de FDC-uri, cel realizat de Laszló Erős, emisiune particulara într-un tiraj de 200, nenumerotate şi cel aşa zis oficial, de fapt este vorba de două cartoane numerotate. Atât FDC-urile cât şi cartoanele nu au ştampilă de zi aplicată ci doar o ştampilă a expoziţiei, cu textul “SĂPTĂMÂNA PRESEI DEMOCRATE DIN R.P.R. 12-19 SEPT 1948 BUCURESTI-POSTA” .

FDC Laszló Erős

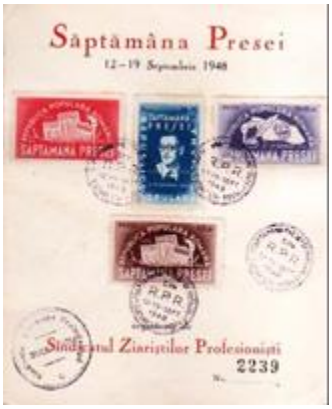

carton mărci dantelate - sindicat

carton mărci nedantelate - sindicat

Cartoanele mai au aplicată o ştampilă de serviciu a Sindicatului Ziariştilor Profesionişti şi localitatea – Bucureşti. Posed un set de cartoane pe care nici măcar mărcile nu au aplicată vreo ştampilă, aceasta fiind pusă alături, să nu murdărească timbrele …
Nu numai atât. Din mărcile aşa zis supratipărite, eu nu am văzut niciuna circulată, cu ştampila de plecare pe ea, ca să nu mai vorbim de cazul ideal când să existe şi un plic circulat, cu mărci supratipărite, cu ştampilă de plecare şi de sosire. Nici nu cred că există, cu toate că sunt menţionate. Nu am văzut nici un carton sau FDC având aplicat pe mărci supratiparul.
Ştampila trebuie să spunem că nu este deloc o ştampilă “Prima Zi a Emisiunii” ci o ştampilă “Prima Săptămână a Emisiunii” deoarece în loc să indice data când a fost emisă emisiunea, arată perioada de o săptămână când a fost deschisă expoziţia filatelică.

O altă problemă este cea a aplicării supratiparului. În primul rând supratiparul a fost aplicat la un ghişeu special în cadrul expoziţiei, care se afla chiar în holul Poştei Mari din Calea Victoriei, actualul Muzeu Naţional de Istorie a României. Deci nu se poate spune că a fost aplicat fără de ştiinţa conducerii Poştei. Acesta a fost de altfel şi motivul pentru care este totuşi considerată o emisiune poştală distinctă. Vremurile erau tulburi bine, aşa că şi un singur telefon de la Guvern dat organizatorilor expoziţiei, este vorba despre Sindicatul Ziariştilor Profesionişti, putea pune

emisiunea pe roate. Să fi fost domnul Laszló Erős, acela ce realiza şi distribuia FDC-urile, cel ce solicitase un astfel de telefon? Nu este exclus, avea unde să apeleze şi era direct interesat. Pe atunci hotărîrile nu se luau pe baza unor documente înregistrate, acestea eventual se întocmeau ulterior, dacă se mai întocmeau. Chiar şi averile şi de multe ori vieţile unor oameni erau luate pe baza unor telefoane sau a unor "indicaţii" scrise agramat pe un colţ de ziar.
Matriţa supratiparului fusese confecţionată din timp şi pregătită pentru a putea fi folosită la o aplicare manuală în ghişeul din expoziţie. Se pare că era vorba de un rulou de cauciuc, de lungime şi diametru discutabile încă, având gravate în negativ mai multe imagini ale supratiparului. Se punea pe o bucată de sticlă cerneală tipografică ce era omogenizată cu un rulou din acelea de uz fotografic, apoi se plimba ruloul-negativ pe această suprafaţă până se realiza acoperirea uniformă a desenului, ceea ce se şi auzea. Având nişte repere bine stabilite, se rula pe coala de timbre sau doar pe nişte şraifuri din acea coală.

În articolul din Filatelia nr.12/95 dl. Angelo-Barbu Popescu menţionează
„ … Cercetând două cartoane pe care s-au aplicat mărcile cu supratipar (colecţia autorului), am găsit pe spatele ambelor urma a patru supratipare. Acestea au fost aplicate, atât pe serii cât şi pe spatele celor două cartoane, cu un rulou de cauciuc având gravate în negativ patru clişee ale supratiparului în discuţie. Fiecare clişeu are caracteristici distincte, rezultând 4 tipuri. Un calcul simplu (după măsurare) arată că diametrul rolei de cauciuc era de 39,47 mm.
Din studiul materialului (emisiunea cu supratipar) aflat la dispoziţia autorului, rezultă că supratipărirea s-a făcut pe şraifuri de 10 mărci (în ipoteza că o coală era formată din 10 x 10 = 100 mărci); în circuitul filatelic se găsesc unicate, şraifuri de 2, 3, sau 4 mărci, necunoscându-se blocuri de 4… "

Poate că diametrul ruloului o fi fost de 40 mm. Dar lungimea? Ipoteza coalei de 10×10 mărci este improbabilă dacă tipărirea s-a făcut la Fabrica de Timbre în 1948. Mărcile de dimensiuni similare aveau cel mult 5×10 mărci în acele timpuri. Aşa ştiam eu. Nu am întâlnit nicăieri informaţia că aceste coli ar fi avut 100 de mărci. Totuşi şi domnii "Max Peter" şi Daniel Marcu insistă că aşa este. Posibil, dar până nu văd, nu sunt absolut convins, indiferent de câtă încredere am în domniile lor. Iar afirmaţia că nu se cunosc decât şraifuri de 2, 3, sau 4 mărci cu supratipar este categoric falsă. Iar imaginile celor patru tipuri prezentate în revistă nu mi se par relevante, diferenţele putând apare doar din apăsarea ruloului de cauciuc. Existenţa blocurilor cu supratiparul bine aliniat dovedeşte că lungimea ruloului a fost de cel puţin două lungimi de timbru. Este importantă lungimea ruloului pentru a putea aprecia numărul de erori ce se pot întâlni şi deci raritatea şi valoarea lor.

5+5 şi 10 lei brun cu supratipar, blocuri de 4

10+10 lei nedantelat cu supratipar, bloc de 4

5+5 lei nedantelat şi 10+10 lei dantelat, blocuri de 4 ştampilate la mijloc

15+15 dantelat şi nedantelat, blocuri de 4, ştampilate la mijloc

Am dat acum vreo 30 de ani şi peste o “serie” în blocuri de 4, pe care o am încă, ce au supratiparul pe trei din blocuri pus pe fiecare marcă, aşa cum îi stă bine unui supratipar, iar pe patru blocuri nu mai au supratipar ci au aplicată ştampila expoziţiei, pe mijlocul fiecărui bloc. Ce

serie mai este şi aceasta? Nu văd decât o explicaţie. Atât “supratiparul” cât şi ştampila expoziţiei au fost folosite de către domnii ziarişti, aşa cum au dorit domniile lor, fără a se sinchisi deloc de regulile Poştei. Oficianţii poştali sau au cam lipsit de pe acolo, sau au pus ştampila acolo unde au dorit domnii ziarişti, dacă nu cumva a fost detaşată acolo Coana Safta, cea care făcea floricele calde alături, la intersecţia Căii Victoriei cu Splaiul Dâmboviţei. Nu ştiţi cine este Coana Safta? Păi cea care se ţinea cu Bărzoi, un fost coleg de clasa a treia primară cu mine. L-a văzut aşa lung şi slab, l-a plăcut, i s-a părut ei că promitea şi l-a luat de l-a crescut. L-a crescut bine. Avea vreo doi metri aproape şi făcea nişte floricele mai bune ca ale Coanei Safta. Îl lăsa acolo la colţ să floricească iar ea mai lipsea câte o oră, două, cu trebi. Poate chiar la Expoziţia Presarilor, la pus supratipare.
Doar aşa s-ar explica apariţia unor supratipare inversate sau duble.

Sau poate că treburile au fost mult mai simple la început. Supratiparul nu a fost altceva decât o versiune a ştampilei expoziţiei. Nevrând nimeni să renunţe la una din versiuni, s-au pus amândouă, fiecare a pus ce ştampilă a vrut. Şi ca să nu existe supărare, cea rotundă s-a pus pe colţ iar cealaltă pe mijloc. Şi aşa a apărut supratiparul … Dacă nu credeţi, o putem întreba pe Coana Safta, căci pe altcineva nu prea mai putem să întrebăm.

În articolele domnilor Dumitru Şerban Sfârlos şi Mircea Gheorghe este reprodus acelaşi exemplar din supratiparul inversat aplicat pe marca de 5+5 lei dantelată. În articolul dlui Angelo-Barbu Popescu este reprodus un supratipar inversat aplicat pe marca de 5+5 lei nedantelată. În lucrarea dlui Sergiu Marian Găbureac (GSM) “Catalog specializat … “, care a avut amabilitatea să mă ajute să completez informaţiile referitoare la erorile emisiunii cu supratipar, precum şi în Banca de date a acestor erori, cu imaginea fiecăreia, mărită suficient şi cu autorul sau autorii semnalării lor, care este pur şi simplu o comoară, sunt menţionate supratipare inversate pe mărcile de 5+5 lei dantelat (din colecţia d-lui Victor Iordache), 5+5 nedantelat (din colecţia d-lui Victor Iordache), 10+10 nedantelat, supratipar dublu, normal şi inversat pe 10+10 nedantelat – semnalat tot de către d-l Victor Iordache. In colecţia mea proprie am o marcă de 15+15 lei care are o urmă dintr-un al doilea supratipar.

Mulţumesc în mod deosebit d-lui Victor Iordache ce a avut amabilitatea de a-mi pune la dispoziţie imaginile din propria dânsului colecţie.

5+5 lei supratipar inversat. Din colecţia d-lui Victor Iordache

5+5 nedantelat, supratipar inversat, din colecţia d-lui Victor Iordache

10+10 lei nedantelat, supratipar inversat, de la GSM

10+10 lei supratipar inversat, de la GSM, semnalare IV - Victor Iordache

15+15 lei supratipar dublu, mai mult urmă, colecţia proprie

Ce poţi să mai spui despre o astfel de emisiune? In primul rând că nu este deloc o emisiune, ci o apariţie conjuncturală generată de nişte vânzători de timbre, tolerată dar niciodată recunoscută de Poştă. În listele de preţuri şi în cataloagele româneşti este menţionată dar şi cotată chiar

foarte bine. Colecţionarii umblă după ea şi sunt foarte satisfăcuţi când îşi mai pot adăuga o minune. Nu trebuie blamaţi, aşa sunt colecţionarii. Să nu uităm că doar oamenii, coţofenele şi caracatiţele au pasiunea colecţionarului …

Subţirea bibliografie a emisiunii Săptămâna Presei 1948

Mircea Gheorghe, Pseudoemisiunea “Săptămâna presei democratice” cu supratipar (The overprinted “Democratic Press Week” issue), Filatelia No.11(535), Nov. 2000, p.8-9.

Angelo-Barbu Popescu, Supratiparul “Ziarişti – 1948” ranversat, Filatelia, nr12(476), Dec.1995, p.4 – de la o semnalare a lui Marius Măciucă

Dumitru Serban Sfârlos, Săptămîna Presei Democrate (The ‘Democratic Press Week’ overprinted issue), Filatelia No.8(291), August 1980, p.2.

Informaţii transmise de către d-l Victor Iordache asupra unor mărci din colecţia proprie.

Catalogul Mărcilor Postale Românesti, 1964, Ed.Transporturilor şi Telecomunicaţiilor, p.123
Catalogul Mărcilor Postale Românesti, 1974, Kiriac Dragomir, Aurel Surpăţeanu (CMPR’74), Bucureşti, p.241-242
Catalogul Mărcilor Poştale Româneşti, 1984, Spineanu Cornel, Editura Ştiinţifică, vol II, p.8
Sergiu Marian Găbureac, România, Catalog Specializat Semiilustrat, Bucureşti, 2010

Comments (5)

5 comentarii

1. Probabil că un catalog serios le va menţiona existenţa, dar ar trebui să le prezinte şi statutul. Nefiind o emisiune pusă în circulaţie oficial de către administraţia poştală (fie ea şi “democrată”), cred că ar trebui tratată ca atare.
Mărcile “supratipărite” au fost imprimate în coli de 100 (10×10), atât dantelatele, cât şi nedantelatele.
Felicitări pentru articol!
Comentariu by Max Peter — 4 iunie 2012 @ 11:26
2. Ah, ce-ti mai “plac” tie supratiparele astea conjuncturale!… Sa stii ca Angelo-Barbu Popescu avea dreptate in privinta colilor (10 x 10 marci) – mai am inca seria de baza in blocuri de 25 timbre (5 l x 5 h), dar retin ca initial am cumparat jumatati de coli, iar formatul era cel mentionat (aveau marginile de coala intacte). In privinta initiatorului fdc-urilor romanesti, iti pot spune ca Vasile Erős nu si-a mai “amprentat” plicurile Saptamana Presei (celebrul porumbel al firmei “Universum”) din cauza problemelor cu autoritatile comuniste. In fapt, aceasta emisiune a fost ultima de la care ne-au ramas, in paralel cu urateniile tiparite de stat, realizari private de plicuri prima zi marca Erős (machetate de Iosif Horak).
Din cateva fdc-uri tip cartoane, varietati cu blocuri de 4, am mai observat o particularitate

nementionata: cu stampila ocazionala rotunda s-ar putea sa fi fost preobliterate portiuni mari de coala sau coli intregi, deoarece am descoperit o portiune din ea pe timbrul din dreapta-sus al unui bloc dantelat (inafara de obliterarea pe centru).
Caut de cativa ani o urma ca timbrele supratiparite au circulat. Nu am gasit, iar cei mai "vechi" in bransa nu-si aduc aminte de asa ceva. Singura dovada pe care am descoperit-o este tot o "mostenire" Erős, probabil ultima a filatelistului clujean, asa ca de ramas bun: setul de doua cartoane oficiale, cu marcile supratiparite si anulate de stampila de zi "CLUJ 18 SEP 48"… Cred ca "Saptamana Presei Democrate" a fost ocazia perfecta pentru cantecul de lebada al ziaristului filatelist Laszló Erős.
P.S.: Nu este singurul exemplu de stampila ocazionala, pe durata manifestarilor unui eveniment, interpretata de colectionari ca fiind stampila "prima zi". Ai fost rautacios cu "stampila prima saptamana"
Comentariu by kolector — 4 iunie 2012 @ 23:06

3. Am recuperat comentariile dlor Max Peter şi Daniel Marcu. Erau în spam, dar nu din vina mea. Trebuie să vorbesc cu administratorul, dar ma da afara AVAST-ul!
Îmi pare rău pt. încurcături.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 5 iunie 2012 @ 13:02
4. Mulţumesc pentru apreciere. Nu am găsit nicăieri nici o menţiune privind dimensiunea colilor şi nici nu am întâlnit coli de timbre de această dimensiune din 1948. Acum înclin să cred că erau totuşi de 100, prea o spuneţi cu siguranţă!
Comentariu by Cornelius Ionescu — 6 iunie 2012 @ 14:36
5. Recunosc, îmi plac, pentrucă eu cred că trebuie lămurite împrejurările apariţiei, sau a neapariţiei lor oficiale. În fond toate seriile "neemise", cifra, Moscova ş.a. sunt în cataloage şi lumea le caută în draci! Cu Moscova am văzut parcă şi un exponat.
În privinţa obliterării unor coli, şi eu sunt convins că asta aşa este, era şi moda colecţionării blocurilor ştampilate prima zi (sau … prima săptămână, sau … prima lună a prieteniei!). Am câteva, care în clasoare fac destul de bine. 9 mai aviatie – cele două coale de exemplu.
Mulţumesc pentru deosebita atenţie.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 6 iunie 2012 @ 15:00

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:30 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

Vin Legionarii. Blocuri, blocuri

20 mai 2012

Vin Legionarii. Blocuri, blocuri

Noutăţi legionare

Iliescu cel Roşu vedea în faţa ochilor doar verde. Verde legionar vedea şi în stânga şi în dreapta. De frică a chemat repede minerii. La Piaţa Universităţii, pe 13 iunie 1990 verde era doar cămaşa mea. Printr-un periculos joc al întâmplării îmi luasem o cămasă verde pe mine în ziua aceea. Se uitau cu jind câţiva ortaci din aceia cu căşti în loc de creiere, dar întrucât nu dădeam alt semn că aş fi legionar, cei ce îi mânau i-au îndreptat către alte ţinte.
La fel pe *ebay*, cunoscutul canal dejector, puteţi lua cu nici 15 dolărei, dar şi cu plata deloc de neglijat a taxelor de transport, *Romania 1940, Legionares cancellation, Iasi, block*. Titlu interesant, poză şi mai interesantă. Două blocuri din seria din 1947 cu *vederi* şi cu efigia Regelui Mihai, pe care se lăfăie două ştampile legionare ce au fost utilizate pe carnetele emise în 1940. Ei, cum … asta? Să vezi că cel ce se spune că a fugit cu banii legionarilor, unul foarte *drag* lui Ceauşescu, a plecat şi cu matriţele ştampilelor utilizate în acea perioadă. Ce mai conta … Mai ales că din câte am auzit, avea şi unele afinităţi filatelice.
Să fie adevărat? Ia să ne uităm mai de aproape.

IAŞI 1947

IAŞI 1940

Să luăm întâi ştampila de la Iaşi. Hmmm … Cercul exterior al ştampilelor de pe *Vederi* este un cerc dublu, ca şi al celor utilizate în 1940, dar distanţa dintre cele două cercuri este mult mai mare. Şi nu numai atât. Caracterele din interior, *8 NOV. 1940* sunt mult mai mici.

Dar cea din Bucureşti? Treaba cu cercul exterior este aceeaşi. În plus la ştampila de pe *Vederi* apare un *R* în plus la *NOEMBR*.

Bucureşti 1947

Bucureşti 1940

Deci l-am acuzat degeaba pe *Dragul de el*, fie-i demolată statuia din Cazane, aceea cu nasul cârpit, ce-l reprezintă, şi care n-are nici o asemănare cu Chipul lui Decebal. Ştampilele sunt noi nouţe şi ne putem aştepta să vedem apărând o mulţime de făcături, inclusiv carnete. Deci atenţie la *noutăţi*!

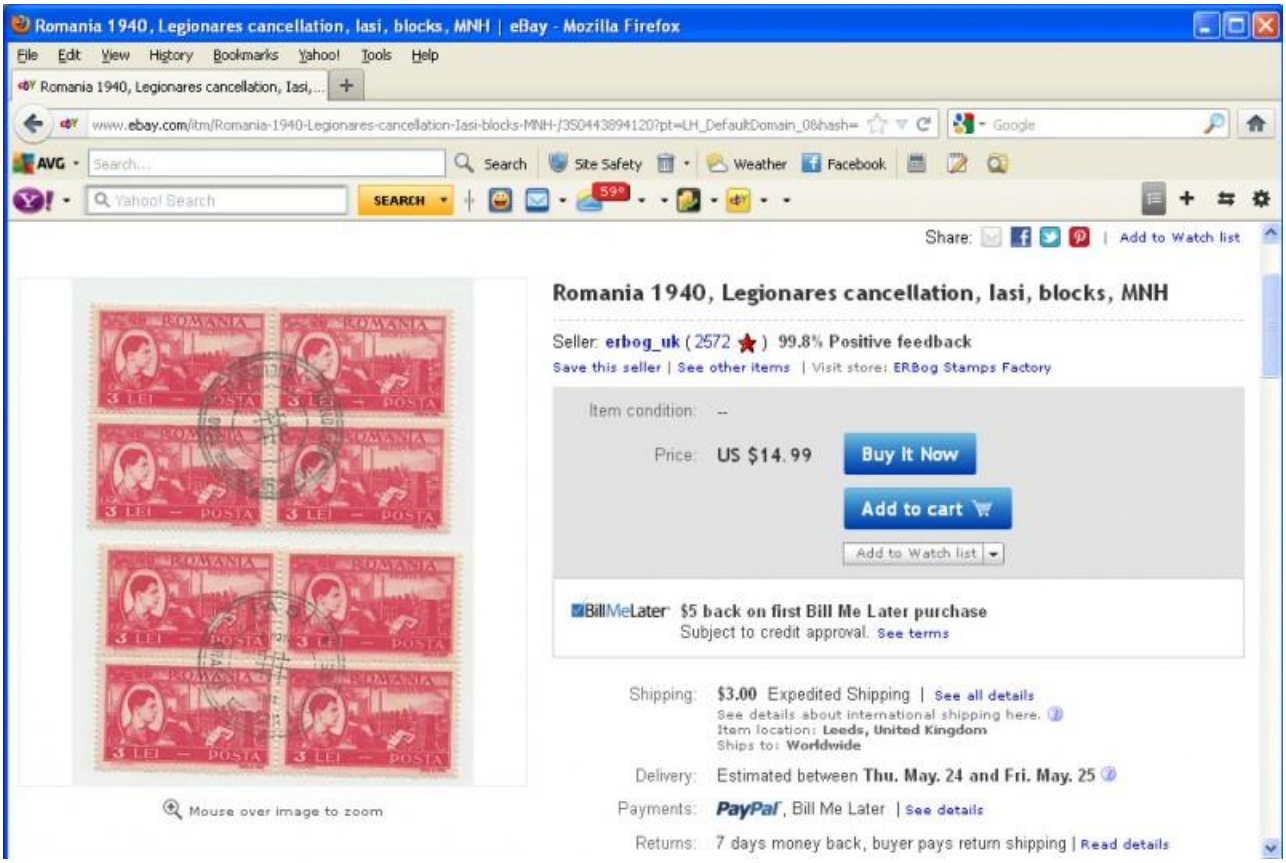

Noua ofertă legionară

Comments (2)

2 comentarii

1. Aha… Acelaşi individ a fost şi cel care a oferit falsurile la Cap de Bour cu ştampile Kahul.
Comentariu by Peter — 21 mai 2012 @ 18:29
2. Înseamnă că s-a specializat în ştampile. Asta ne mai lipsea!
Comentariu by Cornelius Ionescu — 6 iunie 2012 @ 14:19

Publicat de Cornelius Ionescu la 07:27 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

luni, 14 aprilie 2014

Întrebări de filatelist

15 iunie 2012

Întrebări de filatelist

Un filatelist întreabă. Acelaşi filatelist nu răspunde

Acum mă întreb şi eu ca un filatelist de bună credinţă ce încă mai sper că sunt – oare *coliţa EFIRO 1933 cu supratipar goarnă roşie* o fi avut aprobare de la Poştă? Ce tiraj o fi avut? Într-un catalog specializat ar trebui să existe, inclusiv supratiparul inversat? *Dar coliţa EFIRO 1998 cu supratipar* tot o goarnă poştală roşie cu care s-a împodobit chiar şi un carnet cu tiraj confidenţial?
Cât despre absurdul supratipar 1918-2008 pe coliţa *75 de ani de la Marea Unire*, nici nu mă mai interesează dacă Romfilatelia a avut aprobare de la vreo Împărăţie. Situaţia acestei coliţe supratipărite abuziv a fost sesizată de către „Max Peter”.
Unde am putea vedea şi noi ce emisiuni sunt aprobate de către conducerea Poştei Române, poate şi de către UPU şi care sunt doar nişte viniete frumoase sau urâte, interesante în colecţiile particulare sau parafilatelice?

Dar supratiparele din 1997 pe coliţa Greenpeace, *exemplare de protocol* cu ocazia vizitei lui Yves Cousteau?

Comments (2)

2 comentarii

1. Dar chiar numai intrebari de-astea grele isi pune filatelistul, ca sa nu stie raspunsurile? Si cum le-ar putea sti, ori macar afla, daca nici ai de-au scos iepurele din joben n-au lasat urme?… La “Efiro ’32”, keine documente cu privire la goarna rosie, care ba apare, ba-i pitita pe unele

colite. Deh, cum le veni si lor la mana. Da' au o scuza: era intaia expozitie filatelica romana si trecut-au anii, vreo 80, de nu mai avem pe cin'sa intrebam. In schimb, la "Efiro '98", dupa ce-am luat la puricat tot ce-mi sta in cale prin casa, am un singur raspuns: nu exista nici o mentiune oficiala din partea Romfilateliei referitoare la colite cu goarne rosii, sau macar la carnete in care vazut-am c-au poposit. Cum nici in lista stampilelor omologate pentru expozitie nu dai de asa ceva, atunci musai tre' sa fie o "idee geniala" a fabricii de facut bani din goarna seaca! Clar e ca au avut de la cine sa "imprumute" ideea. "Adica aia au putut, noi de ce sa nu putem?", si-or fi zis 'mnealor.
La colita "Marea Unire" reloaded 2008, avem marturia participantilor la evenimentul cu pricina: "Cu slove de aur am înscris pe coliţa emisiunii filatelice care a marcat aniversarea a 75 de ani de la 1918, textele ce amintesc de Marea Unire după 90 de ani şi ştampila specială ce imortalizează locul şi momentul acestei mari sărbători: Alba Iulia – 1 Decembrie 2008". Dar abia acum vine cireasa de pe colita: "Aşa cum a declarat ÎPS Andrei, acest proiect de suflet al oraşului Alba Iulia, rezultat al colaborării între Instituţia Prefectului, Primărie şi Consiliul Judeţean, învăluie şi dezvăluie o realitate spirituală". Mai zi-mi tu ceva daca poti!…
"Supratiparele" de pe colita "Greenpeace 1997" ma depasesc. Joaca de copii intreprinzatori: daca tot stau cu miile de nu le mai cumpara nimeni, mai o mazgalitura hippy, mai un sursarj cu capu'-n jos de rusine, doar-doar or amortiza investitia de-acu' 15 ani. Nu vezi ca-i la moda? Max tot scrie si le-arata cum strica timbrele intruna, dar ei nu se lasa neam! Ce ti-e si cu recesiunea asta, mon cher…
Comentariu by kolector — 16 iunie 2012 @ 15:47

2. pt. Daniel şi nu numai
M-am obişnuit atât de mult cu goarnele astea roşii încât abia acum mi-am dat seama că de fapt nu sunt pomenite deloc de părinţii lor. Iar cât despre goarna inversată din 1932, am făcut rost abia anul trecut, chiar dacă este într-o stare de plâns coliţa, pliată, chiar un pic (mai mult) tăiată. Iar coliţa din 98 am luat-o chiar dintr-un magazin al Romfărăfilateliei, este drept că nepusă la vedere! Am crezut că poate ştiti voi, cititorii şi prietenii mei fideli mai multe, ochelarii mei nefiind chiar de calitatea I (plastic, 5 lei perechea, de la vânzătorii de pătrunjel din faţa blocului).

Publicat de Cornelius Ionescu la 10:59 Niciun comentariu:

Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

1913 Gratuit-Silistra Falsuri

22 iunie 2012

1913 Gratuit-Silistra Falsuri

O mică adăugire la articolul lui Daniel Marcu referitor la timbrul din 1913 Silistra – Scutit. Nu că ar fi neapărat necesară, dar dacă tot veni vorba, hai să vă arăt un fals la acest timbru. L-am luat de la cineva care vindea timbre în Paradisul Colecţionarilor, adică în Talciocul din Pantelimon, până l-a distrus Dom General de 4 stele, acela de UNPR. Răsfoiam eu un clasor, în căutare de

ceva fiscale pe care să nu le am, dar să fie convenabile, că de aia eram la Talcioc. Dau cu nasul de două timbre din acestea din 1913, dar care miroseau cam urât şi nu din cauza bălţii Pantelimon, ale cărei maluri ţin loc de WC-uri ecologice. Îi zic eu proprietarului "Astea sunt false, bre!" Îmi răspunde cu deferenţa caracteristică cartierului "- Şi ce ai vrea să iei de pe aici? Şi nu vezi că sunt fiscale? Crezi că am stat eu azinoapte să desenez nişte fiscale vechi în loc să-mi scarpin baba?" Da, la asta nu mă gândisem neam. Dar le voiam, aşa false, aşa fiscale cum zicea dânsul, aşa nescărpinate. Vedeam eu acasă mai bine ce hram poartă dânsele. "Îţi dau bre doi lei pă ele?" Făcui eu o ofertă generoasă. " "- Hai, dă trei lei, să beau şi eu o bere" "Nu-i duci berea babei?" "- Ar fi culmea! Şi scărpinată şi băută!" Avea el dreptate, spusei în sinea mea, n-am zis tare, că de, mai spunea careva că fac ură de sex. Mi-am luat cele două sinistre Silistre şi dau ochii de încă una, spealbă, dar cu dinţi buni, tinerei, aşa. Alelalte două aveau o dantură, am uitat să vă spun, de-ţi venea să scuipi pre ele. "Pă asta cât îţi dau?" "- Eee, asta e d-alea bune, dă un leu şi p-asta" Am dat, am luat, l-am salutat, a mormăit ceva acolo şi am plecat.

Cele două arată exact cum spune Daniel. Hârtie ordinară, tipar îmbâcsit şi executat grosolan. Diferenţe de desen se văd mai ales la cerul de deasupra Podului de la Cernavodă, că doar n-o fi Podul de la Giurgiu – Rusciuc, acela era doar în proiect, fiind singurul loc unde ambele maluri permiteau aşa ceva, acesta fiind unul din motivele pentru care insistau românii noştri să aibă şi Cadrilaterul. La falsuri cerul este plin de o viermuială ce nu are nimic în comun cu cerul originalelor.
În plus pot să spun că impresia este deplorabilă şi datorită dinţilor de sus, de jos, din stânga şi din dreapta, care mai bine ar fi lipsit de tot decât să fie traşi la maşina de cusut. După cum spunea un mare stomatolog "Edentaţia totală este frumuseţea viitorului". Sau, după cum spunea un alt Daniel, Daniel D'Annunzio, "Chelia este frumuseţea viitorului". Mari oameni. Păcat că nu erau şi filatelişti. Ce timbre, ce dinţi şi ce poeme am fi avut …

Cât despre spealbă, ce pot să zic? Ca să mă dau mare ar trebui să spun că este un eseu sau vreo probă. Dar tare mi-e că a uitat careva marca asta printr-o vitrină şi în loc să se bronzeze, s-a făcut lividă toată. Sau poate că o fi spălat-o careva cu cine ştie ce motorină de batoză, de s-a făcut galben-verzuie la faţă. Oricum, pe spate nu are nici gumă, nici nimic. Pot să spun că e aproape virgină. Interesantă piesă. Cred că o s-o bag în eBay sau chiar pe okazii. Doar de Domnul Max Peter mi-e cam teamă că o să ajung să-mi arate cartonaşul roşu dacă fac aşa ceva.

marcă originală

Spealba - eseu, probă sau leşinată

Falsuri

Comments (3)

3 comentarii

1. Tare mi-e ca n-ai de ce sa vezi “cartonasul”, ca-i din ograda cu eseuri. Cu ce esti tu vinovat ca-i lesinata proba? Vremuri tulburi, cerneala pe sponci, bani putini spre deloc, unde mai pui ca si comanda fuse moca… Multumesc pentru adaugirile legate de falsuri, chiar meritau aratate lumii pentru comparatie, dar n-am avut niciunul. M-ai salvat si de data asta!
Comentariu by kolector — 24 iunie 2012 @ 01:20
2. Leşinată şi resuscitată!
Comentariu by SERGIU GĂBUREAC — 21 iulie 2012 @ 19:47
3. @Kolector & GSM
Dacă am spus despre spealba că e spealbă, i-aţi sărit repede în ajutor. Dacă spuneam că e blondă, cu o tipă abia ieşită din balamuc, cu o sabie luminoasă într-o mână ca Van Dracu şi cu halatul în cealaltă, cu doi sâni mai mari decât capul, aşteptând să sară silicoanele din ei, tot aşa aţi fi reacţionat oare? Sunt convins că aţi fi spus că acum a venit de la Parlamentul European să-l apere pe Băse şi să-şi bage spada în teza nu ştiu cui. Că mă aştept acum să vină pe la mine, să-mi spună că nu e bună diploma mea de la Bac din 1957, că există temeri că în clasa a IX-a, la ora de sport, la proba de viteză pe 50 de metri am copiat pe nu-ş ce negru din USA, ce tocmai doborîse recordul mondial. E drept că ăla alergase 100 de metri in 9,9 secunde iar eu făcusem 50 de metri în 13 secunde, dar nu are a face. Şi mi-e teamă că din cauza asta n-o să-mi aducă pensia la timp, până nu se întruneşte nu-ş ce comisie ce trebuie şi ea aprobată pe la un Consiliu UE. Sau MUE,

nu sunt sigur.
Comentariu by Cornelius Ionescu — 21 iulie 2012 @ 20:54

Publicat de Cornelius Ionescu la 10:57 Niciun comentariu:
Trimiteţi prin e-mail Postaţi pe blog!Distribuiţi pe TwitterDistribuiţi pe FacebookTrimiteţi către Pinterest

"Happy New Year!"

8 ianuarie 2012

"Happy New Year!"

Poşta Ucrainei, de care cu mare plăcere mă ocup în ultimul timp, cu cea română se pare că am terminat, face o plăcută surpriză filateliştilor. Un frumos bloc cu ocazia celor două sărbători de iarnă, Crăciunul şi Anul Nou şi o urare, în ucrainiană bănui eu, scrisă în alfabetul slavon, la care am căscat ochii cam prea mult pentru un filatelist.
Vă las plăcerea de o traduce singuri!

Oricum, sunt interesante şi datele tehnice care însoţesc descrierea:

On 23.12.2011 decorative postage stamps, printed
as se-tenant of two stamps No. 1164 "Happy New Year!",
No. 1165 "Merry Christmas!" were issued.
Size of each stamp – 29,58x33,06 mm.
Comb perforation – 11 1/2.
Face value of each stamp – 1,80 UAH.
Number of se-tenants – 6 (12 stamps).
Printing run of the se-tenant – 190 000.
Protection of the stamps: image of the small coat of arms of Ukraine,
texts: «З Новим роком!», «З Різдвом Христовим!» luminesce under
UV-light; microprint: «Н. Кохаль».
Sheet selvages are artistically decorated; text on the sheet selvages:
«З Новим роком та Різдвом Христовим!»
Artist of the stamps – Natalia Kokhal.
Designer of the postmark – Olha Kozharinova.
Stamps are multicolored; printing process – offset.
Barcode 4823027131696. Order 1-3579. 25.11.2011.
Stamps are printed on SE "Integrated Printing Plant "Ukraina" for production of securities".

З Новим роком та Різдвом Христовим!
З Новим роком!
З Різдвом Христовим!
1 80
ПК «Україна»
Зам. 1-3579 19.12.2011